

РЕПУБЛИКА СРБИЈА

УСТАВНИ СУД

11000 БЕОГРАД

Немањина 26

УСТАВНА ЖАЛБА

ПОДНОСИЛАЦ: **ДЕВИЋ ИЛИЈА**, из Београда, ул. Виле Равиојле 9, ЈМБГ 2507952880033 кога заступа пуномоћник Емир Јашаревић, адвокат из Београда, ул. Милоша Поцерца 17, тел. 063/215800 (у даљем тексту: *Подносилац*)

РАДИ:

- Повреде начела владавине права утврђеног одредбама чл. 3. став. 2. Устава Републике Србије,
- Повреда права на правично суђење зајамчено одредбама чл. 32. Став 1. Устава Републике Србије,
- Повреде права на једнаку заштиту права пред судовима зајамчено чланом 36. Устава Републике Србије,
- Повреда права на једнаку правну заштиту свих облика својине зајамченог одредбама чл. 86. Устава Републике Србије.

У 3 примерка

Прилога 35

Сагласни да идентитет *Подносиоца* уставне жалбе буде доступан јавности. На основу одредби чл. 83. Закона о Уставном суду ("Службени гласник РС", број 109/07) *Подносилац*, у законском року од 30 дана, изјављује

УСТАВНУ ЖАЛБУ

против пресуде Врховног касационог суда број Прев-58/2013 од 09. маја 2013. године, и то у ставу I, II, и III изреке, којом одлуком су повређена уставна права *Подносиоца* зајамчена одредбама чл. 3, 21, 32, 36 и 86 Устава Републике Србије, тако што је Врховни касациони суд делимично усвојио ревизију туженог Града Новог Сада и преиначио пресуду Привредног апелационог суда Пж-6028/12 од 31.01.2013. године у делу коме је тужени

обавезан да тужиоцу исплати износ од 1.026.114.400,00 динара, са каматом по стопи из Закона почев од 20.12.2011. године до исплате и парничне трошкове у износу од 954.000,00 динара и у делу у којем је тужени обавезан да плати умешачу трошкове првостепеног поступка у износу од 936.500,00 динара и трошкове одговора на жалбу у износу од 75.000,00 динара, те пресудио да се одбија као неоснован тужбени захтев за исплату новчаног износа од 1.026.114.000,00 динара са каматом по стопи из Закона, почев од 20.12.2011. године, па до исплате. Ставом III изреке Врховни касациони суд је пресудио да свака страна сноси своје трошкове.

Подносилац изјављује уставну жалбу због повреде начела из одредби члана 3. став 2. Устава:

"Владавина права се остварује слободним и непосредним изборима, уставним јемствима људских и мањинских права, поделом власти, независном судском влашћу и повиновањем власти Уставу и закону."

Подносилац изјављује уставну жалбу због повреде одредби члана 32. став 1.:

"Свако има право да независан, непристрасан и законом већ установљен суд, правично и у разумном року, јавно расправи и одлучи о његовим правима и обавезама, основаности сумње која је била разлог за покретање поступка, као и о оптужбама против њега."

Повреду одредби чл. 36. ст. 1. Устава Републике Србије:

"Јемчи се једнака заштита права пред судовима и другим државним органима, имаоцима јавних овлашћења и органима аутономне покрајине и јединица локалне самоуправе."

Повреду одредби чл. 86. ст. 1. Устава Републике Србије:

"Јемче се приватна, задружна и јавна својина. Јавна својина је државна својина, својина аутономне покрајине и својина јединице локалне самоуправе. Сви облици својине имају једнаку правну заштиту."

"Постојећа друштвена својина претвара се у приватну својину под условима, на начин и у роковима предвиђеним законом."

а која права су зајамчена Уставом Републике Србије и морају се непосредно примењивати.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

1.1. Уводне напомене

1.1.1. Пресуду Врховног касационог суда пословни број Прев.58/2013 од 09. маја 2013. године пуномоћник *Подносиоца* уставне жалбе, адвокат Емир Јашаревић, примио је дана 21.05.2013. године (истог датума пресуду је примио и пуномоћник АТП Војводине).

- Доказ:**
- Копија две повратнице из списка 3 П-4597/2010
  - Пријемни коверат
  - Увид у спис Привредног суда у Новом Саду 3 П-4597/2010

Уставна права *Подносиоца* повређена су пресудом Врховног касационог суда пословни број Прев.58/2013 од 09. маја 2013. године, и то ставом I, II и III изреке пресуде.

Доказ: Пресуду Врховног касационог суда пословни број Прев.58/2013 од 09. маја 2013. године

1.1.2. Подносилац је на аукцији купио 70% друштвеног капитала привредног друштва АТП „Војводина“ а.д. Нови Сад. Између Агенције за приватизацију РС и тужиоца закључен је Уговор о купопродаји друштвеног капитала методом јавне аукције субјекта приватизације АТП „Војводина“ број 1-856104-1331/02 дана 30.07.2004. године (Об-ИИ-2648/04). Према уговору купопродајна цена износила је 3.975.603,50 ЕУР, према званичном средњем курсу НБС, важећем на дан закључења уговора.

Доказ: Уговор бр. 1-856104-1331/02 дана 30.07.2004. године

Агенција за приватизацију једнострано је раскинула уговора број 1-856104-1331/02 од 30.07.2004. године, мада *Подносилац* лично о томе никада званично није обавештен. И након раскида уговора *Подносилац* је остао власник капитала у привредном друштву АТП Војводина са 38,84227 % акција.

Доказ: Извод са сајта Централног регистра ХоВ

Поређд тога што је *Подносилац* био власник капитала, исти је био и јемац за кредитне обавезе АТП Војводине, а која је узимала кредите ради изградње нова аутобуске станице.

Доказ: Уговори о јемству

1.1.3. АТП „Војводина“ а.д. Нови Сад (у време када је Илија Девић био власник и директор) и Град Нови Сад закључили су Уговор бр. II-020-2/2006-770 дана 08.05.2006 године и уговорили следеће:

I

„Овим уговором уговорне стране утврђују међусобна права и обавезе у погледу обезбеђења нове међумесне аутобуске станице у објекту који ће градити АТП Војводина на локацији која је предвиђена Генералним планом Града Новог Сада до 2021. године (У даљем тексту: Генерални план).“

Обезбеђивањем нове међумесне аутобуске станице у складу са ставом 1. ове тачке створиће се услови за измештање приградског терминала са Рибље пијаци на локацију садашње међумесне аутобуске станице, као и услови за измештање садашње међумесне аутобуске станице на нову локацију, у складу са Генералним планом.

III

АТП Војводина се обавезује да на локацији из тачке II овог уговора нови објекат изгради сопственим средствима у својству инвеститора, а у складу са идејним пројектом приложеним уз Писмо о намерама АТП Војводине, које је прихваћено од стране Градског већа Града Новог Сада 10. Фебруара 2005. године.

АТП Војводина се обавезује да ће новоизградјени објекат обезбедити услове за пријем и отпрему аутобуса у међумесном саобраћају по међународним стандардима за међумесну аутобуску станицу, чиме ће се допринети побољшању укупне градске саобраћајне инфраструктуре.

V

Град Нови Сад се обавезује да, након што АТП Војводина добије употребну дозволу за новоизградјени објекат међумесне аутобуске станице, регулише аутобуски саобраћај, као и да трасе линија у градском и приградском саобраћају и аутобуска стајалишта уреди у складу са новом локацијом, а на основу налаза и препорука Анализе одвијања јавног превоза путника, коју припреми Јавно предузеће Урбанизам Завод за урбанизам Нови Сад."

Доказ: Уговор бр. II-020-2/2006-770 од 08.05.2006. године

Неспорно је да су Подносилац и АТП Војводина саградили нову аутобуску станицу за међуградски саобраћај, као што је неспорно да је станица добила употребну дозволу. Основна обавеза Града Новог Сада била је да створи услове за ИЗМЕШТАЊЕ МЕЃУМЕСНОГ И МЕЃУНАРОДНОГ САОБРАЋАЈА НА НОВУ ЛОКАЦИЈУ АТП ВОЈВОДИНЕ У СКЛАДУ СА ГЕНЕРАЛНИМ ПЛАНОМ. Ту уговорну обавезу Град Нови Сад није испоштовао, иако је предходно ушао у озбиљан облигационоправни однос и створио огромну инвестициону обавезу за АТП Војводину, чиме је причинио огромну штету привредном друштву АТП Војводина и Подносиоцу лично. СПОРНИ УГОВОР ЈОШ УВЕК ЈЕ НА СНАЗИ. Због једностраног изигравања уговорних обавеза од стране Града Новог Сада, АТП Војводина и Подносилац као власник капитала и јемац за обавезе АТП Војводине, претрпели су штету у виду изгубљене добити коју је по редовном току ствари до истека рока важења уговора могао остварити.

1.1.4. АТП Војводина а.д. Нови Сад је дана 06.07.2007. године Привредном суду у Новом Саду, у предмету П-5555/07 поднела тужбу. У неколико наврата премет је у првом степену мењао број тако да је предмет П-5555/07 касније добио нов број П-220/2009, и на карају П- 4597/10.

Доказ: Тужба од 06.07.2007. године у предмету П-5555/07 (П-220/09)

У Новом Саду постоје две аутобуске станице, при чему једна, стара станица коју користи ЈГСП, ради и годинама нелагално остварује приходе, а друга, нова станица АТП Војводине, не ради, не остварује приходе и у стечајној је маси АТП Војводине а.д. Нови Сад. Само нова станица испуњава све законске услове за рад. Град Нови Сад у погледу премештања међуградског и међумесног аутобуског саобраћаја са старе на нову станицу није испунио своју уговорну обавезу. Управо по питању уговорних обавеза и наканде штете између АТП Војводине као тужиоца и Града Новог Сада као туженог, водио се спор

пред Привредним судом у Новом Саду. У овом спору ради се о накнади штете због повреде Уговора број ИИ-020-2/2006-770 од 08.05.2006. године. Дакле основно питање у том спору било је шта су уговорне стране уговориле, те шта су била права и обавезе једне, односно друге уговорне стране.

1.1.5. Након што је дана 15.12.2008. године над АТП Војводином решењем Трговинског суда у Новом Саду број Ст-27/2008, отворен стечајни поступак, вођење судског спора преузео је прво стечајни управник, Бајић Небојша (после смењен), а затим нови стечајни управник Никола Павловић.

Доказ: Решење Трговинског суда у Новом саду Ст-27/2008

Одмах по преузимању дужности стечајни управник Никола Павловић у судском спору са Градом Новим Садом поднео је поднесак којим опредељује тужбени захтев на износ од 388.858.845,83 динара, те фактички одустао од првобитно постављеног дела тужбеног захтева за месечни износ штете у износу од 80.000.000, динара.

Доказ: Поднесак од 10.03.2009. године

Након што је било очигледно да стечајни управник умањује стечајну масу, уместо да је увећава, *Подносилац* Илија Девећ је тражио мешање у парници П-220/09 на страни тужиоца. Подносилац је након раскида уговора од стране Агенције за приватизацију и даље био сувласник АТП Војводине са уделом од 38%. Поред тога за све обавезе АТП Војводине по кредитима банака искоришћеним за градњу адутобуске станице, *Подносилац* је би јемац и јемчио је имовином својих других фирми МАНЦООП и МАНЦОП АГРАР, као и својом личном имовином. Како се правно дејство пресуде у спору између АТП Војводине и Града Новог Сада Суд односило и на Илију Девећа као јемца за обавезе АТП Војводине, те како је Подносилац имао положај јединственог супарничара (чл. 211. ЗПП) суд је дозволио мешање Илије Девећа на страни тужиоца.

Доказ: Захтев за мешање у спору на страни тужиоца

1.1.6. Привредни суд у Новом Саду након више од две године суђења донео је пресуду бор III П-220/2009 којом је одбио тужбени захтев тужиоца.

Доказ: Пресуда П-220/2009

Након што је другостепени суд укинуо првостепену пресуду, Привредни суд у Новом Саду, донео је дана 06.04.2012. године нову пресуду број 3 П-4597/2010 којом је у већем делу усвојио тужбени захтев тужиоца и обавезао туженог Град Нови Сад да плати тужиоцу АТП Војводина износ од 1.333.914.000,00 динара и трошкове парничног поступка умешача у износу од 936.500,00 динара

Доказ: Пресуда П-4597/2010 од 06.04.2012. године

Против пресуде првостепеног суда тужени Град Нови Сад изјавио је жалбу. Накона више од 260 дана од дана пријема предмета Привредни апелациони суд у Београду донео је пресуду 2 Пж-6028/2012 од 31.01.2013. године којом се жалба туженог одбија.

Доказ: 2 Пж-6028/2012 од 31.01.2013. године.

На другостепену пресуду 2 Пж-6028/2012 од 31.01.2013. године, Град Нови Сад изјавио је ревизију.

2.1. ПОВРЕДА НАЧЕЛА ВЛАДАВИНЕ ПРАВА

ОД ДАНА ДОНОШЕЊА ДРУГОСТЕПЕНЕ ПРЕСУДЕ ПОСЛОВНИ БРОЈ Пж-6028/2012 ОД 31.01.2013. ГОДИНЕ, ПРАВО И ЗАКОН ЗАМЕЊУЈЕ ПОЛИТИКА, ПРИТИСЦИ, ЗЛОУПОТРЕБЕ, СВЕ СУПРОТНО ОСНОВНОМ УСТАВНОМ НАЧЕЛУ ВЛАДАВИНЕ ПРАВА.

Првостепеном и другостепеном суду за доношење пресуда требало је више година, више месеци, најмање 30 дана за израду пресуде од седнице већа, док је Врховном касационом суду требало само 23 радана дана да донесе побијану пресуду.

На повреду начела владавине права указује следеће:

1) Актуелној градској власти у Новом Саду јако се журило да по сваку цену обуставе извршење правноснажне и извршне пресуде.

Привредни суд у Новом Саду и Привредни апелациони суд досудили су умешачу Илији Девићу парничне трошкове у износу од 1.011.500,00 динара. Ово потраживање је умешач, овде *Подносилац* пренео на адвоката Емир Јашеривића.

Адвокат Емир Јашаревић је дана **26.02.2013.** године Привредном суду у Новом Саду, у предмету И-154/2013 поднео Предлог за извршење на основу извршне исправе – правноснажна и извршна пресуда Привредног суда у Новом Саду број З.П-4597 од 06.04.2012 . године, као и пресуде Привредног апелационог суда број 2Пж-6028/12 од 31.01.2013. године, а којим пресудама је обавезан извршни дужник Град Нови Сад на исплату износа од 1.011.500,00 динара на име трошкова поступкла.

Доказ: Предлог за извршење од 26.02.2013. године

Већ сутра дан **27.02.2013.** године Апелационо јавно тужилаштво у Новом Саду је од ВФ председника Привредног суда у Новом Саду затражио да му се достави спис И-154/2013. Истог дана, а можда и истог тренутка, ВФ председника суда Горан Цревар предмет у оригиналу је доставио Апелационом јавно тужилаштво у Новом Саду. У тренутку достављања предмета извршни суд у Новом Саду још није ни одлучио о предлогу за дозволу извршења, а предмет је био достављен Апелационом јавном тужиоцу, а што је послужило Привредном суду у Новом саду као оправдање зашто није поступио у законским роковима и одлучио о предлогу у року од 5 радних дана. По обавештењу портпарола Привредног суда у Новом Саду г-ђе Оливере Лазич-Русов никад до тада у

последње две године РЈТ није тражио предмет за одлагање (битно јер се нови Закон о извршењу и обезбеђењу примењује уназад две године).

Доказ: Допис број Апелационог тужилаштва бр.А 41/13 од 27 и допис Су-38/13-5

По протеку свих законских рокава из чл. 6,7 и 9. Закона о извршењу и обезбеђењу Привредни суд у Новом Саду донео је решење о извршењу број И-154/2013 тек дана 20.03.2013. године, којим се дозвољава извршење на основу извршене исправе. Дакле, по протеку 22 дана од дана подношења предлога.

Доказ: Решење о извршењу И-154/2013 од 20.03.2013. године

Против решења о извршењу И-154/2013 од 20.03.2013. године, извршни дужник Град Нови Сад је изјавио приговор дана 25.03.2013. године. Веће истог Привредног суда у Новом Саду решењем 1Ипв (И)-18/2013 од 29.03.2013. године, ставом I изреке решења, одбило је приговор извршног дужника од 25.03.2013. године и потврдило решење о извршењу Привредног суда у Новом Саду бр. И-154/2013 од 20.03. 2013. године.

Доказ: Решењем 1Ипв (И)-18/2013 од 29.03.2013. године

Међутим, у истом предмету И.бр.154/2013 Републичко јавно тужилаштво уложило је Захтев за одлагање извршења ГТ-И-бр.235/13 од 14.03.2013. године, а из разлога што је РЈТ подигло захтев за заштиту законитости против пресуде Привредног суда у Новом Саду П.бр.4597/2010 од 06.04.2012. године исправљене решењем истог суда од 10.05.2012. године, у ставу I и II изреке и пресуде Привредног апелационог суда број Пж-6028/12 од 31.01.2013. године, у делу изреке под I и II, са захтевом да се извршење одложи до одлуке Врховног касационог суда по подигнутом захтеву за заштиту законитости. РЈТ знао је унапред да ће захтев за заштиту законитости бити одбијен јер нису били испуњени законски услови за улагање овог ванредног правног лека, па је више него очигледно да се радило о злоупотреби права.

Доказ: Захтев за одлагање извршење ГТ-И-бр. 235/13 од 14.03.2013. године

И поред противљења извршног повериоца адвоката Емира Јашаревића захтеву РЈТ за одлагање извршења, Привредни суд у Новом Саду, донео је решење број 1.И-154/2013 од 20.03.2013. године, којим се одлаже извршење решење тог суда пословни број И-154/20113 од 20.03.2013. године, до доношења одлуке о ванредном правном средству јавног тужиоца.

Доказ: Решење број И-154/2013 Привредног суда у Новом Саду

Против решења о одлагању извршења адвокат Јашаревић је изјавио Приговор дана 25.03.2013. године, а који приговор је ИПВ И веће решењем, став II изреке, пословни број 1. Ипв (И)-18/2013 од 29.03.2013. године одбило.

Доказ: Решење број 1. Ипв (И)-18/2013 од 29.03.2013. године одбило.

Све исто се дешавало и у предмету И-176/2013 где је по истом извршном наслову, само за износ од 1.333.914.000,00 динара, извршни поверилац био АТП Војводина а.д. Нови Сад.

Када је Град Нови Сад и актуелна градска власт успела да одложи извршење уз помоћ Републичког јавног тужиоца и уз помоћ Привредног суда у Новом Саду као извршног суда, актуелна градска власт успела је да Врховни касациони суд и то веће судије Стојана Јокића, под врло сумњивим и спорним околностима, да донесе пресуду за само 23 радна дана. Ако се има у виду да предмет П-4597/2010 има преко 700 страница, те да само ревизија, одговори и допуне, као и захтев за заштиту законитости имају преко 100 страница, онда запањује брзина одлучивања Врховног касационог суда.

У тој брзини дешавало се и следеће:

Пуномоћник тужиоца АТП Војводине адвокат Драгомир Зјалић примио је пресуду Привредног апелационог суда Пж-6028/2012. године дана 19.02.2013. године. Крајњи рок за изјављивање ревизије тужиоцу је истицао 19.03.2013. године.

Тужени Град Нови Сад преко ГЈП примио је пресуду Привредног апелационог суда Пж-6028/2012 дана 13.02.2013. године. Крајњи рок за изјављивање ревизије био је 14.03.2013. године.

Пуномоћник умешача адвокат Јашаревић Емир примио је пресуду Привредног апелационог суда Пж-6028/2012 дана 13.02.2013. године. Крајњи рок за изјављивање ревизије био је 13.03.2013. године.

Доказ: Увид у спис Привредног суда у Новом Саду 3 П-4597/2010

Дана **18.02.2013.** године Град Нови Сад изјавио је ревизију на пресуду Привредног апелационог суда Пж-6028/12. Према одредбама чл. 402. ЗПП примерак благовреме, потпуне и дозвољене ревизије првостепени суд ће доставити противној страни у року од 8 дана од дана пријма исте, на коју у року од 15 дана од дана достављања, противна страна може да поднесе одговор на ревизију.

Умешач на страни тужиоца Илија Девић, преко свог пуномоћника, поднео је одговор на ревизију дана 05.03.2013. године, док је тужилац поднео одговор на ревизију дана 13.03.2013. године. Међутим, тужени Град Нови Сад поднео је у законском року од 30 дана допуну ревизије дана **15.03.2013. године**, па су тужилац и умешач имали право у наредних 15 дана да одговоре на допуну ревизије. Тужилац и умешач су поднели одговоре на допуну ревизије.

Према одредбама чл.402. ст. 4. ЗПП, по пријему одговора или по протеку рока за одговор, првостепени суд ће доставити ревизију и одговор на ревизију, са свим списима, Врховном касационом суду, преко другостепеног суда.

Према одредбама чл. 421. ст. 2. ЗПП, ако у чл. 413-420. овог закона није што друго одређено, у поступку поводом захтева за заштиту законитости сходно ће се примењивати одредбе члана 397, чл. 400-406, 410. и 411. овог закона, па према томе и одредбе чл. 402.

ЗПП. Тужилац је изјавио одговор на захтев за заштиту законитости дана 09.04.2013. године, а умешач на страни тужиоца дана 28.03.2013. године. Привредни суд у Новом Саду са таквом брзином је доставио предмет Врховном касационом суду, а преко Привредног апелационог суда, да је напросто заборавио да сачека истек законских рокова за ревизију, евентуално допуну ревизије, као и одговоре на ревизију и захтев за заштиту законитости. Према порталу Привредног апелационог суда спис предмет П-4597/2010 достављен је овом суду дана 02.04.2013. године, а овај суд је истог дана проследио предмет Врховном касационом суду. Међутим, поднесци као што су одговор на захтев за заштиту законитости поднет од стране умешача експедован је ВКС тек 08.04.2013. године, док за одговор на допуну ревизије и одговор на захтев за заштиту законитоасти поднети од стране тужиоца, заprimљени тек 15.04.2013. године, уопште нема доказа да су прикључени списма и експедовани ВКС.

Доказ: Извод са портала Привредног апелационог суда у предмету Пж-6028/2012

Из напред изнетог произилази да је Врховни касациони суд комплетан спис запримио тек 08.04.2013. године или 15.04.2013. године (мада нема доказа да је запримио поднеске тужиоца). Из пресуде Врховног касационог суда Прев-58/2013 произилази да је седница већа које је одлучивало о ревизији и захтеву за заштиту законитости одржана већ 09.05.2013. године. У пресуди Врховног касационог суда на страни 17. Обазложења наводи се да је републички јавни тужилац поднео захтев за заштиту законитости, а да су тужилац и умешач поднели одговор на подигнути захтев.

Напред изнето указује да је Врховни касациони суд за свега 24 радана дана успео да прочита спис од преко 800 страница ако се рачуна од 03.04.2013. године или за свега 15 радних дана ако се рачуна од 15.04.2013. године када је спис комплетиран. Таква брзина у решавању предмета указује да предмет није решеван уобичајном динамиком, а делови пресуде Прев-58/2013 указују да је Врховни касациони суд радио таквом брзином да је правио чак и граматичке грешке, те да је превидео многе битне чињенице и доказе утврђене и изведене у току дуготрајног поступка.

Према одредбама чл. 177. Судског пословника, предмети се решавају по реду пријема. У хитним или другим оправданим случајевима од овог реда се може изузетно одступити. Премет Прев-58/2013 решене је прекоредно и у најкраћем могућем року, мада за такво поступање нису били испуњени прописани услови, нити је нека од странака то тражила.

Поступања надлежних државних органа, у првом реду Врховног касационог суда, Привредног суда у Новом Саду, Апелационог и Републичког јавног тужиоца, екстремно брзо решавање предмета, одлагање извршења супротно закону, улагање захтева за заштиту законитости само у сврху одлагања извршења, изражавају сумњу и неповерење у објективно и законито решавање спорног предмета, чиме је нарушено основно уставно начело владавине права из чл. 3. Устава Републике Србије. Једнака заштита права подразумева да све странке у поступку имају једнак третман, а у конкретном случају не постоји физичко или правно лице чији је предмет таквом брзином решаван. У погледу владавине права и повреде овог уставног начела Уставни суд је већ донео одлуку у предмету Уж-3443/2010 од 27.03.2013. године.

2.2. Повреда права на једнаку судску заштиту и равноправност свих облика својине

2.2.1. Одредбама чл. 32. Став 1. Устава Републике Србије, утврђено је да свако има право да независан, непристрасан и законом већ установљен суд, правично и у разумном року, јавно расправи и одлучи о његовим правима и обавезама.

Према одредби чл. 21. Устава Републике Србије, пред Уставом и законом сви су једнаки и свако има право на **једнаку законску заштиту, без дискриминације.**

Према одредбама чл. 36. Устава Републике Србије, јемчи се једнака заштита права пред судовима и другим државним органима, имаоцима јавних овлашћења и органима аутономне покрајине и јединица локалне самоуправе.

Према одредбама чл. 58. Устава Републике Србије јемчи се мирно уживање својине и других имовинских права стечених на основу закона.

Према одредбама чл. 82. Устава Републике Србије економско уређење у Републици Србији почива на тржишној привреди, отвореном и слободном тржишту, **слободи предузетништва, самосталности привредних субјеката и равноправности приватне и других облика својине.**

Према одредбама чл. 84. Устава, Сви имају једнак правни положај на тржишту. **Забрањени су акти којима се, супротно закону, ограничава слободна конкуренција, стварањем или злоупотребом монополског или доминантног положаја.**

Према одредбама чл. 86. Устава, јемче се приватна, задружна и јавна својина. Јавна својина је државна својина, својина аутономне покрајине и својина јединице локалне самоуправе. Сви облици својине имају једнаку правну заштиту. **Постојећа друштвена својина претвара се у приватну својину под условима, на начин и у роковима предвиђеним законом.**

Подносилац сматра да је Врховни касациони суд у пресуди Прев-58/2013 од 09.05.2013. године произвољно и арбитрерно применио и материјално и процесно право на штету АТП Војводине и умешача Илије Девића.

У побијаној пресуди Врховни касациони суд утврђује да су Град Нови Сад и АТП Војводина а.д. Нови Сад, у то време приватно предузеће, закључили апсолутно ништав Уговора број ИИ-020-2/2006-770 од 08.05.2006. године. Тај свој став Врховни касациони суд образлаже на следећи начин:

„...Уговор који су закључили парничари је у очигледној супротности са одређеним друштвеним нормама и начелима облигационог права и у супротности са добрим пословним обичајима. Његовим извршењем би се у већој мери нарушила материјална добра на штету Јавног градског саобраћајног предузећа, а уговорници су притом поступали са лошом намером, тј. намером да се нанесе штета трећем лицу и омогући корист тужиоцу.“...“Уговорници су били намерни да делатност станицких услуга у међумесном и међународном саобраћају изместе са Бул. Јаше Томића број 6, на

новоизграђену аутобуску станицу тужиоца. А то подразумева, иако није директно речено забрану – онемогућавање ове делатности дотадашњем и садашњем вршиоцу ЈГСП-у и поверавање исте делатности у целости тужиоцу. Отуда се намеће питање може ли такво уговарање на штету вршиоца те делатности и преношењем исте на тужиоца производити правно дејство у односу на ЈГСП. Може ли тужени уговором преузети такву обавезу и реализовати је. По оцени ревизијског суда такво уговарање је ништаво. Ништаво, зато што постоји законом прописан правни пут за измену делатности привредног друштва, па и јавног предузећа кјоје је основала локална самоуправа, Град Нови Сад. Јавно предузеће као и привредно друштво има свој оснивачки акт, решење о регистрацији оснивања и опште акте. Измена оснивачког акта на основу ког је регистрована делатност јавног предузећа, врши се на начин прописан тим актом, статутом и одлуком о томе коју доноси надлежни орган управљања. То у сваком случају не може да буде само тужени као оснивач, нити то може чинити уговором како су то били намерни да учине уговорници (парничари) у спору.“...“Притом, при одлучивању о дејствима ништавости ревизијски суд цени савесност уговорника, заједничку намеру, недопуштени мотив и предмет уговарања водећи рачуна и о заштити друштвених интереса који се угрожавају и повреди добрих обичаја.“

Заузимањем напред изнетог става Врховни касациони суд занемарио је једно од основних уставних начела предвиђено одредбама чл.82. Устава Републике Србије, а које гласи:

“Економско уређење у Републици Србији почива на тржишној привреди, отвореном и слободном тржишту, слободи предузетништва, самосталности привредних субјеката и равноправности приватне и других облика својине.”

Врховни касациони суд занемарио је и одредбу члан 86. Устава Републике Србије, која гласи:

“Јемче се приватна, задружна и јавна својина. Јавна својина је државна својина, својина аутономне покрајине и својина јединице локалне самоуправе. Сви облици својине имају једнаку правну заштиту.”

Врховни касациони суд кроз побијану пресуду штити “друштвени интерес” који подразумева и “друштвену својину”, а који облик својине је реликт некадашњег социјалистичког система. Напротив садашњи Устав Републике Србије у чл. 86. ст. 2., прописује и налаже да се постојећа друштвена својина претвара се у приватну својину под условима, на начин и у роковима предвиђеним законом. Из ове уставне одредбе јасно произилази да је приватна својина главни ослонац на којем треба да се утемељи привреда, а то би требао да најпре препозна Врховни касациони суд.

Побијаном пресудом Врховни касациони суд шаље савим другу поруку: Сви облици својине немају једнаку правну заштиту. Друштвена својина и друштвени интереси су најважнији, иако је време друштвене својине иза нас. А најгора могућа порука је то да нема ко да штити приватну својину и приватни интерес, односно да приватна својина у заснивању облигационоправних односа мора да води рачуна о туђем интересу, а не о свом.

У побијаној пресуди Врховни касациони суд на страни 10. Образложења утврдио је следеће:

“... Уговор који су закључили парничари је у очигледној супротности са одређеним друштвеним нормама и начелима облигационог права и у супротности са добрим пословним обичајима. Његовим извршењем би се у већој мери нарушила материјална добра на штету Јавног градског саобраћајног предузећа, а уговорници су притом поступили са лошим намерама, тј. намером да се на несе штета трећем лицу и омогући корист тужиоцу. То даље подразумева да се намеће и питање правног дејства закљученог уговора у односу на треће лице, конкретно ЈГСП. Уговорници су били намерни да делатност станичних услуга у међумесном и међународном саобраћају изместе са Булевара Јаше Томића број 6, на новоизграђену аутобуску станицу тужиоца. А то подразумева, иако није директно речено забрану – онемогућавање ове делатности дотадашњем и садашњем вршиоцу ЈГСП-у и поверавање исте делатности у целости тужиоцу. Отуда се намеће питање може ли такво уговарање на штету вршиоца те делатности и преношењем исте на тужиоца производити правно дејство у односу на ЈГСП. Може ли тужени уговором преузети такву обавезу и реализовати је. По оцени Врховног касационог суда такво уговарање је ништаво. Ништаво, зато што постоје законом прописан правни пут за измену делатности привредног друштва, па и јавног предузећа који је основала локална самоуправа, Град Нови Сад. Јавно предузеће као и привредно друштво има свој оснивачки акт, решење о регистрацији оснивања опште и друге акте. Измена оснивачког акта на основу кога је регистрована делатност јавног предузећа, врши се на начин прописан тим актом, статутом и одлуку о томе коју доноси надлежни орган управљања. То у сваком случају не може да буде само тужени као оснивач, нити се то може учинити уговором како су били намерни да учине уговарачи (парничари) у спору.”

Овако произвољним тумачењем и арбитрерном применом материјалног права од стране Врховног касационог суда, а на штету тужиоца АТП Војводине и умешача на страни тужиоца Илије Девећа, повређено је Уставом зајамчено право на правично суђење из чл. 32. Устава Републике Србије. Правни ставови, оцене и примена материјалног права од стране Врховног касационог суда немају утемељење у чињеничном стању установљеном у првостепену и другостепену поступку.

Врховни касациони суд као да никада није чуо да је уставни положај јединица локалне самоуправе такав да су општине или градови административно-територијалне јединице у којој грађани одлучују о заједничким питањима од локалног значаја непосредно или органа који сами бирају на непосредним изборима. Основна надлеженос Града Новог Сада, односно Градоначелника и Скупштине града, као и подређених органа и јавних предузећа, јесте решавање питања од локалног значаја ради чијег обављања су и изабрани, односно основани. **КАКО ЈЕ ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД ЗАКЉУЧИО ДА ЈЕ ИНТЕРЕС ГРАЂАНА НОВОГ САДА ДА У ЦЕНТРУ ГРАДА ПОСТОЈИ СТАРА АУТОБУСКА СТАНИЦА КОЈА ЈЕ И РУГЛО, АЛИ И НАЈВЕЋИ ЕКОЛОШКИ ЗАГАЂИВАЧ? КАКО ЈЕ ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД ЗАКЉУЧИО ДА ЈЕ ГРАДСКА ВЛАСТ НА ЧЕЛУ СА ГРАДОНАЧЕЛНИКОМ МАЈОМ ГОЈКОВИЋ РАДИЛА СУПРОТНО ДРУШТВЕНОМ ИНТЕРЕСУ СВИХ ГРАЂАНА НОВОГ САДА? КАКО ЈЕ ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД ИНТЕРЕС ЈЕДНОГ ГРАДА УПОДОБИО И ИЗЈЕДНАЧИО СА ИНТЕРЕСИМА ЈЕДНОГ ЈАВНОГ ПРЕДУЗЕЋА КОНКРЕТНО ЈГСП НОВИ САД?**

ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД ЗАБОРАВИО ЈЕ ИЛИ НАМЕРНО ЗАНЕМАРИО НЕСПОРНУ ЧИЊЕНИЦУ ДА СУ ГРАЂАНИ НОВОГ САДА, ПРЕКО СВОЈИХ ОВЛАШЋЕНИХ ПРЕДСТАВНИКА –ОДБОРНИКА У СКУПШТИНИ ГРАДА ГЛАСАЛИ ЗА ИЗМЕНУ УРБАНИСТИЧКИХ УСЛОВА, СВЕСНИ И УПОЗНАТИ ДА СЕ ТИМЕ ИЗМЕШТА МЕЂУМЕСНИ И МЕЂУНАРОДНИ САОБРАЧАЈ НА НОВУ АУТОБУСКУ СТАНИЦУ.

ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД КАО ДА НИЈЕ ЧИТАО ИЛИ НИЈЕ ХТЕО ДА ВИДИ ДОКАЗЕ (МЕДИЈСКА ИСТУПАЊ МАЈЕ ГОЈКОВИЋ, ИГОРА МИРОВИЋА, ЧЛАНОВА ГРАДСКОГ ВЕЋА И ДР.) КОЈИ УКАЗУЈУ ДА СУ ЧЕЛНИЦИ ГРАДА У ВРЕМЕ И ПРЕ ЗАКЊУЧЕЊА УГОВОРА СА АТП ВОЈВОДИНОМ ОБАВЕСТИЛИ ЦЕЛОКУПНУ НОВОСАДСКУ ЈАВНОСТ ШТА ЈЕ ЦИЉ И НАМЕРА СПОРНОГ УГОВОРА.

Да је Врховни касациони суд имао времена, да није судио под притиском и да је са довољно законом обавезујуће пажње проучио предмет, утврдио и прочитао би следеће:

1) Врховни касациони суд каже: “Јавно предузеће као и привредно друштво има свој оснивачки акт, решење о регистрацији оснивања, опште и друге акте”. Из Регистра привредних друштава Агенције за привредне регистре може се установити (подаци доступни јавности па и Врховном касационом суду) да је оснивач Јавног градског саобраћајног предузећа “Нови Сад” једини и искључиви “НАРОДНИ ОДБОР ГРАДА НОВОГ САДА” односно, “Град Нови Сад”.

Доказ: Извод из Регистра Агенције за привредне регистре

Општепознато је да у јавним предузећима, као и у привредним друштвима оснивач доноси све одлуке, па и одлуку о врсти и обиму делатности привредног друштва. Према одредбама члан 20. Закон о локалној самоуправи (Сл. гласник РС 129/2007), између осталог, прописано је, да Општина, преко својих органа, у складу с Уставом и законом, уређује и обезбеђује обављање и развој комуналних делатности (пречишћавање и дистрибуција воде, пречишћавање и одвођење атмосферских и отпадних вода, производња и снабдевање паром и топлим водом, линијски градски и приградски превоз путника у друмском саобраћају, одржавање чистоће у градовима и насељима, одржавање депонија, уређивање, одржавање и коришћење пијаца, паркова, зелених, рекреационих и других јавних површина, јавних паркиралишта, јавна расвета, уређивање и одржавање гробаља и сахрањивање и др.), као и организационе, материјалне и друге услове за њихово обављање. И према одредбама чл. 4. Закона о комуналним делатностима (Сл. Гласник РС 88/2011), јединица локалне самоуправе, у складу са овим законом, обезбеђује организационе, материјалне и друге услове за изградњу, одржавање и функционисање комуналних објеката и за техничко и технолошко јединство система и уређује и обезбеђује обављање комуналних делатности и њихов развој.

Према одредбама члан 12. Закона о привредним друштвима, оснивачки акт ортачког друштва, командитног друштва и друштва с ограниченом одговорношћу мења се одлуком ортака, командитора и комплементарара, односно скупштине, у складу са овим законом, па, сходно ономе што каже Врховни касациони суд, и оснивачки акт јавног предузећа мења се одлуком оснивача.

2) Врховни касациони суд даље тврди: “Уговорници су били намерни да делатност станичних услуга у међумесном и међународном саобраћају изместе са Булевара Јаше Томића број 6, на новоизграђену аутобуску станицу тужиоца. А то подразумева, иако није директно речено забрану – онемогућавање ове делатности дотадашњем и садашњем вршиоцу ЈГСП-у и поверавање исте делатности у целости тужиоцу.”

Међумесни и међународни саобраћај обављају разни превозници, па њихово усмеравање са једне станице на другу станицу могао је обавити само Град Нови Сад преко надлежних општинских органа, а што му је и била уговорна обавеза. ТА ОБАВЕЗА НИЈЕ ОДУЗИМАЊЕ ДЕЛАТНОСТИ ЈАВНОМ ГРАДСКОМ САОБРАЋАЈНОМ ПРЕДУЗЕЋУ КАКО ПОГРЕШНО ТВРДИ ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД. Уосталом Град Нови Сад, тачније Градска управа за саобраћај и путеве доносила је решење број IV -34-1792/2007 од 28.05.2007. године којим се Аутобуска станица на Булевару Јаше Томића број 6 одређује за аутобуски терминал, искључиво за приградски превоз путника. ПА АКО ЈЕ ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД ВЕЋ ПОГРЕШНО ЗАКЉУЧИО ДА ГРАД НИЈЕ МОГАО МЕЊАТИ ДЕЛАТНОСТ ЈГСП, ОНДА ЈЕ ОВО РЕШЕЊЕ ДОКАЗ ДА ЈЕ ГРАД НОВИ САД ПРЕКО СВОЈИХ ОРГАНА МОГАО УРЕЂИВАТИ САОБРАЋАЈ У ГРАДУ НОВОМ САДУ, А ШТО ЈЕ И БИЛА ЈЕДНА ОД ОБАВЕЗА ПО СПОРНОМ УГОВОРУ.

Доказ: Решење од 28.05.2007. године.

Но без обзира на напред изнето, Врховни касациони суд је погрешно и код комуналне делатности. Из Регистра Агенције за привредне регистре види се да је регистрована делатност ЈГСП “Нови Сад” ГРАДСКИ И ПРИГРАДСКИ КОПНЕНИ ПРЕВОЗ ПУТНИКА – шифра делатности 4931, а не делатност пружања станичних услуга.

Доказ: Извод из Регистра АПР

Одредбама чл. 4. Закона о комуналним делатностима (Службени гласник РС бр. 16/97 и 42/98), дефинисане су комуналне делатности, па у смислу овог закона, то су делатности производње и испоруке комуналних производа и пружање комуналних услуга, који су незамењив услов живота и рада грађана и других субјеката на одређеном подручју, и то:

- 1) пречишћавање и дистрибуција воде;
- 2) пречишћавање и одвођење атмосферских и отпадних вода;
- 3) производња и снабдевање паром и топлим водом;
- 4) превоз путника у градском саобраћају;
- 5) одржавање чистоће у градовима и насељима у општини;
- 6) уређење и одржавање паркова, зелених и рекреационих површина;
- 7) одржавање улица, путева и других јавних површина у градовима и другим насељима и јавна расвета;
- 8) одржавање депонија;
- 9) уређење и одржавање гробља и сахрањивање.

Скупштина општине може, као комуналне делатности, одредити и друге делатности од локалног интереса и прописати услове и начин њиховог обављања (димничарске услуге, одржавање јавних WC-а, одржавање јавних купатила, кафилерија, јавних простора за

паркирање, одржавање пијаца и пружање услуга на њима, одржавање јавних бунара и чесми, као и друге делатности од локалног интереса).

У члану 5. Закона о комуналним делатностима поближе је одређено шта представља делатност превоза путника у градском саобраћају, па тако закон прописује да комуналне делатности, између осталог, јесу: превоз путника у градском саобраћају је обављање превоза путника на подручју града и другог насеља, као и превоз између насељених места на територији града, односно другог насеља у општини трамвајима, тролејбусима, аутобусима.

Обзиром на напред цитиране чланове Закона, јасно је да “делатност пружања аутобуских станичних услуга у међумесном и међународном саобраћају” или “Услугне делатности у копненом саобраћају – активности у вези с копненим превозом путника, животиња или терета (аутобускестанице)” НИЈЕ КОМУНАЛНА ДЕЛАТНОСТ, па је Врховни касациони суд произвољно и погрешно утврдио чињенично стање и арбитрено применио материјални пропис.

3) Погрешан је став Врховног касационг суда и у погледу примене основних начела облигационог права, посебно слободе уговарања, те савесности уговорних страна.

Градоначелник Новог Сада је један од два извршна органа у општини. Он је и по закону, а и по Статута града Новог Сада (који је важио у време закључења спорног уговора - Сл. лист Града Новог Сада 11/2002) овлашћен да представља и заступа Град у закључењу свих уговора, па и спорног са АТП Војводином. Град Београд, Град Нови Сад (са својством правног лица), или било који други град или општина су слободни да у правном промету закључују правне послове, те стварају облигационоправне обавезе за Град као јединицу локалне самоуправе. У вођењу преговора и закључењу облигационоправних именованих и неименованих уговора не учествује непосредно Скупштина града, нити уговоре потписује председник Скупштине града. То је законска и статутарна обавеза Градоначелника. Према томе госпођа Маја Гојковић у време закључења спорног уговора имала је овлашћење за закључење свих уговора, па и спорног.

Према одредбама чл. 14. Статута Града Новог Сада (Сл. лист Града Новог Сада 11/2002), органи града су: Скупштина, Градоначелник и Градско веће. Према одредбама чл. 11. Статута, Град Нови Сад је одговоран да, путем својих органа (свих заједно и свих појединачно), у складу са Уставом и законом, обавља послове града, а између осталог и следеће послове:

2) доноси урбанистички план и акте за његово остваривање;

4) уређује и обезбеђује обављање и развој комуналних делатности (пречишћавање и дистрибуција воде, производња и снабдевање паром и топлим водом, линијски градски и приградски превоз путника у друмском саобраћају, одржавање чистоће у Граду и насељеним местима, одржавање депонија, уређивање, одржавање и коришћење пијаца, паркова, зелених, рекреационих и других јавних површина, јавних паркиралишта, јавна расвета, уређивање и одржавање гробаља и сахрањивање и др.), као и организационе, материјалне и друге услове за њихово обављање;

9) стара се о заштити животне средине, доноси програме коришћења и заштите природних вредности и програме заштите животне средине, односно локалне акционе и санационе планове, у складу са стратешким документима и својим интересима и специфичностима, и утврђује посебну накнаду за заштиту и унапређење животне средине;

24) организује вршење послова правне заштите својих права и интереса;

25) образује органе, организације и службе за потребе Града и уређује њихову организацију и рад;

34) обавља и друге послове од непосредног интереса за грађане, у складу са Уставом, законом и Статутом.

У погледу надлежности Скупштине Града Новог Сада, није спорно да је она према Статуту представнички орган који врши основне функције локалне власти утврђене Уставом и законом. Није спорно да Скупштина према закону и Статуту оснива комунална и друга јавна предузећа и врши надзор над њиховим радом. Није спорно да Скупштина именује и разрешава управне и надзорне одборе и да поставља и разрешава директоре комуналних јавних и других јавних предузећа, али на предлог Градоначелника. Ни првостепени, а ни другостепени суд никада и нигде у пресудама нису написали да оснивачка права у јавним предузећима чији је оснивач Град Нови Сад врши Градоначелник. Предмет спорног уговора нису ни била оснивачка или управљачка права у јавним предузећима.

Пре свега, које су надлежности Скупштине, Градоначелника и који је поступак предходно потписивању облигационоправних и других уговора који стварају права и обавезе у правном промету за Град Нови Сад, не морају бити познати супротној уговорној страни, па тако нису могли бити ни познати АТП Војводини и тадашњем директору господину Илији Девићу. Међутим, процедуре и надлежности органа Града Новог Сада морале су бити познате тадашњем Градоначелнику, тим пре што је госпођа Маја Гојковић по занимању адвокат. И следећи Градоначелник Новог Сада господин Игор Павличић је адвокат и он је упознат шта значи уговор, шта значи раскид уговора, које су надлежности и овлашћења Градоначелника, а која Скупштине града уколико сматра да је неки уговор штетан за град или је незаконит. И на крају трећи Градоначелник господин Милош Вучевић је такође адвок, па су и њему засигурно позната сва питања око организације и надлежности органа туженог. Нико од њих до доношења другостепен пресуде није ставио на днвени ред Скупштине града раскид или поништај спорног уговора. Напротив, садашњи Градоначелник је то вешто и политички спретно гурно у обавезу јавном комуналном предузећу ЈГСП "Нови Сад".

Према одредбама чл. 10. ЗОО, стране у облигационим односима су слободне, у границама принудних прописа, јавног поретка и добрих обичаја, да своје односе уреде по својој вољи. Према одредбама чл. 22. ЗОО, правна лица у заснивању облигационог односа поступају у складу са својим општим актима. Али, уговор који је закључен или друга правна радња која је предузета супротно тим актима остаје на снази, осим ако је за то друга страна знала или морала знати или ако је овим законом друкчије одређено. Господин Илија Девић као директор тужиоца у тренутку закључења спорног уговора није знао, а нити је морао знати да ли је Град Нови Сад као уговорна страна и Градоначелник као заступник и извршни орган града, добио сагласност или одобрење или смерницу или мишљење од Скупштине града. Претпоставка је да Градоначелник зна свој посао.

Општепозната је чињеница, да је целокупна новосадска јавност и сваки одборник скупштине и Скупштина у целини знали су и за преговоре и за намере и за уговоре, па се нико, није успротивио тадашњој градској власти у вези са закључењем спорног уговора.

Према одредбама чл. 266. ЗОО поверилац има право на накнаду обичне штете и измакле користи које је дужник у време закључења уговора морао предвидети као могућу последицу повреде уговора, а с обзиром на чињенице које су му тада биле познате или морале бити познате. Град Нови Сад као уговорна страна био је упознат и свестан обима инвестиције АТП Војводине и последице непридржавања уговорних обавеза. Обзиром на изнето, сасвим правилно је Привредни апелациони суд, као другостепени суд, применио одредбе чл. 266, 269 и 189. ЗОО. С друге стране, чак и ако је Градоначелник потписао уговор за који није имао овлашћења или је прекорачио овлашћења, онда се одговорност туженог за накнаду штете тужиоцу заснива и на одредбама чл. 172. ЗОО, а по којој правно лице одговара за штету коју његов орган проузрокује трећем лицу у вршењу или у вези са вршењем својих функција.

4) Погрешан је правни став Врховног касационог суда да је спорни уговор закључен "са лошим намерма" тј. намером nanoшења штете трећем лицу. Град Нови Сад је приликом закључења спорног уговора водио рачуна о свом интересу, односно о интересу свих грађана Новог Сада, а не само и интересу и профиту запослених у јавнокомуналном предузећу. О томе постоје докази у списима предмета које Врховни касациони суд није ни споменуо.

Према одредбама члан 9. Статута Града Новог Сада (Сл. лист Града Новог Сада 11/2002), рад органа Града је доступан јавности, а јавност рада органа Града обезбеђује се давањем информација средствима јавног информисања, издавањем службених публикација и обезбеђивањем услова за несметано обавештавање јавности о обављању послова из њиховог делокруга. Пре закључења спорног уговора градска власт је обавестила јавност о намери да се на локацији АТП Војводине, код алмашке обилазнице, изгради нова аутобуска станица за међумесни и међународни саобраћај. У дневном листу "ДНЕВНИК" од 11 и 12. фебруара 2005. године грађанима Новог Сада обелодањено је следеће:

Градоначелница Маја Гојковић је, на данашњој седници Градског већа, прихватила предлог да ЗИГ координира пројектом, који ће и обезбедити израду саобраћајне студије о оправданости предложеног пројекта, док ће ЈП "Урбанизам" изградити урбанистичку документацију. Из овог произилази да је Градско веће било упознато са садржином писма о намерама тужиоца и будуће инвестиције, те да су поделили и конкретне задатке и обавезе.

Директор ЗИГ-а и члан Градског већа у то време господин Игор Мирковић обавестио је новинаре и јавност да ће новац за изградњу нове станице обезбедити АТП Војводина, а да ће Град том изградњом први пут после 35 година преместити приградски аутобуски терминал са Рибље пијаци на међуградску аутобуску станицу, док ће на њеном месту бити изграђен трг. Даље, директор ЗИГ-а обавестио је новинаре и јавност који је интерес града улагањем приватног капитала у изградњу градске аутобуске станице:

“...Запослиће се велики број људи, преселиће се из центра града приградски терминал на Рибљу пијаци, инвестиција подразумева и запослење великог броја грађевинских радника на изградњи, а и град ће бити на добитку од уплате пореза. Напослетку, Нови Сад ће добити ултра модерну аутобуску станицу која ће бити понос града... Мирковић додаје да су имали две могућности: да уђу у овај пројект или да чекају још неколико година и да пронађу добру локацију за изградњу аутобуске станице јер се већ годинама тражи одговарајуће место, а да ће се однос Града и АТП Војводине уговором решити.”

На истој конференцији за штампу директор ЈП “УРБАНИЗАМ” господин **Александар Јефтић** обавестио је новинаре и јавност да је **преселење терминала на Рибљој пијаци најбитнија ствар у овом пројекту**, јер ће се на тај начин уредити центар града, а урбанистичким планом, који је у скупштинској процедури, предвиђа се изградња трга на том месту, уређење пијаце и изградња јавне гараже у продужетку улице Милоша Бајића. Позитивна ствар је и концентрација свих приградских линија на једном месту, а и тешки теретни саобраћај, камиони и аутобуси били би измештени северно од обилазнице око Алмашког гробља, односно неће улазити у град.

Доказ: Новински текстови од 11 и 12. фебруара 2005

Све што је објављено у штампи у значајном делу се подударало са оним што је написано у допис туженог број II -020-2/2005-1868 од 20.07.2005. године као одговору на понуду тужиоца. У Допису туженог којим је прихваћена понуда тужиоца наводи се следеће:

„ Поводом прихватања Писма о намерама АД АТП Војводина са идејним пројектом ради изградње аутобуске станице за међумесни и међународни саобраћај број И-10-020-4/2005-3 од 10.02.2005. године, закључено је:

- Да одлука о измештању терминала међуградске аутобуске станице у Новом Саду на парцеле број 3351 и 3352/1 КО Нови Сад И представља дугорочну оријентацију и трајног је карактера;
- Да ће се пресељење терминала међуградске аутобуске станице спровести након изградње објекта аутобазе и аутостанице на означеним парцелама од стране инвеститора АД АТП Војводина Нови Сад, на којима ће се наставити **обаљање делатности услуга међуградске аутобуске станице**;
- Да измештање терминала међуградске аутобуске станице на нову локацију на парцелама инвеститора АД АТП Војводина Нови Сад је инвестиција трајног карактера, од великог значаја за Град Нови Сад, па је у том смислу ова одлука дугорочног карактера.“

Доказ: Допис којим се прихвата понуда број II -020-2/2005-1868 од 20.07.2005. године

И из напред наведеног дописа којим се прихвата понуда тужиоца јасно и недвосмислено се може закључити да је намера Града Новог Сада била: **измештање терминала међуградске аутобуске станице на нову локацију на парцелама инвеститора АД АТП Војводина Нови Сад.**

Ако је побуда за закључење уговора код господина Илије Девећа неморална, како тврди Врховни касациони суд, или ако је воља и намера код господина Илиј Девећа била да се једино на новој аутобуској станици обавља делатност станичних услуга, како је утврдио Врховни касациони суд, шта је спречавало Град Нови Сад да у одговору на понуду тужиоца напише следеће:

“Поштовани, понуда АТП Војводине око изградње нове станице је занимљива, али није прихватљива за Град Нови Сад.” Крај!!!!

Једноставно, Град Нови Сад није смео да уђе у преговоре, закључи уговор, дозволи да неко инвестира огромне новце и заложу сву своју имовину за инвестицију, па после одустане од уговором преузетих обавеза.

5) Погрешно, произвољно и нетачно Врховни касациони суд тумачи “монопол” и погрешно премињује одредбе чл. 14. ЗОО на спорни уговор.

Према одредбама чл. 14. ЗОО, у заснивању облигационих односа стране не могу установљавати права и обавезе којима се за било кога ствара или искоришћава монополски положај на тржишту. Према одредбама чл. 2. Закона о заштити конкуренције (Сл.гласник РС 79/2005), а који закон је важио у време закључења спорног уговора, повредом конкуренције у смислу овог закона сматрају се акти и радње привредних субјеката и других правних и физичких лица и осталих учесника на тржишту, и то споразуми којима се битно спречава, ограничава или нарушава конкуренција. Према одредбама чл. 8 Закона о заштити конкуренције, ако Комисија за заштиту конкуренције по службеној дужности или на захтев заинтересованог лица утврди да се споразумом, односно појединим његовим деловима битно спречава, ограничава или нарушава конкуренција, доноси решење којим утврђује повреду из члана 7. ст. 1. и 2. овог закона. Дакле да би се неки уговор или уговорни однос сматрао нелојалном конкуренцијом или монополским, потребно је да о томе решење донесе законом установљен надлежни државни орган, а то је Комисија за заштиту конкуренције. У току поступка нико од странака није приложио решење овог органа, па је свака прича о монополу излишна.

С друге стране, измештање међумесног и међународног саобраћаја са локације старе аутобуске станице туженом је требало из много рационалних разлога (уговор, прихват понуде и изјава са медије директора ЗИГ-а г-дина Мирковића), а не да би се тужиоцу омогућио монополски положај. Ако би се неко могао назвати монополистом на тржишту града Новог Сада, онда је то ЈГСП “Нови Сад” које скоро 50 година једино обавља ову **некомуналну делатност** у граду и то у објекту који је изгубио легалан статус. Основно питање које се намеће јесте: да ли се у конкуренцији са ЈГСП, у погледу делатности аутобуске станице и станичних услуга, може направити нормална тржишна утакмица? Одговор је да не може и то из врло јасног и рационалног разлога. ЈГСП је јавно комунално предузеће које се у највећем делу финансира из буџета Града Новог Сада и оно без обзира колико лоше пословало или пружало лоше станичне услуге никако не може да пропадне, јер се сви промашаји и лоше пословање надокнаде из градског буџета. У приватној фирми лоше пословање или некавалитетне услуге увек воде до финансијског колапса, а затим и до стечаја. Нема ни тендера за ову врсту делатности и услуга на којем би ЈГСП учествовало

под једнаким условима као и други привредни субјекти. Према томе, ту нема лојалне утакмице.

Међутим, неспорна је чињеница да су широм Србије аутобуске станице приватизоване и власништво су приватних предузећа. Нико то не доживљава као монопол. Подносилац је као умешач на страни тужиоца доставио доказе да се међумесни и међународни саобраћај широм Србије одвија на приватним аутобуским станицама у Пожаревцу (власник "Литас" Пожаревац), Нишу (власник "Ниш експрес" из Ниша), Врњачкој Бањи (власник "Аутопревоз Врњачка Бања" из Врњачке Бање), Чачку (власник "Аутопревоз Чачак" из Чачка), Ивањици (власник "Пегаз" из Ивањице), Крушевац (власник "Аутопревоз Крушевац" из Крушевца), Врању (власник "Јединство Врање" из Врања), Зрењанину (власник "Аутобанат" из Зрењанина), Сомбору (власник "Севертранс Сомбор" из Сомбора), Великој Плани (власник "Аутопревоз Велика Плана" из Велике Плана), Краљеву (власник "Аутопревоз Краљево" из Краљева) Вршцу (власник "Ступ" из Вршца). У свим тим градовима постоји само једна аутобуска станица и све су приватне, па нема монопола. **Тужени те чињеничне наводе умешача није оспорио.** На сајту Привредне коморе Србије (www.пкс.рс) објављен је Преглед аутобуских станица у Републици Србији, са категоријама и бројем бодва, па се из тог прегледа може неспорно закључити да је преко 98% аутобуских станица у Србији у приватној својини (власници станица су приване фирме), као и да највећем броју градова постоји само по једна једина аутобуска станица у приватној својини.

Доказ: Интернет страница www.пкс.рс и преглед аутобуских станица у РС

Једна од битних обележја монополског положају на тржишту јесте и цена услуга. У нашем случају тај део монополског положаја недостаје јер цене станичних услуга одређује пропис. Наиме, према Општим условима пословања аутобуских станица (Службени гласник РС број 26/208), а који су донети на основу Закона о превозу у друмском саобраћају, као и на основу прописане Методологије за утврђивање препоручене максималне висине цене за пријем, односно отпрему аутобуса за међумесне линије (прописује Привредна комора Србије), утврђена је обавеза и начин категоризације аутобуских станица. На основу утврђене категорије аутобуске станице, односно коефицијента извршене категоризације аутобуске станице, одређује се и висина цене услуга које пружа аутобуска станица. Аутобуска станица тужиоца спада у И категорију са коефицијентом од 934 бода (за сваки полазак и одлазак перонизација је прописана у висини од 328,56 динара).

Доказ: Одлука о утврђивању препоручених максималних висина цена

2.2.2. Врховни касациони суд произвољно и супротно дотадашњој судској пракси применио је материјално право у погледу предвидљивости и одговорности за штету у случају ништавости уговора. Тако Врховни касациони суд у побијаној пресуди наводи следеће:

„Ревизијски суд заступа став да последице неизвршења уговора од стране туженог у смислу настанка штете у виду измакле користи за тужиоца морају да снесу оба уговорника. Не може сносити само тужени. Не може због тога што није само он крив за

закључење ништавог уговора. Крива су оба уговорника и њихова кривица је једнака. Она произилази из заједничке воље, намере и циља уговора. Произилази да су оба уговорника у том смислу била на тзв. Истом задатку, јер су скривеним и вешто формулисаним одредбама уговорили онемогућавање делатности пружања станичних услуга у међумесном и међународном саобраћају ЈГСП преношењем те надлежности на тужиоца.“

Према одредбама чл. 108. Закона о облигационим односима, уговорч који је крив за закључење ништавог уговора одговоран је свом сауговорачу за штету коју трпи због ништавости уговора, ако овај није знао или према околностим није морао знати за постојање узрока ништавости.

Став Врховног касационог суда изнет у побијаној пресуди да је Илија Девећ као приватник и АТП Војводина као приватно предузеће једнако одговорно за закључење ништавог уговора, јесте политички, а не правни став, супротан одредбама чл. 86. Устава Републике Србије.

Град Нови Сад, Градоначелник, Градско веће, Градски јавни правобранилац и Скупштина Града Новог Сада, су државни органи. У јединици локалне самоуправе као што је Град врши се државна власт на основу делегације власти, као и решавања питања од локалног значаја. Према томе, кад се ради о примени прописа, односно Закона, у области где је искључива власт пренета на јединицу локалне самоуправе, тужени Град Нови Сад је био искључиво у обавези да води рачуна о примени прописа, о закључењу спорног уговора и о евентуалној штети трећег лица, конкретно Јавног градског саобраћајног предузећа чији је оснивач. Одговорност за закључење ништавог или штетног уговора никако се не може пребацити на другу уговорну страну, посебно не на приватника који је и по уставу и по закону овлашћен да води рачуна о свом интересу.

Према одредбама чл. 10. ЗОО, стране у облигационим односима су слободне, у границама принудних прописа, јавног поретка и добрих обичаја, да своје односе уреде по својој вољи. Према одредбама чл. 22. ЗОО, правна лица у заснивању облигационог односа поступају у складу са својим општим актима. Али, уговор који је закључен или друга правна радња која је предузета супротно тим актима остаје на снази, осим ако је за то друга страна знала или морала знати или ако је овим законом друкчије одређено. Господин Илија Девећ као директор тужиоца у тренутку закључења спорног уговора није знао, а нити је морао знати да ли је Град Нови Сад као уговорна страна и Градоначелник као заступник и извршни орган града, добио сагласност или одобрење или смерницу или мишљење од Скупштине града и да ли је приликом закључења уговора водио рачуна о интересима града и грађана или о интересима ЈГСП. Претпоставка је да Градоначелник зна свој посао. Општепозната је чињеница, да је целокупна новосадска јавност и сваки одборник скупштине и Скупштина у целини знали су и за преговоре и за намере и за уговоре, па се нико, сем одборника Александра Грмуше, није успротивио тадашњој градској власти у вези са закључењем спорног уговора.

Ако ништавост приликом закључења уговора није видела тадашњи Градоначелник госпођа Маја Гојковић (инаће по занимању адвокат), није видела читава правна служба Града Новог Сада, није видело Градско веће (састављено од једанаест угледних грађана и

стручњака за поједине области), није видео тадашњи директор ЗИГ-а господин Игор Мирковић, није видео тадашњи директор ЈП "Урбанизам" господин Александар Јефтић, није видела Градски јавни правобранилац госпођа Лидија Јармаз-Лисица (што јој је била законска обавеза), није видело 72 одборника Скупштинне Града Новог Сада који су били присутни на седници од 03.03.2006. године, није видео чувени одборник Александар Грмуша (није указао осталим одборницима и на правне мањкавости једног таквог уговора), **А КАКО ЈЕ ОНДА МОГАО ВИДЕТИ И ЗНАТИ ПОТПИСНИК И ДИРЕКТОР АТП ВОЈВОДИНЕ ГОСПОДИН ИЛИЈА ДЕВИЋ, ИНАЂЕ ПО ЗАНИМАЊУ МЕТАЛОСТРУГАР.**

8) Врховни касациони суд је дозвољено и арбитрено на штету АТП Војводине и умешача на страни тужиоца Илије Девића, врло необичном математиком изменио и чињенично стање утврђено у току поступка, те умањио штету по појединим доказаним видовима. Врховни касациони суд у погледу изгубљене добити по основу издавања пословног простора и очекиване добити од издавања рекламног простора навео је следеће:

"...Следем реченог, ревизијски суд сматра да за досуду ова два вида штете у виду измакле користи нису испуњени законски услови. Због тога што се ради о оптимистичкој нади која не може бити основ за досуду ове штете у смислу чл. 189. Став 3. ЗОО, којом законском нормом је прописано да при оцени висине измакле користи узима се у обзир добитак који се могао основано очекивати према редовном току ствари или према посебним околностима"

"...Код чињенице да тужилац није доказао постојање основа и висине ове утужене штете, тужбени захтев је уместо што је усвојен требало одбити као неоснован са разлога недоказаности основности истог. "

Чињенице у погледу закупљеног простора тужилац је доказивао конкретним закљученим уговорима, те налазом и мишљењем вештака. Очекивана добит од рекламног простора такође је доказивана путем вештака. То чињенично стање утврдио је првостепени и другостепени суд, те терет доказивања чињеница у смислу чл. 223. ЗПП примењује се у првом, а изузетно у другом степену суђења. Према одредбама чл. 398. ЗПП ревизија се не може изјавити због погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања, па према томе Врховни касациони суд није могао усвојити ревизију туженог са позивом на непотпуно утврђено чињенично стање.

Врховни касациони суд, односно Врховни суд Србије у Билтену судске праксе објавио је Решење број Рев-2899/07 од 05.марта 2008. Године у којем је по питању обима накнаде штете и предвидљивости пресудио следеће:

"За процену предвидљивости као посебног критеријума уговорене одговорности није нужно да се добитак са сигурношћу могао очекивати, већ је довољно да се могао очекивати са вероватноћом.. Сдруге стране код оцене измакле користи не може се захтевати апсолутна и потпуна сигурност добитка. Доволно је да се добитак могао очекивати са одређеном вероватноћом, што значи да дужник због повреде уговора (а ни поверилац) не мора да зна у моменту закључења уговора висину штете. НИ У ЈЕДНОМ ПОСЛУ НЕ ПОСТОЈИ АПСОЛУТНА ИЗВЕСНОСТ ДОБИТКА."

Доказ: Извод из решења Врховног суда броје Рев-2899/07

Сваки просечно интелигентан човек који се бави бизнисом зна да се на атуобуској станици због обима протока људи пословни простор може одлично издавати, а исто тако зна да је сваки рекламни простор тражен и да има своју цену. ОСТАЈЕ ЗАИСТА НЕВЕРОВАТНО ПИТАЊЕ ЗА СУДИЈЕ ВРХОВНОГ КАСАЦИОНОГ СУДА, ЗАШТО МИСЛЕ ДА ЈЕ ГОСПОДИН ИЛИЈА ДЕВИЋ БИО НЕСПОСОБАН ДА СВЕ ТО ИЗДАЈЕ И УБИРЕ 100% ОЧЕКИВАНУ ДОБИТ.

Сагласно изложеном Подносилац сматра да је оваквом произвољном и арбитрерном применом права Врхови касациони суд повредио приватној фирми АТП Војводина и умешачу Илији Девићу право на правично суђење и једнаку правну заштиту гарантовано одредбама чл. 32 и 36. Устава Републике Србије.

3.3. ПРЕДЛОГ ПОДНОСИОЦА

Обзиром на напред изнето, Подносилац предлаже Уставном суду да донесе следећу

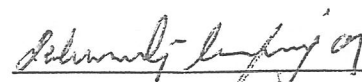
ОДЛУКУ

- I. УСВАЈА СЕ уставна жалба ДЕВИЋ ИЛИЈЕ, из Београда, ул. Виле Равијојле 9, и утврђује да је пресудом Врховног касационог суда број Прев-58/2013 од 09.05.2013. године повређено право Подносиоца Илије Девића из Београда и АТП Војводине а.д. Нови Сад на владавину права и једнаку правну заштиту и без дискриминације пред судовима зајамчено одредбом чл. 3, 21, и става 1. члана 36. Устава Републике Србије, као и право на непристрасно и правично суђење, зајамчено одредбама става 1. члана 32. Устава Републике Србије, као и право на једнаку судску заштиту свих облика својине зајамчено одредбама чл. 86. Устава Републике Србије.
- II. ПОНИШТАВА СЕ пресуда Врховног касационог суда број Прев-58/2013 од 09.05.2013. године
- III. НАЛАЖЕ СЕ Врховном касационом суду да понови поступак у предмету број Прев-58/2013 и поново одлучи по ревизији коју је поднео тужени Град Нови Сад против пресуде Привредног апелационог суда број Пж-6028/12 од 31.01.2013. године и пресуде Привредног суда у Новом Саду број П-4597/2010 од 06.04.2012 године, у року од 60 дана од дана достављања ове одлуке.

Београд, 17.06.2013. године

Подносилац

Прилога 35.

 _____
 Девић Илија, из Београда

 АДВОКАТ
 ЈАСАРЕВИЋ ЕМИР
 11000 Београд, Милоша Поповца 17
 Пуномоћник, fax: 011/2645-678
 e-mail: adv.ej@eunet.yu

ПОШТАРИНА ПЛАЋЕНА
ПОШТЕ 21120 НОВИ САД

ПРИВРЕДНИ СУД У НОВОМ САДУ

З. П-4597/2010

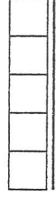
АДВ. ЈАЩАРЕВИЋ ЕМИР
Посл. број

МИЛОША ПОЦЕРЦА 17

БЕОГРАД

1 1 0 0 0

МДБ. ЖАЛПАКЕДВТ ЕИ

ср

МУСЛУК ПОЧЕРТ

T-0,066

МООО БООП

МГК

Потпишујем на следећи начин:

датум одласка на достављање

17. 5. 2013. године

примано поштом, означено на предњој страни

ПОТПИСИ

Прималац

Достављач

[Handwritten signatures]

1. Пошто се прималац није затекао на месту где се достављање писмена имало да изврши, достављање је извршено предајом писмена одраслом члану домаћинства примаоца, настојинку зграде, суседу, лицу запосленом на истом месту.

2. Пошто је прималац односно члан његовог домаћинства одбио пријем, писмено је остављено у стану - радном месту примаоца/приближено на врата стана односно просторије где је прималац запослен/дана

у ..... часова.

Разлог одбијања:

/презиме и име/

/име достављача/

Напомена достављача у случају неспорукe

Ако је примаоци неспешан или ван кућа у стању да се потпише, пошти је да доставља а.н. с. на одређеном месту примаоци не стави свој потпис

ПОВРАТНИЦА

З. П-4597/2010

ПАС Означај списа: .....

Ев. ....

БРОЈ ПИСМЕНА КОЈЕ СЕ ДОСТАВЉА: 58/2013 ОД 09.05.2013

Број прилога:

Продв. ДОЦНАРЕВИЋ ЕМИР

МИЛОША ПОЦЕРЦА 17

11000 БЕОГРАД

ПРИВРЕДНИ СУД У НОВОМ САДУ

211120 НОВИ САД

100

ДОСТАВНИЦА

З. П-4397/2010 .....

ПАС

Бр. 2013

АДВ. ЗЛАТИЋ ДРАГОМИР

Прималац: .....

Назив писмена који се доставља:

0
НОВИ САД

..... ПРЕСУДА ПРЕВ.58/2013 ОД-09.05.2013

1. Пошто се прималац није затекао на месту где се достављање писмена имало да изврши, достављање је извршено предајом писмена одраслом члану домаћинства примаоца - настојнику зграде,

Број прилога: .....

суседу, лицу запосленом на истом месту .....

Потврђујем да сам примио напред наведено

писмо дана (словима) 21.05.13.

(Непотребно прецртати)

2. Пошто је прималац, односно члан његовог домаћинства одбио пријем писмено је остављено у стану - радном месту примаоца (прибијено на врата стана односно

Потпис примаоца

просторије где је прималац запослен) дана: .....

Потпис достављача

..... у ..... часова.

12 1 MAY 2013

Разлог одбијања .....

Потпис достављача

Доставница (бела)

(Ако је прималац неписмен или није у стану да се потпише, потписује га достављач, с напоменом зашто прималац није ставио свој потпис)

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Прев 58/2013
Пзз 1/2013
09. мај 2013. године
Београд

ПРИВРЕДНИ СУД У НОВОМ САДУ
Предато лично, поштом препоручено
обично дана 20. 05. 2013 Рно
Примерака 1 прилога Спис.
ПРИМЉЕНО 20. 05. 2013
Таксирано са _____ дин. Без таксе
Мањак таксе од _____ динара
Број _____ 201 _____ Потпис
Време: _____

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Стојана Јокића, председника већа, Мирјане Герасимовић и Јелене Боровац, чланова већа, у привредном спору по тужби тужиоца Аутотранспортно предузеће „Војводина“ АД Нови Сад, кога заступа пуномоћник Драгомир Зјалић, адвокат из Новог Сада, против туженог Град Нови Сад, кога заступа Градско јавно правобранилаштво из Новог Сада, уз учешће умешача на страни тужиоца Илије Девића из Београда, кога заступа пуномоћник Емир Јашаревић, адвокат из Београда, ради накнаде штете у износу од 1.333.914.000,00 динара, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда ПЖ 6028/12 од 31.01.2013. године и захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужилаштва ГТ – I – бр.235/13 од 14.03.2013. године, подигнутом против пресуде Привредног суда у Новом Саду П бр.4597/2010 од 06.04.2012. године, исправљене решењем истог суда од 10.05.2012. године у ставу I и II изреке и пресуде Привредног апелационог суда ПЖ бр.6028/12 од 31. јануара 2013. године у делу изреке под I и IV у седници већа одржаној 09. маја 2013. године, без присуства уредно позваног подносиоца захтева за заштиту законитости, донео је следећу

ПРЕСУДУ

I ДЕЛИМИЧНО СЕ УСВАЈА ревизија туженог Град Нови Сад из Новог Сада, ПРЕИНАЧУЈУ пресуда Привредног суда у Новом Саду П.бр.4597/2010 од 06.04.2012. године исправљена решењем истог суда П бр.4597/2010 од 10.05.2012. године и пресуда Привредног апелационог суда ПЖ бр.6028/12 од 31.01.2013. године у делу у коме је тужени обавезан да тужиоцу исплати новчани износ од 1.026.114.000,00 динара, са каматом по стопи из Закона почев од 20.12.2011. године до исплате и парничне трошкове у износу од 954.000,00 динара и у делу у коме је тужени обавезан да плати умешачу трошкове првостепеног поступка у износу од 936.500,00 динара и трошкове одговора на жалбу у износу од 75.000,00 динара и ПРЕСУЂУЈЕ:

II ОДБИЈА СЕ као неоснован тужбени захтев за исплату новчаног износа од 1.026.114.000,00 динара са каматом по стопи из Закона, почев од 20.12.2011. године, па до исплате.

III Свака странка сноси своје трошкове поступка.

IV У преосталом делу ревизија туженог ОДБИЈА СЕ као неоснована.

V ОДБИЈА СЕ, као неоснован захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужилаштва, подигнут против пресуде Привредног суда у Новом Саду П бр.4597/10 од 06.04.2012. године исправљене решењем истог суда П бр.4597/2010 од 10.05.2012. године у ставу I и II изреке првостепене пресуде и пресуде Привредног апелационог суда Пж бр.6028/12 од 31.01.2013. године у ставу I и IV изреке.

Образложење

I

Привредни суд у Новом Саду је пресудом пословни број ЗП 4597/2010 од 06. априла 2012. године, пресудио:

I ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужени да исплати тужиоцу главни дуг од 1.333.914.000,00 са законском затезном каматом од 20.12.2011. године до исплате и трошкове парничног поступка од 954.000,00 динара, у року од 8 дана под претњом извршења.

II ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужени да умешачу исплати 936.500,00 динара, на име трошкова парничног поступка, у року од 8 дана, под претњом извршења.

III ОДБАЦУЈЕ СЕ тужба тужиоца у делу којим тражи да се тужени обавезе да убудуће од 01.12.2011. године па док за то постоје законски услови плаћа накнаду штете у месечном износу од 23.402.000,00 динара, најкасније до 05. у месецу за претходни месец, са законском затезном каматом од доспећа сваке месечне рате до коначне исплате.

IV Тужба тужиоца је повучена за главни дуг од:

- 2.052.542.925,00 динара, са законском затезном каматом почев од 03.07.2007. године до исплате,
- 493.876.975,00 динара са законском затезном каматом почев од 03.07.2007. године до исплате,
- 91.268.000,00 динара, са законском затезном каматом почев од 03.07.2007. године до исплате,
- 142.236.568,00 динара, са законском затезном каматом почев од 03.07.2007. године до исплате.

V ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за досуду законске затезне камате на трошкове парничног поступка од 954.000,00 динара, почев од 06.04.2012. године до исплате.

VI ОДБИЈА СЕ захтев умешача за досуду законске затезне камате на трошкове парничног поступка од 936.000,00 динара, почев од 06.04.2012. године до исплате.

Решењем првостепеног суда П бр.4597/2010 од 10.05.2012. године, исправљена је пресуда тог суда П бр.4597/2010 од 06.04.2012. године у првом реду става изреке тако што је после износа од 1.333.914.000,00 динара, додата реч: „динара“.

Привредни апелациони суд је пресудом Пж бр.6028/12 од 31.01.2013. године, пресудио:

„ I ОДБИЈА СЕ, жалба туженог и ПОТВРЂУЈЕ СЕ пресуда Привредног суда у Новом Саду ЗП 4597/2010 од 06.04.2012. године исправљена решењем од 10.05.2012. године у ставу I и II изреке.

II ОДБИЈА СЕ жалба тужиоца и ПОТВРЂУЈЕ СЕ иста пресуда у ставу III изреке.

III ОДБИЈА СЕ жалба умешача на страни тужиоца и ПОТВРЂУЈЕ СЕ иста пресуда у ставу III, IV и VI изреке.

IV ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужени да плати умешачу на страни тужиоца износ од 75.000,00 динара на име трошкова одговора на жалбу у року од 8 дана по пријему пресуде.“

II

Против другостепене пресуде тужени изјављује благовремену и дозвољену ревизију.

Ревизију изјављује због битне повреде одредаба парничног поступка учињених у поступку пред другостепеним судом и погрешне примене више материјалних прописа.

Тужилац и умешач на његовој страни подносе одговоре на ревизију туженог, споре ревизијске разлоге и предлажу да се ревизија као неоснована одбије.

Ревизијски суд је испитао ревизијом побијану другостепену пресуду на начин прописан чланом 399. ЗПП-а и одлучио као у изреци пресуде из следећих разлога:

Ревизија је делимично основана.

У поступку нису учињене битне повреде из члана 361. став 2. тачка 9. ЗПП, на које се у ревизијском поступку пази по службеној дужности. Нису учињене ни битне повреде ЗПП-а у жалбеном поступку на које неосновано указује тужени у ревизијским разлозима.

III

Из утврђеног чињеничног стања и доказа на којима је засновано произилази следеће:

1. Умешач на страни тужиоца Илија Девећ је у јулу 2004. године на аукцијској продаји купио субјект приватизације Транспортно предузеће „Војводина“ у Новом Саду. Куповином субјекта приватизације постао је његов већински власник и организује га као акционарско друштво АТП „Војводина“ Нови Сад. Седиште субјекта приватизације је на адреси Пут новосадског партизанског одреда 1а, оивичен Сентандрејским путем и Кисачком улицом, на парцелама број 3351 и 3352/1, површине преко 6 ха, на којима је уписано право коришћења у корист субјекта приватизације.
2. Илија Девећ, сада у спору умешач на страни тужиоца упућује градоначелнику Града Новог Сада Маји Гојковић, писмо о намерама, писано 01.02.2005. године. У том писму обавештава градоначелника да је као већински власник АД намеран да на парцелама 3351 и 3352/1 изгради:
  - аутобуску станицу за међумесни, међурејублички и међународни саобраћај, са свим пратећим садржајима највишег квалитета и европског стандарда;
  - бензинску станицу (не само за потребе аутобуса предузећа, него отвореног типа и за трећа лица);
  - адекватан паркинг простор, за аутобусе предузећа, за све аутобусе којима би се обављао саобраћај на целокупној аутобуској станици, за путничка возила, корисника и посетилаца аутобуске станице, као и за такси возила (чиме би се отклониле врло честе ситуације да се у недостатку паркинга користе зелене површине и друге јавне површине у граду који немају ту намену);
  - управну зграду, у којој би биле смештене стручне службе предузећа;
  - савремени технички преглед и перионицу са најсавременијом опремом;
  - хотел, за потребе туриста, путника и свих осталих корисника аутобуске станице.
3. По упознавању са садржином писма о намерама и идејним пројектом градоначелник и Градско веће Новог Сада, већ 10.02.2005. године (9 дана од сачињења писма о намерама), доносе закључке. Градоначелник Закључком задужује ЈП Завод за изградњу Града, да у име Града координира послове из надлежности Завода, а ради реализације идејног пројекта за изградњу аутобуске станице за међумесни и међународни саобраћај, све у складу са писмом о намерама. Заводу је наложено да обезбеди израду саобраћајне студије која ће показати постојање оправданости локације и изградње на њој. Истим Закључком је дата сагласност ЈП Урбанизам „Завод за урбанизам“, Нови Сад, да по захтеву

тужиоца у спору изгради технички пројекат аутобуске станице као и урбанистичку документацију потребну за реализацију пројекта.

4. Потом, парничари 08.05.2006. године, закључују уговор евидентиран код туженог под бројем II – 020 – 2/2006 – 770, којим уговарају и уређују уговорне односе тако што:
- у тачки I одређују и уређују међусобна права и обавезе у вези са обезбеђивањем нове међумесне аутобуске станице стварањем услова за измештање приградског терминала са рибље пијаце на локацију тада и сада постојеће међумесне аутобуске станице као и услова за измештање садашње међумесне аутобуске станице на нову локацију, у складу са генералним урбанистичким планом;
  - у тачки II уговорници се саглашавају да тужилац гради објекте за нову међумесну аутобуску станицу на земљишту на коме има уписано право коришћења (парцела број 3351 КО Нови Сад I);
  - у тачки III тужилац се обавезао да на поменутој парцели, аутобуску станицу изгради као инвеститор сопственим средствима, у складу са идејним пројектом приложеним уз писмо о намерама прихваћеним од градоначелника и градског већа Града Новог Сада, дана 10.02.2005. године;
  - у тачки IV тужилац се обавезао да за време трајања уговора неће мењати делатност и намену новог објекта међумесне станице и да ће континуирано пружати услуге свим превозницима под истим условима;
  - у тачки V тужени се обавезао да ће након што тужилац добије употребну дозволу за изграђену аутобуску станицу регулисати аутобуски саобраћај и да ће трасе линија у градском и приградском саобраћају као и аутобуска стајалишта уредити у складу са новом локацијом на основу препорука и анализа које ће припремити ЈП Урбанизам „Завод за урбанизам“ из Новог Сада;
  - уговорено је и да се уговор закључује на неодређено време, односно док траје намена изградње међумесне станице утврђена генералним планом уз могућности једностраног отказа од стране уговорника.

Уговор су потписали за тужиоца умешач у спору Илија Девећ, као директор а за туженог тадашњи градоначелник Града Маја Гојковић.

5. Градоначелник у допису тужиоцу од 20.07.2005. године, сачињеном поводом прихватања писма о намерама са идејним пројектом ради изградње аутобуске станице за међумесни и међународни саобраћај закључује:

- да одлука о измештању терминала међуградске аутобуске станице у Новом Саду на парцели број 3351 и 3352/1 КО Нови Сад I представља дугорочну оријентацију и трајног је карактера;
  - да ће се пресељење терминала међуградске аутобуске станице спровести након изградње објекта аутобазе и аутостанице на означеним парцелама од стране инвеститора АД АТП „Војводина“ Нови Сад, на којима ће се наставити обављање делатности међуградске аутобуске станице;
  - да је измештање терминала међуградске аутобуске станице на нову локацију на парцелама инвеститора АД АТП „Војводина“ Нови Сад инвестиција трајног карактера од великог значаја за Град Нови Сад, па је у том смислу ова одлука дугорочног карактера.
6. Скупштина Града Новог Сада је на 17-ој седници одржаној 03. марта 2006. године донела одлуку о изменама генералног плана Града Новог Сада, важећег до 2012. године и изменила генерални план са важношћу до 2021. године, а одлука о његовој измени објављена је у „Сл. листу Града Новог Сада“, број 10 од 14.04.2006. године. Одлука је донета под насловом: „Локација међуградске аутобуске станице и приградског терминала у коме је и текст: „Да ради измештања приградског терминала са Рибље пијаци на локацију садашње међуградске аутобуске станице, међуградска станица градиће се на простору радне зоне Север II на парцели број 3351 КО Нови Сад I, уз могућност подземне везе испод железничке станице.“
- У „Сл. листу Града Новог Сада“, број 39 од 25.10.2006. године, објављен је генерални план Града до 2021. године (пречишћен текст). У делу који се односи на друмски саобраћај – јавни превоз је само предвиђено измештање терминала на рибљој пијаци на локацији код железничке станице.
7. Град Нови Сад, Градска управа за урбанизам и стамбене послове је донела 28. јула 2007. године решење којим се издаје употребна дозвола за прву фазу комплекса Ауто-транспортног предузећа (аутобуска станица спратности приземље и спрат П+1) са склоништем и перонима са надстрешницом, паркинг простором за аутобусе и путничке аутомобиле у Новом Саду, у ул. Пут Новосадског партизанског одреда 1/а, на парцели број 3351 КО Нови Сад I, чији је инвеститор „Војводина“ АД из Новог Сада. Министарство за капиталне инвестиције је решењем од 23.01.2007. године, утврдило да аутобуска станица која се налази у Новом Саду на поменутој локацији испуњава услове за рад аутобуске станице прописане Законом о превозу у друмском саобраћају и Правилником о ближим саобраћајно-техничким и другим условима за изградњу, одржавање и експлоатацију аутобуских станица и аутобуских стајалишта.

8. Градска управа за саобраћај и путеве Нови Сад, је бројним решењима донетим у току 2007. године одредила да је за међумесни и међународни саобраћај почетно и крајње стајалиште нова аутобуска станица, одређујући и таксе за десет такси места на новој аутобуској станици, дајући и сагласност за измену дела градског саобраћаја према режиму саобраћаја за аутобусе у Новом Саду, одређивањем постављања саобраћајне сигнализације, одредивши да се стара аутобуска станица на Бул. Јаше Томића број 6, одређује за аутобуске терминале искључиво за приградски превоз путника.
9. А, Градска управа за инспекцијске послове је дана 26.06.2007. године донела закључак о дозволи извршења којим је утврђена правноснажност решења од 18.06.2007. године којим је ЈГСП-у наложено да поступи по решењу од 18.06.2007. године и да у складу са истим аутобуску станицу у Новом Саду на Бул. Јаше Томића број 6, користи у функцију аутобуског терминала искључиво за приградски превоз, а уколико ЈГСП не поступи по датом налогу извршење ће се спровести принудним путем, тако што ће ЈП „Завод за изградњу Града“, саобраћајном сигнализацијом регулисати забрану саобраћаја за аутобусе међумесног превоза ка улицама које воде аутобуском терминалу за приградски саобраћај у Новом Саду на Бул. Јаше Томића број 6.
10. Тужилац је започео са обављањем делатности пружања станичних услуга. Притом, започета делатност није испунила очекиване резултате из закљученог уговора, јер се међумесни превоз као и међуградски и даље обављао са поласцима и доласцима и преко старе аутобуске станице.
11. По закључењу предметног уговора и добијања употребне дозволе за тужиочеву аутобуску станицу настале су озбиљне спорности. Уговорници – учинише спорном вољу, циљ и намеру закљученог уговора, па следом тога и уговором преузете обавезе. Тужилац и умешач на његовој страни устрајавају у тврдњи да је воља уговорника, следом тога и циљ закључења уговора био да се по добијању употребне дозволе измести аутобуска станица на Бул. Јаше Томића 6, и да се целокупни међумесни и међуградски саобраћај доласци и одласци врше искључиво са тужиочеве аутобуске станице. На томе устрајавају на основу уговорених обавеза и радњи предузетих у циљу провођења реализације уговора.
12. Наступиле су сметње за реализацију уговора којим се промовишу искључиво интереси тужиоца и умешача и тужени почиње тihu опструкцију извршења уговорне обавезе. Обавезе, измештања целокупног међумесног и међународног саобраћаја са аутобуске станице корисника ЈГСП на Бул. Јаше Томића број 6, на новоизграђену тужиочеву аутобуску станицу.

Мере предузете путем надлежних служби туженог нису уродиле плодом. Дотадашња и садашња аутобуска станица није престала са пружањем поменутих станичних услуга, а нова аутобуска станица није заживела због тога у очекиваном смислу. Потом, тужени неизвршавање уговора покушава да одбрани ставом који је супротан израженом ставу тужиоца и умешача. Устрајава у тврдњи коју образложено, а неуспешно покушава да одбрани и у ревизијским разлозима, да намера уговорника (парничара) није била да постојећа аутобуска станица МАС престане са пружањем поменутих станичних услуга и да ту делатност у целости преузме тужиочева аутобуска станица. Међутим, то није тако. Из радњи предузетих од стране надлежних органа и служби туженог као и из закључивања градоначелника од 20.07.2005. године произилази супротно, тј. да је воља и намера уговорника била да се у целости измести дотадашњи међумесни и међународни саобраћај са аутобуске станице на Булевару Јаше Томића број 6, на новоизграђену тужиочеву аутобуску станицу. На то упућују и захтеви Градског јавног правобранилаштва из Новог Сада и Завода за изградњу града упућени надлежном министарству од кога траже да се забрани рад постојећој аутобуској станици МАС.

13. То као неспорно закључују и нижестепени судови и за то дају углавном прихватљиве разлоге. Тужени је дакле, без видљива интереса промовисног кроз закључке свог тадашњег градоначелника преузео обавезу, да у целости измести међумесни и међународни саобраћај са аутобуске станице на Бул. Јаше Томића број 6, на тужиочеву аутобуску станицу.
14. Притом се не сме занемарити превиђање нижестепених судова, тј. предуговарање, формално исказано кроз писмо о намерама које по својој правној природи представља понуду за закључење уговора коју само после девет дана од дана учињене понуде (10. јула 2005. године), прихватају безрезервно градоначелник и Градско веће Града Новог Сада. Не указује ли брзина прихватања понуде да је претходно била припремљена сва потребна логистика за њено прихватање.

Изнето упућује на закључак да је прихватање понуде и идејног пројекта достављеног уз њу захтевало озбиљну анализу сагледавања оправданости прихватања понуде са свих аспеката. Посебно са аспекта измештања у целости међумесног и међународног саобраћаја са постојеће аутобуске станице на ново изграђену аутобуску станицу тужиоца. Ту анализу су претходно требале и морале да ураде надлежне градске службе које су то формално чиниле по прихватању понуде.

15. Потом уговорници закључују уговор чије су уговорне одредбе поменуте под тачком 4. претходног излагања. Тако закључени уговор захтева озбиљну анализу свега, посебно његових одредби које обавезују туженог, да створи услове, а потом у целости измести међумесни и међународни саобраћај на тужиочеву аутобуску станицу. Не треба се

посебно напрезати да би се закључило шта то суштински значи и које су последице тог измештања. Такво уговарање представља у суштини забрану (онемогућавање) пружања станичних услуга у међумесном и међуградском саобраћају ЈГСП-у.

Уговор је сагласност воља двају или више лица, којом се постиже неко правно дејство и то је његов општи појам који је својствен многим гранама права у којима се појављује. У облигационом праву, он представља извор облигације, што подразумева сагласност воља два или више лица којом се постиже неко облигационо-правно дејство. Правни поредак странкама пружа извесну слободу уговорног уређења односа, слободу одлучивања, избора и регулисања тих односа. Слобода уговорања никада није нити ће икад бити апсолутна. Може бити речи само о њеним ширим или ужим границама. Притом, правни поредак изражава опште потребе једне правно организоване заједнице, извештан ред и извесност у примени тог поретка који служи и гаранцијама индивидуалне воље и њеног испољавања.

Слобода уговорања није неограничена. Напротив, ограничена је. То јасно произилази из члана 10. ЗОО, којом законском нормом је прописано да су стране у облигационим односима слободне у границама принудних прописа, јавног поретка и добрих обичаја, да своје односе уреде по својој вољи. Притом су стране у облигационом односу равноправне, а у заснивању облигационих односа и остваривању права и обавеза из тих односа, стране су дужне да се придржавају начела савесности и поштења (члан 12. ЗОО). Забрањено је вршење права из облигационих односа противно циљу због кога је оно законом установљено или признато (члан 13. ЗОО).

Заснивањем облигационих односа стране не могу установљавати права и обавезе којима се за било кога ствара или искоришћава монополски положај на тржишту (члан 14. ЗОО).

Стране су у облигационом односу дужне да у извршавању своје обавезе поступају са пажњом која се у правном промету захтева у одговарајућој врсти облигационих односа (пажња доброг привредника односно пажња доброг домаћина). То правно начело из члана 18. ЗОО важи и за парничаре као уговорнике при закључењу предметног уговора.

Следом реченог поменуто основна начела из Закона о облигационим односима су морала бити поштована и при закључењу уговора између парничара у спору. Међутим, нису. Нису зато што су парничари у спору при сачињењу и прихватању понуде, а потом и закључењу уговора били несавесни. Несавесни зато што су знали да уговарају нешто што је недопуштено. Закљученим уговором, уговорници су уговорили монополски положај у корист тужиоца, уговарањем да ће се забранити (онемогућити) пружање станичних услуга аутобуској станици лоцираној на Булевару Јаше Томића број 6, корисника ЈГСП и

омогућити тужиоцу да у целости преузме дотадашњу станичну делатног Јавног предузећа у међумесном и међународном саобраћају обављајући је на новоизграђеној станици као једино лице и монополиста. Закључењем уговора са тим заједнички одређеним циљем је противно принудним прописима јавном поретку и добрим обичајима, па је тако закључени уговор у делу уговорене обавезе туженог ништав. Дакле, недопуштен мотив и лоша намера противни добрим обичајима је одредио уговорнике да закључе предметни уговор. Нема сумње да су оба уговорника знала да постоји недопуштени мотив. Недопуштен мотив и лоша намера су прикривени кроз формулацију измештања међумесног и међународног саобраћаја са постојеће аутобуске станице корисника ЈСП на нову локацију тј. аутобуску станицу тужиоца.

Закључени уговор може да производи правна дејства само ако се испуне услови који се законом захтевају за његов настанак и пуноважност. Уколико у моменту закључења уговора не постоји један од услова потребан за његову пуноважност, уговор је непуноважан – ништав. Апсолутно ништавим уговорима вређају се оквири јавног поретка, па се утврђење њихове ништавости предузима ради заштите општег интереса.

Уговор који су закључили парничари је у очигледној супротности са одређеним друштвеним нормама и начелима облигационог права и у супротности са добрим пословним обичајима. Његовим извршењем би се у већој мери нарушила материјална добра на штету Јавног градског саобраћајног предузећа, а уговорници су притом поступали са лошим намерама, тј. намером да се нанесе штета трећем лицу и омогући корист тужиоцу.

То даље подразумева да се намеће и питање правног дејства закљученог уговора у односу на треће лице, конкретно ЈСП. Уговорници су били намерни да делатност станичних услуга у међумесном и међународном саобраћају изместе са Бул. Јаше Томића број 6, на новоизграђену аутобуску станицу тужиоца. А то подразумева, иако није директно речено забрану – онемогућавање ове делатности дотадашњем и садашњем вршиоцу ЈСП-у и поверавање исте делатности у целости тужиоцу. Отуда се намеће питање може ли такво уговарање на штету вршиоца те делатности и преношењем исте на тужиоца производити правно дејство у односу на ЈСП. Може ли тужени уговором преузети такву обавезу и реализовати је. По оцени ревизијског суда такво уговарање је ништаво. Ништаво, зато што постоји законом прописан правни пут за измену делатности привредног друштва, па и јавног предузећа које је основала локална самоуправа, Град Нови Сад. Јавно предузеће као и привредно друштво има свој оснивачки акт, решење о регистрацији оснивања опште и друге акте. Измена оснивачког акта на основу кога је регистрована делатност јавног предузећа, врши се на начин прописан тим актом, статутом и одлуком о томе коју доноси

надлежни орган управљања. То у сваком случају не може да буде само тужени као оснивач, нити се то може чинити уговором како су то били намерни да учине уговорници (парничари) у спору.

16. Последице ништавости се у принципу отклањају враћањем у пређашње стање, тј. у стање пре закључења ништавог уговора. То значи да је у случају ништавости сваки уговарач у обавези да врати другом све што је примио по основу ништавог уговора. Ако то није могуће или ако се природа оног што је испуњено противи враћању, даје се одговарајућа накнада у новцу уколико законом није шта друго одређено. Притом, при одлучивању о дејствима ништавости ревизијски суд цени савесност уговорника, заједничку намеру, недопуштени мотив и предмет уговарања водећи рачуна и о заштити друштвених интереса који се угрожавају и повреди добрих обичаја.

Осим повраћаја у пређашње стање, као правна последица ништавости уговора може се појавити и накнада штете, јер закључењем ништавог уговора једна страна може претрпети штету услед неизвршења уговорних обавеза. Накнаду штете може тражити само савесна страна, тј. она која није знала, нити је према околностима могла знати за ништавост. Ревизијски суд закључује да су оба уговорника знала за ништавост уговора и да су била намерна за закључење таквог уговора у циљу омогућавања монополског положаја тужиоцу.

17. Нижестепени судови су потпуно превидели чињенице везане за слободу уговарања, мотиве таквог уговарања, циљ и намеру тако закљученог уговора. Тиме се као нечим битним за одлучивање о основу одговорности нису бавили. Некритички су пошли само од става да тужени није извршио уговорну обавезу превиђајући притом дозвољеност таквог уговарања. Код постојања несавесности, недопуштеног мотива и предмета уговорања, ревизијски суд је закључио да је предметни уговор ништав у делу који се тиче извршења уговора од стране туженог у погледу обезбеђења тужиоцу искључивог обављања делатности прихватања и отпремања аутобуса у међумесном и међународном саобраћају. Та ништавост захтева и одговоре на следећа питања, а она су:

- ко треба да сноси последице неизвршења уговора од стране туженог и у ком обиму;
- да ли само тужени или оба несавесна уговорника;
- ако, оба уговорника треба да сnose последице ништавости у чему се састоји њихова појединачна одговорност и које су сразмере исте.

Ревизијски суд заступа став да последице неизвршења уговора од стране туженог у смислу настанка штете у виду измакле користи за тужиоца морају да сnose оба уговорника. Не може је сносити само тужени. Не може због тога што није само он крив за закључење ништавог уговора. Крива су оба уговорника и њихова кривица је једнака. Она произилази из заједничке воље намере и циља уговарања.

Произилази да су оба уговорника у том смислу била на тзв. „истом задатку“, јер су скривеним и вешто формулисаним одредбама уговорили онемогућавање делатности пружања станичних услуга у међумесном и међународном саобраћају ЈГСП-у преношењем те надлежности на тужиоца.

Из досадашњег излагања везаног за савесност, мотив, лошу намеру, недозвољен предмет (чињење) несумњиво произилази да је одговорност уговорника иста – једнака. То подразумева да постоји подељена одговорност за насталу штету у једнакој сразмери. Обзиром да враћање у пређашње стање као отклањање последице ништавости није могуће, последице ништавости се могу отклонити само кроз накнаду штете, која је неизвршењем уговора настала за тужиоца. Закључени уговор је атипичан, са прикривеним и недопуштеним мотивом, сакривеним кроз вешту формулацију „измештање међумесног и међународног саобраћаја.“ Правило је да несавесна уговорна страна нема права на накнаду штете. Међутим, то правило у конкретном случају мора да трпи изузетак. Изузетак, код накнаде штете настале закључењем уговора од стране оба несавесна уговорника. Оба уговорника су по оцени ревизијског суда једнако несавесна. Стога код постојања обостране и једнаке несавесности за закључење ништаве уговорне обавезе туженог, насталу штету не може трпети само несавестан уговорник који ју је претрпео (тужилац). Не може због тога што је иначе не би претрпео да је тужени био савестан и одбио да са њим закључи предметни уговор. Напомиње се, да и начела правне сигурности морају бити заступљена и код тако закљученог уговора, а она у конкретној ситуацији налажу да последице ништавости уговора резултиране настанком штете за тужиоца морају да снесе оба уговорника. Стога, ревизијски суд закључује да конкретне околности захтевају досуду половине основане и доказане штете.

У поменутом смислу се мора посматрати и обим те штете. Већ помињана несавесност, лоша намера, недопуштени мотив, недозвољен предмет (чинидба туженог), повреда друштвеног добра, обим противзаконитости, захтевају да се у складу са свим тим одреди и обим накнаде штете. Стога се, обим штете у смислу временског оквира мора посматрати на већ поменути начин. Све те околности морају бити цењене и при досуди обима штете у смислу њеног временског трпљења. Предмет спора је захтев за исплату штете у виду измакле користи за период од 57 месеци, тј. од 01. марта 2007. па до 01. децембра 2011. године. Ценећи све поменуте околности везане за закључење уговора, одлучено је да се тужиоцу као несавесном уговорнику досуди штета и то само у утуженом временском периоду што подразумева да се то право исцрпљује за период после тога. Свако друго решење било би супротно околностима таквог ништавог уговарања. Начела правичности захтевају досуду само основане и утужене штете обухваћене овом тужбом. То подразумева да се штета не може остваривати у будућности из ништаве уговорне одредбе, јер за

то не постоји правни основ обзиром да нико не може остваривати будућа права заснована на несавесности и недозвољеном уговарању (ништавој уговорној обавези).

Изражени правни став и на њему заснована ревизијска одлука, везано за основ одговорности заснива се на општем начелу из члана 10, 11, 12, 13, 14, 16. ст.1. и 2. члана 25. ст.1. и 2. ЗОО. Заносвана је и на недопуштеном основу јер свака уговорна обавеза мора имати допуштени основ, а основ је недопуштен ако је противан принудним прописима, јавном поретку и добрим обичајима (члан 51. ст.1. и 2. ЗОО). Законодавац је у члану 52. ЗОО, прописао да ако је основ недопуштен уговор је ништак. Недопуштена побуда у до сада у поменутом смислу, предметни уговор чини без правног дејства, што произилази из члана 54. став 2. ЗОО. Уговорена обавеза туженог је ништава и у смислу члана 103. став 1. ЗОО. Њоме се повређује и конкуренција прописана у члану 2. Закона о конкуренцији („Сл. гласник РС“, број 70/2005), који Закон се персонално примењује и на парничаре у смислу члана 4. став 1. те законске норме.

Следом реченог о поменутом основу и обиму штете одлучено је и на основу члана 104. ст.1. и 3. и аналогној примени става 2. те законске норме, прописане у Закону о облигационим односима.

Суд у смислу члана 109. став 1. ЗОО, на ништавост пази по службеној дужности.

Ко другоме проузрокује штету дужан је накнадити је уколико не докаже да је штета настала без његове кривице (члан 154. став 1. ЗОО), а предметна штета настала је као што је до сада већ речено кривицом оба уговорника. Кривица постоји када је штетник проузроковао штету намерно или непажњом или аналогно томе када су штету проузроковали уговорници намерно или непажњом (члан 158. ЗОО). Подељена одговорност уговорника за накнаду штете заснована је на члану 192. ЗОО, а о њој је одлучивано и на основу већ помињане одредбе члана 104. став 3. ЗОО.

18. И поред изнетог нижестепени судови су усвојили тужбени захтев за исплату измакле користи у висини од 1.333.914.000,00 динара. Досуђени износ састоји се у измаклој користи насталој због немогућности пословања аутобуске станице у висини од 615.600.000,00 динара, очекиваној добити од закупа у висини од 323.760.000,00 динара, очекиваној добити од издавања рекламног простора у износу од 106.080.000,00 динара и у разлици добити по највишим ценама ценовника Привредне коморе Србије у износу од 288.534.000,00 динара. За утужени период од 01. марта 2007. године до 01. децембра 2011. године, досуђен је износ од 1.333.914.000,00 динара.

19. По оцени ревизијског суда постоји само правни основ за досуду измакле користи због немогућности пословања аутобуске станице у висини од 615.600.000,00 динара у овом утуженом периоду. Та висина је утврђена на основу остварене добити коју месечно остварује постојећа аутобуска станица МАС корисника ЈГСП, на Бул. Јаше Томића бр.6.

Обзиром да је у претходном излагању изражен став да су оба уговорника на једнаке делове крива за насталу штету, овај утужени и нижестепеним пресудама правноснажно досуђени износ треба умањити за половину тј. за део штете коју мора да сноси тужилац. Половина ове штете износи 307.800.000,00 динара.

Ревизијски суд је у овом делу одбио ревизију туженог као неосновану (став IV изреке ревизијске пресуде), што подразумева да је тужени обавезан да плати тужиоцу измаклу корист због непословања аутобуске станице у износу од 307.800.000,00 динара са каматом по стопи Закона почев од 20. децембра 2011. године па до исплате.

Право тужиоца на досуду овог износа, а обавеза туженог на његову исплату заснована је на одредби члана 189. ЗОО. Висина накнаде штете одређена је по ценама утврђеним приближно дану пресуђења, а при досуђењу узета је у обзир само измакла корист – добитак који је тужилац могао основано очекивати по редовном току ствари.

20. Супротно ставу нижестепених судова, ревизијски суд сматра да су нижестепени судови погрешно, без ваљаног правног основа и чињеничног упоришта обавезали туженог да плати преосталу утужену штету по основу очекиване добити од закупа и издавања рекламног простора и разлике добити по ценама Привредне коморе Србије. Та штета досуђена је на основу налаза и мишљења судског вештака Драгаш Јована од 20.10.2011. године. Налаз вештака је у целости и некритички прихваћен. Притом, нижестепени судови превиђају постојање одредбе члана 8. ЗПП, којом је прописано да суд по свом уверењу одлучује које ће чињенице узети као доказане и о томе одлучује на основу савесне и брижљиве оцене сваког доказа засебно и свих доказа заједно, као и на основу резултата целокупног поступка. То даље подразумева да се при оцени налаза вештака и код утврђења висине штете мора поћи од тржишних услова. Тржишних у смислу понуде и тражње за пословним и канцеларијским простором у граду. И то на свим локацијама града, а посебно на локацији нове аутобуске станице. Наравно, да ће се ценити чињеница да ли је у граду већа понуда од тражње пословног и канцеларијског простора, те постоји ли у граду и у ком обиму постоји незакупљени пословни и канцеларијски простор. При утврђивању висине вештак посебно не узима у обзир ову битну чињеницу. Занемарно ју је, а нижестепени судови некритички прихватајући налаз, прихватају оптимистичку наду тужиоца у том смислу, коју је у целости прихватио и вештак Јован Драгаш. Вештак је

код утврђивања висине ове штете пошао од претпоставке да би тужилац на локацији аутобуске станице у целости издао како пословни тако и канцеларијски простор у закуп. При том нема одговора на питање зашто, ако је канцеларијски простор тако атрактиван, тужилац исти није издао у закуп по прибављању употребне дозволе за вршење станичних услуга јер обављање делатности у канцеларијском простору у принципу није строго везано за обављање делатности аутобуске станице. То исто важи и за очекивану добит од издавања рекламног простора. Тужилац сматра и то тужбом тражи, а вештак некритички прихвата ту оптимистичку наду и утврђује да би тужилац у утуженом периоду у потпуности издао расположиви рекламни простор и месечно га наплаћивао у износу од 1.860.000,00 динара месечно, а у утуженом периоду у укупном износу од 106.020.000,00 динара.

Следом реченог, ревизијски суд сматра да за досуду ова два вида штете у виду измакле користи нису испуњени законски услови. Због тога што се ради о оптимистичкој нади која не може бити основ за досуду ове штете у смислу члана 189. став 3. ЗОО, којом законском нормом је прописано да при оцени висине измакле користи узима се у обзир добитак који се могао основано очекивати према редовном току ствари или према посебним околностима. Међутим, утужени добици се реално нису могли очекивати, нити основано пројектовати. Стога су нижестепени судови ове утужене износе требали као неосноване одбити, а не досудити.

Свака странка је дужна да изнесе чињенице и предложи доказе на којима заснива свој захтев или којим оспорава наводе и доказе противника. Доказивање обухвата све чињенице које су важне за доношење одлуке. Ако суд на основу изведених доказа (члан 8. ЗПП), не може са сигурношћу да утврди неку чињеницу, постојање чињенице закључиће применом правила о терету доказивања (члан 223. ЗПП). Странка која тврди да има неко право, сноси терет доказивања чињенице која је битна за настанак или остваривање права, ако законом није другачије одређено. То јасно произилази из члана 220, 221. став 1. 223. важећег ЗПП, који се примењује на материјалноправни однос странака. Код чињенице да тужилац није доказао постојање основа и висине ове утужене штете, тужбени захтев је уместо што је усвојен требало одбити као неоснован са разлога недоказаности основаности истог.

21. Нижестепени судови досудише тужиоцу и штету у месечном износу од 5.062.000,00 динара, на име разлике добити по ценовнику услуга који је примењиван на тадашњој и садашњој аутобуској станици за међумесни и међународни саобраћај и максималних цена тих услуга лимитираних и максималних цена тих услуга лимитираних ценовником Привредне коморе Србије. Приликом одлучивања о овом виду штете мора се поћи од постојећих околности и начину на који је она утврђена. Она је утврђивана на основу пословања аутобуске станице у утуженом

периоду и утврђено да је стварни добитак у месечном износу од 10.800.000,00 динара. Тај износ је утврђен према важећем и примењиваном ценовнику станичних услуга. Међутим, жеља тужиоца у том смислу је далеко већа. Тужилац сматра да је постојећа аутобуска станица МАС требала да одреди цене по максималним ценама дозвољеним од стране Привредне коморе Србије за поједине станичне услуге и да би он применио те цене при пружању станичних услуга, те да би стога по том основу остваривао месечно још по 5.062.000,00 динара. Код оваквог пословног размишљања и приступа намеће се питање и других разлога због којих није заживела аутобуска станица у очекиваном смислу. Међутим, независно од тужбених амбиција које не могу бити основ за досуђење, супротно резону вештака и нижестепених судова који прихватају налаз вештака, ревизијски суд сматра да тужиоцу не припада право на ову штету јер је параметар за досуду те штете само висина која је на име станичних услуга месечно остваривана на тадашњој и садашњој аутобуској станици МАС. Отуда је и овај део тужбеног захтева одбијен као неоснован са разлога недоказаности основаности истог.

22. Следом изнетог ревизијски суд је о ова три тужбена захтева одлучио одбијањем истих преиначујући нижестепене пресуде одбијањем тужбеног захтева у износу од 1.026.114.000,00 динара. У овом новчаном износу садржан је и део одбијеног тужбеног захтева за штету због немогућности коришћења аутобуске станице у висини од 307.800.000,00 динара.

То подразумева да су нижестепени судови погрешном применом материјалног права досудили тужиоцу износ од 1.026.114.000,00 динара, са затезном каматом почев од 20.12.2011. године, који је ревизијски суд на основу процесног овлашћења из члана 407. став 1. ЗПП, преиначењем нижестепених пресуда одбио као неоснован одлучивши тако у ставу I изреке ревизијске пресуде.

Обзиром да су неосновани ревизијски разлози везани за досуду штете због немогућности искоришћења – коришћења аутобуске станице у износу од 307.800.000,00 динара, ревизијски суд је на основу процесног овлашћења из члана 405. став 1. ЗПП, одлучио као у ставу IV изреке пресуде.

23. Преиначена су и нижестепена решења садржана у изрекама првостепене и другостепене пресуде, којима је обавезан тужени да тужиоцу и умешачу исплати трошкове првостепеног поступка, а умешачу и трошкове другостепеног поступка и одлучено да свака странка сноси своје трошкове спора. Тако је одлучено решењем о трошковима спора садржаним у ставу III изреке ревизијске пресуде, заснованим на одредби члана 161. став 2. а у вези са чланом 149. став 2. ЗПП. Обзиром на успех у спору одлучено је да странке у спору укључујући ту и

умешача на страни тужиоца треба и морају да носе своје трошкове првостепеног, другостепеног и трећестепеног поступка.

То исто важи и за трошкове спора настале у вези са одговорима на подигнути захтев за заштиту законитости. Парничне радње подношења одговора на захтев су биле непотребне и сувишне и отуда нема места досуди ових трошкова у смислу члана 150. став 1. ЗПП.

24. Примећује се, да умешач на страни тужиоца непотребно указује на захтеве надлежних из Европске уније за преиспитивање тзв. „контроверзних“ приватизација укључујући ту и приватизацију АТП „Војводина“ Нови Сад, кога је приватизовао на аукцијској продаји умешач на страни тужиоца. Спор парничара није спор настао из приватизације и са њом нема додирних тачака. Евентуални ризични кредитни пласмани одобрени тужиоцу не могу представљати правни основ за њихово намирење из ништаве уговорне одредбе коју су закључили парничари.

III

Републичко јавно тужилаштво је против првостепене и другостепене пресуде у означеном делу подигло захтев за заштиту законитости. Захтев је подигнут на основу процесног овлашћења из члана 361. став 1. тачка 5. ЗПП. Подигнутим захтевом предлаже да се захтевом побијане пресуде преиначе и као неосновани одбију тужбени захтеви.

Тужилац и умешач подносе одговор на подигнути захтев за заштиту законитости, споре основаност захтева и предлажу да се захтев као неоснован одбије.

У подигнутом захтеву за заштиту законитости се истиче да је располагање странака захтевима ограничено принудним прописима који регулишу настанак, садржину и престанак субјективних права. Те императивне норме су обавезне за странке и оне их не могу својом вољом мењати, па су судови у поступку дужни да спрече то кршење принудних прописа. Ако се императивним нормама које су садржане у било ком законском акту нешто забрањује, суд не може усвојити захтев странака ако је тај захтев супротан Закону (члан 3. став 3). Суд је зато дужан да цени да ли је тај захтев правно дозвољен, па ако утврди да је реч о недозвољеном располагању странака, односно да странка злоупотребљава право у поступку, дужан је да одбије захтев, односно да не уважи располагања странака која су у супротности са принудним прописима.

Врховни касациони суд је одлучио о изјављеном захтеву на основу процесног овлашћења из члана 415. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, број 125/04 и 111/09), који се примењује на основу члана 506. став 1. важећег Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, број 72/11 од 28. септембра 2011. године, ступио на снагу 01. фебруара 2012. године).

Захтев је испитан на начин прописан чланом 421. став 1. Закона о парничном поступку и одлучено је као у ставу V изреке пресуде из следећих разлога:

Захтев није основан.

Није основан због тога што за усвајање захтева нису испуњени процесни услови прописани чланом 3. став 2. и 3. Закона о парничном поступку. Поменутом законском нормом прописано је:

„Странке могу слободно располагати захтевима које су ставиле у току поступка. Оне се могу одрећи свог захтева, признати захтев противника и поравнати се.

Суд неће дозволити располагања странака која су у супротности са принудним прописима, јавним поретком и правилима морала.“

Поменута процесна норма је потпуно јасна. Она не оставља никакве дилеме у њеној примени. То даље подразумева да се под недозвољеним располагањима из ове процесне норме подразумевају диспозитивне радње везане само за одрицање од захтева, признање захтева и закључење поравнања. Друге диспозитивне радње не могу бити предмет недозвољеног располагања нити се могу подвести под процесну норму из члана 361. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, као процесни основ за изјављивање, а следом тога и усвајање захтева. Законска норма је рестриктивна и ограничава разлоге за изјављивање овог ванредног правног лека.

Основаност захтева цени се према искуственој пракси Врховног касационог суда само у смислу диспозитивног располагања везаног за радње предузете у парничном поступку. И то само диспозитивне радње везане за одрицање од захтева, признање захтева и закљученог поравнања. Остале диспозитивне радње не могу бити предмет преиспитивања подигнутог захтева. Процесна норма из члана 3. став 2. и 3. ЗПП, се потпуно рестриктивно тумачи и примењује. Таква рестриктивност искључује санкционисање недозвољених располагања на које указује подносилац захтева.

Зато је на основу процесног овлашћења из члана 405. став 1. а у вези са чланом 421. став 2. ЗПП одлучено одбијањем захтева као неоснованог (став V изреке ревизијске пресуде).

Председник већа - судија
Стојан Јокић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Одбојка Стојановић

Агенција за приватизацију, са седиштем у Београду, Теразије број 23, Србија и Црна Гора (у даљем тексту "Агенција")

и

ИЛИЈА ДЕВИЋ, Виле Равијојле 9, Београд, ЈМБГ 2507952880033
(у даљем тексту "Купац")

закључују

УГОВОР О ПРОДАЈИ ДРУШТВЕНОГ КАПИТАЛА
МЕТОДОМ ЈАВНЕ АУКЦИЈЕ
(куповина са отплатом на рате)

У Београду, 30.07.2004. године

Илија Девић

[Signature]

УВОДНЕ ОДРЕДБЕ

У складу са одредбама Закона о приватизацији ("Службени Гласник РС", бр 38/2001, 18/2003, у даљем тексту "закон"), Уредбе о продаји капитала и имовине јавном аукцијом ("Службени Гласник РС", бр 45/01, 45/02, 19/03, у даљем тексту "уредба") Агенција за приватизацију (у даљем тексту: Агенција) продаје 70% друштвеног капитала субјекта приватизације Друштвено аутотранспортно предузеће "ВОЈВОДИНА"; НОВИ САД (у даљем тексту: субјект) на аукцији која се одржава дана 27.07.2004. године у 11:00 часова.

До 30% од укупног износа друштвеног капитала Субјекта се преноси на запослене без накнаде.

Преостали износ друштвеног капитала Субјекта, који није продат Купцу нити пренет на запослене, преноси се Акцијском фонду.

1. ПРЕДМЕТ УГОВОРА

1.1 Агенција продаје Купцу друштвени капитал субјекта, са свим правима и обавезама, сходно закону и одредбама овог уговора.

Друштвени капитал субјекта који се нуди на продају, у складу са законом, процењен је на 264.822.000,00 ДИН (словима: двестотинешездесетчетиримилионаосамстотинадвдесетдвехиљаде).

1.2. Купац купује друштвени капитал субјекта, по укупној купопродајној цени у износу од 290.000.000,00 ДИН (словима: двестотинедеведесетмилиона односно у износу од 3.975.603,50 ЕВРА (словима: тримилionaдеветстотинаседамдесетпетхиљадашестстотиначетири), рачунато према званичном средњем курсу НБС, важећем на дан закључења Уговора 30.07.2004.

1.3 Купац исплаћује укупну купопродајну цену у шест, једнаких годишњих рата, на дан који одговара дану закључења Уговора, у динарској противвредности ЕВРА, према званичном средњем курсу НБС, на дан плаћања.

1.4 Прва рата се умањује за износ уплаћеног депозита. Уколико је прва рата већа од уплаћеног депозита, Купац је у обавези да, у року уговореном за плаћање прве рате, уплати разлику до пуног износа прве рате. Уколико је депозит већи од износа прве рате, преостали износ (износ укупне цене умањен за депозит) се дели на пет једнаких, годишњих рата.

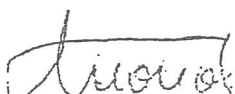
Годишња рата (друга, трећа, четврта, пета и шеста) износи 662.600,58 ЕВРА.

2. ЗАКЉУЧЕЊЕ УГОВОРА

2.1 Закључењем овог уговора, који има снагу оснивачког акта субјекта, купац стиче право на управљање, учешће у добити и право на део ликвидационе масе, сразмерно висини купљеног капитала. Право слободног располагања над купљеним капиталом купац стиче сходно одредбама члана 4006 Закона о предузећима и одредбама уговора а сразмерно отплаћеној вредности купопродајне цене.

2.2 Уговор се сматра закљученим моментом потписивања Уговора и од стране Агенције.

2.2.1 Трошкове судске овере овог уговора плаћа Купац.

3. ИСПУЊЕНОСТ УСЛОВА

- 3.1 У року од осам (8) дана, од дана одржавања аукције, неопходно је предузети следеће радње:
- 3.1.1. Купац уплаћује на рачун Агенције, број 840-871621-94, позив на број 270704 - 1152, прву рату која износи 1/6 купопродајне цене.
  - 3.1.2. Купац и Агенција закључују уговор о залози акција (потврде о акцијама) на основу кога Купац предаје Агенцији потврду о акцијама, коју Агенција чува до отплате купопродајне цене.
- 3.2 По испуњењу услова из става 3.1, у року од 21 дана од дана закључења овог Уговора, одржава се скупштина (рок између заказивања и одржавања скупштине не може бити краћи од 8 дана) ради:
- 3.2.1 доношења Статута (прилог 1) и
  - 3.2.2 постављања управе Субјекта
- 3.3 Ако је износ који се односи на обавезу инвестирања већи од 3.000.000 (три милиона) динара, купац је дужан да Агенцији, у року од 30 дана од дана закључења овог уговора, преда банкарску гаранцију (прилог 3), безусловну, неопозиву, плативу на први позив Агенције.
- 3.4 Купац доставља Агенцији писмени доказ о испуњености услова наведених у ставовима 3.1, 3.2 и 3.3.
- Агенција и Купац потписују изјаву о датуму испуњености услова,

4. ОБАВЕЗЕ ПОСЛЕ ДАНА ИСПУЊЕНОСТИ УСЛОВА

- 4.1 Након потписивања изјаве о датуму испуњености услова, Купац се обавезује да предузме све потребне активности како би се у Регистру надлежног органа евидентирала настала промена, сходно одлукама скупштине из става 3.2.

5. ИЗЈАВЕ, ГАРАНЦИЈЕ И ОБАВЕЗЕ КУПЦА

5.1 Изјаве и гаранције

Купац изјављује и гарантује Агенцији да су следеће изјаве тачне:

- 5.1.1 Купац гарантује да није повезан са члановима Комисије за аукцију, односно да нема било какве неизмирене обавезе према субјекту.
- 5.1.2 Купац потврђује да му је омогућено да изврши испитивања и провере Субјекта, његове имовине и финансијског пословања те да се у потпуности ослања на извршена сопствена испитивања и провере приликом куповине акција.

5.2 Обавезе купца

Купац је сагласан са следећим обавезама према Агенцији:

- 5.2.1 да инвестира у Субјект, у року од 12 месеци, од дана закључења уговора, у укупном износу од 74.207.000 ДИН.
Инвестирање мора бити извршено у основна средства.
Уколико је износ инвестирања већи од 1.000.000,00 ЕВРА (у динарској противвредности, на дан одржавања аукције), рок инвестирања може бити дужи од 12 месеци о чему Купац са Агенцијом за приватизацију закључује анекс уз овај уговор којим прецизира динамику инвестиционог улагања;

5.2.2 да уколико је добит остварена, утврди дивиденду за сваку од 2 године након дана закључења уговора, у износу од најмање 10 процената од добити субјекта, после намиривања пореза и законских резерви.

5.2.3 да у року од 15 месеци, од дана закључења уговора, достави Агенцији потврду овлашћеног ревизора која доказује да је Купац поступао у складу са тачком 5.2.1, са наведеним тачним износом и врстом улога. Агенција има право да изврши преглед књига и документације субјекта како би се уверила да је Купац поступао у складу са обавезама утврђеним тачком 5.2.

Купац се обавезује да Агенцији, на њен захтев и у било које време, омогуће приступ пословним књигама и документацији с тим што се Агенција обавезује да најави намеравану проверу најмање 3 дана унапред.

По испуњењу обавезе инвестирања, утврђене тачком 5.2.1. банкарска гаранција за инвестирање враћа се банци гаранту;

5.2.4 да у случају инвестирања у износу већем од 1.000.000,00 ЕВРА достави Агенцији потврду овлашћеног ревизора која доказује да је Купац извршио своју обавезу, у складу са Анексом из тачке 5.2.1, у року од 30 месеци, од дана закључења уговора. По испуњењу обавезе инвестирања, утврђене тачком 5.2.1, банкарска гаранција за инвестирање враћа се банци гаранту;

5.3. Даље обавезе Купца

Купац се обавезује да неће извршити ни дозволити спровођење следећих радњи, без претходног, писменог одобрења од стране Агенције:

5.3.1 неће продати, пренети или на било који други начин отуђити акције у периоду од 2 године, од дана закључења уговора;

5.3.2 да ће, у периоду од пет година, од дана закључења уговора, обезбедити континуитет пословања предузећа у основној делатности а за коју је предузеће било регистровано на дан одржавања аукције.

5.3.3 Купац неће продати, пренети или на неки други начин отуђити било која од основних средстава субјекта, у једној или у више трансакција годишње, у износу већем од 10% од укупне вредности средстава субјекта, приказане у последњем билансу стања, све до исплате купопродајне цене у целости, односно у периоду од годину дана од дана закључења уговора, онда када купац исплати купопродајну цену у периоду од годину дана од дана одржавања аукције.

6. ЗАШТИТА ВЛАСНИКА НАЦИОНАЛИЗОВАНЕ ИМОВИНЕ

6.1 Констатације

6.1.1 Купац капитала се пре дана одржавања аукције упознао са чињеницом да се у саставу имовине Субјекта налази и национализована имовина и сагласан је са обавезом да национализовану имовину врати ранијим власницима, односно њиховим наследницима, сходно одредбама закона о враћању одузете имовине и обештећењу за одузету имовину (у даљем тексту: закон).

6.1.2 Под национализованом имовином, у смислу одредби овог уговора, подразумева се имовина одузета од физичких и правних лица (у даљем тексту: ранији власници) применом прописа о одузимању имовине на територији Републике Србије, а која је одређена посебним прописом којим се уређују питања везана за враћање имовине.

6.1.3 Купац ће вратити национализовану имовину у натуралном облику у случајевима предвиђеним законом.

6.2 Утврђивање права ранијих власника

Обим и врста права ранијих власника национализоване имовине цениће се према одредбама закона који регулише ту област, а према чињеничном стању постојећем на дан одржавања аукције.

6.3 Обавезе Купца према ранијим власницима

6.3.1 Купац се обавезује да неће, до доношења закона, предузимати правне и фактичке радње којима би осујетио повраћај национализоване имовине ранијим власницима.

6.3.2 Уколико Купац поступи супротно својој обавези из претходне тачке Уговора, и у периоду од дана потписивања Уговора до дана ступања на снагу закона, изгради или започне са градњом на неизграђеном грађевинском земљишту, биће у обавези да ранијим власницима врати грађевинско земљиште са изграђеним објектима, с тим што Купац има право да од ранијих власника потражује новчани износ у висини изграђених објеката.

7. РАСКИД УГОВОРА

7.1 Агенција има право да раскине овај Уговор уз писмено обавештење Купцу, уколико Купац:

7.1.1 не достави Агенцији гаранцију за инвестиционо улагање, у складу са ставом 3.3. уговора;

7.1.2 не гласа на основу својих акција у корист одлука на скупштини, сходно ставу 3.2. уговора;

7.1.3 не потпише са Агенцијом уговор о залози сходно тачки 3.1.2. уговора;

7.1.4. уколико не плати било коју од доспелих рата а не одазове се на захтев Агенције да у року од 8 дана, од дана пријема обавештења, уплати све преостале рате;

7.1.5. не обезбеди континуитет пословања у складу са тачком 5.3.2.

У случају раскида уговора, Купац губи право на враћање депозита, право на враћање уплаћеног дела куповне цене и сва права и потраживања по основу овог уговора.

8. ОСТАЛЕ ОДРЕДБЕ

8.1 Поверљивост

До дана потписивања изјаве о датуму испуњености услова услова, Купац се обавезује да држи у тајности све информације и документацију коју је примио од Агенције или субјекта (изузев оних информација и документације које су већ јавно доступне).

Купац прихвата обавезу да никоме не открива информације и документацију (осим запосленима, односно заступницима и представницима којима су оне потребне ради израде програма која се односи на трансакцију). Ако дође до

раскида уговора или се уговор прогласи ништавим, Купац се обавезује да вратити Агенцији сву документацију (и све копије) које садрже податке који се односе на уговор или поступак аукције.

8.2. Целовитост уговора

Уговор са анексом и прилозима (који чине његов саставни део) и документација која се односи на поступак аукције и која је потписана од стране Купца, сачињава целокупан уговор који се односи на ову трансакцију и само су они обавезујући за уговорне стране.

Овај Уговор се може изменити само у писаној форми.

8.3. Ништавост одредби

Уколико су поједине одредбе уговора или његових прилога неважеће, односно ако постану неостварљиве, то неће имати утицаја на остале његове одредбе. Уговорне стране су сагласне да неважеће или неостварљиве одредбе замене другим које су по свом резултату правно и економски најближе неважећим или неостварљивим одредбама.

8.4. Овај уговор представља основ за вршење права од стране уговарача, њихових правних следбеника и лица којима су уступљена права, у складу са овим уговором.

8.5. Допунске радње и документи

Уговорне стране се обавезују да предузму или утичу на предузимање свих радњи чије предузимање је неопходно за извршење уговора и прибављања сагласности, неопходних за испуњење циљева овог Уговора.

8.6. Одррицање

Одррицање било које уговорне стране од својих права, која произилазе из повреде било које одредбе овог уговора, неће имати дејства нити ће бити тумачено као одрицање од права на позивање на друге одредбе овог уговора. Продужетак рока за испуњење било које обавезе или предузимање било које радње, предвиђене овим уговором, неће се сматрати као продужетак рока за испуњење других обавеза или предузимање других радњи, утврђених уговором.

8.7. Трошкови

Осим у случајевима предвиђеним овим уговором или законом, свака од уговорних страна сноси своје трошкове који се односе на трансакцију утврђену овим уговором, укључујући, између осталог, хонораре и накнаде за издатке својих правних и финансијских саветника.

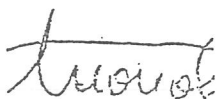
8.8. Обавештења

Сва обавештења, захтеви и други облици комуникације из овог уговора доносе се у писаном облику, препорученим писмом или курирском поштом, на адресе уговорних страна које су наведене на почетку овог уговора (или на неку другу адресу о којој су уговорне стране обавестиле једна другу, у складу са овим ставом).

9. РЕШАВАЊЕ СПОРОВА

9.1 Решавање спорова

Све евентуалне спорове у вези са овим уговором уговорне стране ће покушати да реше мирним путем.

Покушај споразумевања сматраће се неуспелим чим једна уговорна страна о томе обавести другу уговорну страну.

У случају спора, утврђује се надлежност Трговинског суда у Београду.

10. ПРИМЕРЦИ УГОВОРА

10.1 Овај Уговор је закључен у шест истоветних примерака од којих се један предаје Купцу, четири примерка Агенцији и један примерак Министарству надлежном за послове финансија.

Сваки примерак има једнако правно дејство и пуноважност.

11. ПРИЛОЗИ

11.1 Саставни део уговора су следећи његови прилози:

- Социјални програм – анекс 1
- Нацрт статута – прилог 1
- Уговор о залози акција – прилог 2
- Гаранција за добро извршење посла – прилог 3

КУПАЦ

[Handwritten signature]

Ов.бр. 2648/04

Потврђује се да је су

Вукосав 770405

Милош Илић

својеручно потписали ову исправу - признали за свој потпис на овој исправи.

Истоветност именованих утврђена је на основу личне карте број _____ издате

од _____, односно сведоцима

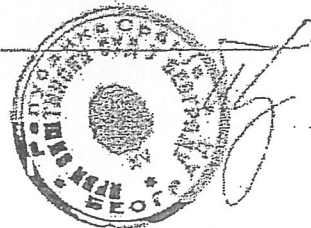
_____ чија је истоветност утврђена

Такса за оверу од дин. 10.025 наплаћена је и поништена на молбу за оверу.

ПРВИ ОПШТИНСКИ СУД У БЕОГРАДУ

Овлашћени службеник

Дана 30.7.2004 год.

[Handwritten signature]

Centralni registar

depo i kliring hartija od vrednosti

Početna strana / Statistika vlasništva preduzeća

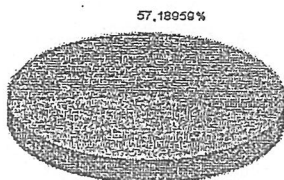
- O nama
- Pravna regulativa
- Članovi CRHoV
- Registrovane hartije
- Statistika vlasništva preduzeća
- Statistika vlasništva registrovanih preduzeća - Zbirni pregled
- Članstvo u CRHoV
- Kontakt i Kalendar
- Linkovi
- Novčani promet
- Promet HoV
- Uknjiženi emitenti
- Ponude za preuzimanje akcija
- Pridruživanje akcija državnim paketu i prodaja putem tendera
- Konvertovana devizna štednja
- Promet po članovima CRHoV
- Pravila korišćenja internet stranica

Statistički prikaz vlasništva preduzeća

	Matični broj	Naziv emitenta
Emitent: ATP VOJVODINA A.D. - U STEČAJU - 08041750		
Aktivni ISIN-i (CFI): RSATPVE77136 (ESVUFR)		
	Tip lica	
Akcije u vlasništvu fizičkih lica	Broj akcija	% od ukupne emisije
Akcije u vlasništvu pravnih lica	109,259	57.18959
Društveni kapital	81,788	42.81041
Zbirni (kastodi) račun	0	0.00000
Konzorcijum	0	0.00000
Ukupno:	191,047	100

Akcijski kapital iskazan na nivou emitenta

- Vlasništvo fizičkih lica - 57.18959%
- Vlasništvo pravnih lica - 42.81041%

Broj akcionara sa učešćem u kapitalu	Broj lica		Broj akcija		% od ukupne emisije	
	domaća	strana	domaća	strana	domaća	strana
od 0% do 5%	940	2	34989	63	18.31434	0.03298
od 5% do 10%	0	0	0	0	0.00000	0.00000
od 10% do 25%	0	0	0	0	0.00000	0.00000
od 25% do 33%	0	0	0	0	0.00000	0.00000
od 33% do 50%	2	0	155995	0	81.65268	0.00000
od 50% do 66%	0	0	0	0	0.00000	0.00000
od 66% do 75%	0	0	0	0	0.00000	0.00000
od 75% do 100%	0	0	0	0	0.00000	0.00000
Ukupno:	944		191047		100.00000	

AKCIJSKI FOND REPUBLIKE SRBIJE	Broj akcija	Broj glasova	% od ukupne emisije
	81788	81788	42.81

Redosled prvih 20 akcionara po broju akcija

Rbr	Akcionar	Broj akcija	% od ukupne emisije
1.	AKCIJSKI FOND REPUBLIKE SRBIJE	81788	42.81041
2.	DEVIĆ ILIJA	74207	38.84227
3.	BURDEVIĆ ŽIVKO	344	0.18006
4.	MOJSILOV-VULIĆ MILENA	124	0.06491
5.	DROBNJAK MILIVOJE	106	0.05548
6.	GIRIĆ PAL	106	0.05548
7.	HOLIGA KARLO	106	0.05548
8.	JANKOVIĆ MOHIR	106	0.05548
9.	KOŽUL RAIKO	106	0.05548
10.	MALEŠEVIĆ DIMITRIJE	106	0.05548
11.	MANOJLOVIĆ MOMO	106	0.05548
12.	NIKOLIĆ JAGODA	106	0.05548
13.	OŽEGOVIĆ BRANISLAVA	106	0.05548
14.	PROKIN SLAVKO	106	0.05548
15.	RADOJIČIĆ IVAN	106	0.05548
16.	RAKULI MILE	106	0.05548
17.	SKAKIĆ RATOMIR	106	0.05548
18.	ĐUKIĆ BRANKO	106	0.05548
19.	ŠKORIĆ RADE	106	0.05548
20.	ŠVONJA PETAR	106	0.05548

Redosled prvih 20 akcionara po broju glasova

Rbr	Akcionar	Broj glasova	% od ukupne emisije
1.	AKCIJSKI FOND REPUBLIKE SRBIJE	81788	42.81041
2.	DEVIĆ ILIJA	74207	38.84227
3.	BURDEVIĆ ŽIVKO	344	0.18006
4.	MOJSILOV-VULIĆ MILENA	124	0.06491
5.	DROBNJAK MILIVOJE	106	0.05548
6.	GIRIĆ PAL	106	0.05548
7.	HOLIGA KARLO	106	0.05548
8.	JANKOVIĆ MOHIR	106	0.05548
9.	KOŽUL RAIKO	106	0.05548
10.	MALEŠEVIĆ DIMITRIJE	106	0.05548
11.	MANOJLOVIĆ MOMO	106	0.05548
12.	NIKOLIĆ JAGODA	106	0.05548
13.	OŽEGOVIĆ BRANISLAVA	106	0.05548
14.	PROKIN SLAVKO	106	0.05548
15.	RADOJIČIĆ IVAN	106	0.05548
16.	RAKULI MILE	106	0.05548
17.	SKAKIĆ RATOMIR	106	0.05548
18.	ĐUKIĆ BRANKO	106	0.05548
19.	ŠKORIĆ RADE	106	0.05548
20.	ŠVONJA PETAR	106	0.05548

Redosled prvih 20 akcionara po vrednosti akcijskog kapitala

Rbr	Akcionar	Ukupna vrednost u din.	% od ukupne emisije
1.	AKCIJSKI FOND REPUBLIKE SRBIJE	81,788,000.00	42.81041
2.	DEVIĆ ILIJA	74,207,000.00	38.84227
3.	BURDEVIĆ ŽIVKO	344,000.00	0.18006
4.	MOJSILOV-VULIĆ MILENA	124,000.00	0.06491
5.	DROBNJAK MILIVOJE	106,000.00	0.05548
6.	GIRIĆ PAL	106,000.00	0.05548
7.	HOLIGA KARLO	106,000.00	0.05548

English

Izveštaji o poslovanju

Članstvo CRHoV u međunarodnim organizacijama

Najčešća pitanja

Osnovni pojmovi

Obaveštenja

Srednji kurs na dan 25. maj 2010		
EUR		102.5068
USD		83.3118
GBP		119.5833
CHF		71.7583

Izvor: NBS

Broj posetilaca web sajta od 16 Avg 2005 je: 25328507

8.	JANKOVIĆ MOMIR	106,000.00	0.05548
9.	KOŽUL RAJKO	106,000.00	0.05548
10.	MALEŠEVIĆ DIMITRIJE	106,000.00	0.05548
11.	MANOJLOVIĆ MOMO	106,000.00	0.05548
12.	NIKOLIĆ JAGODA	106,000.00	0.05548
13.	OŽEGOVIĆ BRANISLAVA	106,000.00	0.05548
14.	PROKIĆ SLAVKO	106,000.00	0.05548
15.	RADOJIČIĆ IVAN	106,000.00	0.05548
16.	RAKULJ MILE	106,000.00	0.05548
17.	SKAKIĆ RATOMIR	106,000.00	0.05548
18.	BUKIĆ BRANKO	106,000.00	0.05548
19.	ŠKORIĆ RADE	106,000.00	0.05548
20.	ŠVONJA PETAR	106,000.00	0.05548

Vrednost akcijskog kapitala obračunata je na osnovu nominalne vrednosti emitovanih hartija od vrednosti

- Podaci o akcijama i akcionarima preduzeća koja su privatizovana na osnovu propisa o privatizaciji i preduzeća koja su na osnovu drugih propisa bila evidentirana u Agenciji za privatizaciju Republike Srbije, zasnovani su na evidencijama i registrima prenetim iz Agencije za privatizaciju - Privremenog registra, u sistem Centralnog registra, depoa i kliringa hartija od vrednosti, i Agencija za privatizaciju je odgovorna za sadržinu dostavljenih podataka.
- Podaci o akcijama i akcionarima drugih pravnih lica, zasnovani su na evidencijama iz knjiga akcionara koje su Centralnom registru HoV dostavljene od strane tih pravnih lica i ta pravna lica su odgovorna za sadržinu dostavljenih podataka.

Centralni registar, depo i kliring hartija od vrednosti
Trg Nikole Pašića br.5 (ulaz iz Dečanske 14), 11000 Beograd - Srbija | Telefon 3331-380 | Fax 3331-329 | © 2010 CR HoV

UGOVOR O JEMSTVU

U skladu sa željom da regulišu prava i obaveze koje proizilaze iz poslovne saradnje i u dobroj veri

-ATP "VOJVODINA" A.D., iz Novog Sada, ul. Put novosadskog partizanskog odreda br. 1a, mat. broj 08041750, koje zastupa direktor Ilija Dević (u daljem tekstu: DUŽNIK) i

- Ilija Dević, Beograd Vile Ravijojle br.9, JMGB 2507952880033, br.l.k Sup Beograd J133205 (u daljem tekstu: JEMAC), Zastupnika po specijalnom punomoćju predstavlja Andjelka Dević, Beograd Vile Ravijojle br.9, JMGB 2109977885018, br.l.k Sup Beograd J142985.

u daljem tekstu: "Ugovorne strane" zaključili su dana 09.11.2007. godine u ugovor sledeće sadržine:

Član 1.

Ugovorne strane saglasno konstatuju da je:

1. dužnik zaključio Ugovor o kreditu br.1500041834 od 09.11.2007. sa „PANONSKA BANKA“ A.D. Novi Sad, na iznos od 84.000.000,00 dinara, uz kamatnu stopu u visini od 1,65% (jedan komašezdesetpetodsto) mesečno.
2. da je kao obezbeđenje navedene obaveze dužnika po Ugovoru o kreditu jemac garantovao za dužnika kod kreditora tako što je u korist poverioca-poslovne banke "PANONSKA BANKA" A.D. Novi Sad, zasnovano založno pravo-hipoteka prvog reda na nepokretnosti u vlasništvu jemca i to:

- Kuća i dvorište u selu površine 07a 30m², na parceli br.290, guvno kod kuće površine 06a 76m² na parceli br.291 i vrt kod kuće površine 16a 44m² na parceli br.292, zknj.ul.br.2901 K.O. Krčedin i

- Kuća i dvorište u selu površine 10a 61m², na parceli br.253, guvno kod kuće u selu površine 11a 55m² na parceli br.254, njiva u selu površine 04a 06m² na parceli br.252 I njiva u selu površine 51a 91m² na parceli br.255, zknj.ul.br.280 K.O.Krčedin.

3. Da je pre zasnivanja založnog prava iz tač. 2. od strane stručnih lica procenjena vrednost nepokretnosti iz tač. 2. tako što je ista opredeljena na iznos i to:
  - 11.917.328,14 dinara, u iznosu od 145.866,93 EUR u dinarskoj protivvrednosti.
  - 8.442.780,72 dinara, u iznosu od 103.338.81 EUR u dinarskoj protivvrednosti.

Kako je jemac svojom imovinom garantovao za obaveze dužnika to ugovorne strane ovim ugovorom žele da uredi međusobne odnose koji nastaju tim povodom.

OBAVEZE UGOVORNIH STRANA

Član 2.

Ugovorne strane su saglasne da u cilju ispunjenja ovog Ugovora:

- usklađuju aktivnosti neophodne za realizaciju ovog Ugovora i jedna drugoj dostavljaju sve informacije potrebne za sprovođenje Ugovora i
- čuvaju kao poslovnu tajnu sve informacije i dokumente (u pisanom, elektronskom ili bilo kom drugom obliku) koje će razmenjivati u cilju realizacije saradnje, za vreme trajanja ovog Ugovora,

Član 3.

Dužnik se obavezuje da jemca obaveštava o toku izvršenja obaveza prema banci iz čl. 1. Ovog Ugovora, tako što će jemcu dostaviti preglede isplaćenih rata sa pregledom isplaćenog osnovnog duga i dospelih kamata.

U slučaju zakašnjenja u isplati rata po Ugovoru o kreditu dužnik se obavezuje da hitno jemcu dostavi kopiju prepiske sa poslovnom bankom i da ga obavesti o pristupanju naplati dospelih obaveza, koje banka eventualno započne prema dužniku, a koja se ne odnose na sredstva obezbeđenja kojima je jemac kod poslovne banke jemčio za obaveze dužnika.

Član 4.

Za obezbeđenja obaveze dužnika koja su zasnovana na imovini jemca, ovim ugovorom ugovorne strane konstituišu obavezu dužnika prema jemcu i to:

- za 11.917.328,14 dinara, u iznosu od 145.866,93 EUR u dinarskoj protivrednosti.
- Za 8.442.780,72 dinara, u iznosu od 103.338,81 EUR u dinarskoj protivrednosti.

Član 5.

Ova obaveza dužnika prema jemcu dospeva:

- danom blokade računa dužnika od strane poslovne banke u vezi naplate dospelih rata ili naknada po ugovoru o kreditu iz čl. 1. ovog Ugovora,
- danom kojim poslovna banka započne postupak naplate obaveze dužnika na imovini kojom je jemac garantovao za dužnikove obaveze ili
- pokretanjem postupka stečaja ili likvidacije dužnika.

Član 6.

Ovaj Ugovor je zaključen na neodređeno vreme do skidanja opterećenja sa imovine u vlasništvu jemca kao garancije za obaveze dužnika.

Član 7.

Ugovorne strane su saglasne da će sve međusobne sporove rešavati sporazumno.

U slučaju nemogućnosti rešavanja spora ili zahteva između Ugovornih strana koji proizilaze iz ovog Ugovora ili su u vezi sa ovim ugovorom ili u slučaju povreda njegovih odredaba, raskida ili nepunovažnosti ugovorne strane ugovaraju nadležnost Trgovinskog suda u Beogradu.

Član 8.

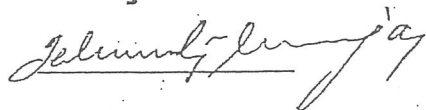
Ovim Ugovorom ugovorne strane bliže uređuju svoja prava i obaveze i ovaj Ugovor predstavlja celoviti sporazum ugovornih strana koji stupa na snagu potpisivanjem od strane ovlašćenjih predstavnika Ugovornih strana, a svi prethodni razgovori, pregovori ili sporazumi prestaju da važe i zamenjuju se ovim Ugovorom.

ATP „VOJVODINA“ a.d. Novi Sad

J E M A C

Direktor

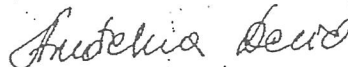
Ilija Dević

Ilija Dević, JMGB 2507952880033

Zastupnik po specijalnom punomoćju

Andjelka Dević, JMGB 2109977885018

PANONSKA BANKA A.D.NOVI SAD
Broj: 1500041826/2
Datum: 09.11.2007.godine

UGOVOR O JEMSTVU

zaključen između

PANONSKA BANKE A.D. NOVI SAD (u daljem tekstu: Banka) koju zastupaju vd izvršni direktor Sektora poslova sa privredom Tanja Bošković i pomoćnik izvršnog direktora za poslovnu podršku i analitiku knjigovodstva Petar Živanović, s jedne strane

PRIVREDNO DRUŠTVO ZA PROIZVODNJU I PROMET ROBE NA VELIKO I MALO I UVOZ- ZVOZ MANCOOP DOO BEOGRAD B JLEVAR FRANŠE D EPEREA 66 (u daljem tekstu: Jemac), koje zastupa Svetlana Miljušević, s druge strane.

Član 1.

Ugovorne strane konstatuju da su Panonska banka a.d. Novi Sad i AUTOTRANSPORTNO PREDUZEĆE VOJVODINA AKCIONARSKO DRUŠTVO NOVI SAD, PUT NOVOSADSKOG PARTIZANSKOG ODREDA 1A (u daljem tekstu: Korisnik kredita) zaključili dana 09.11.2007.godine Ugovor o kreditu broj 1500041826 kojim je Korisniku kredita odobren kredit u iznosu od 40.000.000,00 dinara, sa kamatom, rokom vraćanja i sa svim drugim obavezama, uslovima i troškovima određenim u istom.

Član 2.

Jemac jemči Banci urednu otplatu kredita, narnensko korišćenje kredita i izvršenje drugih ugovornih obaveza Korisnika kredita iz Ugovora o kreditu br. 1500041826, s tim da jemstvo ostaje na snazi i u slučaju izmene roka vraćanja kredita, povećanja iznosa kredita ili izmene drugih ugovorenih uslova kreditiranja.

Član 3.

Rad. obezbedjenja izvršenja obaveza iz prethodnog člana ovog Ugovora, Jemac se obavezuje dati u roku od 30 dana od dana zaključenja Ugovora o jemstvu konstituiše hipoteku I reda u korist Banke u skladu sa Zakonom o hipoteci putem Založne izjave na nepokretnostima u svom vlasništvu i to: na poljoprivredno zemljište upisano u Izvod iz zemljišne knjige uložak broj 3 K.O. Kričedin, na parcelama broj 2718/3, 2718/4, 2718/5, 2718/6, 2718/7, 2809/1, 2809/2, 2809/3, 2310, 2812/2, 2813/1, 2813/2, 2813/3, 2813/4, 2813/5, 2813/6, 2813/7, 2813/8, 2813/9, 2314, 2815/1, 2815/2, 2815/3, 2816/1, 2816/2, 2816/3, 2816/4, 2816/5, 2816/6, 2816/7, 2816/8, 2816/9, 2816/10, 2816/11, 2816/12, 2816/13, 2816/14, 2816/15, 2816/16, 2816/17, 2816/18, 2816/19, 2816/20, 2816/21, 2816/22, 2816/23, 2816/24, 2816/25, ukupne površine 68ha 55a 05m2. Ikoliko Jemac ne konstituiše založno pravo u korist Banke u ugovorenom roku kredit iz Ugovora o kreditu br. 1500041826 dospeva za naplatu odmah u celini.

Član 4.

U slučaju neizmirenja obaveza po Ugovoru o kreditu br. 1500041826, Jemac ovlašćuje Banku da naplatu svih obaveza po Ugovoru o kreditu br. 1500041826 može izvršiti prodajom nepokretnosti iz čl. 3. ovog Ugovora.

Član 5.

Za sve što ovim Ugovorom nije predviđeno važiće zakonski i drugi propisi, kao i akti Poslovne politike Banke, Opšti uslovi poslovanja Panonske banke a.d. Novi Sad sa čijom sadržinom je upoznat Jemac prilikom zaključenja ovog Ugovora.

Član 6.

Ovaj Ugovor se zaključuje na osnovu Odluke Kreditnog odbora Banke od 08.11.2007.godine i Odluke _____ direktora Jemca.

Član 7.

Ovaj Ugovor je sastavljen u 6 (šest) istovetnih primerka, od kojih 2 (dva) za Korisnika kredita a 4 (četiri) za Banku

ZA JEMCA

Milica Sreckovic

ZA BANKU

Milica Sreckovic

ch

ZH. 6/08

PANONSKA BANKA A.D.NOVI SAD

Broj: 1500041834/1

Datum: 09.11.2007. godine

UGOVOR O JEMSTVU

zaključen između

PANONSKE BANKE A.D. NOVI SAD (u daljem tekstu: Banka), koju zastupaju v.d. izvršnog direktora Sektora poslova sa privredom Tanja Bošković i pomoćnik izvršnog direktora za poslovnu podršku i analitiku knjigovodstva Petar Živanović, s jedne strane

Ilija Dević, JMBG: 2507952880033 (u daljem tekstu: Jemac), s druge strane.

Član 1.

Ugovorne strane konstatuju da su Panonska banka a.d. Novi Sad i AUTOTRANSPORTNO PREDUZEĆE VOJVODINA AKCIONARSKO DRUŠTVO NOVI SAD, PUT NOVOSADSKOG PARTIZANSKOG ODREDA 1A (u daljem tekstu: Korisnik kredita) zaključili dana 09.11.2007. godine Ugovor o kreditu broj 1500041834 kojim je Korisniku kredita odobren kredit u iznosu 84.000.000,00 dinara, sa kamatom, rokom vraćanja i sa svim drugim obavezama, uslovima i troškovima određenim u istom.

Član 2.

Jemac jemči Banci urednu otplatu kredita, namensko korišćenje kredita i izvršenje drugih ugovornih obaveza Korisnika kredita iz Ugovora o kreditu br. 1500041834, s tim da jemstvo ostaje na snazi i u slučaju izmene roka vraćanja kredita, povećanja iznosa kredita ili izmene drugih ugovorenih uslova kreditiranja.

Član 3.

Radi obezbedjenja izvršenja obaveza iz prethodnog člana ovog Ugovora, Jemac se obavezuje:

-da u roku od 30 dana od dana zaključenja Ugovora o jemstvu konstituiše izvršnu vansudsku hipoteku u korist Banke putem založne izjave u skladu sa Zakonom o hipoteci na nepokretnostima čiji je vlasnik u potpunosti, i to na:

A) Kuća i dvorište u selu površine 07a 30m², na parceli br. 290, guvno kod kuće površine 06a 76m² na parceli br. 291 i vrt kod kuće površine 16a 44m² na parceli br. 292, zknj. ul. br. 2901 K.O. Krčedin i

B) Kuća i dvorište u selu površine 10a 61m², na parceli br. 253, guvno kod kuće u selu površine 11a 55m² na parceli br. 254, njiva u selu površine 04a 06m² na parceli br. 252 i njiva u selu površine 51a 91m² na parceli br. 255, zknj. ul. br. 280 K.O. Krčedin,

-da osigura od svih rizika nepokretnosti iz predhodne alineje i da polisu osiguranja vinkulira u korist Banke,

-da odmah nakon isteka polise osiguranja, u toku perioda korišćenja kredita iz Ugovora o kreditu broj 1500041834, ponovo osigura od svih rizika nepokretnosti iz prve alineje ovog člana i da novu polisu osiguranja vinkulira u korist Banke sve do konačnog izmirenja svih obaveza po Ugovoru o kreditu br. 1500041834,

-da potvrdu o vinkulaciji i polisu osiguranja dostavi Banci u roku od 30 dana od dana isteka predhodne polise.

Ukoliko Jemac ne konstituiše založno pravo u korist Banke u ugovorenom roku kredit iz Ugovora o kreditu br. 1500041834 dospeva za naplatu odmah u celini.

Obrazac Ugovora o jemstvu-hipoteka Izdanje I primena od 16.04.2007.godine

Član 4.

U slučaju neizmirenja obaveza po Ugovoru o kreditu br. 1500041834, Jemac ovlašćuje Banku da naplatu svih obaveza po Ugovoru o kreditu br. 1500041834 može izvršiti prodajom nepokretnosti iz čl. 3. ovog Ugovora.

Član 5.

Za sve što ovim Ugovorom nije predviđeno, važiće zakonski i drugi propisi, kao i akti Poslovne politike Banke, Opšti uslovi poslovanja Panonske banke a.d. Novi Sad sa čijom sadržinom je upoznat Jemac prilikom zaključenja ovog Ugovora.

Član 6.

Ovaj Ugovor je sastavljen u četiri primerka, od kojih po dva za svaku ugovornu stranu.

ZA JEMCA

ZA BANKU

ZALOŽNA IZJAVA

Ja, Ilija Dević iz Beograda, ulica Vile Ravijojle 9, dole potpisani vlasnik nepokretnosti, kao Zalogodavac na osnovu Ugovora o jemstvu broj 1500041834/1 od 09.11.2007. godine koji je zaključen između Panonske banke ad Novi Sad (u daljem tekstu Poverilac) i Ilije Devića (u daljem tekstu Zalogodavac) **neopozivo i bezuslovno izjavljujem da dozvoljavam zasnivanje izvršne vansudske hipoteke** u korist Poverioca, na nepokretnostima u mom vlasništvu i to na:

- kuća i dvorište u selu površine 07a 30m² na parceli broj 290, guvno kod kuće površine 06a 76m² na parceli broj 291 i vrt kod kuće površine 16a 44m² na parceli broj 292, upisanim u Izvod iz zemljišne knjige uložak broj 2901 K.O. Krčedin,
  - kuća i dvorište u selu površine 10a 61m² na parceli broj 253, guvno kod kuće u selu površine 11a 55m² na parceli broj 254, njiva u selu površine 04a 06m² na parceli broj 252 i njiva u selu površine 51a 91m² na parceli 255, upisanim u Izvod iz zemljišne knjige uložak broj 280 K.O. Krčedin
- uključujući sve sastavne delove navedene nepokretnosti, prirodne plodove koji nisu odvojeni od nepokretnosti i sva poboljšanja i povećanja vrednosti nepokretnosti do kojih dođe posle zasnivanja hipoteke,

radi obezbeđenja naplate potraživanja Poverioca, po osnovu:

Ugovora o kratkoročnom kreditu br. 1500041834 od 09.11.2007. godine u iznosu od 84.000.000,00 dinara sa rokom vraćanja 12 (dvanaest) meseci, u koji period je uračunato i devet meseci grejs perioda računajući od momenta puštanja kredita u tečaj. Kredit će se vraćati u tri jednake mesečne rate, od kojih prva rata dospeva za vraćanje u roku od 30 dana od dana isteka grejs perioda. Kredit je odobren uz kamatnu stopu u visini od 1,65 % (jedankomašezdesetpet od sto) mesečno kao i drugim uslovima, obavezama i troškovima određenim u navedenom Ugovoru i njegovim aneksima. Obračun kamate na dati kredit Poverilac vrši na kraju meseca, o roku dospeća i danom otplate kredita, a plaća se u roku od 7 (sedam) radnih dana od dana obračuna. Obračun kamate vrši se uz primenu konformne metode. Kamata dospeva na naplatu na dan obračuna, a Poverilac će smatrati da je kamata plaćena u roku ako je plaćena u roku od 7 radnih dana od dana obračuna. Za sva potraživanja Poverioca po osnovu nenamenskog korišćenja kredita; neblagovremeno izmirenih obaveza, Dužnik plaća kaznenu kamatu u visini utvrđene aktima Poslovne politike Poverioca i obračunava se na kraju meseca za sve vreme docnje, računajući u to i vreme ostavljeno za plaćanja o roku, odnosno od dana dospeća kredita do dana konačnog izmirenja duga, a plaća se najkasnije u roku od 7 (sedam) radnih dana od dana obračuna. Ukoliko Dužnik ne plati kamatu ista se obračunava i na iznos obračunate i nenaplaćene kamate.

Ugovor o kratkoročnom kreditu br. 1500041834 od 09.11.2007. godine je zaključen između:

POVERIOCA: Panonske banke a.d. Novi Sad, Bulevar oslobođenja br.76 i

DUŽNIKA: Autotransportno preduzeće "VOJVODINA" Akcionarsko Društvo NOVI SAD, Put Novosadskog Partizanskog odreda 1A

-Izričito izjavljujem da sam saglasan da se visina i dospelost potraživanja koje je obezbeđeno ovom založnom izjavom utvrđuje na osnovu poslovnih knjiga Poverioca.

-Ovim neopozivo i bezuslovno ovlašćujem Poverioca da može bez podnošenja tužbe sudu, u slučaju da njegova potraživanja ne budu izmirena o dospelosti, prodati gore navedene nepokretnosti u mom vlasništvu u skladu sa vansudskim postupkom prodaje utvrđenim odredbama Zakona o hipoteci (sl.glasnik RS 115/05) i da tako dobijena sredstva iskoristi za izmirenje svojih potraživanja.

-Izjavljujem da sam upoznat sa posledicama neizmirenja duga o dospelosti i svestan tih posledica pristajem na mogućnost izvršenja ove Izjave prodajom navedenih nepokretnosti u skladu sa odredbama Zakona o hipoteci o vansudskom postupku namirenja, bez prava na vodjenje parnice.

-Izjavljujem da, u slučaju da navedene nepokretnosti u mom vlasništvu budu prodane u skladu sa prethodnim stavom, u roku od 15 dana od dana zaključenja ugovora o prodaji, biće ispražnjene i predate u posed kupcu dobrovoljno, u suprotnom upoznat sam da će navedene radnje biti sprovedene prinudnim putem.

Saglasan sam da Poverilac ima pravo pristupa navedenim nepokretnostima, uključujući i ulazak u njih radi kontrole održavanja ili iz drugih opravdanih razloga i obavezujem se na saradnju sa Poveriocem u postupku prodaje, a naročito da u tom postupku u cilju prodaje omogućim pristup nepokretnostima svim zainteresovanim licima.

-Navedene nepokretnosti ću čuvati pažnjom dobrog domaćina i svojim postupcima ili propustima neću umanjiti vrednost nepokretnosti, u suprotnom u skladu sa zahtevom Poverioca dostaviću nova sredstva obezbeđenja.

-Izjavljujem da ću naknaditi celokupno potraživanje Poverioca u slučaju eventualnog rušenja nepropisno sagrađenog objekta odnosno propasti predmeta hipoteke iz bilo kog drugog razloga.

-Navedene nepokretnosti su bez tereta i na istima ne postoje bilo kakva prava drugih lica, osim onih sa kojima je upoznat i saglasan Poverilac. Obavezujem se da do isplate celokupnog potraživanja obezbeđenog hipotekom neću zasnivati državinska prava drugih lica na predmetnim nepokretnostima (zakup i dr.). U slučaju da se takva prava drugih lica uspostave za vreme trajanja predmetne hipoteke obavezujem se da ću odmah dostaviti Poveriocu izričitu izjavu svakog budućeg neposrednog držaoca nepokretnosti da je svestan posledica do kojih ova izjava može dovesti, odnosno obavezujem se da naknadim svu štetu i troškove koje Poverilac bude imao po ovom osnovu, tj. po osnovu konstituisanja državninskih prava drugih lica na predmetu hipoteke.

-Izjavljujem da ću predmet hipoteke, sve do konačnog izmirenja svih obaveza po navedenom Ugovoru redovno osiguravati kod osiguravajućeg društva prihvatljivog za poverioca u formi i sadržini prihvatljivoj za poverioca, protiv svih rizika na punu stvarnu vrednost sa vinkulacijom polise u korist Poverioca.

-Odričem se od prava raspolaganja neispisanim hipotekama i obavezujem se prema Poveriocu da ću u njegovu korist zahtevati ispis hipoteke prvog reda na hipotekovanoj nepokretnosti, upisane pod brojem Dn-2659/06 u korist Panonske banke a.d. Novi Sad.

-Založno pravo važi do konačne isplate duga, a ima se brisati samo po osnovu brisovne dozvole Panonske banke a.d. Novi Sad.

-Obavezujem se da platim sve troškove hipoteke po ovoj Izjavi (troškove uknjižbe i brisanja založnog prava, kao i eventualno vođenje vansudskog postupka namirenja i prodaje nepokretnosti).

-Kao supruga vlasnika napred navedenih nepokretnosti koje se daju pod hipoteku, slobodnom voljom i neopozivo izjavljujem da sam saglasna da se uspostavi hipoteka na predmetnim nepokretnostima u korist Poverioca, za obezbeđenje potraživanja po navedenim Ugovorima i njihovim Aneksima kao i da se navedene nepokretnosti prodaju u skladu sa odredbama o vansudskom postupku namirenja Zakona o hipoteci, u slučaju neizmirenja navedenih potraživanja Poverioca.

U _____, 13.12.09 godine.

Davaoci založne izjave:

supružnik:

ime, očevo ime i prezime

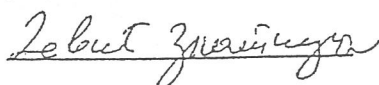
Zlatica, Mirko, Dević

JMBG, broj lične karte, MUP

1102957885021, br. lk. J143617/07
MUP Beograd

prebivalište i adresa stana

Beograd, Vile Ravijojle 9
potpis davaoca založne izjave

vlasnik nepokretnosti:

ime, očevo ime i prezime

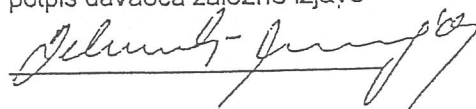
Ilija, Radovan, Dević

JMBG, broj lične karte, MUP

2507952880033, br. lk. J133205/06
MUP Beograd

prebivalište i adresa stana

Beograd, Vile Ravijojle 9
potpis davaoca založne izjave

Потврđuje se da je - су 35084/09
 својеручно потписан 20.06.07 3/10.06.07
 свој потпис на основу Ј 133905/06
 на основу Ј 143041/07
 тачно сведочења 3/10
 тврђина.

Дати сведочење су у 13 DEC 2007

08 MAR 2005

Полазећи од потребе да се уреде поједина питања у вези обезбеђивања услова за коришћење нове међумесне аутобуске станице у Граду Новом Саду, а у складу са решењима садржаним у Генералном плану Града Новог Сада до 2021. године ("Службени лист Града Новог Сада" бр. 24/2000, 12/03 и 10/06),

1. Град Нови Сад, кога заступа Градоначелник Маја Гојковић (у даљем тексту: Град), и
2. АТП "Војводина" АД Нови Сад, кога заступа Илија Девећ, директор (у даљем тексту: АТП "Војводина") закључују

Уговор

Овим уговором уговорне стране уређују међусобна права и обавезе у погледу обезбеђивања нове међумесне аутобуске станице у објекту који ће градити АТП "Војводина" на локацији која је предвиђена Генералним планом Града Новог Сада до 2021. године (у даљем тексту: Генерални план).

Обезбеђивањем нове међумесне аутобуске станице у складу са ставом I ове тачке створиће се услови за измештање приградског терминала са Рибље пијаче на локацију садашње међумесне аутобуске станице, као и услови за измештање садашње међумесне аутобуске станице на нову локацију, у складу са Генералним планом.

II.

Уговорне стране су сагласне да АТП "Војводина" гради објекат за нову међумесну аутобуску станицу на простору радне зоне "Север II", на парцели 3351 К.О. Нови Сад I, на земљишту чији је корисник, што је утврђено увидом у лист непокретности Републичког геодетског завода - Службе за катастар непокретности Нови Сад.

III.

АТП "Војводина" се обавезује да на локацији из тачке II овог уговора нови објекат изгради сопственим средствима у својству инвеститора, а у складу са идејним пројектом приложеним уз Писмо о намерама АТП "Војводине", које је прихваћено од стране Градског већа Града Новог Сада 10. фебруара 2005. године.

АТП "Војводина" се обавезује да ће новоизграђени објекат обезбедити услове за пријем и отпрему аутобуса у међумесном саобраћају по међународним стандардима за међумесну аутобуску станицу, чиме ће се допринети побољшању укупне градске саобраћајне инфраструктуре.

IV.

АТП "Војводина" се обавезује да за време трајања овог уговора неће мењати делатност и намену овог објекта међумесне аутобуске станице и да ће континуирано пружати услуге свим превозницима под истим условима.

V.

Град Нови Сад се обавезује да, након што АТП "Војводина" добије употребну дозволу за новоизграђени објекат међумесне аутобуске станице, регулише аутобуски саобраћај, као и да трасе линија у градском и приградском саобраћају и аутобуска стајалишта уреди у складу са новом локацијом, а на основу налаза и препорука Анализе одвијања јавног превоза путника, коју припреми Јавно предузеће "Урбанизам" Завод за урбанизам Нови Сад.

VI.

Овај уговор се закључује на неодређено време, односно док траје намена међумесне аутобуске станице утврђена Генералним планом, уз могућност једностраног отказа обе уговорне стране.

Уговорне стране су сагласне да отказни рок износи шест месеци у случају једностраног отказа пре прибављања употребне дозволе, а да у случају једностраног отказа после прибављања употребне дозволе отказни рок износи годину дана.

VII.

Уговорне стране су сагласне да евентуалне спорове решавају на миран начин, путем заједничке комисије арбитражног карактера.

У случају немогућности мирног решења спора, у року од 15 дана од дана отпочињања преговора уговорне стране могу покренути спор пред стварно надлежним судом у Новом Саду.

VIII.

Овај уговор је сачињан у осам (8) примерака од којих свака уговорна страна задржава по четири.

IX.

Уговор је закључен када га потпишу овлашћена лица обе уговорне стране.

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ВОЈВОДИНА
ГРАД НОВИ САД
ГРАДОНАЧЕЛНИК
Број: II-020-2/2006-770
Дана: 8. маја 2006. године
НОВИ САД

PRIMERAK
ADVOKAT MILORAD B. VLAHOVIĆ
Beograd, Birčaninova 2a
tel/fax: 011/36-16-650, 36-16-651

XXI-17-5555/07

TRGOVINSKI SUD U BEOGRADU

АДВ. Милорад Влаховић
ТУЖИЛАЦ: ATP „VOJVODINA“ AD, Novi Sad, Put Novosadskog partizanskog odreda 1a, koga po punomoćju u prilogu zastupa advokat Milorad B. Vlahović, Beograd, Birčaninova 2a

ТУЖЕНИ: 1. REPUBLIKA SRBIJA koju zastupa Republički javni
П Р И М Љ Б Е Н правобранilac
у часова 2. GRAD NOVI SAD, koga zastupa Gradski javni
прим. са правобранilac

06. 07. 2007

3. JAVNO GRADSKO SAOBRAĆAJNO PREDUZEĆE
NOVI SAD, Novi Sad, Futoški put 46

У ТРГОВИНСКОМ СУДУ
У БЕОГРАДУ

ТУЖБА

radi: naknade štete
vrednost: 320.000.000,00 dinara

17 DEC 2007

Tužilac i drugotuženi su dana 08.05.2006. godine zaključili ugovor br. II-020-2/2006-770 koji za predmet ima regulisanje međusobnih prava i obaveza u pogledu obezbeđivanja nove međumese autobuske stanice u objektu koji će graditi tužilac na lokaciji predviđenoj Generalnim planom Grada Novog Sada do 2021. godine.

DOKAZ: ugovor

Tužilac je izvršio ugovornu obavezu u celosti, tako što je izgradio sopstvenim sredstvima novu međumese autobusku stanicu na prostoru radne zone „Sever II“, na parceli 3351, KO Novi Sad I, u skladu sa idejnim projektom, u kojoj su u skladu sa Ugovorom obezbeđeni uslovi za prijem i otpremu autobusa u međumese i međunarodnom saobraćaju po međunarodnim standardima, i za koju je pribavio upotrebnu dozvolu br. V-351-437/07.

DOKAZ: rešenje o izdavanju Upotrebne dozvole

Da je tužilac izvršio u celosti ugovornu obavezu ukazuje i rešenje Ministarstva za kapitalne investicije Republike Srbije, Sektor za saobraćaj br.344-08-10263/2006-17 od 23.01.2007. godine kojim je utvrđeno da novoizgrađena autobuska stanica ispunjava uslove za rad propisane Zakonom o prevozu u drumskom saobraćaju i Pravilnikom o bližim saobraćajno-tehničkim i drugim uslovima za izgradnju, održavanje i eksploataciju autobuskih stanica i autobuskih stajališta.

DOKAZ: rešenje Ministarstva za kapitalne investicije

06.07.
pretn

Međutim, iako je tužilac izvršio svoju ugovornu obavezu u celosti, tuženi nije izvršio svoju ugovornu obavezu te shodno članu V i članu I ugovora regulisao autobuski saobraćaj i izmestio međumjesni i međunarodni autobuski saobraćaj na novoizgrađenu autobusku stanicu, što je u skladu sa Generalnim planom.

vidu
tužbe
auto
auto
ispla
pret

Tužilac je shodno članu VII ugovora pokušao da reši nastali problem mirnim putem obraćajući se tuženom kako pismeno, tako i usmenim putem, sa zahtevom za ispunjenje ugovorne obaveze, međutim sve se završavalo sa praznim obećanjem tuženog da će istu izvršiti.

Zbog neizvršenja ugovorne obaveze od strane tuženog, za tužioca je nastala nenadoknadiva šteta, koja je svakim danom sve veća, i ista će sukcesivno nastajati u budućnosti, sve dok tužena ne izvrši svoju ugovornu obavezu. Što se tiče same štete reč je o izgubljenoj dobiti koju tuženi nije ostvario zbog činjenice da stara stanica i dalje radi, odnosno i dalje pruža usluge u međumjesnom i međunarodnom saobraćaju, tako da se na novoizgrađenoj stanici ne odvija saobraćaj u punom kapacitetu, a koja izgubljena dobit na mesečnom nivou iznosi 80.000.000,00 dinara.

post
pret

DOKAZ: veštačenje

Što se tiče odgovornosti prvotuženog tužilac ističe da se obraćao Ministarstvu za kapitalne investicije, sada Ministarstvo za infrastrukturu, koje je u smislu člana 43. Zakona o drumskom saobraćaju nadležno da utvrđuje ispunjenost uslova za rad autobuskih stanica, sa zahtevom da zabrani rad stanici obzirom da ista ne ispunjava zakonske uslove za rad.

*DOKAZ: zahtev
dopuna zahteva*

Međutim, ikako su prošli svi zakonski rokovi za odlučivanje o zahtevu, prvotuženi nije doneo nikakvu odluku. Ovakvim postupanjem, odnosno nepostupanjem po zahtevu tužioca, prvotuženi je doprineo nastanku štete tužiocu, pa je s toga dužan da mu istu, u smislu člana 154. ZOO, nadoknadi.

Odgovornost trećetuženog je neporna, jer upravo ovaj pravni subjekat, u okviru kog posluje stara stanica, krši zakonske propise, te pruža i dalje usluge u međunarodnom i međumjesnom saobraćaju, iako za to ne ispunjava zakonske uslove, te onemogućava tužioca u nesmetanom radu, i pričinjava mu štetu koju je dužan da nadoknadi.

Imajući u vidu napred izneto proizilazi osnovanost tužbenog zahteva pa tužilac predlaže da sud po sprovedenom postupku donese sledeću

PRESUDU

OBAVEZUJU SE tuženi da tužiocu solidarno na ime naknade štete u vidu izgubljene dobiti za period od 28.02.2007. godine, kao dana dobijanja upotrebne dozvole do 06.07.2007. godine, kao dana podnošenja tužbe, isplate iznos od 320.000.000,00 dinara sa zakonskom zateznom kamatom počev od

06.07.2007. godine pa do isplate, u roku od 8 dana od prijema presude pod pretnjom prinudnog izvršenja.

OBAVEZUJU SE tuženi da tužiocu solidarno na ime naknade štete u vidu izgubljene dobiti za period od 06.07.2007. godine, kao dana podnošenja tužbe, pa do izmeštanja međunarodnog i međumесnog saobraćaja sa stare autobuske stanice u Novom Sadu, Bulevar Jaše Tomića broj 6 na novu autobusku stanicu u Novom Sadu, Put Novosadskog partizanskog odreda 1a isplaćuju mesečno iznos od 80.000.000,00 dinara i to do 15-og u mesecu za prethodni mesec, pod pretnjom prinudnog izvršenja.

OBAVEZUJU SE tuženi da tužiocu solidarno naknade troškove postupka koliko isti budu iznosili u roku od 8 dana od prijema presude pod pretnjom prinudnog izvršenja.

Beograd, 05.07.2007.

Advokat
Milorad B. Vlahović
Beograd, Blićaninova 2a
Tel. / 367-66-50

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ТРГОВИНСКИ СУД У НОВОМ САДУ
Пословни бр Ст. 27/2008
Дана, 15. децембар 2008. године
НОВИ САД

АУТАНТИЧНОСНО ПОВЕШТАЊЕ
Бр. 7642
18.12.2008
ЧОВИ А-43, Бр. 100239349

Трговински суд у Новом Саду у већу састављеном од судије Јасмине Даниловић-Стојковић, председника већа, и судија Велимира Влајковић и Давора Плећаш, чланова већа, у поступку утврђивања услова за покретање поступка стечаја над дужником Аутотранспортно предузеће "Војводина" а.д. Нови Сад, Ул. Пут Новосадског партизанског одреда бр. 1/А, МБ 08041750. ПИБ. 100239349, донео је дана 15. децембра 2008. године, следеће:

РЕШЕЊЕ

ПОКРЕЋЕ СЕ поступак стечаја над дужником Аутотранспортно предузеће "Војводина" а.д. Нови Сад, Ул. Пут Новосадског партизанског одреда бр. 1/А, МБ 08041750. ПИБ. 100239349.

Стечајни разлог је трајна неспособност за плаћање стечајног дужника.

За стечајног управника одређује **БАЈИЋ НЕБОЈША** из Новог Сада, Ул. Илије Бирчанина бр. 41, дрил. економиста, бр. лиценце 23-133.

За стечајног судију именује се Јасмина Зјалић, судија Трговинског суда у Новом Саду.

Позивају се повериоци да пријаве своја обезбеђена потраживања.

Позивају се повериоци да пријаве своја необезбеђена потраживања у року од 30 дана од дана објављивања огласа у "Сл.Гласнику" РС, подношењем пријаве потраживања стечајном суду, у два примерка, са документацијом везаном за пријаву.

НАЛАЖЕ СЕ дужницима стечајног дужника да одмах испуне своје обавезе према стечајној маси.

Прво поверилачко рочиште заказује се за 05. фебруар 2009. године са почетком у 9.00 часова и одржаће се у расправној сали бр. 7 Трговинског суда у Новом Саду, Сутјеска бр. 3.

Испитно рочиште заказује се за 26. март 2009. године са почетком у 9.00 часова и одржаће се у расправној сали бр. 7 Трговинског суда у Новом Саду, Сутјеска бр. 3.

На рочиште се позивају повериоци, стечајни управник.

Оглас о покретању стечајног поступка истиче се на огласну таблу Трговинског суда са датумом 15. децембар 2008. године, по изради огласа исти ће бити објављен у "Сл.Гласнику" РС.

Решење о покретању стечајног поступка ће се уписати у регистру привредних субјеката.

Образложење

Предлагач је дана 17. новембра 2008. године поднео предлог за покретање поступка стечаја над дужником Аутотранспортно-предузеће "Војводина" а.д. Нови Сад, Ул. Пут Новосадског партизанског одреда бр. 1/А, МБ 08041750. ПИБ. 100239349, наводећи да од дужника потражује износ од 22.842.688,56 динара, са законском затезном каматом почев од 29. јула 2007. године па до исплате, а по основу издатих меница за доспеле обавезе из Уговора о кредиту који чине саставни део списка.

Овабезе дужника су доспеле и дужник их није измиривао према предлагачу, при чему је блокада пословног рачуна дужника у износу од 731.809.768,98 динара у трајању од 300 дана, на дан 12. новембар 2008. године, што је видљиво из приложених потврда о броју дана о неликвидности и износа блокаде.

На рочишту започетом 05. децембра 2008. године 2008. године предлагач је остао код поднетог предлога за покретање поступка стечаја, с тим што је предложио да му суд одобри додатни рок за покушај постизања договора са дужником у виду репрограма дуга. Суд је, застао са рочиштем, одобрио додатни рок и одредио наставак рочишта за 15. децембар 2008. године. На наставак рочишта дана 15. децембра 2008. године пуномоћник предлагача је остао код понетог предлога и известио суд да није постигнут договор о репрограму дуга.

Дужник је поднеском у прилогу доставио изводе из Агенције за привредне регистре из кога је видљиво да је дужник отворено Акционарско струштво, активно привредно друштво регистровано за превоз путника у друмском саобраћају, регистрован за спољнотрговински промет и услуге у спољнотрговинском промету, вредност капитала у новцу износи 1.899.376,96 еура на дан 31. децембар 2002. године, а неновчани износ капитала у стварима износи 673.656,48 еура на дан 15. октобар 2004. године и 305.288,00 еура на дан 27. јули 2006. године.

Изводом из принудне наплате НБС-а, на дан 05. децембар 2008. године дужник је у блокади 324 дана и блокада износи 799.328.108,27 динара.

На дан одржавања наставка рочишта које је првобитно било заказано за 09.00 часова, услед дојаве о подметнутој бомби, исто је померено за 12.00 часова, о чему

је пуномоћник предлагача усмено обавештен, обзиром да је приступило на рочиште, а дужник је позивом обавештен о времену одржавања рочишта, што је видљиво из доставнице која се налази у саставу списка, да је исту примио у 10,55 часова и потписао и оверио печатом, дужник је факсом известио суд да су правник и финансијски директор предузећа имали заказан састанак у Београду и да не могу да приступе на рочиште.

Стечајно веће је размотрило факс уз који није достављен доказ о спречености и констатовало да нема сметњи за одржавање рочишта, јер је дужник имао могућност да одреди друго лице да приступи на рочиште, те је након такве констатације одредио да ће се рочиште одржати у одсућности уредно позваног дужника.

Стечајно веће је размотрило предлог за покретање поступка стечаја са приложеном документацијом, а потом документацију коју је доставио дужник, изводе из АПР-а и изводе НБС-а принудне наплате, те је утврдило да нема законских сметњи и да су испуњени сви Законом предвиђени услови из чл. 2 Закона о стечајном поступку за покретање поступка стечаја, те је применом одредаба чл. 55, 56 до 59 Закона о стечајном поступку, донело одлуку као у диспозитиву решења.

Одлучујући о именовану стечајног управника суд је донео одлуку као у диспозитиву решења, налазећи да је именовани стечајни управник адекватна личност за вођење овог поступка стечаја.

Председник стечајног већа

Јасмина Давидовић Стојковић с.р.

- за тачност и исправку

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против овог решења дозвољена је жалба у року од 8 дана од дана достављања истог. Жалба се подноси писмено, у два примерка, Вишем Трговинском суду у Београду, а путем овог суда.

АУТОТРАНСПОРТНО ПРЕДУЗЕЋЕ ВОЈВОДИНА
АКЦИОНАРСКО ДРУШТВО НОВИ САД, ПУТ НОВОСАДСКОГ
ПАРТИЗАНСКОГ ОДРЕДА 1А - У СТЕЧАЈУ

Број 614
Место и датум: 04.03.09
Контакт телефон: 021/4889-802, 4889-800

10 MAR 2009

ТРГОВИНСКИ СУД У НОВОМ САДУ
Посл. бр. III П. 220/09

Тужилац: Аутотранспортно предузеће ВОЈВОДИНА а. д. Нови Сад, Пут
Новосадског партизанског одреда 1а - У СТЕЧАЈУ.

- Тужени:
- 1) РЕПУБЛИКА СРБИЈА, Министарство за инфраструктуру,
  - 2) Град Нови Сад
  - 3) ЈГСП Нови Сад

Поднесак тужиоца

5 x

1) У вези са поднеском првотужене од 05.03.2009. године тужилац истиче да Решење Врховног суда Србије број У. 6003/07 од 11.09.2008. године не може бити основ за искључење одговорности првотуженог за штету коју је нанео тужиоцу, заједно са друготуженим и трећетуженим.

Врховни суд Србије није у меритуму решавао по захтеву тужиоца.

Тужба по којој је вођен управни спор је одбачена из формално-правних разлога, позивом на одредбу члана 28. став 1. тачка 2. Закона о управним споровима, („2) да акт који се тужбом оспорава није управни акт (члан 6);“).

Доказ: Решење Врховног суда Србије број У. 6003/07 од 11.09.2008. године, у спису предмета.

2) У складу налазом о вештачењу од 29.10.2008. године, као и са са допуном налаза о вештачењу од 29.12.2008. године, тужилац прецизира тужбени захтев тако да тужбени захтев гласи:

Тужилац предлаже да суд по спроведеном поступку донесе следећу

ПРЕСУДУ

ОБАВЕЗУЈУ СЕ ТУЖЕНИ да тужиоцу солидарно, на име накнаде штете у виду изгубљене добит, за период од 01.03.2007. године па до 31.08.2008. године, исплате износ од **388.858.845,83 динара** са законском затезном каматаом почев од 01.03.2007. године па до исплате у року од 8 дана од пијема пресуде по претњом принудног извршења.

ОБАВЕЗУЈУ СЕ ТУЖЕНИ да тужиоцу солидарно накнаде трошкове поступка, колико буду износили, у року од 8 дана од пријема пресуде под претњом принудног извршења.

Стечајни управник,
Никола Павловић

[Handwritten signature]

2. Umešač je po ugovorima u kreditu sa poslovnim bankama tužioca bio jemac-platac i to sa ličnom imovinom. Bnake su već krenule sa naplatom potraživanja od umešača, čak i na kući gde stanuje, tako da nije bez značaja kako će se okončati ova parnica, te od koje stečajne mase će se umešač moći regresirati.

DOKAZ: Predlog za izvršenje na osnovu verodostojne isprave

Obzirom na izneto molimo da sud donese rešenje kojim se umešaču Dević Iliji dozvoljava mešanje na strani tužioca u ovoj parnici. Ukoliko sud dozvoli mešanje, molimo da nam se kopiraju svi zapisnici, dokazi i nalazi veštaka koji postoje u predmetu nakon što je stečajni upravnik preuzeo zastupanje tužioca.

Beograd, 03.04.2009. godine

PUNOMOĆNIK

ADVOKAT
Jašarević Emir
11000 Beograd, Milosa Pocerca 17
tel. 011/2657-657, fax: 011/2645-678
e-mail: adv.ej@eunet.yu

Република Србија
ТРГОВИНСКИ СУД У НОВОМ САДУ
Посл. Бр. III П.220/2009
Дана, 22.04.2009.

У ИМЕ НАРОДА

ТРГОВИНСКИ СУД У НОВОМ САДУ, и то судија Гордана Ристић, у правној ствари тужиоца АУТОТРАНСПОРТНО ПРЕДУЗЕЋЕ „ВОЈВОДИНА“ а.д. у стечају Нови Сад, Пут Новосадског партизанског одреда 1а, чији је пуномоћник Радмила Букарица адвокат из Сремских Карловаца, против тужених: 1. реда РЕПУБЛИКА СРБИЈА коју заступа Републички јавни правобранилац, 2. реда ГРАД НОВИ САД, кога заступа Градски јавни правобранилац и 3. реда ЈАВНО ГРАДСКО САОБРАЋАЈНО ПРЕДУЗЕЋЕ НОВИ САД, Нови Сад, Футошки пут 46, чији је пуномоћник Предраг Загорчић адвокат из Новог Сада, уз учешће умешача на страни тужиоца ИЛИЈЕ ДЕВИЋА, Београд, Виле Равијојле 9, чији су пуномоћници Емир Јашаревић и Небојша Ђокић адвокати из Београда, ради накнаде штете, испл. 388.858.845,83 динара, након одржане главне расправе, дана 22.04.2009. године, доноси следећу

ПРЕСУДУ

I Тужбени захтев тужиоца којим тражи да се обавезу тужени 1., 2. и 3. реда да му солидарно исплате 388.858.845,83 динара са законском затезном каматом почев од 01.03.2007. године до исплате, са трошковима поступка у износу од 534.000,00 динара, СЕ ОДБИЈА.

II ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужилац да туженом 1. реда исплати 242.500,00 динара на име парничних трошкова у року од 8 дана под претњом извршења.

III ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужилац да туженом 2. реда исплати 371.500,00 динара на име парничних трошкова у року од 8 дана под претњом извршења.

IV ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужилац да туженом 3. реда исплати 375.500,00 динара на име парничних трошкова у року од 8 дана под претњом извршења.

Образложење

Тужилац је поднео тужбу у којој је навео да је са туженим 2. реда дана 08.05.2006. године закључио Уговор број II-020-2/2006-770 који је за предмет имао регулисање међусобних права и обавеза у погледу обезбеђивања нове међумесне аутобуске станице у објекту који ће градити тужилац на локацији предвиђеној

Генералним планом Града Новог Сада до 2021. године. Тужилац је извршио уговорну обавезу у целости, тако што је сопственим средствима на простору радне зоне „СЕВЕР II“, на парц.бр.3351 к.о. Нови Сад I, у складу са идејним пројектом, у којој су у складу са уговором обезбеђени услови за пријем и отпремницу аутобуса у међумесном и међународном саобраћају по међународним стандардима, и за коју је прибавио употребну дозволу број V-351-437/07. да је тужилац у целости извршио уговору обавезу указује решење Министарства за капиталне инвестиције, Сектора за саобраћај број 344-08-10263/2006-17 од 23.01.2007. године, којим је утврђено да навоизграђена аутобуска станица испуњава услове за рад прописане Законом о превозу у друмском саобраћају и Правилником о ближим саобраћајно – техничким и другим условима за изградњу, одржавање, и експлоатацију аутобуских станица и аутобуских стајалишта.

Даље тужилац је у тужби навео да иако је он извршио уговорну обавезу у целости, да тужени није извршио своју уговорну обавезу те сходно члану V и I уговора, није регулисао аутобуски саобраћај и изместио међумесни и међународни аутобуски саобраћај на новоизграђену аутобуску станицу, што је у складу са Генералним планом. Због неизвршења уговорне обавезе за тужиоца је настала ненадокнадива штета и иста ће настајати и у будућности све док тужени не изврши уговорну обавезу. Што се саме штете тиче реч је о изгубљеној добити коју тужени није остварио због чињенице да стара станица и даље ради, односно пружа услуге у међумесном и међународном саобраћају, тако да се на новоизграђеној аутобуској станици не одвија саобраћај у пуном капацитету, а на месечном нивоу изгубљена добит износи 80.000.000,00 динара.⁶⁷

Што се тиче одговорности туженог 1. реда тужилац је истакао да се обраћао Министарству за капиталне инвестиције, сада Министарство за инфраструктуру, које је у смислу члана 43 Закона о друмском саобраћају надлежно да утврђује испуњеност услова за рад аутобуских станица, са захтевом да забрани рад „старој“ станици јер иста не испуњава законске услове за рад. Међутим иако су прошли сви законски рокови за одлучивање о захтеву, тужени 1. реда није одлучивао односно није донео одлуку. Оваквим поступањем односно непоступањем по захтеву тужиоца, тужени 1. реда је допринео настанку штете тужиоцу па је зато према члану 154 ЗОО-а дужан да му исту и надокнади.

Даље је тужилац навео да је одговорност туженог 3. реда неспорна, јер управо овај правни субјект у оквиру којег послује стара станица, крши законске прописе, те пружа и даље услуге у међународном и међумесном саобраћају, иако за то не испуњава законске услове, те онемогућава тужиоца у несметаном раду и причињава му штету коју је дужан и да надокнади.

У одговору на тужбу тужени 1. реда је истакао приговор пасивне легитимације, јер је решењем туженог 1. реда Министарства за капиталне инвестиције утврђено да објект тужиоца, аутобуска станица, испуњава услове за рад. Међутим однос између начина рада старе и нове аутобуске станице у Новом Саду није у надлежности туженог 1. реда, јер је режим рада саобраћаја на новој локацији у надлежности града Новог Сада, па се зато тужени 1. реда не може солидарно обавезивати за накнаду штете.

У одговору на тужбу тужени 2. реда је навео да се противи тужби и тужбеном захтеву по основу и висини. Тужени 2. реда је у оквиру своје надлежности извршио своју уговорну обавезу у целости, регулисао је саобраћај и трасе линија у градском и

приградском саобраћају и аутобуска стајалишта уредио у складу са новом локацијом. Тачком I Уговора само је констатовано да ће се обезбеђивањем нове међумесне аутобуске станице створити услови за измештање приградског терминала са Рибље пијаце, као и услови за измештање садашње међумесне аутобуске станице на нову локацију. Из наведене уговорне одредбе не произилази обавеза Града новог Сада да у одређеном року укине односно угаси стару аутобуску међумесну станицу, јер стварање услова за измештање може се односити и на дужи временски период. У циљу извршења уговорне обавезе из тачке V уговора односно усмеравања саобраћаја на локацију нове међумесне станице, а полазећи од надлежности које су прописане чланом 5 Одлуке о градским управа Града Новог Сада („Сл. лист Града Новог Сада“ број 4/2005, 8/2005 и 43/2005) Градска управа за саобраћај и путеве Града Новог Сада донела је следећа решења:

- 1) решење о одређивању аутобуских стајалишта у међумесном превозу путника на територији Града Новог Сада број IV-34-97/2007 од 24.01.2007. године, којим је нова аутобуска станица одређена за почетно и крајње стајалиште у међумесном превозу путника на територији Града Новог Сада, чиме је испуњена уговорна обавеза града да аутобуска стајалишта уреди у складу са локацијом нове аутобуске станице, а доношењем овог решења престало је да важи решење о одређивању аутобуског стајалишта у међумесном превозу путника,
- 2) решење о одређивању такси стајалишта на територији Града број IV-34-819/07 од 02.03.2007. године којим је одређено ново такси стајалиште у зони раскрснице Пут Новосадског партизанског одреда и Сентандрејског пута на локацији АТП „Војводина“,
- 3) решење о давању сагласности на измену дела трасе линија јавног градског превоза број 4-Лиман IV – Железничка станица и број 70; Нови Сад – Институт у Сремској Каменици број IV-34-826/07 од 02.03.2007. године којим је омогућено да се линијама јавног градског превоза број 4 и 70 које су раније саобраћале само до аутобуске станице на Булевару Јаше Томића, превоз путника врши и до нове аутобуске станице,
- 4) решење о одређивању аутобуског стајалишта на линијама јавног градског превоза број 4 и 70, број IV-34-99/07 од 02.03.2007. године којим су одређена нова аутобуска стајалишта на линијама јавног градског превоза број 4 и 70 и то у продужетку Партизанске улице, непосредно после раскрснице са Сентандрејским путем на Путу Новосадског партизанског одреда, дакле на локацији нове аутобуске станице,
- 5) решење о режиму саобраћаја за аутобусе у Новом Саду број IV-34-820/2007 од 02.03.2007. године којим се одређује постављање саобраћајне сигнализације према Пројекту техничког регулисања саобраћаја број 3037 од 01.03.2007. године, којим се регулише режим саобраћаја за аутобусе у линијском саобраћају на прилазима Новом Саду,
- 6) решење о режиму саобраћаја за аутобусе у Петроварадину број IV-34-578/2007 од 27.02.2007. године којим се одређује постављање саобраћајне сигнализације којом се регулише режим саобраћаја за аутобусе у линијском саобраћају на прилазима Новом Саду са сремске стране, постављањем саобраћајне сигнализације којом се аутобуски саобраћај усмерава и на локацију нове аутобуске станице,
- 7) решење о одређивању аутобуске станице на Булевару Јаше Томића број 6 за аутобуски терминал искључиво за приградски превоз путника број IV-34-1792/2007 од 28.05.2007. године,

8) решење о постављању саобраћајне сигнализације број IV-34-2090/2007 од 26.06.2007. године.

Даље је тужени 2. реда у одговору на тужбу навео да је циљу извршења уговорне обавезе, Градска управа за инспекцијске послове, Област инспекције за саобраћај и путеве, у вршењу инспекцијског надзора, сходно законским овлашћењима донела:

1) решење број XIV-347-1/2007-79 од 18.06.2007. године којим је инспектор за контролу друмског саобраћаја, у поступку контроле решења градске управе са саобраћај и путеве број IV-34-1792/2007 од 28.05.2007. године, наложио Јавном градском саобраћајном предузећу „Нови Сад“ из Новог Сада да Аутобуску станицу на Булевару Јаше Томића број 6 стави у функцију аутобуског терминала, искључиво за приградски превоз путника у року од 1 дана. Пошто ЈГСП „НОВИ САД“ није поступило у складу са предметним решењем донет је Закључак о дозволи извршења број XIV-347-1/2007-79 од 26.06.2007. године којим је прецизирано да ће се 29.06.2007. године организовати извршење које ће се спровести принудним путем и то тако што ће ЈП „Завод за изградњу града“ поставити саобраћајну сигнализацију, а којом ће се регулисати забрана саобраћаја за аутобусе који обављају међумесни превоз путника и то улицама које воде ка аутобуском терминалу за приградски превоз путника на Булевару Јаше Томића број 6.

Из наведеног произилази да је Град Нови Сад, након што је тужилац исходовао употребну дозволу за новоизграђени објекат, регулисао аутобуски саобраћај и аутобуска стајалишта уредио у складу са новом локацијом. Нема основа за уговорну одговорност, јер је тужени 2. реда испунио своје уговорне обавезе. Тужилац је тек започео обављање делатности па не може према редовном току ствари и уобичајеном начину пословања да утврђује добит, јер се иста може утврдити тек након обављања те делатности у дужем временском периоду. Изгубљена добит може бити последица лоше пословне политике тужиоца.

У одговору на тужбу тужени 3. реда је навео да са тужиоцем није био у пословном односу. Позвао је тужиоца да достави доказ да му је забрањен рад или да му је измењен обим овлашћења, надлежности или делатности у пружању услуга из области комуналних делатности, као делатности од општег интереса коју му је у надлежност поверио Град Нови Сад као оснивач јавног комуналног предузећа. Тужени 3. реда истиче да нема сазнања да је тужиоцу било када у складу са законом о јавним предузећима и обављању делатности од општег интереса, Законом о комуналним делатностима и Законом о локалној самоуправи, поверено вршење јавних овлашћења од стране органа Скупштине Града Новог Сада, а у односу на делатност пружања станичних услуга у међународном и међумесном друмском саобраћају. Није никада у „Службеном листу Града Новог Сада“ објављена одлука о одузимању овлашћења за рад туженом 3. реда нити о давању таквог овлашћења тужиоцу. Зато би тужени 3. реда прекршио закон када би престао да врши поверену комуналну делатност без основа или оправданог разлога, а све у складу са чланом 184 ЗОО-а, дакле потпуно супротно од свих навода тужиоца.

У току поступка тужилац је навео да је он у блокади због незаконитог рада туженог 3. реда, а тужени 1. и 2. реда објективно одговарају. Аутобуска станица коју је изградио тужилац требала је да крене у рад 28.02.2007. године, када је добила

употребну дозволу, а од тог дана је тужени 3. реда био дужан да престане да пружа услуге у међумесном и међународном саобраћају. Решење Врховног суда Србије број У. 6003/07 не може бити основ за искључење одговорности туженог 1. реда за штету коју је нанео тужиоцу заједно са туженим 2. и 3. реда. Врховни суд није у меритуму решавао по захтеву тужиоца, већ је тужба по којој је вођен управни спор одбачена из формалних разлога. Трошкове поступка је опредељено тражио.

У току поступка умешач на страни тужиоца је предложио да тужени 2. реда одговори каква је судбина закључка о дозволи извршења Градске управе за инспекцијске послове XIV-347-1/2007-79 од 26.06.2007, јер тим закључком је требало принудно спровести извршење решења, тако што је ЈП Завод за изградњу града требао да постави саобраћајну сигнализацију по решењу Градске управе за саобраћај, а која сигнализација би регулисала забрану саобраћаја за аутобусе који обављају месни саобраћај и то улицама које воде ка Аутобуским терминалима за приградски превоз путника на Булевару Јаше Томића б. Предложио је саобраћајно вештачење са задатком да се утврди да ли је Град поставио адекватну сигнализацију која би спречавала одлазак аутобуса на стару, постојећу станицу. Такође је умешач предложио допуну економско финансијског вештачења.

У току поступка тужени 1. реда је навео да је правоснажним решењем Министарства за послове саобраћаја од 04.03.1997. године чији је саставни део записник од 06.03.1997. године, утврђено да аутобуска станица у Новом Саду на Булевару Јаше Томића бр. 6 испуњава услове за рад прописане Законом о превозу у друмском саобраћају и Правилником о ближим саобраћајно-техничким и другим условима за изградњу, одржавање и експлоатацију аутобуских станица и аутобуских стајалишта. Републички инспектор за друмски саобраћај по обавештењу тужиоца је извршио инспекцијски надзор 30.04.2007. године, о чему је сачињен записник којим је утврђено да аутобуска станица у улици Јаше Томића б у време контроле испуњава све услове за рад прописане Законом и Правилником. Разлози због којих није поступљено по захтеву тужиоца за забрану рада аутобуске станице од 23.05.2007. године засновани су на чињеницама утврђеним записником од 30.04.2007. године. из одредбе члана 29 став 4 Закона о превозу у друмском саобраћају и члана 44а тачка 3, произилази да Министарство надлежно за друмски саобраћај и овлашћена инспекција немају законског основа за забрану рада аутобуске станице у Булевару Јаше Томића б, те је захтев тужиоца за забрану раду, правно немогућ. Дакле, обе аутобуске станице у Новом Саду испуњавају услове за рад прописане Законом и Правилником. У Закону о друмском саобраћају није извршена подела аутобуских станица по било ком критеријуму, тако да подела аутобуских станица по врстама превоза која је извршена у тужби нема законско упориште. Из решења врховног суда Србије број У-6003/07 произилази да Министарство за инфраструктуру нема надлежност да забрани рад аутобуске станице. Трошкове поступка је опредељено тражио.

У току поступка тужени 2. реда је навео да нема узрочно – последичне везе између прихода туженог 3. реда и прихода тужиоца јер тужилац је акционарско друштво, а не јавно предузеће, па приход тужиоца зависи искључиво од његове пословне политике и начина пословања. Тужилац је требао да привуче и придобије

превознике да користе услуге тужиоцеве међумесне аутобуске станице. Пошто тужилац послује по принципу слободне тржишне конкуренције, лоше вођење пословне политике, не може бити основ за накнаду штете. Град је у односу на тужиоца регулисао своју обавезу и усмерио је саобраћај према новој локацији аутобуске станице, па зато тужени 2. реда не види на коју одредбу уговора се позива умешач, када тражи да се види да ли је на снази закључак о дозволи извршења, јер Градска управа за саобраћај и путеве Града Новог Сада у складу са чланом 148 Закона о основама безбедности саобраћаја на путевима обавља послове који се односе и на техничко регулисање саобраћаја, па у различитим временским интервалима може да донесе једно решење, те да исто касније стави ван снаге, а Градска управа за инспекцијске послове принудно спроводи извршења Градске управе за саобраћај и путеве. Зато тужени 2. реда не види узрочно – последичну везу између стављања ван снаге закључка и тачке V Уговора. Трошкове поступка је опредељено тражио.

У току поступка тужени 3. реда је навео да остаје код свог приговора пасивне легитимације јер никада се није налазио ни у каквом односу на тужиоцем и није чинио ништа сем што је обављао делатност за коју је и основан. Никаквом својом радњом тужени 3. реда није тужиоцу причинио штету. Трошкове поступка је опредељено тражио.

У доказном поступку суд је прочитао Уговор од 08.05.2006. године, решење Градске управе за урбанизам и стамбене послове од 28.02.2007. године, решење Министарства за капиталне инвестиције од 23.01.2007. године, обавештење о проблему рада аутобуских станица у Новом Саду и захтев за његово хитно решавање од 19.03.2007. године, Захтев за одлучивање по захтеву за забрану рада аутобуске станице у Новом Саду у ул. Булевар Јаше Томића б од 23.05.2007. године, решење о одређивању аутобуских стајалишта у међумесном превозу путника на територији Града Новог Сада број IV-34-97/2007 од 24.01.2007. године, решење о одређивању такси стајалишта на територији Града број IV-34-819/07 од 02.03.2007. године, решење о давању сагласности за измену дела трасе линија јавног градског превоза број 4-Лиман IV – Железничка станица и број 70; Нови Сад – Институт у Сремској Каменици број IV-34-826/07 од 02.03.2007. године, решење о одређивању аутобуског стајалишта на линијама јавног градског превоза број 4 и 70, број IV-34-99/07 од 02.03.2007. године, решење о режиму саобраћаја за аутобусе у Новом Саду број IV-34-820/2007 од 02.03.2007. године, решење о режиму саобраћаја за аутобусе у Петроварадину број IV-34-578/2007 од 27.02.2007. године, решење број IV-34-1792/2007 од 28.05.2007. године, решење о постављању саобраћајне сигнализације број IV-34-2090/2007 од 26.06.2007. године, решење број XIV-347-1/2007-79 од 18.06.2007. године, закључак о дозволи извршења број XIV-347-1/2007-79 од 26.06.2007. године, решење Министарства саобраћаја и веза од 04.03.1997. године, Записник инспектора од 06.03.1997. године, Записник о извршеном инспекцијском прегледу републичког инспектора за друмски саобраћај од 30.04.2007. године, рачун број 110/08, налог од 25.10.2008. године, налаз и мишљење вештака Јована Драгаша са прилозима који су предати суду 29.10.2008. године, решење Трговинског суда у Новом Саду број Ст. 27/08 од 15.12.2008. године, допуну налаза о вештачењу која је предата суду 29.12.2008. године, записник Трговинског суда у Новом Саду број Ст. 27/08 од 21.01.2009. године, решење Врховног

суда Србије број У. 6003/07 од 11.09.2008. године, решење пословни број Ст. 27/08 од 15.12.2008. године, решење Трговинског суда у Новом Саду број Ст. 27/08 од 21.01.2009. године, решења Агенције за привредне регистре од 25.12.2008. и 04.02.2009. године, решење о одређивању аутобуског терминала од 01.08.2007. године, Извод из Централног регистра од 07.03.2009. године, предлог за извршење на основу веродостојне исправе и решење о извршењу пословни број Ив. 17287/08, исказ вештака Јована Драгаша, па је на основу савесне и брижљиве оцене сваког доказа засебно и свих доказа заједно, као и на основу резултата целокупног поступка, донео одлуку као у изреци, из следећих разлога:

Министарство саобраћаја и веза је донело решење број 344-00062/97-03 дана 04.03.1997. године којим је утврђено да Аутобуска станица у Новом Саду која послује у оквиру ЈГСП „НОВИ САД“ из Новог Сада, испуњава услове прописане Законом о превозу у друмском саобраћају и прописима донетим на основу овог Закона. Даном 06.03.1997. године под бројем 344-00196/97-03 сачињен је од стране инспектора Одељења за инспекцијске и управне послове Министарства саобраћаја и веза, Записник о извршеном инспекцијском прегледу и утврђеном стању на Аутобуској станици у Новом Саду. У Записнику стоји да аутобуска станица у Новом Саду послује у оквиру ЈГСП „НОВИ САД“, да аутобуска станица има пословну зграду, пероне, паркиралиште за аутобусе, површину предвиђену за путнике на перонима и др. На крају Записника је констатовано да Аутобуска станица у Новом Саду испуњава услове прописане Законом о превозу у друмском саобраћају и прописима донетим на основу овог Закона.

Полазећи од потребе да се уреде поједина питања у вези обезбеђивања услова за коришћење нове међумесне аутобуске станице у Граду Новом Саду, а у складу са решењима садржаним у Генералном плану Града Новог Сада до 2021. године, Град Нови Сад и АТП „ВОЈВОДИНА“ АД Нови Сад су 08.05.2006. године закључили Уговор који је код туженог 2. реда евидентиран под бројем II-020-2/2006-770. У Члану I Уговора стоји да истим уговорне стране уређују међусобна права и обавезе у погледу обезбеђивања нове међумесне аутобуске станице у објекту који ће градити АТП „ВОЈВОДИНА“ на локацији која је предвиђена Генералним планом Града Новог Сада до 2021. године. У ставу два истог члана стоји да обезбеђивањем нове међумесне аутобуске станице у складу са ставом 1 створиће се услови за измештање приградског терминала са „Рибље пијаце“ на локацију садашње међумесне аутобуске станице, као и услови за измештање садашње међумесне аутобуске станице на нову локацију, у складу са Генералним планом. У члану II уговорне стране су се сагласиле да АТП „ВОЈВОДИНА“ гради објекат за нову међумесну аутобуску станицу на простору радне зоне „Север II“, на парцели 3351 к.о. Нови Сад I, на земљишту чији је корисник, што је утврђено увидом у лист непокретности Републичког геодетског завода, Службе за катастар непокретности Нови Сад. У члану III Уговора АТП „ВОЈВОДИНА“ се обавезала да на наведеној локацији нови објекат изгради сопственим средствима у својству инвеститора, а у складу са идејним пројектом приложеним уз Писмо о намерама АТП „ВОЈВОДИНЕ“ које је прихваћено од стране Градског већа Града Новог Сада 10.02.2005. године. АТП „ВОЈВОДИНА“ се обавезала да ће новоизграђени објекат обезбедити услове за пријем и отпрему аутобуса у међумесном саобраћају по међународним стандардима за међумесну аутобуску станицу, чиме ће се допринети побољшању укупне градске саобраћајне инфраструктуре.

Чланом IV уговора АТП „ВОЈВОДИНА“ се обавезала да за време трајања овог уговора неће мењати делатност и намену новог објекта међумесне аутобуске станице и да ће континуирано пружати услуге свим превозницима под истим условима. Одредбом члана V Град Нови Сад се обавезао да након што АТП „ВОЈВОДИНА“ добије употребну дозволу за новоизграђени објект међумесне аутобуске станице, регулисати аутобуски саобраћај, као и да ће трасе линија у градском и приградском саобраћају и аутобуска стајалишта уредити у складу са новом локацијом, а на основу налаза и препорука Анализе одвијања јавног превоза путника коју припреми ЈП „УРБАНИЗАМ“ Завод за урбанизам Нови Сад. Уговор је закључен на неодређено време, односно док траје намена међумесне аутобуске станице утврђена Генералним планом уз могућност једностраног отказа обе уговорне стране. Уговор је за тужиоца потписао директор Илија Девих, а за туженог 2. реда тадашњи Градоначелник Маја Гојковић.

Град Нови Сад, Градска управа за урбанизам и стамбене послове је донела 28.02.2007. године под бројем V-351-437/07 решење којим се издаје употребна дозвола за I фазу комплекса ауто – транспортног предузећа (аутобуска станица спратности приземље и спрат П+1) са склоништем, перонима са надстрешницом, резервоар за воду, диспечер, контрола улазака – излазака спратности II, интерно точеће место, паркинг простор за аутобусе и путничке аутомобиле, у Новом Саду, на углу Сентандрејског пута и Пута Новосадског партизанског одреда, на парц.бр.3351 к.о. Нови Сад I, чији је инвеститор АТП „ВОЈВОДИНА“ АД из Новог Сада. Министарство за капиталне инвестиције је решењем број 344-08-10263/2006-17 од 23.01.2007. године утврдило да аутобуска станица која се налази у Новом Саду у улици Пут Новосадског партизанског Одред 1/а, власништво АТП „ВОЈВОДИНА“ А.Д. из Новог Сада, испуњава услове за рад аутобуске станице прописане Законом о превозу у друмском саобраћају и Правилником о ближим саобраћајно – техничким и другим условима за изградњу, одржавање и експлоатацију аутобуских станица и аутобуских стајалишта.

Градска управа за саобраћај и путеве је донела решење о одређивању аутобуских стајалишта у међумесном и међународном превозу путника на територији Града Новог Сада број 34-97/2007-IV од 24.01.2007. године, а доношењем овог решења престало је да важи решење о одређивању аутобуског стајалишта у међумесном превозу путника („Сл. лист Града Новог Сада“ бр. 12/2002). Овим решењем одређена су аутобуска стајалишта у међумесном и међународном превозу путника на територији Града за: правац Нови Сад – Бачка Паланка, правац Нови Сад – Сремска Каменица (Рума, Беочин), правац Нови Сад – Сремски Карловци, за правац Нови Сад – Зрењанин (Тител, Жабал), правац Нови Сад – Темерин, правац Нови Сад – Суботица (Србобран) и правац Нови Сад – Врбас (Руменка). Наведеним решењем нова аутобуска станица одређена је за почетно и крајње стајалиште.

Градска управа за саобраћај и путеве је донела решење о одређивању такси стајалишта на територији Града број 34-819/07-IV од 02.03.2007. године којим је одређено ново такси стајалиште на локацији АТП „Војводина“, са 10 такси места.

Градска управа за саобраћај и путеве је донела решење о давању сагласности на измену дела трасе линија јавног градског превоза број 4: Лиман IV – Железничка станица и број 70; Нови Сад – Институт у Сремској Каменици број IV-34-826/07 од 02.03.2007. године којим је дата сагласност ЈГСП-У да утврди измену дела трасе линија, тако да се нова траса линија 4 и 70 од раскрснице Булевар ослобођења и Булевар Јаше Томића пружа Булеваром Јаше Томоћа, улицом Кисачком, продужетком Партизанске

улице, Кисачким путем, Путем Новосадског Партизанског Одрода, Сентандрејским путем, улицом Кисачком, Булеваром Јаше Томића, а даље постојећим трасама. Наведеним решењем омогућено је да се превоз путника у јавном градском превозу врши и до тужиочеве станице, што значи да су трасе линија у градском саобраћају урађене у складу са локацијом нове аутобуске станице.

Градска управа за саобраћај и путеве је донела решење о одређивању аутобуског стајалишта на линијама јавног градског превоза број 4 и 70, број 34-99/07-IV од 02.03.2007. године којим су одређена нова аутобуска стајалишта на линијама јавног градског превоза број 4 и 70 и то у продужетку Партизанске улице, непосредно после раскрснице са Сентандрејским путем, на Путу Новосадског партизанског одрода, код прилаза раскрснице са Сентандресјким путем, дакле на локацији нове аутобуске станице.

Градска управа за саобраћај и путеве је донела решење о режиму саобраћаја за аутобусе у Новом Саду број 34-820/2007- IV од 02.03.2007. године, одређује постављање саобраћајне сигнализације према Пројекту техничког регулисања саобраћаја број 3037 од 01.03.2007. године, којим се регулише режим саобраћаја за аутобусе у линијском саобраћају на прилазима Новом Саду.

Градска управа за саобраћај и путеве је донела решење о режиму саобраћаја за аутобусе у Петроварадину број 34-578/2007-IV од 27.02.2007. године којим се одређује постављање саобраћајне сигнализације којом се регулише режим саобраћаја за аутобусе у линијском саобраћају на прилазима Новом Саду са сремске стране, постављањем саобраћајне сигнализације према Пројекту техничког регулисања саобраћаја број 3019 од 16.02.2007. године.

Градска управа за саобраћај и путеве је донела решење број IV-34-1792/07 дана 28.05.2007. године којим је аутобуска станица на булевару Јаше Томића број 6 одређена за аутобуски терминал, искључиво за приградски превоз путника. Ово решење је престало да важи доношењем решења број 34-2383/07-IV.

Градска управа за инспекцијске послове је у поступку контроле над применом решења од 28.05.2007. године донела решење број XIV-347-1/2007-79 од 18.06.2007. године којим је наложила ЈГСП „Нови Сад“ да аутобуску станицу на Булевару Јаше Томића 6 стави у функцију аутобуског терминала, искључиво за приградски превоз путника, у року од 1 дана.

Градска управа за инспекцијске послове је под бројем XIV-347-1/07-79 дана 26.06.2007. године донела Закључак о дозволи извршења којим је утврђена правоснажност решења од 18.06.2007. године, па је овде туженом 3. реда наложено да поступи по решењу од 18.06.2007. године и да у складу са истим аутобуско стајалиште у Новом Саду на Булевару Јаше Томића број 6 стави у функцију аутобуског терминала, искључиво за приградски превоз путника, а уколико ЈГСП не поступи по датом налогу извршење ће се спровести принудним путем тако што ће ЈП „Завод за изградњу града“ саобраћајном сигнализацијом регулисати забрану саобраћаја за аутобусе међумесног превоза ка улицама које воде ка аутобуском терминалу за приградски саобраћај у Новом Саду, на Булевару Јаше Томића број 6.

Градска управа за саобраћај и путеве је под бројем IV-34-2090/2007 дана 26.06.2007. године донела решење о постављању саобраћајне сигнализације. Овим решењем одређено је постављање саобраћајне сигнализације у складу са Закључком од 26.06.2007. године, путем ЈП „Завод за изградњу града“ из Новог Сада.

Градска управа за саобраћај и путеве је под бројем 34-2383/2007-IV дана 01.08.2007. године донела решење о одређивању аутобуског терминала, тако што је одређен аутобуски терминал за приградски превоз путника на локацији предвиђеној Генералним планом Града Новог Сада до 2021. године на Булевару Јаше Томића код железничке станице. Доношењем овог решења престало је да важи решење IV-34-1792/2007 од 28.05.2007. године.

Тужилац се дописом који је евидентиран под бројем 2668 од 19.03.2007. године обратио Министарству за капиталне инвестиције. У допису је обавестио министарство о проблемима рада аутобуских станица, па је тражио да министарство забрани функционисање нелегалне аутобуске станице која послује у оквиру ЈГСП „Нови Сад“ чиме би се омогућио нормалан рад једине легалне аутобуске станице.

Тужилац је путем пуномоћника из реда адвоката 23.05.2007. године поднео Министарству за капиталне инвестиције, захтев за одлучивање по захтеву за забрану рада аутобуске станице у Новом Саду у Булевару Јаше Томића број 6. У овом захтеву тужилац је навео да је 19.03.2007. године под бројем 2668 поднео захтев министарству за забрану рада аутобуске станице, па обзиром да о истом још није одлучено тужилац моли да се о његовом захтеву одлучи у даљем року од 7 дана.

Решењем Врховног суда Србије у Београду број У. 6003/07 од 11.09.2008. године тужба тужиоца АТП „ВОЈВОДИНА“ АД из Новог Сада је одбачена. Из образложења ове одлуке произилази да је тужба поднета због недоношења одлуке туженог органа Министарства за инфраструктуру Републике Србије, по захтеву тужиоца од 19.03.2007. године да се забрани рад аутобуској станици који захтев је тужени орган сматрао (правно квалификовао) пријавом за вршење инспекцијског надзора. У поступку инспекцијског надзора су донета два решења и то број 335-347-05/2008-13 од 18.02.2008. године којим је наложено ЈГСП „НОВИ САД“, која управља аутобуском станицом у Новом Саду, Булевар Јаше Томића бр. 6, да на долазним перонима изгради надстрешницу за путнике и решење број 335-347-05/2008-13 од 25.02.2008. године којим је ЈГСП „НОВИ САД“ забрањена наплата станичних услуга, због неиспуњавања услова за рад аутобуских стајалишта. Даље, у образложењу овог решења стоји да је одредбом члана 43 Закона о превозу у друмском саобраћају прописано да надлежно министарство утврђује испуњеност услова за рад аутобуских станица у складу са одредбама овог Закона и прописа донетих на основу тога, али не и забрану рада аутобуских станица.

Четврти Општински суд у Београду је дана 26.02.2009. године под бројем И. 17287/08 донео решење о извршењу у предмету повериоца „MERIDIAN BANK – CREDIT AGRICOLE GORUP“ АД из Новог Сада против дужника Илије Девића, овде умешача, а вредност потраживања је 676.626.591,60 динара.

Републички инспектор за друмски саобраћај је под бројем 344-0010/2007-12-01 дана 30.04.2007. године сачинио Записник о извршеном инспекцијском прегледу међумесне аутобуске станице „Нови Сад“ Јаше Томића број 6. У Записнику стоји да је предмет контроле преглед аутобуске станице у односу на испуњавање услова у односу на Правилник о ближим саобраћајно – техничким и другим условима за изградњу, одржавање и експлоатацију аутобуских станица и аутобуских стајалишта. У овом Записнику између осталог стоји да је са укидањем приградске аутобуске станице „Рибља пијаца“ из центра града сав међумесни саобраћај је пребачен у „реон потковице“ на аутобуску станицу „Нови Сад“, Јаше Томића 6.

Из налаза и мишљења сталног судског вештака из области књиговодствено финансијских вештачења Јована Драгаша из Новог Сада који налаз и мишљење су допуњени допуном налаза о вештачењу произилази да остварени приход ЈГСП „НОВИ САД“ од међумесне аутобуске станице у периоду од 01.03.2007. године до 31.08.2008. године износи укупно 235.741.720,89 динара. ЈГСП „НОВИ САД“ обавља превозе на међумесним линијама које имају поласке и доласке са МАС-а, а који приход није исказан јер се не врши фактурисање ових услуга. Очекивани приход од полазака и долазака за превоз које врши ЈГСП „НОВИ САД“ са МАС-а, а који нису фактурисани, у периоду од 01.03.2007. године до 31.08.2008. године износи 22.973.640,00 динара. За исти период очекивани приход закупнине би износи 130.143.485,00 динара.

Предње чињенице суд је утврдио из горе набројаних доказа, па је нашао да тужбени захтев тужиоца није основан.

Из утврђеног чињеничног стања произилази да Новом Саду постоје две аутобуске станице. Једна се налази на Булевару Јаше Томића бр. 6 у непосредној близини железничке станице тзв. „стара аутобуска станица“, а друга, тужиочева, новоизграђена аутобуска станица налази се у улици Пут Новосадског партизанског одреда 1/а. Аутобуска станица на Булевару Јаше Томића бр. 6 послује у оквиру туженог 3. реда и ова аутобуска станица има пословну зграду, пероне, односно простор за пристајање аутобуса са простором за путнике на перонима и паркиралиште за аутобусе. Иза паркиралишта за аутобусе налази се тзв. „реон потковице“ који се налази испред односно код железничке станице, на који је са „Рибље пијаце“ из центра града пребачен аутобуски терминал за приградски превоз. И стара аутобуска станица и терминал за приградски превоз су на локацији Булевар Јаше Томића.

Тужилац се у односу на туженог 1. реда позива на одредбу члана 154 Закона о облигационим односима истичући да се обраћао надлежном министарству са захтевом да се забрани рад „старој станици“, јер иста не испуњава законске услове за рад. Зато тужилац тужбом у односу на туженог 1 реда тражи накнаду штете, јер тужени није донео одлуку о захтеву тужиоца, чиме је допринео настанку штете тужиоцу.

Одредбом члана 43 Закона о превозу у друмском саобраћају прописано је да Министарство утврђује испуњеност услова за рад аутобуских станица, у складу са одредбама овог закона и прописа донетог на основу овог Закона. Према члану 44а истог закона, републички инспектор за друмски саобраћај у вршењу инспекцијског надзора дужан је и овлашћен да поред осталог нареди отклањање недостатака у погледу: прописаних услова за рад аутобуске станице, пословања предузећа које управља аутобуском станицом, да забрани превоз и употребу саобраћајних средстава, ако се превоз обавља односно средства употребљавају противно прописима.

Имајући у виду изнето суд налази да не може надлежно министарство по захтеву тужиоца, да донесе одлуку о забрани рада аутобуске станице. Тужилац је само могао да иницира покретање поступка, јер се поступак води по службеној дужности по Закону о превозу у друмском саобраћају у складу са Законом о општем управном поступку, а не по захтеву странке као нпр. у парничном поступку. Тужилац и јесте иницирао

покретање поступка по службеној дужности подношењем захтева за забрану рада аутобуске станице, који је квалификован као иницијатива за покретање поступка по службеној дужности. Тужилац тражи накнаду штете због неодлучивања министарства о његовом захтеву, али тужилац ни нема легитимацију да он тражи доношење одлуке о забрани рада аутобуске станице на Булевару Јаше Томића 6. Дакле, једино је тужилац био овлашћен да иницира покретање поступка, што је и учинио, а у поступку надзора који врше инспектори, може доћи до забране превоза ако се исти обавља противно прописима, што конкретно није случај. Тужилац би једино имао право да захтева накнаду штете од туженог 1. реда због неодлучивања о његовом захтеву у случају да је поднео захтев да му орган у управном поступку реши о каквом праву, обавези или његовом правном интересу. Поднети захтев тужиоца за забрану рада аутобуске станице Министарству за капиталне инвестиције не представља захтев странке односно тужиоца да му орган у управном поступку реши о праву, обавези или његовом правном интересу, него иницијативу за покретање поступка по службеној дужности, па је зато суд обзиром на изнето нашао да тужени 1. реда није пасивно легитимисан да тужиоцу накнади штету, те је одбио тужени захтев тужиоца у односу на туженог 1. реда.

Такође ни тужени 3. реда није пасивно легитимисан да тужиоцу накнади штету. Тужилац тврди да тужени 3. реда крши закон те и даље пружа услуге у међународном и међумесном саобраћају иако не испуњава законске услове, те тиме онемогућава тужиоца у несметаном раду и причињава му штету. Град Нови Сад је оснивач туженог 3. реда у оквиру којег послује аутобуска станица на Булевару Јаше Томића 6 („стара аутобуска станица“). У праву је тужени 3. реда када каже да он обавља своју редовну делатност због које је и основан и ниједном својом радњом није тужиоцу причинио штету. Као што је већ горе наведено решењем Министарства саобраћаја и веза од 04.03.1997. године утврђено је да аутобуска станица која послује у оквиру туженог 3. реда испуњава услове прописане Законом о превозу у друмском саобраћају и прописима донетим на основу овог закона. Суд налази да код чињенице да наведена аутобуска станица испуњава услове за рад аутобуске станице прописане Законом о превозу у друмском саобраћају, да није основан навод тужиоца да тужени 3. реда не испуњава законске услове. То је само гола тврдња тужиоца, коју он није доказао. Није тачна тврдња тужиоца да је од дана када је он добио употребну дозволу, тужени 3. реда био дужан да престане да пружа услуге у међумесном и међународном саобраћају, јер туженом 3. реда није одузет нити смањен обим овлашћења и делатности у пружању услуга из области комуналних делатности, као делатности од општег интереса коју му је у надлежност поверио Град Нови Сад, а сходно Закону о јавним предузећима и обављању делатности од општег интереса и Закону о комуналним делатностима. Одредбом члана 184 ЗОО-а прописано је да предузеће и друга правна лица која врше комуналну или другу сличну делатност од општег интереса одговарају за штету ако без оправданог разлога обуставе или нередовно врше своју услугу. Суд налази да насупрот наводима тужиоца, да би тужени 3. реда прекршио закон када би без оправданог разлога престао да врши своју услугу, а конкретно не постоји оправдан разлог због којег би тужени 3. реда односно његова аутобуска станица обуставила рад, када она испуњава услове за рад аутобуске станице. Имајући у виду изнето суд је одбио тужбени захтев тужиоца у односу на туженог 3. реда.

Најзад, суд налази да тужбени захтев тужиоца није основан ни у односу на туженог 2. реда. Тужилац тражи од туженог 2. реда накнаду штете у виду изгубљене добити, коју штету трпи због неизвршења уговорне обавезе туженог 2. реда. Наводи тужилац да тужени 2. реда није сходно члану I и V Уговора, регулисао аутобуски саобраћај и изместио међумесни и међународни аутобуски саобраћај на новоизграђену аутобуску станицу, што је у складу са Генералним планом. Ови наводи тужиоца нису тачни јер Генералним планом Града Новог Сада до 2021. године („Службени лист Града Новог Сада“ број 39/2006) није предвиђено измештање међумесног и међународног аутобуског саобраћаја са локације аутобуске станице у Булевару Јаше Томића 6 на новоизграђену аутобуску станицу. Генералним планом у делу који се односи на друмски саобраћај – јавни превоз је само предвиђено измештање терминала на „Рибљој пијаци“ на локацију код железничке станице.

Из одредбе члана I Уговора не произилази обавеза Града Новог Сада да измести међумесни и међународни аутобуски саобраћај на новоизграђену аутобуску станицу како то погрешно наводи тужилац, јер у Уговору стоји да се истим уређују међусобна права и обавезе у погледу обезбеђивања нове међумесне аутобуске станице, а обезбеђивањем ће се створити услови за измештање међумесне аутобуске станице на нову локацију. Обавезе града су наведене у члану V Уговора. Осим тога Град у оквиру своје надлежности не може да измести аутобуску станицу којој је Републичко министарство утврдило да испуњава услове за рад прописане Законом о превозу у друмском саобраћају. Град једино може да измести аутобуски терминал, јер је на то овлашћен чланом 32 став 2 Одлуке о јавном превозу путника („Сл. лист Града Новог Сада“, бр. 13/98, 15/98-испр; 10/99, 10/2001, 23/2001 и 47/2006-др. одлука). Обавезе Града Новог Сада су прецизиране у члану V Уговора и тужени 2. реда је у оквиру своје надлежности прописане чланом 5 Одлуке о градским управама Града Новог Сада („Службени лист града Новог Сада“, бр. 4/2005, 8/2005 - испр. и 43/2005) извршио своју уговорну обавезу јер је регулисао саобраћај и трасе линија у градском и приградском саобраћају и аутобуска стајалишта уредио у складу са новом локацијом, односно усмерио је саобраћај на локацију нове станице, јер је Градска управа за саобраћај и путеве донела решење од 24.01.2007. године, четири решења од 02.03.2007. године, решење од 27.02.2007. године, решење од 28.05.2007. године и решење од 26.06.2007. године. Дакле доношењем наведених решења из своје надлежности тужени 2. реда је извршио своју уговорну обавезу из члана V уговора. Одредбом члана 262 став 2 ЗОО-а прописано је да кад дужник не испуни обавезу поверилац има право захтевати и накнаду штете коју је услед тога претрпео. Конкретно тужилац није претрпео штету због неиспуњења уговорне обавезе од стране туженог 2. реда јер је управо тужени 2. реда страна верна уговору и своју уговором преузету обавезу испунила је у целости.

Даље, суд мора да нагласи да тужилац тужбеним захтевом тражи исплату 388.858.845,83 динара са законском затезном каматом од 03.01.2007. године до исплате. У овом износу су садржани износи из допуне налаза и мишљења вештака и то: износ од 235.741.720,89 динара – остварен приход ЈГСП „НОВИ САД“ од међумесне аутобуске станице у периоду од 01.03.2007. до 31.08.2008. године, износ од 22.973.640,00 динара – очекивани приход од полазака и долазака за превозе које врши ЈГСП „НОВИ САД“ са МАС-а а који нису фактурисани у периоду од 01.03.2007. до

31.08.2008. године и износ од 130.143. 485,00 динара што је очекивани приход од закупнине за период од 01.03.2007. до 31.08.2008. године. У Новом Саду постоје две аутобуске станице и обе станице испуњавају услове за рад аутобуских станица, па зато не може тужилац да тужбом тражи да му се досуди накнада штете коју исказује кроз приход коју је остварила аутобуска станица у Булевару Јаше Томића 6, кроз очекивани приход од полазака и долазака за превоз који врши тужени 3. реда са аутобуске станице у Булевару Јаше Томића 6 и износ који би тужилац остварио да је у „новој станици“ издавао локале у закуп, јер тужилац је акционарско друштво и требао је својом пословном политиком да привуче превознике и закупце на своју аутобуску станицу. То што је тужилац на земљишту чији је корисник, својим средствима изградио аутобуску станицу која је његово власништво и што не остварује приход који је очекивао не може се ставити на терет туженом 1., 2. и 3. реда. Према члану 155 ЗОО-а измакла корист је спречавање повећања нечије имовине. Нису тужени 1., 2. и 3. реда спречили да се имовина тужиоца повећа за наведене износе, које тужилац опредељује као штету, јер тужени 3. реда пружа услуге у оквиру своје аутобуске станице и испуњава законске услове за то, јер тужени 2. реда је у оквиру своје надлежности извршио уговором преузете обавезе, а тужени 1. реда је поступио по захтеву тужиоца у законом прописаном поступку, тако што га је правно квалификовао као иницијативу за покретање поступка по службеној дужности, у ком поступку је Републички инспектор изашао на лице места и извршио контролу што је записнички констатовао 30.04.2007. године.

Ирелевантно је у овој правној ствари оно што је истицао умешач кроз предлог за саобраћајно вештачење, а то је питање да ли је Град поставио адекватну сигнализацију која би спречавала одлазак аутобуса на „стару аутобуску станицу“, јер је доношењем решења Градске управе за саобраћај и путеве број 34-2383/2007- IV од 01.08.2007. године престало да важи решење број IV-34-1792/2007 од 28.05.2007. године. Наиме, решењем од 28.05.2007. године аутобуска станица на Булевару Јаше Томића 6 одређена је за аутобуски терминал искључиво за приградски превоз путника. У поступку контроле над применом овог решења, Градска управа за инспекцијске послове Града Новог Сада је дана 18.06.2007. године донела решење којим је наложено туженом 3. реда да аутобуску станицу на Булевару Јаше Томића 6 стави у функцију аутобуског терминала искључиво за приградски превоз путника. Даље, Градска управа за инспекцијске послове је 26.06.2007. године донела закључак о дозволи извршења којим је утврђено да је решење од 18.06.2007. године постало правоснажно, те да се дозвољава његово извршење, па је туженом 3. реда наложено да поступи по решењу од 18.06.2007. године и да у складу са истим аутобуско стајалиште у Новом Саду на Булевару Јаше Томића 6 стави у функцију аутобуског терминала, искључиво за приградски превоз путника, а уколико тужени 3. реда не поступи по овом налогу извршење ће се спровести принудним путем тако што ће ЈП „Завод за изградњу града“ саобраћајном сигнализацијом регулисати забрану саобраћаја за аутобусе међумесног превоза ка улицама које воде ка аутобуском терминалу за приградски саобраћај у Новом Саду на Булевару Јаше Томића 6. Дакле, погрешно сматра умешач да је Град требао постављањем сигнализације да спречи одлазак аутобуса на „стару аутобуску станицу“, јер из наведених решења произилази да је требало да се забрани саобраћање аутобуса међумесног превоза ка терминалу за приградски превоз (који се такође налази

на Булевару Јаше Томића, јер је аутобуско стајалиште аутобуске станице у Булевару Јаше Томића 6 стављено у функцију терминала за приградски превоз), а не да се забрани саобраћај за аутобусе међумесног превоза ка међумесној аутобуској станици у Новом Саду, Булевар Јаше Томића 6.

Одлуку о трошковима суд је донео применом члана 149 став 1, члана 150 и члана 158 ЗПП-а па је одбио захтев тужиоца за досуду трошкова парничног поступка, јер је парницу изгубио у целости. Суд је признао туженом 1. реда следеће трошкове: за састав одговора на тужбу 25.000,00 динара, за састав поднесака од 20.08.2007., 18.11.2008., 05.03.2009. и 10.04.2009. године по 25.000,00 динара и за приступ на рочишта 25.06.2008., 07.11.2008., 06.03.2009. и 22.04.2009. године по 26.000,00 динара. За приступ на одложено рочиште 17.10.2008. године суд је туженом 1. реда досудио 13.500,00 динара. Суд је одлуку о трошковима у односу на туженог 1. реда донео према његовом опредељеном захтеву из трошковника.

Суд је туженом 2. реда досудио износ од 26.000,00 динара за приступ на вештачење, за састав поднесака од 09.08.2007., 03.10.2007., 08.07.2008., 04.11.2008., 16.03.2009., и 10.04.2009. године по 25.000,00 динара, за приступ на рочишта 25.06.2008., 17.09.2008., 07.11.2008., 06.03.2009., 18.03.2009., 06.04.2009. и 22.04.2009. године туженом 2. реда припада по 26.000,00 динара и за приступ на одложено рочиште 17.10.2008. године на којем заступник туженог 2. реда није предузео ниједну радњу суд је туженом 2. реда досудио 13.500,00 динара.

Туженом 3. реда суд је досудио 130.000,00 динара за таксу на одговор на тужбу, по 25.000,00 динара за састав одговора на тужбу и поднеска од 26.11.2008. године, за приступ на рочишта 25.06.2008., 17.09.2008., 07.11.2008., 06.03.2009., 18.03.2009., 06.04.2009. и 22.04.2009. године по 26.000,00 динара, за приступ на одложено рочиште 17.10.2008. године туженом 3. реда припада износ од 13.500,00 динара јер на истом осим што је приступио, пуномоћник није предузео ниједну радњу.

Суд није туженом 2. и 3. реда досудио трошкове за приступ на рочиште 29.12.2008. године јер је ово рочиште отказано решењем од 22.12.2008. године. досуђени трошкови туженом 1., 2. и 3 реда су одмерени према важећој Адвокатској и Таксеној тарифи.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против ове пресуде може се изјавити жалба у року од 8 дана од пријема исте Вишем трговинском суду у Београду, а преко овога Суда у два примерка.

С У Д И Ј А

Јордана Ристић
за главног поштоматера

ТРГОВИНСКИ СУД У НОВОМ САДУ

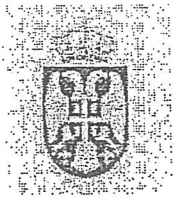
Посл. број III П-220/2009

АДВ. ЈАШАРЕВИЋ ЕМИР

МИЛОША ПОЦЕРЦА 17

1 1 0 0 0 БЕОГРАД

08.05.2012.

Република Србија
ПРИВРЕДНИ СУД У НОВОМ САДУ
Посл. Бр. 3. П.4597/2010
Дана, 06.04.2012.

У ИМЕ НАРОДА

ПРИВРЕДНИ СУД У НОВОМ САДУ, и то судија Гордана Ристић, у правној ствари тужиоца АУТОТРАНСПОРТНО ПРЕДУЗЕЋЕ ВОЈВОДИНА АКЦИОНАРСКО ДРУШТВО НОВИ САД Нови Сад, Пут новосадског партизанског одреда 1 А, чији је пуномоћник Драгомир Зјалић адвокат у Новом Саду, против туженог ГРАД НОВИ САД Нови Сад, Жарка Зрењанина 2, кога заступа Градско јавно правобранилаштво у Новом Саду, уз учешће умешача на страни тужиоца ИЛИЈЕ ДЕВИЋА, Београд, Виле Равијојле 9, чији су пуномоћници Емир Јашаревић и Небојша Ђокић адвокати из Београда, ради накнаде штете, исп. 1.333.914.000,00 динара, након одржане главне расправе, дана 06.04.2012. године, доноси следећу

ПРЕСУДУ

- I ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужени да исплати тужиоцу главни дуг од 1.333.914.000,00 са законском затезном каматом од 20.12.2011. године до исплате и трошкове парничног поступка од 954.000,00 динара, у року од 8 дана, под претњом извршења.
- II ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужени да умешачу исплати 936.500,00 динара на име трошкова парничног поступка, у року од 8 дана, под претњом извршења.
- III ОДБАЦУЈЕ СЕ тужба тужиоца у делу којим тражи да се тужени обавезе да убудуће од 01.12.2011. године па док за то постоје законски услови плаћа накнаду штете у месечном износу од 23.402.000,00 динара најкасније до 05.-тог у месецу за претходни месец са законском затезном каматом од доспећа сваке месечне рате до коначне исплате.
- IV Тужба тужиоца је повучена за главни дуг од:
- 2.052.542.925,00 динара са законском затезном каматом почев од 03.07.2007. године до исплате,
  - 493.876.975,00 динара са законском затезном каматом почев од 03.07.2007. године до исплате,
  - 91.268.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 03.07.2007. године до исплате,
  - 142.236.568,00 динара са законском затезном каматом почев од 03.07.2007. године до исплате.

V ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за досуду законске затезне камате на трошкове парничног поступка од 954.000,00 динара, почев од 06.04.2012. године до исплате.

VI ОДБИЈА СЕ захтев умешача за досуду законске затезне камате на трошкове парничног поступка од 936.000,00 динара, почев од 06.04.2012. године до исплате.

Образложење

Тужилац је поднео тужбу у којој је навео да је са туженим дана 08.05.2006. године закључио Уговор број II-020-2/2006-770 који је за предмет имао регулисање међусобних права и обавеза у погледу обезбеђивања нове међумесне аутобуске станице у објекту који ће градити тужилац на локацији предвиђеној Генералним планом Града Новог Сада до 2021. године. Тужилац је извршио уговорну обавезу у целости, тако што је сопственим средствима на простору радне зоне „СЕВЕР II“, на парц.бр. 3351 к.о. Нови Сад I, у складу са идејним пројектом, у којој су у складу са уговором обезбеђени услови за пријем и отпремницу аутобуса у међумесном и међународном саобраћају по међународним стандардима, и за коју је прибавио употребну дозволу број V-351-437/07. Да је тужилац у целости извршио уговору обавезу указује решење Министарства за капиталне инвестиције, Сектора за саобраћај број 344-08-10263/2006-17 од 23.01.2007. године, којим је утврђено да навоизграђена аутобуска станица испуњава услове за рад прописане Законом о превозу у друмском саобраћају и Правилником о ближим саобраћајно – техничким и другим условима за изградњу, одржавање, и експлоатацију аутобуских станица и аутобуских стајалишта.

Даље тужилац је у тужби навео да иако је он извршио уговорну обавезу у целости, да тужени није извршио своју уговорну обавезу те сходно члану V и I уговора, није регулисао аутобуски саобраћај и изместио међумесни и међународни аутобуски саобраћај на новоизграђену аутобуску станицу, што је у складу са Генералним планом. Због неизвршења уговорне обавезе за тужиоца је настала ненадокнадива штета и иста ће настајати и у будућности све док тужени не изврши уговорну обавезу. Што се саме штете тиче реч је о изгубљеној добити коју тужени није остварио због чињенице да стара станица и даље ради, односно пружа услуге у међумесном и међународном саобраћају, тако да се на новоизграђеној аутобуској станици не одвија саобраћај у пуном капацитету, а на месечном нивоу изгубљена добит износи 80.000.000,00 динара.

Тужилац је истакао да се обраћао Министарству за капиталне инвестиције, сада Министарство за инфраструктуру, које је у смислу члана 43 Закона о друмском саобраћају надлежно да утврђује испуњеност услова за рад аутобуских станица, са захтевом да забрани рад „старој“ станици јер иста не испуњава законске услове за рад. Међутим иако су прошли сви законски рокови за одлучивање о захтеву, министарство није одлучивало односно није донело одлуку. Оваквим поступањем односно непоступањем по захтеву тужиоца, је допринело настанку штете тужиоцу.

Даље је тужилац навео да је Јавно градско саобраћајно предузеће у оквиру којег послује стара станица, крши законске прописе, те пружа и даље услуге у међународном и међумесном саобраћају, иако за то не испуњава законске услове, те онемогућава тужиоца у несметаном раду и причињава му штету.

У одговору на тужбу тужени је навео да се противи тужби и тужбеном захтеву по основу и висини. Тужени је у оквиру своје надлежности извршио своју уговорну обавезу у целости, регулисао је саобраћај и трасе линија у градском и приградском саобраћају и аутобуска стајалишта уредио у складу са новом локацијом. Тачком I Уговора само је констатовано да ће се обезбеђивањем нове међумесне аутобуске станице створити услови за измештање приградског терминала са Рибље пијаце, као и услови за измештање садашње међумесне аутобуске станице на нову локацију. Из наведене уговорне одредбе не произилази обавеза Града новог Сада да у одређеном року укине односно угаси стару аутобуску међумесну станицу, јер стварање услова за измештање може се односити и на дужи временски период. У циљу извршења уговорне обавезе из тачке V уговора односно усмеравања саобраћаја на локацију нове међумесне станице, а полазећи од надлежности које су прописане чланом 5 Одлуке о градским управа Града Новог Сада („Сл. лист Града Новог Сада“ број 4/2005, 8/2005 и 43/2005) Градска управа за саобраћај и путеве Града Новог Сада донела је следећа решења:

1) решење о одређивању аутобуских стајалишта у међумесном превозу путника на територији Града Новог Сада број IV-34-97/2007 од 24.01.2007. године, којим је нова аутобуска станица одређена за почетно и крајње стајалиште у међумесном превозу путника на територији Града Новог Сада, чиме је испуњена уговорна обавеза града да аутобуска стајалишта уреди у складу са локацијом нове аутобуске станице, а доношењем овог решења престало је да важи решење о одређивању аутобуског стајалишта у међумесном превозу путника,

2) решење о одређивању такси стајалишта на територији Града број IV-34-819/07 од 02.03.2007. године којим је одређено ново такси стајалиште у зони раскрснице Пут Новосадског партизанског одреда и Сентандрејског пута на локацији АТП „Војводина“,

3) решење о давању сагласности на измену дела трасе линија јавног градског превоза број 4-Лиман IV – Железничка станица и број 70; Нови Сад – Институт у Сремској Каменици број IV-34-826/07 од 02.03.2007. године којим је омогућено да се линијама јавног градског превоза број 4 и 70 које су раније саобраћале само до аутобуске станице на Булевару Јаше Томића, превоз путника врши и до нове аутобуске станице,

4) решење о одређивању аутобуског стајалишта на линијама јавног градског превоза број 4 и 70, број IV-34-99/07 од 02.03.2007. године којим су одређена нова аутобуска стајалишта на линијама јавног градског превоза број 4 и 70 и то у продужетку Партизанске улице, непосредно после раскрснице са Сентандрејским путем на Путу Новосадског партизанског одреда, дакле на локацији нове аутобуске станице,

5) решење о режиму саобраћаја за аутобусе у Новом Саду број IV-34-820/2007 од 02.03.2007. године којим се одређује постављање саобраћајне сигнализације према Пројекту техничког регулисања саобраћаја број 3037 од 01.03.2007. године, којим се регулише режим саобраћаја за аутобусе у линијском саобраћају на прилазима Новом Саду,

6) решење о режиму саобраћаја за аутобусе у Петроварадину број IV-34-578/2007 од 27.02.2007. године којим се одређује постављање саобраћајне сигнализације којом се регулише режим саобраћаја за аутобусе у линијском саобраћају на прилазима Новом Саду са сремске стране, постављањем саобраћајне сигнализације којом се аутобуски саобраћај усмерава и на локацију нове аутобуске станице,

7) решење о одређивању аутобуске станице на Булевару Јаше Томића број 6 за аутобуски терминал искључиво за приградски превоз путника број IV-34-1792/2007 од 28.05.2007. године,

8) решење о постављању саобраћајне сигнализације број IV-34-2090/2007 од 26.06.2007. године.

Даље је тужени у одговору на тужбу навео да је циљу извршења уговорне обавезе, Градска управа за инспекцијске послове, Област инспекције за саобраћај и путеве, у вршењу инспекцијског надзора, сходно законским овлашћењима донела:

1) решење број XIV-347-1/2007-79 од 18.06.2007. године којим је инспектор за контролу друмског саобраћаја, у поступку контроле решења градске управе са саобраћај и путеве број IV-34-1792/2007 од 28.05.2007. године, наложио Јавном градском саобраћајном предузећу „Нови Сад“ из Новог Сада да Аутобуску станицу на Булевару Јаше Томића број 6 стави у функцију аутобуског терминала, искључиво за приградски превоз путника у року од 1 дана. Пошто ЈГСП „НОВИ САД“ није поступило у складу са предметним решењем донет је Закључак о дозволи извршења број XIV-347-1/2007-79 од 26.06.2007. године којим је прецизирано да ће се 29.06.2007. године организовати извршење које ће се спровести принудним путем и то тако што ће ЈП „Завод за изградњу града“ поставити саобраћајну сигнализацију, а којом ће се регулисати забрана саобраћаја за аутобусе који обављају међумесни превоз путника и то улицама које воде ка аутобуском терминалу за приградски превоз путника на Булевару Јаше Томића број 6.

Из наведеног произилази да је Град Нови Сад, након што је тужилац исходовао употребну дозволу за новоизграђени објекат, регулисао аутобуски саобраћај и аутобуска стајалишта уредио у складу са новом локацијом. Нема основа за уговорну одговорност, јер је тужени испунио своје уговорне обавезе. Тужилац је тек започео обављање делатности па не може према редовном току ствари и уобичајеном начину пословања да утврђује добит, јер се иста може утврдити тек након обављања те делатности у дужем временском периоду. Изгубљена добит може бити последица лоше пословне политике тужиоца.

У току поступка тужилац је навео да аутобуска станица коју је изградио тужилац требала је да крене у рад 28.02.2007. године, када је добила употребну дозволу, а од тог дана је Јавно градско саобраћајно предузеће било дужно да престане да пружа услуге у међумесном и међународном саобраћају. Даље, тужилац је у току поступка истакао да је Скупштина Града Новог Сада на XVII седници одржаној 03.03.2006. године, донела Одлуку о изменама и допунама Генералног плана Града Новог Сада, која је објављена у Службеном листу Града Новог Сада број 10 од 14.04.2006. године. У истој је утврђено да ради измештања приградског терминала са Рибље пијаце на локацију садашње међумесне аутобуске станице, међуградска станица градиће се на простору радне зоне „Север II“ на парцели број 3351 к.о. Нови Сад I, уз могућност подземне везе испод железничке станице. У време када је донета наведена одлука међуградска аутобуска станица се налазила на Булевару Јаше Томића 6, а парц.бр. 3351 к.о. Нови Сад I је парцела тужиоца на којој је тужилац изградио нову аутобуску станицу, управо у складу са изменама Генералног плана и Уговором који је закључен са Градом. Према томе локација која је предвиђена за приградски аутобуски терминал је локација старе аутобуске станице на Булевару Јаше Томића 6, а не неки реон

„потковице“, који као такав представља јавно паркиралиште и које чини целину са железничком станицом у Булевару Јаше Томића 2, и није у било каквој вези са старом аутобуском станицом на Булевару Јаше Томића 6. након што је тужилац прибавио употребну дозволу за нову аутобуску станицу, ЈГСП није пребацио приградске поласке и одласке на локацију старе аутобуске станице, као што је морао да учини према Одлуци о изменама и допунама Генералног плана Града Новог Сада, већ је наставио да и даље користи нелегални „реон потковице“. Град Нови Сад је оснивач ЈГСП-а, па је Град имао механизме да натера ЈГСП да спроводи акте свог оснивача, а пре свега Одлуку и уговор који је Град закључио са тужиоцем. Град Нови Сад није искористио своја овлашћења и на тај начин је проузроковао тужиоцу штету, јер је дозволио ЈГСП-у да и даље обавља станичне услуге за међумесне превознике на старој аутобуској станици.

Даље, тужилац је истакао да је 10.02.2005. године тадашњи Градоначелник донео закључак број I-10-020-2/2005-275 и писмо које се надовезује на закључак. Из истих произилази да се Град недвосмислено определио за изградњу нове међуградске и међумесне аутобуске станице, и да ће по изградњи нове међумесне аутобуске станице, Град извршити пресељење терминала међуградске аутобуске станице. По тумачењу тужиоца из одредбе става 2 тачка I Уговора, произилази обавеза туженог да изврши премештање међумесне аутобуске станице на локацију нове међумесне аутобуске станице, па самим премештањем се истовремено ствара обавеза на страни туженог да измести и међумесни и међународни аутобуски саобраћај на нову локацију.

Истакао је тужилац да је доношењем решења од 01.08.2007. године, престало да важи решење Градске управе са саобраћај и путеве од 28.05.2007. године, па је тужени на тај начин несумњиво признао да уговорне обавезе постављања сигнализације није испунио. Нетачни су наводи туженог да су у време закључења Уговора биле планиране две локације међумесне аутобуске станице. То је било планирано тек кроз пречишћен текст Генералног плана који је објављен тек 25.10.2006. године. сви писмени докази указују да је воља Града била да нова аутобуске станице буде намењена искључиво за међумесни и међународни саобраћај, а да стара аутобуска станица (МАС), на локацији на Булевар Јаше Томића 6, буде терминал за приградски саобраћај. Тек каснијим Изменама и допунама Генералног урбанистичког плана до 2021. године кроз доношење пречишћеног текста, једнострано, без сагласности тужиоца, тужени је одустао од закљученог уговора тј. одбио је да испуни уговорне обавезе. Тужбеним захтевом тражи да се тужени обавезе да му исплати 1.333.914.000,00 динара на име изгубљене добити за период од 01.03.2007. године до 01.12.2011. године са законском затезном каматом почев од 20.12.2011. године до исплате, те да се обавезе тужени да му почев од 01.12.2011. године док за то постоје законски услови, плаћа накнаду штете у месечном износу од 23.402.000,00 динара, најкасније до 05.-ог у месецу за претходни месец, са законском затезном каматом почев од доспећа сваке месечне рате до коначне исплате. Трошкове поступка је тражио опредељено, у трошковнику од 22.04.2009. године са законском затезном каматом од пресуђења до исплате.

У току поступка тужени је навео да нема узрочно – последичне везе између прихода Јавног градског саобраћајног предузећа и прихода тужиоца јер тужилац је акционарско друштво, а не јавно предузеће, па приход тужиоца зависи искључиво од његове пословне политике и начина пословања. Тужилац је требао да привуче и придобије превознике да користе услуге тужичеве међумесне аутобуске станице.

Пошто тужилац послује по принципу слободне тржишне конкуренције, лоше вођење пословне политике, не може бити основ за накнаду штете. Град је у односу на тужиоца регулисао своју обавезу и усмерио је саобраћај према новој локацији аутобуске станице, па зато тужени не види на коју одредбу уговора се позива умешач, када тражи да се види да ли је на снази закључак о дозволи извршења, јер Градска управа за саобраћај и путеве Града Новог Сада у складу са чланом 148 Закона о основама безбедности саобраћаја на путевима обавља послове који се односе и на техничко регулисање саобраћаја, па у различитим временским интервалима може да донесе једно решење, те да исто касније стави ван снаге, а Градска управа за инспекцијске послове принудно спроводи извршења Градске управе за саобраћај и путеве. Зато тужени не види узрочно – последичну везу између стављања ван снаге закључка и тачке V Уговора.

Даље, тужени је истакао да у намени површина Генералног плана Града Новог Сада до 2021 који је саставни део генералног плана града Новог Сада до 2021 – пречишћен текст (Сл. лист Града Новог Сада број 39/2006) у објектима саобраћајних и инфраструктурних коридора као међумесне аутобуске станице, одређене су две локације и то: Булевар Јаше Томића и Пут новосадског партизанског одреда. Тужени је своју уговорну обавезу из тачке 5 Уговора испунио у целости, јер је регулисао саобраћај и трасе линија у градској и приградском саобраћају и аутобуска стајалишта је уредио у складу са новом локацијом, односно усмерио је саобраћај на локацију нове станице. Писмо о намерама је из маја 2005. године, а Уговор је закључен 08.05.2006. године, што значи и можда да су се у међувремену променили неки од услова у писму. Тужени својим потписом на Уговору није преузео обавезу да се након изградње нове аутобуске станице на њу измести целокупан међумесни и међународни саобраћај, а да стара аутобуске станица буде терминал за приградски саобраћај. Тужилац је сопственим средствима на земљишту на којем има право коришћења, саградио објекат – аутобуску станицу за обављање делатности линијског и ванлинијског превоза путника, а у циљу обављања своје основне делатности и остваривања зараде по принципу тржишне економије. Генералним планом до 2021. године на основу ког је закључен Уговор, предвиђене су две аутобуске станице. Дакле и у моменту закључења уговора биле су предвиђене две аутобуске станице, и од тада се ништа у том правцу није мењало.

Даље, је тужени навео да из Генералног плана Града Новог Сада до 2021. и Информације о локацијама међумесних аутобуских станица у Новом Саду коју је сачинио ЈП „УРБАНИЗАМ“, недвосмислено произилази да је у Граду у време закључења Уговора предвиђено постојање две аутобуске станице за међумесни и међународни превоз путника. Према томе, воља туженог приликом закључења уговора била је да поред постојеће аутобуске станице за међумесни превоз путника, само створи услове за одвијање те врсте саобраћаја и на аутобуској станици тужиоца.

Из Дописа ЈП „УРБАНИЗАМ“ Завода за урбанизам из Новог Сада произилази да је Технолошки пројекат аутобазе и аутобуске станице на локацији АТП Војводина, саставни део Анализе одвијања јавног превоза путника у условима измештања Међумесне аутобуске станице на нову локацију из маја 2006. године, те да је исти садржан у поглављима 7, 8, 9, 10 и 11 наведене Анализе. Такође у допису је наведено и то да је део задатка који се односи на функционисање аутобазе и аутостанице у евентуалним условима измештања станице, рађен у сарадњи са Институтом

саобраћајног факултета у Београду, као подизвођачем за тај део посла. Сем обавеза туженог садржаних у тачки 5 уговора које су испуњене у складу са препорукама Анализе јавног превоза путника, тужени није био према Уговору у обавези да изради било какву другу анализу, студију и слично. С тим у вези и ЈП „Завод за изградњу града“ обавестио је дописом суд да не поседује Студију која ће показати оправданост локације комплекса аутобуске станице АТП „ВОЈВОДИНА“, и да иста не постоји. Трошкове поступка тужени је тражио опредељено.

У току поступка умешач на страни тужиоца је предложио да тужени одговори каква је судбина закључка о дозволи извршења Градске управе за инспекцијске послове XIV-347-1/2007-79 од 26.06.2007, јер тим закључком је требало принудно спровести извршење решења, тако што је ЈП Завод за изградњу града требао да постави саобраћајну сигнализацију по решењу Градске управе за саобраћај, а која сигнализација би регулисала забрану саобраћаја за аутобусе који обављају месни саобраћај и то улицама које воде ка Аутобуским терминалима за приградски превоз путника на Булевару Јаше Томића 6. Даље, умешач је навео да онима функцију контроле рада тужиоца. Позвао се на члан 100 ЗОО-а истичући да је Уговор закључен према унапред одштампаном садржају. Тужилац трпи штету јер тужени није извршио своје уговорне обавезе. Због непоштовања уговорних обавеза од стране туженог тужилац је био доведен у тешко финансијско стање, услед чега је дошао до доспећа кредита, до блокаде рачуни и отварања стечаја.

Опште позната је чињеница да у Новом Саду постоје две аутобуске станице, при чему стара ради и остварује приходе, а друга не ради и у стечајној је маси АТП „ВОЈВОДИНА“ у стечају. Само нова станица испуњава законске услове за рад. О томе какав је статус старе аутобуске станице на Булевару Јаше Томића говори и допис Градског јавног правобранилаштва који је упућен Министарству за капиталне инвестиције, а у којем између осталог стоји „Град Нови Сад подржава захтев ЈП „ЗАВОДА ЗА ИЗГРАДЊУ ГРАДА“ и захтева од Министарства да утврди да аутобуска станица на Булевару Јаше Томића 6 која послује у оквиру ЈГСП-а, не испуњава услове за рад. Скупштина града Новог Сада је на XVII седници дана 03.03.2006. године донела Одлуку о изменама и допунама Генералног плана Града Новог Сада до 2021. године (Сл.лист града Новог Сада број 10/2006) којом је у члану 1 предвиђено да се овом Одлуком мења и допуњује Генерални план Града Новог Сада до 2021 (Сл.лист Града Новог Сада број 24/2000, 18/2001). Допуњен је Генерални план поднасловом, Локацију међуградске аутобуске станице и приградског терминала – ради измештања приградског терминала са Рибље пијаце на локацији садашње међуградске аутобуске станице, међуградска станица градиће се на простору радне зоне Север II на парц.бр. 3351 Новог Сада I. Парцела број 3351 је управо парцела на којој је тужилац саградио нову Међуградску аутобуску станицу, а све у складу са одредбама Уговора. Према Записнику са XVII седнице за Предлог Одлуке о изменама и допунама Генералног плана гласала је већина одборника, а предлог Одлуке је поднео Градоначелник. Међутим за Пречишћен текст Генералног плана (Сл.лист Града Новог Сада број 39 од 25.10.2006. године), донет након потписивања уговора није гласао ниједан одборник. Шта је била права воља и намера уговорних страна говори и преписка између тужиоца и туженог. Тужени је одговорио на Писмо о намерама, дописом од 20.07.2005. године, а у истом стоји да ће се пресељење терминала међуградске аутобуске станице спровести након

изградње објекта аутобазе и аутостанице на парцелама од стране инвеститора АТП „ВОЈВОДИНА“, на којима ће се наставити обављање делатности услуга међуградске аутобуске станице. Такође у допису пише и „да измештање терминала међуградске аутобуске станице на нову локацију на парцелама АТП „ВОЈВОДИНА“ је инвестиција трајног карактера“. Из понуде, прихвата понуде и уговора произилази шта су уговорне стране договориле. Тужилац је у изградњу нове аутобуске станице уложио 30.000.000,00 евра, а умешач је за кредитне обавезе тужиоца гарантовао својом целокупном имовином. Организација и начин обављања јавног превоза јесте овлашћење Града. Ноторна је чињеница да ЈГСП „НОВИ САД“ и даље стару станицу користи за међумесни саобраћај. Након што је суд на рочишту 20.03.2012. године дозволио преиначење тужбе из поднеска тужиоца од 10.02.2012. године, тужилац је истакао да повлачи тужбу у делу преиначених тужбених захтева, а умешач је захтевао да суд не дозволи повлачење тужбених захтева, јер се ради о располагању тужиоца које је у супротности са законом, јавним поретком, правилима морала и добрим обичајима. Навео је умешач да тужилац повлачењем тужбе у наведеном делу, наноси штету повериоцима и стечајној маси. Градско јавно правобранилаштво и Завод за изградњу града су тражили од Министарства да се забрани рад старој аутобуској станици па је нелогичан навод туженог да је тужени хтео две станице. Трошкове поступка је тражио опредељено са законском затезном каматом од пресуђења до исплате.

У доказном поступку суд је прочитао Уговор од 08.05.2006. године, решење Градске управе за урбанизам и стамбене послове од 28.02.2007. године, решење Министарства за капиталне инвестиције од 23.01.2007. године, обавештење о проблему рада аутобуских станица у Новом Саду и захтев за његово хитно решавање од 19.03.2007. године, Захтев за одлучивање по захтеву за забрану рада аутобуске станице у Новом Саду у ул. Булевар Јаше Томића 6 од 23.05.2007. године, решење о одређивању аутобуских стајалишта у међумесном превозу путника на територији Града Новог Сада број IV-34-97/2007 од 24.01.2007. године, решење о одређивању такси стајалишта на територији Града број IV-34-819/07 од 02.03.2007. године, решење о давању сагласности за измену дела трасе линија јавног градског превоза број 4-Лиман IV – Железничка станица и број 70; Нови Сад – Институт у Сремској Каменици број IV-34-826/07 од 02.03.2007. године, решење о одређивању аутобуског стајалишта на линијама јавног градског превоза број 4 и 70, број IV-34-99/07 од 02.03.2007. године, решење о режиму саобраћаја за аутобусе у Новом Саду број IV-34-820/2007 од 02.03.2007. године, решење о режиму саобраћаја за аутобусе у Петроварадину број IV-34-578/2007 од 27.02.2007. године, решење број IV-34-1792/2007 од 28.05.2007. године, решење о постављању саобраћајне сигнализације број IV-34-2090/2007 од 26.06.2007. године, решење број XIV-347-1/2007-79 од 18.06.2007. године, закључак о дозволи извршења број XIV-347-1/2007-79 од 26.06.2007. године, решење Министарства саобраћаја и веза од 04.03.1997. године, Записник инспектора од 06.03.1997. године, Записник о извршеном инспекцијском прегледу републичког инспектора за друмски саобраћај од 30.04.2007. године, рачун број 110/08, налог од 25.10.2008. године, налаз и мишљење вештака Јована Драгаша са прилозима који су предати суду 29.10.2008. године, решење Трговинског суда у Новом Саду број Ст. 27/08 од 15.12.2008. године, допуну налаза о вештачењу која је предата суду 29.12.2008. године, записник

Трговинског суда у Новом Саду број Ст. 27/08 од 21.01.2009. године, решење Врховног суда Србије број У. 6003/07 од 11.09.2008. године, решење пословни број Ст. 27/08 од 15.12.2008. године, решење Трговинског суда у Новом Саду број Ст. 27/08 од 21.01.2009. године, решења Агенције за привредне регистре од 25.12.2008. и 04.02.2009. године, решење о одређивању аутобуског терминала од 01.08.2007. године, Извод из Централног регистра од 07.03.2009. године, предлог за извршење на основу веродостојне исправе и решење о извршењу пословни број Ив. 17287/08, Извод из АПР за ЈП НОВИ САД, Одлуку о организовању Градског саобраћајног предузећа Нови Сад као јавног предузећа, решење од 14.04.1967. године, Уговор од 14.10.1966. године, закључак од 26.03.2007. године, решење од 28.02.2007. године, допис од 20.07.2005. године, решење од 18.06.2007. године, захтев од 10.04.2007. године, извод из Службеног листа број 10 од 14.04.2006. године, Опште услове пословања аутобуских станица, Службени лист Града Новог Сада број 39 од 25.10.2006. године са графичким приказом намена површина, Службени лист Града Новог Сада број 10 од 14.04.2006. године са графичким приказом измена и допуна генералног плана, Одлуку о јавном превозу путника, Решење о одређивању аутобуских стајалишта у међумесном превозу путника, решење о допуни саобраћајне сигнализације на Булевару Слободана Јовановића и Булевару Кнеза Милоша, решење о постављању саобраћајне сигнализације на Кеју жртвава рације и Београдском кеју у Новом Саду, Решење о одређивању аутобуских стајалишта у међумесном и међународном превозу путника на територији Града Новог Сада, закључак од 10.02.2005. године, допис од 20.07.2005. године, допис од 15.12.2005. године, допис од 04.07.2007. године, одговор на притужбу од 13.11.2007. године, решење од 25.02.2008. године, решење о одређивању аутобуског терминала, решење о постављању успоривача брзине и вертикалне саобраћајне сигнализације на раскрсници улица Петефи Шандора, Фејеш Кларе и Вршачке у Новом Саду, решење од 29.02.2008. године, допис од 27.03.2008. године, Писмо о намерама, дилерски уговор за аутобусе и туристичке аутобусе Setra са анексима, Уговор о сервису за аутобусе Mercedes – benz и Setra, прилоге уз сервисни уговор, Извод из листа непокретности број 1162, записник од 03.03.2006. године, Сентенцу из Одлуке Врховног суда Србије, допис од 25.11.2010. године, новински чланак од 23.09.2007. године, информацију од 26.01.2011. године, обавештење вештака од 09.03.2011. године, допис од 07.03.2011. године, рачун број 195/11, налаз и мишљење вештака др Иштвана Бодола од 28.03.2011. године са прилозима, налог за уплату од 23.03.2011. године, допис од 15.12.2005. године, допис ЈКП „Пут“ од 14.03.2010. године са прилозима, допис од 12.04.2011. године са Анализом одвијања јавног превоза путника у условима измештања међумесне аутобуске станице на нову локацију, Извештај о допунском саобраћајном вештачењу који је предат 12.05.2011. године, рачун број 272/11, Обавештење од 24.05.2011. године, допуну налаза и мишљења који су предати суду 13.06.2011. године са прилозима вештака Јована Драгаша, Захтев од 14.06.2011. године, предрачун број 35/11, Допис о вештачењу од 27.06.2011. године, одговор на примедбе од 04.07.2011. године, исправку налаза о вештачењу од 05.07.2011. године, Опште услове пословања аутобуских станица, Одлуку о утврђивању препоручених максималних висина цена, Закључак од 10.02.2005. године, Графички приказ намена површина Генералног плана Новог Сада – 2000. година, Графички приказ измене и допуне Генералног плана Новог Сада – 2006. године, Графички приказ намена површина Генералног плана Новог Сада – 2009. године,

извештај од 04.09.2008. године, цене закупа површина за рекламирање на аутобусима ЈГСП-а, цене закупа рекламних површина на МАС-у, цене оглашавања на билбордима, одговор на примедбе који је предат 29.08.2011. године, допис од 26.08.2011. године, извештај о другом допунском саобраћајном вештачењу, извештај о трећем допунском саобраћајном вештачењу, извештај о четвртм допунском саобраћајном вештачењу, налаз и мишљење вештака др Владимира Холодкова са прилозима, другу допуну налаза о вештачењу која је предата суду 20.12.2011. године са прилозима, одговор од 20.12.2011. године, извод из судске праксе од 09.09.2011. године, решење од 16.12.2011. године, налаз и мишљење судског вештака Радише Питулића, записник од 03.03.2006. године, захтев од 31.01.2012. године, предрачун 6/12, допис од 03.02.2012. године, допис од 22.04.2005. године, решење од 28.05.2007. године, решење од 01.08.2007. године, решење од 30.07.2007. године, записник од 30.04.2007. године, записник од 08.06.2007. године, записник од 30.04.2007. године, информацију о изменама траса линија од 05.01.2006. године, информацију од 21.12.2005. године, предлог управном одбору од 21.12.2005. године, одлуку од 03.02.2005. године, одговор од 23.03.2012. године, допис од 02.06.2006. године, одговор од 23.03.2012. године, извод из Плана реорганизације – 2.4. Начин на који ће се план спровести, Motion for a resolution - на енглеском језику са преводом 19. тачке, Одлуку број 27/2012, План реорганизације – измене и допуне, решење од 31.08.2011. године, исказе сведока Маје Гојковић, умешача Илије Девића, вештака Јована Драгаша, вештака Владимира Холодкова и вештака Бодоло Иштвана, па је на основу савесне и брижљиве оцене сваког доказа засебно и свих доказа заједно, као и на основу резултата целокупног поступка, донео одлуку као у изреци, из следећих разлога:

Дана 14.10.1966. године закључен је уговор између Завода за комуналну изградњу из Новог Сада и Градског саобраћајног предузећа из Новог Сада (ГСП). Према тачки 1 Уговора уступљено је ГСП-у на коришћење грађевинско земљиште до 01.05.1977. године за изградњу међумесне аутобуске станице у Новом Саду.

Дана 14.04.1967. године Скупштина Општине Нови Сад је под бројем 03-10996/1-67 донела решење којим је одобрена Градском саобраћајном предузећу „НОВИ САД“ изградња станичне зграде и перонске настрешнице привремене међумесне аутобуске станице, код нове Железничке станице.

Из Одлуке о организовању градског саобраћајног предузећа „Нови Сад“ као јавног предузећа („Сл.лист Града Новог Сада“, број 29/2005, пречишћен текст) произилази да директора, чланове Управног и Надзорног одбора именује и разрешава Скупштина Града Новог Сада, те да јавно предузеће не може да промени облик организовања без претходне сагласности Скупштине Града Новог Сада.

Министарство саобраћаја и веза је донело решење број 344-00062/97-03 дана 04.03.1997. године којим је утврђено да Аутобуска станица у Новом Саду која послује у оквиру ЈГСП „НОВИ САД“ из Новог Сада, испуњава услове прописане Законом о превозу у друмском саобраћају и прописима донетим на основу овог Закона. Дана 06.03.1997. године под бројем 344-00196/97-03 сачињен је од стране инспектора Одељења за инспекцијске и управне послове Министарства саобраћаја и веза, Записник о извршеном инспекцијском прегледу и утврђеном стању на Аутобуској станици у Новом Саду. У Записнику стоји да аутобуска станица у Новом Саду послује у оквиру ЈГСП „НОВИ САД“, да аутобуска станица има пословну зграду, пероне, паркиралиште за аутобусе, површину предвиђену за путнике на перонима и др. На крају Записника је

констатовано да Аутобуска станица у Новом Саду испуњава услове прописане Законом о превозу у друмском саобраћају и прописима донетим на основу овог Закона.

Из Писма о намерама које је АТП „ВОЈВОДИНА“ А.Д. из Новог Сада упутило Градоначелнику дана 01.02.2005. године произилази да је жеља овде тужиоца била да упозна Градоначелника о следећем. Друштвено аутотранспортно предузеће „Војводина“ је у јулу 2004. године, након аукцијске продаје купио Илија Девећ, а предузеће је трансформисано у акционарско друштво. Седиште предузећа је а адреси Пут новосадског партизанског одреда 1а, оивичено Сентандрејским путем и Кисачком улицом, на парц.број 3351 и 3352/1 површине преко 6 хектара, на којима је установљено право коришћења у корист предузећа. Од куповине предузећа до 31.12.2004. године већински власник је купио 20 најсавременијих аутобуса марке „SETRA“ и „MERCEDES“, намењених за превоз грађана у домаћем и међународном линијском саобраћају, као и за превоз туриста. С обзиром на наведене чињенице, а посебно да наведена површина није употребљена адекватно могућностима које парцеле природно имају, предузеће је сачинило план да се на наведеним парцелама изграде следећи објекти:

- аутобуска станица за међумесни, међурепублички и међународни саобраћај, са свим пратећим садржајима највишег квалитета и европског стандарда;
- бензинска станица (не само за потребе аутобуса предузећа, него отвореног типа и за трећа лица);
- адекватан паркинг простор, за аутобусе предузећа, за све аутобусе којима би се обављао саобраћај на целокупној аутобуској станици, за путничка возила корисника и посетилаца аутобуске станице, као и за такси возила. Тиме би се отклониле врло честе ситуације да се у недостатку паркинга користе зелене површине и друге јавне површине у граду које немају ту намену;
- управна зграда, у којој би биле смештене стручне службе предузећа;
- савремени технички преглед и перионица са најсавременијом опремом;
- хотел, за потребе туриста, путника и свих осталих корисника аутобуске станице.

Даље у писму о намерама стоји: „Како је већински власник, на име АТП „ВОЈВОДИНА“, добио генерално заступништво за возила „Setra“ и „Mercedes“ за Србију и Црну Гору и постао овлашћени сервисер планира се и изградња продајног центра и сервиса, у којима би се вршила продаја возила ових произвођача, као и сервис за сервисирање возила предузећа и возила трећих лица, а у складу са високим квалитетом и стандардима ових реномираних фирми. С обзиром да се ради о великим и значајним инвестицијама, не само за наше предузеће, него и за град Нови Сад и целу Покрајину, очекујемо да успоставимо сарадњу, како би смо заједно реализовали ове планове. Уважавајући Ваше време и бројне обавезе, надамо се да ћемо имати прилику да вам у личном контакту изнесемо све детаље и позитивне ефекте и очекивања.“

Писмо о намерама је потписао директор АТП „Војводина“ Илија Девећ.

Из Закључка Градоначелника број I-10-020-2/2005-275 од 10.02.2005. године произилази да је исти донет на основу члана 44 тачке 32 Статута Града Новог Сада („Сл.лист Града Новог Сада“ број 11/2002) и Закључка Градског већа Града новог Сада број I-10-020-4/2005-3 од 10.02.2005. године. Закључком је Градоначелник задужио ЈП „Завод за изградњу града“ да у име Града Новог Сада координира послове из надлежности Завода, ради реализације идејног пројекта за изградњу аутобуске станице за међумесни и међународни саобраћај, који је саставни део Писма о намерама АТП

„ВОЈВОДИНА“, као и да обезбеди израду саобраћајне студије која ће показати оправданост локације комплекса АТП „ВОЈВОДИНА“ на парцели број 3351 и 3352/1 к.о. Нови Сад I, са становишта постојећих и нових саобраћајних коридора за јавни саобраћај. Даље, Закључком је дата сагласност ЈП „Урбанизам“ Завод за урбанизам Нови Сад, да на захтев АТП „ВОЈВОДИНА“ изради технолошки пројекат аутобазе и аутостанице АТП „ВОЈВОДИНА“ у Новом Саду, као и урбанистичку документацију потребну за реализацију овог пројекта.

Полазећи од потребе да се уреде поједина питања у вези обезбеђивања услова за коришћење нове међумесне аутобуске станице у Граду Новом Саду, а у складу са решењима садржаним у Генералном плану Града Новог Сада до 2021. године, Град Нови Сад и АТП „ВОЈВОДИНА“ АД Нови Сад су 08.05.2006. године закључили Уговор који је код туженог евидентиран под бројем II-020-2/2006-770. У тачки I Уговора стоји да истим уговорне стране уређују међусобна права и обавезе у погледу обезбеђивања нове међумесне аутобуске станице у објекту који ће градити АТП „ВОЈВОДИНА“ на локацији која је предвиђена Генералним планом Града Новог Сада до 2021. године. У ставу два исте тачке стоји да обезбеђивањем нове међумесне аутобуске станице у складу са ставом 1 створиће се услови за измештање приградског терминала са „Рибље пијаце“ на локацију садашње међумесне аутобуске станице, као и услови за измештање садашње међумесне аутобуске станице на нову локацију, у складу са Генералним планом. У тачки II уговорне стране су се сагласиле да АТП „ВОЈВОДИНА“ гради објекат за нову међумесну аутобуску станицу на простору радне зоне „Север II“, на парцели 3351 к.о. Нови Сад I, на земљишту чији је корисник, што је утврђено увидом у лист непокретности Републичког геодетског завода, Службе за катастар непокретности Нови Сад. У тачки III Уговора АТП „ВОЈВОДИНА“ се обавезала да на наведеној локацији нови објекат изгради сопственим средствима у својству инвеститора, а у складу са идејним пројектом приложеним уз Писмо о намерама АТП „ВОЈВОДИНЕ“ које је прихваћено од стране Градског већа Града Новог Сада 10.02.2005. године. АТП „ВОЈВОДИНА“ се обавезала да ће новоизграђени објекат обезбедити услове за пријем и отпрему аутобуса у међумесном саобраћају по међународним стандардима за међумесну аутобуску станицу, чиме ће се допринети побољшању укупне градске саобраћајне инфраструктуре.

Тачком IV уговора АТП „ВОЈВОДИНА“ се обавезала да за време трајања овог уговора неће мењати делатност и намену новог објекта међумесне аутобуске станице и да ће континуирано пружати услуге свим превозницима под истим условима. Тачком V Град Нови Сад се обавезао да након што АТП „ВОЈВОДИНА“ добије употребну дозволу за новоизграђени објекат међумесне аутобуске станице, регулисати аутобуски саобраћај, као и да ће трасе линија у градском и приградском саобраћају и аутобуска стајалишта уредити у складу са новом локацијом, а на основу налаза и препорука Анализе одвијања јавног превоза путника коју припреми ЈП „УРБАНИЗАМ“ Завод за урбанизам Нови Сад. Уговор је закључен на неодређено време, односно док траје намена међумесне аутобуске станице утврђена Генералним планом уз могућност једностраног отказа обе уговорне стране. Уговор је за тужиоца потписао директор Илија Девећ, а за туженог тадашњи Градоначелник Маја Гојковић.

У допису Градоначелника број II-020-2-2005/1868 од 20.07.2005. године стоји да поводом прихватања Писма о намерама АД АТП „ВОЈВОДИНА“ са идејним пројектом ради изградње аутобуске станице за међумесни и међународни саобраћај број I-10-020-

4/2005-3 од 10.02.2005. године, закључено је:

- да одлука о измештању терминала међуградске аутобуске станице у Новом Саду на парцеле број 3351 и 3352/1 к.о. Нови Сад I представља дугорочну оријентацију и трајног је карактера;

- да ће се пресељење терминала међуградске аутобуске станице спровести након изградње објекта аутобазе и аутостанице на означеним парцелама од стране инвеститора АД АТП „ВОЈВОДИНА“ Нови Сад, на којима ће се наставити обављање делатности међуградске аутобуске станице;

- да измештање терминала међуградске аутобуске станице на нову локацију на парцелама инвеститора АД АТП „ВОЈВОДИНА“ Нови Сад је инвестиција трајног карактера, од великог значаја за Град Нови Сад, па је у том смислу ова одлука дугорочног карактера.

Из Записника са XVII седнице Скупштине Града Новог Сада одржане 03.03.2006. године произилази да је на дневном реду између осталог био Предлог Одлуке о изменама и допунама Генералног плана Града Новог Сада до 2021 године. Из овог Записника произилази да је одборник Александар Грмуша указао да постоји намера актуелне власни да услугу наплате међумесног аутобуског превоза, значи давање станичних услуга препусти приватнику. Даље је истакао да нема саобраћајног оправдања да се измести станица 2,5 km даље, а нарочито нема економско оправдање да се износ од 2.360.000,00 евра колико износи профит међумесне аутобуске станице који ће бити у 2006. години, препусти другоме. Истакао је наведени одборник да је очигледна намера актуелне власни да уништи до краја Градско саобраћајно предузеће, свим наведеним потезима. Након гласања председник Скупштине је констатовао да је скупштина са 43 гласа „за“ односно већином гласова донела закључак да прихвата Извештај Комисије за планове са 34., 35., 36. и 37. седнице о извршеном јавном увиду за Одлуку о изменама и допунама Генералног плана Града Новог Сада до 2021. године. Скупштина Града је донела Одлуку о изменама и допунама Генералног плана Града Новог Сада до 2021. Године. Скупштина Града је задужила градску управу за урбанизам и стамбене послове да обавести ЈП „Урбанизам“ о Амандману који је постао саставни део одлуке и примедбама које је прихватила и које ће то предузеће уградити у Одлуку о изменама и допунама Генералног плана.

Скупштина Града Новог Сада је на XVII седници 03.03.2006. године донела Одлуку о изменама и допунама Генералног плана Града Новог Сада до 2012. године. Овом Одлуком се мења и допуњава Генерални план Града Новог Сада до 2021. године („Сл.лист Града Новог Сада“ број 24/2000, 18/2001 и 12/2003) – (у даљем тексту Генерални план). Наведена Одлука је објављена у Службеном листу Града Новог Сада број 10 дана 14.04.2006. године. У Одлуци стоји наслов: локација Међуградске аутобуске станице и приградског терминала и текст „да ради измештања приградског терминала са Рибље пијаце на локацију садашње Међуградске аутобуске станице, међуградска станица градиће се на простору радне зоне Север II на парцели број 3351 к.о. Нови Сад I, уз могућност подземне везе испод железничке станице“.

У Службеном листу Града Новог Сада број 39 од 25.10.2006. године објављен је Генерални план Града Новог Сада до 2021. године (пречишћен текст). У делу који се односи на друмски саобраћај – јавни превоз, је само предвиђено измештање терминала на „Рибљој пијаци“ на локацију код железничке станице.

У Намени површина – у графичком приказу из априла 2006. године у саобраћајним и инфраструктурним коридорима као међумесне аутобуске станице одређене су две локације.

Град Нови Сад, Градска управа за урбанизам и стамбене послове је донела 28.02.2007. године под бројем V-351-437/07 решење којим се издаје употребна дозвола за I фазу комплекса ауто – транспортног предузећа (аутобуска станица спратности приземље и спрат П+1) са склоништем, перонима са надстрешницом, резервоар за воду, диспечер, контрола улазака – излазака спратности II, интерно точеће место, паркинг простор за аутобусе и путничке аутомобиле, у Новом Саду, на углу Сентандрејског пута и Пута Новосадског партизанског одреда, на парц.бр.3351 к.о. Нови Сад I, чији је инвеститор АТП „ВОЈВОДИНА“ АД из Новог Сада. Министарство за капиталне инвестиције је решењем број 344-08-10263/2006-17 од 23.01.2007. године утврдило да аутобуска станица која се налази у Новом Саду у улици Пут Новосадског партизанског Одред 1/а, власништво АТП „ВОЈВОДИНА“ А.Д. из Новог Сада, испуњава услове за рад аутобуске станице прописане Законом о превозу у друмском саобраћају и Правилником о ближим саобраћајно – техничким и другим условима за изградњу, одржавање и експлоатацију аутобуских станица и аутобуских стајалишта.

Увидом у лист непокретности број 11622 к.о. Нови Сад I суд је утврдио да се на парц.бр. 3351 налазе објекти односно зграде друмског саобраћаја које су власништво тужиоца.

Управни одбор ЈП „ЗАВОД ЗА ИЗГРАДЊУ ГРАДА“ је на седници одржаној 26.03.2007. године разматрао Информацију о статусу међумесне и приградске аутобуске станице и донео је Закључак у којем се констатује да ЈГСП „Нови Сад“ користи земљиште на међумесној и приградској аутобуској станици без правног основа, јер су рокови привременог коришћења истекли а предметно земљиште није додељено на трајно коришћење. Обавезан је ЈГСП „Нови Сад“ да у року од 30 дана преда граду Новом Саду предметно земљиште слободно од лица и ствари.

Дана 10.04.2007. године Градско јавно правобранилаштво је под бројем ЈП 65/07 упутило Министарству за капиталне инвестиције РС, захтев да се утврди да Међумесна аутобуска станица на локацији Булевар Јаше Томића у Новом Саду, која послује у оквиру Јавног градског саобраћајног предузећа „НОВИ САД“, не испуњава услове за рад аутобуске станице. У Захтеву стоји да се ЈП „Завод за изградњу града“ дана 20.03.2007. године и 26.03.2007. године обратио Министарству ради утврђења испуњености услова за обављање међународног и међумесног аутобуског превоза са аутобуске станице на локацији Булевар Јаше Томића 6 Захтевима ЗИГ-а обавештено је Министарство да ЈГСП „НОВИ САД“ користи земљиште на међумесној и приградској аутобуској станици без основа, јер су рокови привременог коришћења истекли. Имајући у виду наведено Град Нови Сад путем Градској јавног правобранилаштва, подржава захтев ЈП „ЗАВОД ЗА ИЗГРАДЊУ ГРАДА“ и захтева од Министарства за капиталне инвестиције РС, у складу са чланом 43 Закона о превозу у друмском саобраћају („Сл.лист РС“, број 46/95, 66/2001, 61/2005 и 91/2005) и прописима донетим на основу овог закона, да утврди да међумесна аутобуска станица на Булевару Јаше Томића у Новом Саду, која послује у оквиру Јавног градског саобраћајног предузећа „Нови Сад“, не испуњава услове за рад.

Градска управа Града Новог Сада, Секретаријат за саобраћај и путеве донео је 06.06.2002. године решење о одређивању аутобуског стајалишта у међумесном превозу путника, и то за следеће правце: Нови Сад – Бачка Паланка, Нови Сад – Суботица, Нови

Сад – Каћ – Шајкаш – Ђурђево, Нови Сад – Жабал, Нови Сад – Сремски Карловци – Чортановци, Нови Сад – Темерин – Госпођинци – Сириг, Нови Сад – Руменка – Степановићево – Врбас, Нови Сад – Руменка – Бачки Петровац и Нови Сад – Сремска Каменица – Беочин. Аутобуско стајалиште МАС на Булевару Јаше Томића у Новом Саду је овим решењем одређено за почетно и крајње аутобуско стајалиште.

Дана 03.02.2005. године ЈГСП „Нови Сад“ је донело Одлуку број 31/05 којом линије у међумесном превозу које обавља ЈГСП, узимајући у обзир дугогодишње навике корисника превоза, саобраћају са комплекса Међумесне аутобуске станице у Новом Саду Булевар Јаше Томића б, „реон потковице“ и то Нови Сад – Бачки Јарак Нови Сад – Римски шанчеви – Бачки Јарак, Нови Сад – Темерин - Госпођинци и др.

Градска управа за саобраћај и путеве је донела решење о одређивању аутобуских стајалишта у међумесном и међународном превозу путника на територији Града Новог Сада број 34-97/2007-IV од 24.01.2007. године, а доношењем овог решења престало је да важи решење о одређивању аутобуског стајалишта у међумесном превозу путника („Сл. лист Града Новог Сада“ бр. 12/2002). Овим решењем одређена су аутобуска стајалишта у међумесном и међународном превозу путника на територији Града за: правац Нови Сад – Бачка Паланка, правац Нови Сад – Сремска Каменица (Рума, Беочин), правац Нови Сад – Сремски Карловци, за правац Нови Сад – Зрењанин (Тител, Жабал), правац Нови Сад – Темерин, правац Нови Сад – Суботица (Србобран) и правац Нови Сад – Врбас (Руменка). Наведеним решењем одређено је за почетно и крајње стајалиште – аутобуска станица.

Градска управа за саобраћај и путеве је донела решење о одређивању такси стајалишта на територији Града број 34-819/07-IV од 02.03.2007. године којим је одређено ново такси стајалиште на локацији АТП „Војводина“, са 10 такси места.

Градска управа за саобраћај и путеве је донела решење о давању сагласности на измену дела трасе линија јавног градског превоза број 4: Лиман IV – Железничка станица и број 70; Нови Сад – Институт у Сремској Каменици број IV-34-826/07 од 02.03.2007. године којим је дата сагласност ЈГСП-У да утврди измену дела трасе линија, тако да се нова траса линија 4 и 70 од раскрснице Булевар ослобођења и Булевар Јаше Томића пружа Булеваром Јаше Томића, улицом Кисачком, продужетком Партизанске улице, Кисачким путем, Путем Новосадског Партизанског Одрода, Сентандрејским путем, улицом Кисачком, Булеваром Јаше Томића, а даље постојећим трасама.

Градска управа за саобраћај и путеве је донела решење о одређивању аутобуског стајалишта на линијама јавног градског превоза број 4 и 70, број 34-99/07-IV од 02.03.2007. године којим су одређена нова аутобуска стајалишта на линијама јавног градског превоза број 4 и 70 и то у продужетку Партизанске улице, непосредно после раскрснице са Сентандрејским путем, на Путу Новосадског партизанског одреда, код прилаза раскрснице са Сентандрејским путем.

Градска управа за саобраћај и путеве је донела решење о режиму саобраћаја за аутобусе у Новом Саду број 34-820/2007- IV од 02.03.2007. године, одређује постављање саобраћајне сигнализације према Пројекту техничког регулисања саобраћаја број 3037 од 01.03.2007. године, којим се регулише режим саобраћаја за аутобусе у линијском саобраћају на прилазима Новом Саду.

Градска управа за саобраћај и путеве је донела решење о режиму саобраћаја за аутобусе у Петроварадину број 34-578/2007-IV од 27.02.2007. године којим се одређује постављање саобраћајне сигнализације којом се регулише режим саобраћаја за

аутобусе у линијском саобраћају на прилазима Новом Саду са сремске стране, постављањем саобраћајне сигнализације према Пројекту техничког регулисања саобраћаја број 3019 од 16.02.2007. године.

Градска управа за саобраћај и путеве је донела решење број IV-34-1792/07 дана 28.05.2007. године којим је аутобуска станица на булевару Јаше Томића број 6 одређена за аутобуски терминал, искључиво за приградски превоз путника. Ово решење је престало да важи доношењем решења број 34-2383/07-IV.

Градска управа за инспекцијске послове је у поступку контроле над применом решења од 28.05.2007. године донела решење број XIV-347-1/2007-79 од 18.06.2007. године којим је наложила ЈГСП „Нови Сад“ да аутобуску станицу на Булевару Јаше Томића 6 стави у функцију аутобуског терминала, искључиво за приградски превоз путника, у року од 1 дана.

Градска управа за инспекцијске послове је под бројем XIV-347-1/07-79 дана 26.06.2007. године донела Закључак о дозволи извршења којим је утврђена правоснажност решења од 18.06.2007. године, па је ЈГСП-у наложено да поступи по решењу од 18.06.2007. године и да у складу са истим аутобуску станицу у Новом Саду на Булевару Јаше Томића број 6 стави у функцију аутобуског терминала, искључиво за приградски превоз путника, а уколико ЈГСП не поступи по датом налогу извршење ће се спровести принудним путем тако што ће ЈП „Завод за изградњу града“ саобраћајном сигнализацијом регулисати забрану саобраћаја за аутобусе међумесног превоза ка улицама које воде ка аутобуском терминалу за приградски саобраћај у Новом Саду, на Булевару Јаше Томића број 6.

Градска управа за саобраћај и путеве је под бројем IV-34-2090/2007 дана 26.06.2007. године донела решење о постављању саобраћајне сигнализације. Овим решењем одређено је постављање саобраћајне сигнализације у складу са Закључком од 26.06.2007. године, путем ЈП „Завод за изградњу града“ из Новог Сада.

Градска управа за саобраћај и путеве је под бројем 34-2383/2007-IV дана 01.08.2007. године донела решење о одређивању аутобуског терминала, тако што је одређен аутобуски терминал за приградски превоз путника на локацији предвиђеној Генералним планом Града Новог Сада до 2021. године на Булевару Јаше Томића код железничке станице. Доношењем овог решења престало је да важи решење IV-34-1792/2007 од 28.05.2007. године.

Тужилац се дописом који је евидентиран под бројем 2668 од 19.03.2007. године обратио Министарству за капиталне инвестиције. У допису је обавестио министарство о проблемима рада аутобуских станица, па је тражио да министарство забрани функционисање нелегалне аутобуске станице која послује у оквиру ЈГСП „Нови Сад“ чиме би се омогућио нормалан рад једине легалне аутобуске станице.

Министарство за инфраструктуру је дана 04.07.2007. године под број 344-08-01914/2007-13 дало ЈГСП „НОВИ САД“ правно мишљење да је решење Градске управе за саобраћај и путеве број IV-34-1792/2007 од 28.05.2007. године донето у прекорачењу овлашћења датог у члану 32 став 2 Одлуке о јавном превозу путника и у супротности је са законом. Означеним решењем аутобуска станица на Булевару Јаше Томића 6 је одређена за аутобуски терминал, искључиво за приградски превоз путника, из чега произилази да превозници који обављају међумесни и међународни линијски превоз, не могу да користе ту аутобуску станицу.

Одредбом члана 32 Одлуке о јавном превозу путника („Сл.лист Града Новог Сада“ број 13/98, 15/98, - испр., 10/99, 10/2001, 23/2001 и 47/2006 – и др. одлука) прописано је да аутобуске окретнице и аутобуске терминале одређује Секретаријат на предлог превозника, у складу са урбанистичким планом.

Тужилац је путем пуномоћника из реда адвоката 23.05.2007. године поднео Министарству за капиталне инвестиције, захтев за одлучивање по захтеву за забрану рада аутобуске станице у Новом Саду у Булевару Јаше Томића број 6. У овом захтеву тужилац је навео да је 19.03.2007. године под бројем 2668 поднео захтев министарству за забрану рада аутобуске станице, па обзиром да о истом још није одлучено тужилац моли да се о његовом захтеву одлучи у даљем року од 7 дана.

Решењем Врховног суда Србије у Београду број У. 6003/07 од 11.09.2008. године тужба тужиоца АТП „ВОЈВОДИНА“ АД из Новог Сада је одбачена. Из образложења ове одлуке произилази да је тужба поднета због недоношења одлуке туженог органа Министарства за инфраструктуру Републике Србије, по захтеву тужиоца од 19.03.2007. године да се забрани рад аутобуској станици који захтев је тужени орган сматрао (правно квалификовао) пријавом за вршење инспекцијског надзора. У поступку инспекцијског надзора су донета два решења и то број 335-347-05/2008-13 од 18.02.2008. године којим је наложено ЈГСП „Нови Сад“, која управља аутобуском станицом у Новом Саду, Булевар Јаше Томића бр. 6, да на долазним перонима изгради надстрешницу за путнике и решење број 335-347-05/2008-13 од 25.02.2008. године којим је ЈГСП „Нови Сад“ забрањена наплата станичних услуга, због неиспуњавања услова за рад аутобуских стајалишта. Даље, у образложењу овог решења стоји да је одредбом члана 43 Закона о превозу у друмском саобраћају прописано да надлежно министарство утврђује испуњеност услова за рад аутобуских станица у складу са одредбама овог Закона и прописа донетих на основу тога, али не и забрану рада аутобуских станица.

Републички инспектор за друмски саобраћај је под бројем 344-0010/2007-12-01 дана 30.04.2007. године сачинио Записник о извршеном инспекцијском прегледу међумесне аутобуске станице „Нови Сад“ Јаше Томића број 6. У Записнику стоји да је предмет контроле преглед аутобуске станице у односу на испуњавање услова у односу на Правилник о ближим саобраћајно – техничким и другим условима за изградњу, одржавање и експлоатацију аутобуских станица и аутобуских стајалишта. У овом Записнику између осталог стоји да је са укидањем приградске аутобуске станице „Рибља пијаца“ из центра града сав међумесни саобраћај је пребачен у „реон потковице“ на аутобуску станицу „Нови Сад“, Јаше Томића 6. На трећој страни Записника је констатовано да се укидањем приградске аутобуске станице „Рибља пијаца“ сав међумесни саобраћај је са исте пребачен у „реон потковице“ на аутобуској станици „Нови Сад“ Булевар Јаше Томића 6.

Из Записника инспектора Министарства за инфраструктуру о инспекцијом прегледу одржавања полазака по међумесним редовима вожње предузећа ЈГСП „Нови Сад“ број 344-08-00660/2007-13 од 08.06.2007. године произилази да ЈГСП „Нови Сад“ обавља међумесни линијски превоз са поласцима из Новог Сада – аутобуска станица са три перона по одлуци број 31/05 од 03.02.2005. године и у реону потковице која је у саставу комплекса међумесне аутобуске станице Нови Сад, Булевар Јаше Томића 6 по решењу број 344-00062/97-03 од 04.03.1997. године. Аутобуска станица има 14 полазних и 4 долазна перона, а наведена три перона су физички удаљена око 150

метара од 14 полазних перона са надстрешницом, а од долазних перона су удаљени око 30 метара. Из наведеног произилази да се превоз по редовима возње не обаља са 14 полазних перона него са три перона у реону потковице која је у саставу МАС-а. Перони број 15, 16 и 17 се налазе у реону „потковице“, на истој аутобуској станици и истој адреси Булевар Јаше Томића 6, а у односу на станичну зграду. Продаја возних карата за све поласке са перона 15, 16, 17 и 18 врши се на шалтерима аутобуске станице, као и објављивање долазака и полазака путем разгласа.

Из Одговора Министарства унутрашњих послова број 1145 од 13.11.2007. године произилази да су радници саобраћајне полиције после добијања мишљења Министарства за инфраструктуру од 04.07.2007. године, престали са подношењем прекршајних пријава против возача због поступања противно саобраћајном знаку, јер је решењем Градске управе број IV-34-1792/2007 према мишљењу Министарства донето у прекорачењу овлашћења.

Дана 02.03.2007. године овде тужилац је упутио Градоначелнику Захтев за извршење обавезе из уговора број II-020-2/2006-770 од 08.05.2006. године. У Захтеву се моли да се изврши обавеза и премести се међумесни и међународни аутобуски саобраћај са старе на нову аутобуску станицу.

Из Информације о локацијама међумесних аутобуских станица у Новом Саду, коју је дао Завод за урбанизам дана 26.01.2011. године, и која је у Градском јавном правобранилаштву за примљена 27.01.2011. године произилази да је Информација дата поводом захтева Правобранилаштва којим је тражено обавештење да ли је у време закључења уговора између Града Новог Сада и АТП „ВОЈВОДИНА“, према Генералном плану Града Новог Сада до 2021 године била предвиђена једна или више локација за међумесну аутобуску станицу. У Информацији стоји да је увидом у Генерални план Града Новог Сада до 2021. године („Сл.лист Града Новог Сада“ број 24/2000, 18/2003, 12/2003 и 10/2006) и то увидом у основни текст и графичке приказе из 2000. године и Измене и допуне закључно са 2006. годином, а што је важило на дан закључења Уговора 08.05.2006. године, утврђено је да су у Новом Саду планиране две локације међумесне аутобуске станице и то једна код железничке станице и друга на парцели број 3351 к.о. Нови Сад I. Од доношења Одлуке о изменама и допунама Генералног плана града новог Сада до 2021. године („Сл.лист Града Новог Сада“ број 10/2006) до данас ништа није мењано у погледу броја и локација међумесних аутобуских станица. Због више измена и допуна Генералног плана од 2000. до 2006. године и његовог лакшег спровођења, Комисија за прописе скупштине Града Новог Сада утврдила је пречишћен текст Генералног плана града Новог Сада до 2021. године у коме су приказане обе локације међумесне аутобуске станице.

Даље, у Информацији пише да је 2000. године била планирана једна локација код железничке станице, а Изменама и допунама 2006. године планирана је још једна у радној зони „Север I“. У Информацији даље стоји да се Правобранилаштву достављају графички прикази са обележеним локацијама међумесних аутобуских станица. У прилогу је достављен графички приказ намене површина на којем стоји обележена 2000. година из којег произилази да је у 2000. години била планирана једна локација међуградске аутобуске станице и то код железничке станице. У графичком приказу на којем стоји обележена 2006. Година – Измене и допуне Генералног плана Новог Сада стоји обележена једна међуградска аутобуска станица. У графичком приказу на којем је обележена 2009. година – из намене површина приказане су две локације међумесне

аутобуске станице.

ЈП „Урбанизам“ из Новог Сада као наручилац и Саобраћајни факултет – Институт саобраћајног факултета, као извршилац, су закључили Уговор који је код наручиоца евидентиран под бројем 491/05 дана 07.03.2005. године. Предмет уговора је технолошки пројекат аутобазе и аутобуске станице на локацији АТП „ВОЈВОДИНА“ у Новом Саду, што ће извршилац израдити за наручиоца према Пројектном задатку наручиоца и структури Пројекта дефинисаној Понудом извршиоца, који су саставни део Уговора. Према члану 7 уговора извршилац се обавезао да наручиоцу достави Технолошки пројекат у три штампана примерка, као и у електронском облику и то на следећи начин: пројекат мора бити урађен на рачунару при чему је текстуални део у WORD и PDF формату, табеле у EXEL формату, а графички део у AUTOCARD (DWG) формату у апсолутном координатном систему. Дописом број 24/2 од 03.02.2012. године Институт саобраћајног факултета је обавестио суд да је урадио Технолошки пројекат на основу Уговора. Факултет је своју обавезу извршио па не поседује примерак Пројекта јер је према уговору био у обавези да ЈП „Урбанизам“ достави три штампана и 1 примерак у електронском облику. У прилогу наведеног дописа факултет је доставио допис од 22.04.2005. године којим Факултет доставља ЈП „Урбанизам“ Технолошки пројекат у три штампана примерка и једном примерку у електронском облику.

Из дописа ЈП „Урбанизам“ Завод за урбанизам број 620/11 од 12.04.2011. године произилази да је Јавно Предузеће „Урбанизам“ имало задатак да изради технолошки пројекат аутобазе и аутостанице АТП „ВОЈВОДИНА“ из тачке II Закључка Градског већа Града Новог Сада од 10.02.2005. године и Закључка Градоначелника Града Новог Сада од 10.02.2005. године, а не и Студију која ће показати оправданост локације комплекса АТП „ВОЈВОДИНА“ на парцели број 3351 и 3352/1 к.о. Нови Сад I. Израда Студије била је утврђена као обавеза ЈП „Завод за изградњу града“, а Завод за урбанизам нема сазнања да ли је иста сачињена. Што с тиче технолошког пројекта из тачке II Закључка, ЈП „Урбанизам“ је израдио елаборат под називом Анализа одвијања јавног превоза путника у условима измештања међумесне аутобуске станице на нову локацију. Овај Пројекат није имао задатак доказивања оправданости измештања постојећег МАС-а на нову предложену локацију, већ само преиспитивање система јавног превоза у случају његове реализације. Датум израде Анализе и датум предаје инвеститору је 05.06.2006. године, што ЈП „Урбанизам“ наводи у допису од 23.03.2012. године.

Из Одговора Завода за урбанизам из Новог Сада од 23.03.2012. године произилази да Завод одговара на допис Градском јавном правобранилаштву. Из Одговора произилази да је Технолошки пројекат аутобазе и аутобуске станице на локацији АТП „ВОЈВОДИНА“ у Новом Саду, саставни део „Анализе одвијања јавног превоза путника у условима измештања Међумесне аутобуске станице на нову локацију“ из маја 2006. године, којег је ЈП „Урбанизам“ доставио инвеститору 05.06.2006. године, и он је обрађен у поглављима 7, 8, 9, 10 и 11 Анализе. Део задатка који се односи на функционисање аутобазе и аутостанице у евентуалним условима измештања постојеће на нову локацију, у највећем делу је рађен у сарадњи са Институтом саобраћајног факултета у Београду као подизвођачем за тај део посла у оквиру горе споменуте анализе, а на основу уговора и пројектног задатка којег је ЈП „УРБАНИЗАМ“ потписало са Градском управом за саобраћај и путеве, а у циљу провере могућности функционисања аутобазе и аутобуске станице као једне функционалне целине на локацији АТП „ВОЈВОДИНА“.

Дописом број 06-1818/2 од 07.03.2011. године Завод за изградњу града је обавестио суд да није учествовао у изради саобраћајне студије која ће исказати оправданост локације за нову аутобуску станицу комплекса АТП „ВОЈВОДИНА“ А.Д. из Новог Сада на парц.бр. 3351 и 3352/1 к.о. Нови Сад I.

Након поновљене провере у ЈП „Завод за изградњу града“ је дописом од 26.08.2011. године обавестио суд да не поседује Студију која ће показати оправданост локације комплекса аутобуске станице АТП „ВОЈВОДИНА“ и да ова студија не постоји.

Из Одговора Завода за изградњу града број 06-14343/1 од 20.12.2011. године произилази да АТП „ВОЈВОДИНА“ није подносила захтев Заводу за постављање билборда и других рекламних ознака на објекту њене аутобуске станице.

Дана 01.12.2004. године EVOBUS GMBH из Немачке АТП „ВОЈВОДИНА“ су закључили Дилерски уговор чији је предмет дистрибуција нових аутобуса и туристичких аутобуса опремљених SETRA брендом на територији Србије и Црне Горе. Иста лица су у децембру 2004. године закључила и Уговор о сервису за аутобусе MERCEDES – BENZ I SETRA, чији је предмет обезбеђење услуга поправки и одржавања за моторна возила са заштићеним називом MERCEDES – BENZ и SETRA, произведених од стране EVOBUS-а и продаја и дистрибуција резервних делова за аутобусе MERCEDES – BENZ и SETRA у државама чланицама европског удружења за слободну трговину.

Четврти Општински суд у Београду је дана 26.02.2009. године под бројем И. 17287/08 донео решење о извршењу у предмету повериоца „MERIDIAN BANK – CREDIT AGRICOLE GORUP“ АД из Новог Сада против дужника Илије Девиха, овде умешача, а вредност потраживања је 676.626.591,60 динара.

Решењем број 335-347-05/2008-13 од 25.02.2008. године Министарство за инфраструктуру забранило је ЈГСП-у наплату станичних услуга, због неиспуњавања услова за рад.

Решењем број 344-08/02185/2007-17 од 29.02.2008. године Министарства за инфраструктуру укинута је решење републичког инспектора за друмски саобраћај – Одељења за инспекцијске и управне послове у Новом Саду, Министарства саобраћаја и веза број 344-00062/97-03 од 04.03.1997. године. Решењем од 04.03.1997. године је утврђено да Аутобуска станица у Новом Саду која послује у оквиру ЈГСП „Нови Сад“ испуњава услове прописане Законом о превозу у друмском саобраћају.

Решењем Трговинског суда у Новом Саду број Ст. 27/2008 од 15.12.2008. године покренут је поступак стечаја над Аутотранспортним предузећем „Војводина“ А.Д. Нови Сад.

Градоначелник је дописом од 25.11.2010. године одговорио стечајном управнику АТП „ВОЈВОДИНА“ у стечају, на његов допис од 21.11.2010. године у вези преусмеравања међуградског аутобуског саобраћаја. У истом стоји да је став Града да није прихватљиво решење које би угрозило имовину Града и положај ЈГСП „Нови Сад“ из Новог Сада.

Стечајни управник АТП „ВОЈВОДИНА“ у стечају је дана 29.06.2011. године поднео Привредном суду у Новом Саду, План реорганизације – измене и допуне. Главни елементи Плана од кога зависи ток стечајног поступка су под 1. окончање спора са Градом у року од две године од доношења плана, са превасходним циљем да што пре и што потпуније повериоци намире своја потраживања.

Решењем Привредног суда у Новом Саду пословни број 2 Ст. 9/2010 од 31.08.2011. године утврђено је да је Измењени План реорганизације стечајног дужника

АТП „ВОЈВОДИНА“ АД Нови Сад у стечају, поднет од стране стечајног управника дана 29.06.2011. године усвојен.

Решењем Агенције за привредне регистре број БД 149807/2011 од 16.12.2011. године уписана је промена назива и то тако што је брисан назив ВОЈВОДИНА у стечају, а уписан је следећи назив: АУТОТРАНСПОРТНО ПРЕДУЗЕЋЕ ВОЈВОДИНА АКЦИОНАРСКО ДРУШТВО НОВИ САД, ПУТ НОВОСАДСКОГ ПАРТИЗАНСКОГ ОДРЕДА 1А.

Дана 06.03.2012. године Управни одбор тужиоца је донео одлуку да овлашћује адвоката Драгомира Зјалића да на рочишту које је заказано за 20.03.2012. године у предмету АТП „ВОЈВОДИНА“ и Град Нови Сад, повуче преиначење тужбе из поднеска од 10.02.2012. године ако 1) судија дозволи преиначење и одреди вештачење, али без изјашњења како ће одлучити о предлогу за доношење делимичне пресуде, 2) ако судија донесе решење да одбија предлог за доношење делимичне пресуде. Управни одбор је мишљења да по тужбеном захтеву опредељеном предлогом за доношење делимичне пресуде, адвокат Зјалић не треба да тражи другачији обрачун камата од онога који је већ утврђен од стране вештака.

Умешач је доставио суду документ на енглеском језику који је насловљен на следећи начин: MOTION FOR A RESOLUTION. На последњој страни налази се текст на српском језику, који није оверен печатом судском преводиоца. Текст гласи „Среће пажњу на многобројне пријављене неправилности у процесу приватизације, рехабилитације и јавних набавки, па позива агенције које примењују закон да спроведу истраге и приведу правди кривце; позива српске власни да одмах изврше проверу контраверзних случајева приватизације и продаје двадесет четири компаније, за које Европска комисија сматра да постоје озбиљне сумње у погледу законитости, укључујући: „Сартид“, „Југоремедију“, „Мобтел“, „Ц-маркет“ и АТП Војводина, као и да одмах укину ознаку државне тајне са докумената који се односе на њихову продају или приватизацију, јер је то у супротности са европским стандардима; скреће пажњу на значај завршетка регистра државне имовине којим би се створило сигурно и предвидиво пословно окружење, обезбедио континуитет реституције (враћања) приватне имовине, али и спречило незаконито отуђење државне имовине због приватних интереса.

Из налаза и мишљења сталног судског вештака Радише Питулића од 12.12.2011. године, којег вештака није суд ангажовао, него умешач, произилази да: 1) штета настала у поступку приватизације АТП „ВОЈВОДИНА“ а.д. на име главног дуга износи 284.693.006,00 динара, а законска затезна камата до 30.11.2011. године 443.613.074,89 динара, што сабрано износи 728.306.080,00 динара, на дан 30.11.2011. године; 2) Укупно изгубљена добит АТП „ВОЈВОДИНА“ Нови Сад у периоду од 01.03.2007. године па до 30.11.2011. године износи 3.989.782.945,00 динара на дан 30.11.2011. године, од тога Илији Девићу припада 3.271.622.015,00 динара, док на име затезне камате рачунате до 30.11.2011. године припада му износ од 1.524.229.830,00 динара; 3) Изгубљена добит и штета због онемогућавања рада предузећа „MANCOOP“ d.o.o. и „MANCOOP AGRAR“ d.o.o. оба из Београда, која су у власништву Илије Девића из Београда, као и одузимање његове личне имовине, износи 75.124.769,00 динара, док законска затезна камата рачуната до 30.11.2011. године износи 656.714,00 динара. Све укупно 1 + 2 + 3 износи 5.599.939.408,00 динара, од тога законска затезна камата обрачуната до 30.11.2011. године износи 1.968.499.618,89 динара.

Из налаза и мишљења вештака саобраћајне струке Бодоло др Иштвана, дипл.инг саобраћаја произилази да на основу мера Града Новог Сада везаних за постављање саобраћајне сигнализације за усмеравање међумесних и међународних аутобуских линија на територији града Новог Сада на новоизграђену аутобуску станицу АТП „ВОЈВОДИНА“, вештак је мишљења да је Град Нови Сад одредио аутобуска стајалишта и трасе линија у међумесном и међународном саобраћају и усмерио их ка локацији нове аутобуске станице АТП „ВОЈВОДИНА“ и на тај начин обезбедио коришћење станице за линије међумесног и међународног саобраћаја и то без прекида у периоду III - XII 2007. године и даље. Град Нови Сад је саобраћајном сигнализацијом покушао да онемогући делатност аутобуске станице МАС, којом управља ЈГСП „Нови Сад“, чији је оснивач Град Нови Сад, на начин да се улаз у станицу забрани саобраћајним знаком „забрана за сва возила осим возила ГСП“ и решењем којим се аутобуска станица МАС одређује за аутобуски терминал искључиво за приградски превоз путника. Треба имати у виду да ЈГСП „НОВИ САД“ обавља и међумесни превоз путника за насеља у суседним општинама: Беочин, Темерин, Жабалъ и Сремски Карловци. Међутим, без обзира на наведене мере Града, делатност МАС одвијала се без прекида, без обзира на измене саобраћајне сигнализације и ограничења у периоду од III - XII 2007. године. Из списка предмета евидентно је да је Полиција контролисала и санкционисала превознике само три дана. Након добијања Мишљења Министарства за инфраструктуру од 04.07.2007. године, радници саобраћајне полиције су престали са подношењем прекршајних пријава против возача због поступања противно саобраћајном знаку због тог што је решење Градске управе за саобраћај и путеве број IV-34-1792/007 од 28.05.2007. године, према мишљењу Министарства за инфраструктуру, донето у прекорачењу овлашћења датог том органу у члану 32 став 2 Одлуке о превозу путника.

Даље вештак у свом основном налазу и мишљењу наводи да постављањем саобраћајне сигнализације у складу са решењем Градске управе за саобраћај и путеве и решењем Градске управе за инспекцијске послове у времену од 12.-13-12-2007. године, Град Нови Сад је обезбедио усмеравање међумесног и међународног саобраћаја на обе међумесне аутобуске станице: аутобуску станицу АТП „ВОЈВОДИНА“ и МАС без ограничења и од тада није било системских промена у техничком регулисању саобраћаја. Саобраћајна сигнализација која је усмеравала аутобусе на међуградским и међународним линијама делимично је скидана, префарбавана и кривљена, што је ЈКП „ПУТ“ према налозима градских служби доводио у пројектно стање, док није добијена коначна наредба да се сигнализација примери кретању аутобуса на обе аутобуске станице.

Даље вештак је навео да је увидом у месечне извештаје и дневне извештаје отправника МАС, у период од 01.03.2007. године до дана вештачења 16.03.2011. године, утврдио да МАС ЈГСП „Нови Сад“ није прекидала рад ниједан дан. У погледу броја обављених полазака у домаћем саобраћају у 2007. години закључно са фебруаром 2011. године број истих износи 1.204.350 полазака. Број обављених полазака у домаћем саобраћају у 2007. години до закључно са даном проглашења стечаја износи 547.591 полазака, а након проглашења стечаја до закључно са фебруаром 2011. године износи 629.759 полазака. Обим саобраћаја у домаћем и међународном превозу пре закључења Уговора са Градом и након тога подлеже истим осцилацијама сезонског и задесног карактера и не постоје битне разлике у обиму саобраћаја пре закључења Уговора, након тога, до дана проглашења стечаја и након

тога до фебруара 2011. године.

Даље вештак Бодоло у основном налазу и мишљењу наводи да од 01.03.2007. године до краја фебруара 2011. године број необављених међуградских полазака износио је 70626 полазака, односно у односу на број одржаних полазака неодржани поласци се налазе на нивоу од око 5,9%. За наведени период неодржаних полазака у међународном саобраћају било је 23015, односно у односу на број одржаних полазака, неодржани поласци се налазе на нивоу од око 43,4%. У односу на број домаћих одржаних полазака, међународних одржаних има 4,45%.

Из Првог допунског вештачења вештака саобраћајне струке произилази да на терминалу код Рибље пијаце, пре пресељења је саобраћало 16 линија од којих 4 градске, 6 приградских и 6 међумесних. Након пресељења на нову локацију све међумесне линије су пресељене на локацију старе аутобуске станице на адреси Јаше Томића 6, а остале које нису међумесне су пресељене на локацију испред Железничке станице. Аутобуској станици МАС може се прићи из правца Ветерника, Сремске Каменице, Петроварадина, Каћа, Темерина, Сирига, Руменке и из правца Београда. Вештак је напоменуо да је Булевар ослобођења забрањен за саобраћај за аутобусе, осим за аутобусе ГСП-а и ванлинијски превоз.

Из Другог допунског вештачења вештака саобраћајне струке произилази да је линија за Руменку приградска линија – саобраћа на територији општине Нови Сад. Линија за Темерин је међумесна – саобраћа на територији општине Темерин, а не на територији општине Нови Сад, односно између две општине. Пошто се Сремски Карловци, Беочин, Черевих, Банаштор и Луг не налазе на територији општине Нови Сад, онда су оне међумесне линије по Закону о друмском превозу који каже да када се крајње одредиште неке линије налази на територији друге општине, онда је таква линија међумесна. Условe за обављање превоза дефинише ЈУС Стандард, али постоје изузеци до 50 км/час у једном правцу. Линије се региструју у Министарству саобраћаја, а након тога републичка инспекција издаје сагласност да су услови за обављање превоза испуњени. Ако наведена два документа не постоје, по правилу линија не саобраћа. Није прописано Градском одлуком која линија одакле полази. Градска одлука је општи акт којим се регулишу услови за обављање превоза. Надлежни градски орган (Секретаријат за саобраћај и путеве) својим решењем одређује полазну локацију сваке линије, стајалишта и др. ЈГСП је у свему поступио према односном решењу.

Из Трећег допунског вештачења вештака саобраћајне струке произилази да је вештак у основном налазу у табеларном прегледу писао о изгубљеним поласцима, а то су неодржани поласци од стране превозника који су регистровали те линије. О неодржаним поласцима се месечно сачињава извештај који се доставља надлежном Републичком инспектору. Неодржаних полазака који би били узроковани делатношћу МАС практично нема. Уобичајено је да када неки превозник свој аутобус, било то крајња – почетна – повратна или транзитна линија наведени полазак се увек одржи. Из разлога што ово није проблем у раду станице, није ни установљена посебна евиденција о неодржаним поласцима који би били узроковани радом станице.

Из Четвртог допунског вештачења вештака саобраћајне струке произилази да ће се вештак према примедбама изјаснити о Другом допунском вештачењу. Истиче вештак да је приликом Четвртог допунског вештачења тражио документацију од ЈГСП-а на основу које би се могло утврдити које линије са терминала код Рибље пијаце су се преместиле на нову локацију и где тачно, односно да се укаже да ли постоје линије

01.03.2007. године па до 30.04.2011. године износила 302.300.000,00 динара на дан 01.05.2011. године.

С тим у вези мења се мишљење вештака које сада гласи:

- Очекивана нето добит из пословања аутобуске станице, пружања станичних услуга процењена је у износу од 10.800.000,00 динара месечно на дан 01.05.2011. године
- Изгубљена добит од пружања станичних услуга АТП „ВОЈВОДИНА“ Нови Сад у периоду од 01.03.2007. године па до 30.04.2011. године би износила 540.000.000,00 динара
- Очекивана месечна добит од закупа (јер се сви трошкови закупа додатно наплаћују) пословног и канцеларијског простора износи 6.046.000,00 динара на дан 01.05.2011. године
- Изгубљена добит од издавања пословног и канцеларијског простора у АТП „ВОЈВОДИНА“ Нови Сад у периоду од 01.03.2007. године до 30.04.2011. године би износила 302.300.000,00 динара на дан 01.05.2011. године.
- Укупна изгубљена добит АТП „ВОЈВОДИНА“ Нови Сад од пословања аутобуске станице у периоду од 01.03.2007. године па до 30.04.2011. године износи 842.300.000,00 динара на дан 01.05.2011. године
- Очекивана нето добит АТП „ВОЈВОДИНА“ Нови Сад од пословања аутобуске станице износи 16.846.000,00 динара месечно на дан 01.05.2011. године.

Другу допуну налаза и мишљења вештак Јован Драгаша радио је према методологији Привредне коморе Србије. Из допуне мишљења произилази да очекивана месечна нето добит из пословања АТП „ВОЈВОДИНА“ по критеријумима важећим на дан 01.12.2011. године би износила: 10.800.000,00 динара – пословање аутобуске станице, 5.680.000,00 динара – очекивана добит од закупа, 1.860.000,00 динара – издавање рекламног простора и 5.062.000,00 динара – разлика добити по ценама Привремене коморе Србије. Дакле очекивана нето добит из целокупног пословања износи 23.402.000,00 динара. Укупно изгубљена добит АТП „ВОЈВОДИНА“ од пословања аутобуске станице у периоду од 01.03.2007. године до 01.12.2011. године (за 57 месеци) износи 1.333.914.000,00 динара на дан 01.12.2011. године.

У овој правној ствари Трговински суд у Новом Саду је донео пресуду IIIП.220/2009 којом је у ставу I тужбени захтев тужиоца за исплату 388.858.845,83 динара са законском затезном каматом од 01.03.2007. године до исплате одбио. Ставом II обавезао је тужиоца Аутотранспортно предузеће „Војводина“ АД у стечају Нови Сад да туженом 1. реда Републици Србији исплати трошкове поступка од 242.500,00 динара. Ставом III обавезао је тужиоца да туженом Граду Новом Саду исплати трошкове поступка од 371.500,00 динара. Ставом IV обавезао је суд тужиоца да туженом 3. реда Јавном градском саобраћајном предузећу Нови Сад исплати трошкове поступка у износу од 375.500,00 динара. Пресудом Привредног апелационог суда у Београду пословни број 2Пж.2664/2010 од 09.12.2010. године жалбе тужиоца и умешача су одбијене у односу на туженог 1. реда и 3. реда, па је првостепена пресуда потврђена у делу става I, и у ставу II и IV изреке. Даље, укинута је првостепена одлука у делу става I изреке у коме је тужбени захтев за исплату 388.858.845,83 динара са каматом и трошковима одбијен у односу на туженог 2. реда, као и у ставу III изреке.

Предње чињенице суд је утврдио из горе наведених доказа, па је нашао да тужбу делимично треба одбацити, те да је у преосталом делу тужбени захтев тужиоца основан.

У Новом Саду постоји аутобуска станица која се налази на Булевару Јаше Томића бр. 6, у непосредној близини железничке станице. Овом аутобуском станицом управља ЈГСП „Нови Сад“, чији је оснивач Град Нови Сад. Ова аутобуска станица која непрекидно послује и ради од оснивања, има пословну зграду, пероне, простор за пристајање аутобуса са простором за путнике на перонима и паркиралиштем за аутобусе. Иза овог простора који је ограђен, налази се тзв. „реон потковице“, који се физички налази испред железничке станице.

Поред ове аутобуске станице постоји и тужиочева новоизграђена аутобуска станица која се налази у улици Пут новосадског партизанског одреда 1а.

Тужилац тужбом тражи накнаду штете у виду изгубљене добити, коју штету трпи због неизвршавања уговорне обавезе од стране туженог.

Када је Град потписао Уговор са тужиоцем, позвао се на свој тада важећи Генерални план, објављен закључно са стањем на дан потписивања уговора („Сл.лист Града Новог Сада“ број 10/2006 од 14.04.2006. године). У том Генералном плану, који су обе уговорне стране имале у виду приликом закључења уговора, јасно стоји наслов „Локација међуградске аутобуске станице и приградског терминала“ и текст „ради измештања приградског терминала са Рибље пијаце на локацију садашње Међуградске аутобуске станице, међуградска станица градиће се на простору радне зоне Север II на парцели број 3351 к.о. Нови Сад I, уз могућност подземне везе испод железничке станице. Дакле на основу Одлуке о изменама и допунама Генералног плана Града Новог Сада („Сл.лист Града Новог Сада“ број 10/2006 од 14.04.2006. године) тужилац је закључио Уговор са Градом. Зато је она од значаја за тумачење уговора и за утврђивање обавеза уговорних страна.

Имајући у виду наведено, суд налази да је тужени овим Генералним планом предвидео постојање једне и то нове међуградске аутобуске станице и једног приградског терминала који ће са Рибље пијаце бити измештен на локацију садашње међуградске аутобуске станице, што би значило да садашња међуградска аутобуска станица престаје да постоји, осим као приградски терминал и то зато што ће се изградити нова међуградска аутобуска станица.

Дакле суд налази да је смисао уговора и воља уговорних страна била у томе да се након изградње нове аутобуске станице на њу измести целокупан међумесни и међународни саобраћај, а да стара аутобуска станица буде терминал за приградски саобраћај.

Тужилац је изградио нову аутобуску станицу на простору радне зоне „Север II“, на парцели број 3351 к.о. Нови Сад I, на земљишту чији је корисник. Дана 28.02.2007. године тужилац је добио употребну дозволу, а дана 23.01.2007. године Министарство за капиталне инвестиције је утврдило да аутобуска станица у улици Пут новосадског партизанског одреда 1/а власништво АТП „ВОЈВОДИНА“ испуњава услове за рад.

Уговорне обавезе Града нису ограничене на хоризонталну и вертикалну сигнализацију, него се односе на регулисање аутобуског саобраћаја тако да се међумесни аутобуски саобраћај обавља искључиво преко нове аутобуске станице.

Међутим тужени је страна која није верна уговору јер није регулисао аутобуски саобраћај тако да се међумесни аутобуски саобраћај обавља искључиво преко нове аутобуске станице, односно тужени није створио услове за измештање старе аутобуске станице на нову, у складу са Генералним планом односно тужени није изместио међумесни аутобуски саобраћај са старе на нову аутобуску станицу.

Због неизвршења уговорне обавезе туженог, тужилац има право на накнаду штете.

Одредбом члана 266 став 1 ЗОО-а прописано је да поверилац има право на накнаду обичне штете и измакле користи, које је дужник у време закључења уговора морао предвидети као могуће последице повреде уговора, а с обзиром на чињенице које су му тада биле познате или морале бити познате.

Одредбом члана 189 став 2 ЗОО-а прописано је да висина накнаде штете одређује се према ценама у време доношења судске одлуке, изузев случаја кад закон наређује што друго.

Одредбом члана 189 став 3 ЗОО-а прописано је да при оцени висине измакле користи узима се у обзир добитак који се могао основано очекивати према редовном току ствари или према посебним околностима, а чије је остварење спречено штетниковом радњом или пропуштањем.

Пошто у периоду после добијања употребне дозволе до дана вештачења односно од 01.03.2007. године до 01.12.2011. године очекивана месечна нето добит из пословања тужиоца износи 1.333.914.000,00 динара, суд је овај износ и досудио тужиоцу. Пошто је штета утврђена закључно са даном вештачења 01.12.2011. године те пошто тужилац законску затезну камату тражи почев од 20.12.2011. године, то је суд тужиоцу од овога дана досудио законску затезну камату применом члана 277 ЗОО-а.

Суд је одлуку у ставу I изреке донео поступајући по упутству другостепеног суда.

После закључења Уговора у Службеном листу Града Новог Сада број 39 од 25.10.2006. године објављен је генерални план – пречишћен текст, којим су предвиђене две међумесне аутобуске станице. Дакле, постоји очигледна несагласност између Генералног плана који је био основ уговора и Генералног плана који је пречишћен после закључења уговора. Уговорени услови се не могу мењати вољом једне уговорне старне, а пошто се то догодило, и то након закључења уговора, то суд сматра да пречишћени Генерални план који предвиђа две станице се не може применити на конкретан случај, пошто је мењан тј. пречишћен једнострано и то након закључења уговора и он није ни био основ за закључење уговора.

Није тачна тврдња туженог да су Генералним планом на основу ког је Уговор закључен, предвиђене две аутобуске станице, јер постоји несагласност између Генералног плана на основу којег је закључен уговор и пречишћеног текста. Две аутобуске станице предвиђене су тек након потписивања Уговора, и то у пречишћеном тексту Генералног плана („Сл.гласник Града Новог Сада број 39/06). Даље, суд налази да није основан навод туженог да он није потписивањем Уговора преузео обавезу да се након изградње нове аутобуске станице на њу измести целокупан међумесни и међународни саобраћај, а да стара аутобуска станица буде терминал за приградски саобраћај. Наиме, у Генералном плану на основу којег је закључен Уговор пише „ради измештања терминала са Рибље пијаце на локацију садашње Међуградске аутобуске станице, међуградска станица градиће се на простору радне зоне Север II на парцели број 3351 к.о. Нови Сад I. Из овог текста јасно произилази да је тужени овим Генералним планом предвидео постојање једне и то нове међуградске аутобуске станице и једног приградског терминала који ће са Рибље пијаце бити измештен на локацију садашње међуградске аутобуске станице, а то би значило да садашња међуградска аутобуска станица престаје да постоји, осим као приградски терминал, јер ће се изградити нова међуградска аутобуска станица. Зато нису основане горе наведене тврдње туженог.

На питање суда да ли је смисао Уговора и воља уговорних страна била у томе да поред постојеће аутобуске станице буде изграђена још једна аутобуска станица, тако да истовремено постоје две аутобуске станице за међумесни саобраћај или је смисао Уговора да се након изградње нове аутобуске станице на њу измести целокупан међумесни и међународни саобраћај, а да стара аутобуска станица буде терминал за приградски саобраћај, сведок Маја Гојковић, потписник Уговора је одговорила да је воља Града била да се саобраћај у условима тржишне конкуренције одвија и са старе и ново изграђене аутобуске станице. На исто питање суда које је постављено по упутству другостепеног суда, умешач Илија Девећ је дао одговор да је боље да је Крчедину саградио једну аутобуску станицу. Суд није прихватио наведени део исказа сведока јер је исти у супротности са писаним доказом Генералним планом на основу којег је закључен Уговор, а с обзиром на садржину текста Локација Међуградске аутобуске станице и приградског терминала.

Одредбом члана 3 став 2 ЗПП-а је прописано да странке могу слободно располагати захтевима које су ставиле у току поступка. Ставом 3 истог члана је прописано да суд неће дозволити располагања странака која су у супротности са принудним прописима, јавним поретком и правилима морала. Конкретно тужилац је тужбеним захтев поставио у поднеску од 12.01.2012. године, а у поднеску од 10.02.2012. године је преиначио тужбу. Након што је суд на рочишту 20.03.2012. године дозволио преиначење тужбе из поднеска од 10.02.2012. године и одбио предлог за доношење делимичне пресуде, пуномоћник тужиоца је истакао да повлачи тужбене захтеве из поднеска од 10.02.2012. године. Тужени је истакао да је сагласан са повлачењем тужбе, а умешач је истакао да захтева да суд не дозволи повлачење тужбеног захтева из поднеска од 10.02.2012. године. Суд налази да је тужилац овлашћен да слободно располаже својим захтевима, и да конкретно нема недозвољеног располагања. Одредбом члана 3 став 3 ЗПП-а су прописана ограничења начела

диспозиције. Наиме, суд неће уважити располагање ако је у супротности са принудним прописима. Реч је о прописима који се обавезно примењују, о императивним прописима. Јавни поредак у нормативном смислу чини скуп прописа којима се обезбеђује и осигурава поштовање основних института правног поретка, а правила морала наређују да се чини оно што друштво сматра добрим, а да се не чини оно што друштво сматра лошим. Конкретно предмет тужбених захтева који су повучени представља захтев за накнаду штете због изгубљене добити. Само у случају да је уговор од 08.05.2006. године апсолутно ништав зато што је противан принудним прописима, а да изгубљена добит произилази из недозвољене делатности, онда би се радило о недозвољеном располагању тужиоца, о чему би суд водио рачуна по службеној дужности. Међутим, у ситуацији када тужилац повуче тужбу у делу тужбених захтева за накнаду штете због изгубљене добити, која произилази из пуноважног уговора који није ништав, и која би се остварила обављањем дозвољене делатности, суд налази да је такво располагање тужиоца дозвољено. Суд не може спречити дозвољено располагање тужиоца, а тужилац је имао право да слободно располаже својим захтевима сходно цитираној законској норми.

Одредбом члана 187 став 1 ЗПП-а прописано је да тужба мора да садржи одређени захтев у погледу главне ствари и споредних тражења. Дакле, ради се о обавезном садржају тужбе. Тужбени захтев тужиоца из става III изреке није одређен јер тужилац тражи накнаду будуће штете, док за то постоје законски услови". Тужилац је морао да наведе до када тражи накнаду будуће штете. Исто тако он тражи законску затезну камату од доспећа сваке месечне рате, а морао је да тачно наведе када је доспеће месечне рате. Пошто тужилац није поставио одређен тужбени захтев суд је одлучио као у ставу III изреке, применом члана 103 став 6 ЗПП-а, јер га заступа пуномоћник из реда адвоката.

Одлуку у ставу IV изреке суд је донео применом члана 196 став 2 ЗПП-а.

Применом члана 324 став 1 ЗОО-а суд је донео одлуку у ставу V и VI изреке. Према наведеном члану дужник долази у доцњу кад не испуни обавезу у року одређеном за испуњење. Пошто на дан доношења пресуде тужени није пао у доцњу за исплату законске затезне камате на трошкове парничног поступка, јер није протекло парнициони рок од 8 дана, то је донета одлука у ставу V и VI изреке.

Суд је прихватио налазе и мишљења вештака који су дати јасно и стручно, допуњени и зато што је детаљно одговорено на дате примедбе.

Одлуку о трошковима поступка у ставу I изреке суд је донео применом члана 149 и члана 150 ЗПП-а, према трошковнику тужиоца од 22.04.2009. године. Суд је тужиоцу досудио 25.000,00 динара за састав тужбе, за приступ на рочишта 25.06.2008., 17.10.2008., 18.03.2009., 22.04.2009. године тужиоцу припада по тражених 26.000,00 динара. За приступ на рочишта на која тужиоца није заступао пуномоћник из реда адвоката суд тужиоцу није досудио награду. За састав поднесака од 27.10.2008., 22.12.2008., 09.03.2009. и 13.04.2009. године тужиоцу не припада награда јер ове поднеске није саставио адвокат. За вештачење економско финансијско тужиоцу

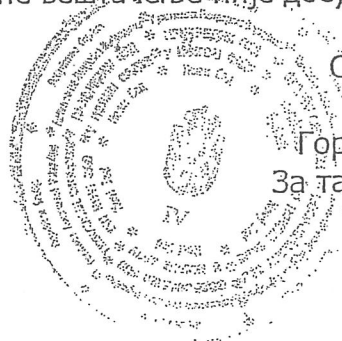
припада 175.000,00 динара по рачуну вештака број 110/08. За таксу на тужбу припада тужиоцу 260.000,00 динара и за таксу на одлуку 390.000,00 динара. Трошкови су одмерени према Адвокатској и Таксеној тарифи. Суд није одлучивао о захтеву тужиоца из трошковника од 06.04.2012. године јер је исти предат након закључења главне расправе, супротно члану 159 став 3 ЗПП-а.

Применом члана 149 став 5 и члана 150 ЗПП-а суд је донео одлуку у ставу II изреке, па је умешачу досудио по 37.500,00 динара за састав поднесака од 17.02.2011., 15.04.2011. и 07.07.2011. године, за приступ на рочишта 06.04.2009., 22.04.2009., 17.02.2011., 09.03.2011., 06.04.2011., 25.05.2011., 20.06.2011., 11.07.2011., 14.09.2011., 21.12.2011., 30.01.2012., 13.02.2012., 20.03.2012. и 06.04.2012. године умешачу припада по 39.000,00 динара, за састав жалбе од 14.05.2009. године умешачу припада 75.000,00 динара, за саобраћајно вештачење умешачу припада 125.000,00 динара, за приступ на вештачење 16.03.2011. године умешачу припада 39.000,00 динара, за приступ на вештачење 30.09.2011. године припада му 39.000,00 динара. Трошкови су одмерени према Адвокатској тарифи.

Суд није умешачу досудио тражених 37.500,00 динара за састав поднеска од 31.03.2011. године који није образложен. Такође умешачу не припада тражених 39.000,00 динара за приступ на рочиште 04.11.2011. године јер је исто одложено решењем од 26.10.2011. године. Умешач је укупно за трошкове вештачења тражио 250.000,00 динара, а припада му само 125.000,00 динара за саобраћајно вештачење, а даљих трошкова за вештачење нема пошто вештачење по решењу од 21.06.2011. године вештак Јован Драгаш није ни извршио односно није вештачио. Даље, умешач је тражио по 39.000,00 динара за приступ на 3 вештачења, а суд је у спису нашао доказе да је пуномоћник умешача присуствовао саобраћајном вештачењу и економско финансијском одржаном 30.09.2011. године. Пошто нема доказа да је присуствовао и трећем вештачењу, то му суд за приступ на треће вештачење није досудио трошкове.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против ове пресуде може се изјавити жалба у року од 8 дана од дана пријема исте, Привредном апелационом суду у Београду, а путем овог суда.

СУДИЈА

Гордана Ристић
За тачност отправка

ПРИВРЕДНИ СУД У НОВОМ САДУ
ПОШТАРИНА ПЛАЋЕНА КОД
ПОШТЕ 21120 НОВИ САД

ПРИВРЕДНИ СУД У НОВОМ САДУ

З. П-4597/2010

Посл. број

АДВ. ЈАШАРЕВИЋ ЕМИР

МИЛОША ПОЦЕРЦА 17

1 1 0 0 0

БЕОГРАД

--	--	--	--	--

Република Србија
Привредни апелациони суд
2 Пж 6028/12
31.01.2013. године
Београд

ПРИВРЕДНИ СУД У НОВОМ САДУ	
Предато лично, поштом препоручено обично дана _____ Рно _____	
Примерака _____ прилога _____	
ПРИМЉЕНО 12. 02. 2013	
Таксирано са _____ дин. Без таксе Мањак таксе од _____ динара	
Број _____ 201 _____	Потпис _____
Време: _____	

У ИМЕ НАРОДА

ПРИВРЕДНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД, у већу састављеном од судије Милице Милановић Траиловић, председника већа, судија Горана Савића и Снежане Новчић, чланова већа, у парници тужиоца Аутотранспортно предузеће „ВОЈВОДИНА“, АД, Нови Сад, чији је пуномоћник Драгомир Зјалић, адвокат из Новог Сада, против туженог ГРАД НОВИ САД, кога заступа Градско јавно правобранилаштво, Нови Сад, уз учешће умешача на страни тужиоца ИЛИЈЕ ДЕВИЋА из Београда, чији је пуномоћник Емир Јашаревић, адвокат из Београда, ради накнаде штете, вредност предмета спора 1.333.914.000,00 динара, одлучујући о жалбама тужиоца, туженог и умешача на страни тужиоца, против пресуде Привредног суда у Новом Саду 3 П 4597/10 од 06.04.2012. године, исправљене решењем истог суда 3 П 4597/2010 од 10.05.2012. године, у седници већа дана 31.01.2013. године, донео је

ПРЕСУДУ

I ОДБИЈА СЕ жалба туженог И ПОТВРЂУЈЕ СЕ пресуда Привредног суда у Новом Саду 3 П 4597/2010 од 06.04.2012. године, исправљена решењем од 10.05.2012. године, у ставу I и II изреке.

II ОДБИЈА СЕ жалба тужиоца и ПОТВРЂУЈЕ СЕ иста пресуда у ставу III изреке.

III ОДБИЈА СЕ жалба умешача на страни тужиоца и ПОТВРЂУЈЕ СЕ иста пресуда у ставу III, IV и VI изреке.

IV ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужени да плати умешачу на страни тужиоца износ од 75.000,00 динара на име трошкова одговора на жалбу, у року од 8 дана по пријему пресуде.

Образложење

Пресудом Привредног суда у Новом Саду 3 П 4597/2010 од 06.04.2012. године (исправљена решењем од 10.05.2012. године само у погледу ознаке дуга у динарима), у ставу I изреке обавезан је тужени да исплати тужиоцу главни дуг

од 1.333.914.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 20.12.2011. године до исплате и трошкове парничног поступка од 954.000,00 динара у року од 8 дана. У ставу II изреке обавезан је тужени да умешачу исплати 936.500,00 динара на име трошкова парничног поступка, у року од 8 дана. У ставу III изреке одбачена је тужба у делу у коме је тужилац тражио да се тужени обавезе да убудуће од 01.12.2011. године године па док за то постоје законски услови плаћа накнаду штете у месечном износу од 23.402.000,00 динара најкасније до петог у месецу за претходни месец са законском затезном каматом од доспећа сваке месечне рате до коначне исплате. У ставу IV изреке констатовано је повлачење тужбе за главни дуг од 2.052.542.925,00 динара са каматом, 493.876.975,00 динара са каматом, 91.268.000,00 динара са каматом и 142.236.568,00 динара са каматом. У ставу V изреке одбијен је захтев тужиоца за досуду законске затезне камате на трошкове парничног поступка почев од 06.04.2012. године до исплате, а у ставу VI изреке одбијен је захтев умешача за досуду законске затезне камате на трошкове парничног поступка почев од 06.04.2012. године до исплате.

Против ове пресуде жалбе су поднели тужени, тужилац и умешач на страни тужиоца, побијајући пресуду у делу у коме нису успели у спору. Привредни апелациони суд налази да ове жалбе нису основане.

Тужени жалбом побија пресуду у ставу I и II изреке, из свих законских разлога. Посебно указује на битну повреду одредаба парничног поступка из члана 361 став 2 тачка 12 Закона о парничном поступку, наводећи да је првостепени суд погрешно ценио Генерални план Града Новог Сада, на основу кога је закључен Уговор између тужиоца и туженог, као и Информацију која је сачињена од стране ЈП „Урбанизам“ из Новог Сада, из које документације јасно и недвосмислено произилази да је у време закључења уговора предвиђено постојање две аутобуске станице за међумесни превоз путника у Граду Новом Саду. У време закључења уговора парничних странака јесте била предвиђена још једна локација за изградњу аутобуске станице, што никако не значи да је стара, постојећа аутобуска станица престала да буде плански предвиђена, нити да је иста „брисана“ из Генералног плана. Измене и допуне Генералног плана од 14.04.2006. године, поред тога што предвиђају још једну локацију за изградњу аутобуске станице, не садрже ни једну једину одредбу о брисању локације постојеће аутобуске станице на Булевару Јаше Томића, код железничке станице. Погрешно суд утврђује да је у моменту закључења Уговора од 08.05.2006. године била предвиђена у планским документима само аутобуска станица тужиоца, а да је тужени наводно тек након закључења уговора у те документе уврстио и другу станицу. Првостепени суд је у складу са налогом из решења другостепеног суда био дужан да утврди смисао и вољу уговорних страна, у ком циљу је на предлог туженог саслушана Маја Гојковић, потписник уговора и у време потписивања истог Градоначелник Града Новог Сада. Супротно утврђењу првостепеног суда исказ овог сведока се у потпуности поклапа са писменом документацијом која се налази у списима, посебно са Генералним планом Града Новог Сада и Информацијом сачињеном од стране ЈП „Урбанизам“ Завод за урбанизам из Новог Сада. Суд није дао никакве разлоге зашто исказу овог сведока у појединим деловима или у целости није

поклонио веру, а исказ другог сведока, потписника уговора, или Илије Деврића, суд уопште није ни ценио. Како искази сведока нису цењени у побијаној пресуди, то битна чињеница о смислу уговора и вољи уговорних страна није утврђена, односно није поступљено по налозима другостепеног суда. Уговором парничних странака није предвиђено да се међумесни аутобуски саобраћај обавља искључиво преко нове аутобуске станице, односно није предвиђена било каква обавеза туженог у том смислу, већ исту утврђује суд погрешним тумачењем Генералног плана, занемарујући исказе потписника уговора.

Суд је одлуку у погледу висине тужбеног захтева донео прихватајући налаз и мишљење вештака, иако је тужени на све налазе и мишљења стављао примедбе, на које није добио задовољавајући одговор. О тим примедбама нема образложења у разлозима пресуде, тако да су тужиоцу на основу вештачења досуђени далеко већи износи од оних који би тужиоцу реално припали када би тужбени захтев био основан. Како је првостепени суд из разлога наведених у жалби погрешним тумачењем исправа поред битних повреда одредаба поступка, погрешно утврдио битне чињенице за одлучивање и погрешно применио материјално право, тужени жалбом предлаже да се побијана пресуда преиначи и тужбени захтев одбије.

Накнадним поднеском од 15.01.2013. године тужени указује да је првостепена пресуда већ једанпут била укинута, да се ожалбена пресуда поново заснива на погрешно и непотпуно утврђеном чињеничном стању, како је наведено у жалби, па како првостепени суд није поступио по налогу другостепеног суда из ранијег укидајућег решења, тужени предлаже да се пре доношења одлуке по жалби закаже и отвори расправа на којој би се правилно и потпуно утврдило чињенично стање.

Одговор на жалбу туженог поднео је умешач на страни тужиоца, посебно истичући да су тужилац и тужени недвосмислено уговорили да се на новој аутобуској станици тужиоца обавља међумесни и међународни саобраћај, а на старој аутобуској станици туженог само градски и приградски саобраћај, на шта указују понуда и прихват понуде пре потписивања уговора, сам уговор, одлука Скупштине туженог Града Новог Сада пре потписивања уговора, послови и студија о изводљивости пре потписивања уговора, изјава одборника Скупштине Града, анализа одвијања саобраћаја, решења и закључци надлежних инспекција Града Новог Сада, те налаз и мишљење вештака. Правилним тумачењем уговора од 08.05.2006. године, узимајући у обзир околности које су биле присутне у преговорима око закључења уговора, те понашања странака пре и после закључења уговора, првостепени суд је правилно усвојио тужбени захтев, а висина тужбеног захтева је правилно утврђена налазом вештака, па се у одговору на жалбу предлаже да се жалба туженог одбије, а умешачу досуде трошкови састава одговора на жалбу.

Тужилац побија првостепену пресуду у ставу 3 изреке, наводећи да је погрешан закључак првостепеног суда да тужбени захтев у погледу накнаде штете у месечном износу није довољно одређен, јер је захтев у сваком случају одредив и првостепени суд је морао да тужиоцу досуди и накнаду штете у месечном износу, макар за период од 01.12.2011. године до када је обрачуната укупна штета за претходни период, па до 31.03.2012. године, јер је главна

расправа закључена дана 06.04.2012. године, па предлаже да се првостепена пресуда у овом делу укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Умешач на страни тужиоца побија првостепену пресуду у истом ставу III изреке, те у ставу IV и VI изреке, из свих законских разлога, с предлогом у жалби да другостепени суд у циљу правилног утврђења чињеничног стања и отклањања битних повреда поступка закаже расправу пред другостепеним судом. Истиче да је захтев тужиоца за будућу штету, што је вид штете предвиђен Законом о облигационим односима, довољно јасан и одређен, па није било основа за одбацивање тужбе у ставу III изреке.

Жалбом умешача се посебно образлаже статус умешача, као раније већинског акционара тужиоца, а сада акционара са преко 38% акција тужиоца и посебно указује да је над тужиоцем отворен стечај, а затим је усвојен план реорганизације, па је поступање тужиоца у овој парници, односно располагање захтевима тужбе, противно одредби став 3 члан 3 Закона о парничном поступку, и за сваку моралну осуду, из којих разлога је одлука првостепеног суда у ставу IV изреке захваћена повредом поступка из члана 361 став 2 тачка 5 Закона о парничном поступку. Погрешна је и одлука о трошковима поступка, односно о одбијању захтева за затезну камату на досуђене трошкове поступка, све из разлога детаљно наведених у жалби умешача, па се жалбом умешача предлаже да се пресуда и у том делу преиначи односно укине.

Тужени је доставио одговор на жалбе тужиоца и умешача, понављајући у том одговору сопствене жалбене наводе, истичући да је и тужбени захтев из става III изреке првостепене пресуде морао бити одбијен, али да је правилна одлука суда да се тужба у том делу одбаци. Неоснована је жалба умешача на став IV изреке, у ком делу се ради о слободном, а не о недозвољеном располагању тужиоца, а неоснована је и жалба умешача у погледу затезне камате на трошкове парничног поступка, па се предлаже одбијање жалби тужиоца и умешача.

Испитујући побијану пресуду на основу члана 372 Закона о парничном поступку, по жалби туженог, Привредни апелациони суд налази да ова жалба није основана. У првостепеном поступку није било битних повреда одредаба парничног поступка на које другостепени суд пази по службеној дужности, па ни повреде из члана 361 став 2 тачка 12 Закона о парничном поступку, у погледу подобности пресуде за испитивање, на коју повреду се жалбом туженог указује.

Супротно наводима жалбе туженог (Јавног правобранилаштва као заступника туженог Града Новог Сада), првостепени суд је у свему поступио по примедбама из решења Привредног апелационог суда Пж 2664/10 од 09.12.2010. године, извео је све предложене доказе, а расправу је закључио када странке више нису имале нових доказних предлога, како се закључује из записника са последњег рочишта.

Изведени докази, исправе и вештачења, детаљно су изложени у првостепеној пресуди, а жалбом туженог се исти опредељено и конкретно не побијају. Жалбом се у највећем делу указује на пропусте суда у погледу оцене исказа сведока (Маја Гојковић и Илија Девећ), те у погледу закључка о

обавезама туженог у односу на тужиоца по уговору странака од 08.05.2006. године. Привредни апелациони суд налази да ови жалбени наводи, као и они који се односе на вештачење односно висину тужбеног захтева, нису основани, јер је првостепени суд на правилно и потпуно утврђено чињенично стање, правилно применио материјално право када је усвојио тужбени захтев у ставу I изреке.

Тужбени захтев у овој парници (тужба од 06.07.2007. године), заснован је на чињеници да је тужилац у Новом Саду изградио аутобуску станицу за међународни и међумесни саобраћај, и тврдњи тужиоца да је по уговору који је са туженим закључио дана 08.05.2006. године, тужени био у обавези да међумесни и међународни аутобуски саобраћај измести са дотадашње (старе) аутобуске станице на новоизграђену аутобуску станицу, што тужени није учинио, чиме је тужиоцу причинио штету у виду измакле користи, која би по налазу судског вештака износила 23.402.000,00 динара месечно, односно за 57 месеци, у периоду од 01.03.2007. године до 01.12.2011. године штета би износила 1.333.914.000,00 динара, на дан 01.12.2011. године, на који износ је тужилац коначно определио, а првостепени суд усвојио тужбени захтев.

Наведени уговор од 08.05.2006. године, и његова садржина, у смислу текста, неспорни су за парничне странке и трећа лица. Оно што је спорно, јесте смисао тог уговора, односно садржај и извршење обавеза туженог по том уговору. Насупрот тврдњи и тумачењу тужиоца (и умешача), о обавезама туженог (Град Нови Сад) по том уговору, тврдња је туженог да је његова једина обавеза била да градски и приградски саобраћај усмери према новоизграђеној аутобуској станици тужиоца, што је тужени и учинио.

Поводом овог питања, из исправа у списима, налаза вештака саобраћајне струке, решења Привредног апелационог суда Пж 2664/10 од 09.12.2010. године (странице 4-7), те побијане пресуде (странице 26-28) произилази, најпре, да није реч ни о уговору, ни о спору Илије Девића и Маје Гојковић, и да су било која њихова политичка или економска својства без икаквог значаја за одлуку у спору. И то што су они потписници уговора од 08.05.2006. године, без икаквог је значаја за одлуку у спору, укључујући и тумачење тог уговора, супротно наводима жалбе туженог. Уговор су закључила правна лица, сада у спору (АТП „Војводина“ и Град Нови Сад), преко својих овлашћених представника – заступника, и потпуно је правилно првостепени суд поступио када је исказе потписника уговора, Илије и Маје, у суштини игнорисао као небитне. Да је Привредни апелациони суд сматрао да је саслушање потписника уговора од битног значаја за тумачење уговора, Привредни апелациони суд би то и рекао, у укидајућем решењу од 09.12.2010. године. Супротно томе, у том решењу (као делу пресуде) на страни 7 изричито је првостепеном суду наложено да предмет и смисао уговора, те постојање и извршење уговорних обавеза, утврди на основу исправа у списима, без помињања било каквог доказивања сведоцима или странкама. Стога су жалбени наводи о томе шта је рекла сведок Маја Гојковић, или сведок Илија Девић, и како је то цењено од стране првостепеног суда, без утицаја на правилност побијане пресуде. Природно је и редовно је да потписници уговора, након што је спор настао, о уговору дају унапред предвидљиве исказе, а у конкретном случају једино што је овим исказима

утврђено, а иначе није од битног значаја, јесте то да потписници уговора нити су лично преговарали о садржини уговора, нити су га истовремено и заједнички потписали.

Како је првостепени суд правилно утврдио, уговор тужиоца АТП „Војводина“ и туженог Града Новог Сада, од 08.05.2006. године заснован је према преамбули уговора, на решењима садржаним у Генералном плану Града Новог Сада до 2021. године („Сл. Лист Града Новог Сада“ бр. 24/00, 12/03 и 10/06). Према члану 1 уговора овим уговором уређују се међусобна права и обавезе уговорних страна у погледу обезбеђивања нове међумесне аутобуске станице у објекту који ће градити тужилац на локацији која је предвиђена Генералним планом Града Новог Сада до 2021. године. Обезбеђивањем нове међумесне аутобуске станице, створиће се услови за измештање приградског терминала, са Рибље пијаце на локацију садашње међумесне аутобуске станице, као и услови за измештање садашње међумесне аутобуске станице на нову локацију, у складу са Генералним планом. Према члану 5 уговора, Град Нови Сад се обавезује да након што тужилац добије употребну дозволу за новоизграђени објект међумесне аутобуске станице, регулише аутобуски саобраћај, као и да трасе линија у градском и приградском саобраћају и аутобуска стајалишта уреди у складу са новом локацијом, а на основу налаза и препорука Анализе одвијања јавног превоза путника како припреми Јавно предузеће „Урбанизам“ Завод за урбанизам Нови Сад. Неспорно је да је тужилац аутобуску станицу својим средствима на свом земљишту изградио и да је за њу добио употребну дозволу дана 28.02.2007. године, као и решење надлежног министарства од 23.01.2007. године да аутобуска станица испуњава услове за рад.

Овом уговору претходило је, према неспорном утврђењу првостепеног суда, писмо о намерама које је АТП „Војводина“ АД из Новог Сада упутило Градоначелнику дана 01.02.2005. године, са предлогом односно приложеним идејним планом изградње аутобуске станице за међумесни, међурепублички и међународни саобраћај, са свим пратећим садржајима највишег квалитета и европског стандарда, на парцелама број 3351 и 3352/1 површине преко 6 хектара, на којима право коришћења има АТП „Војводина“. Овом писму о намерама следили су закључци Градоначелника Града Новог Сада од 10.02.2005. године и Градског већа Града Новог Сада од 10.02.2005. године. Закључком је Градоначелник задужио ЈП „Завод за изградњу града“ да у име Града координира послове из надлежности Завода, ради реализације идејног пројекта за изградњу аутобуске станице за међумесни и међународни саобраћај, који је саставни део Писма о намерама, као и да обезбеди израду саобраћајне студије која ће показати оправданост локације на наведеним парцелама. У списима је и доказ који је првостепени суд извео (страна 12 првостепене пресуде), означавајући га као допис Градоначелника број II-020-2-2005/1868 од 20.07.2005. године, у коме стоји да поводом прихватања Писма о намерама АД АТП „Војводина“ са идејним пројектом ради изградње аутобуске станице за међумесни и међународни саобраћај број I-10-020-4/2005-3 од 10.02.2005. године (иначе број и датум закључка Градског већа Града Новог Сада), закључено је: да одлука о измештању терминала међуградске аутобуске станице

у Новом Саду на парцеле 3351 и 3352/1 К.О. Нови Сад I, представља дугорочну оријентацију и трајног је карактера. Да ће се пресељење терминала међуградске аутобуске станице спровести након изградње објекта аутобазе и ауто станице на означеним парцелама, од стране инвеститора АД АТП „Војводина“ Нови Сад, на којима ће се наставити обављање делатности међуградске аутобуске станице. Да измештање терминала међуградске аутобуске станице на нову локацију на парцелама инвеститора АД АТП „Војводина“ Нови Сад је инвестиција трајног карактера, од великог значаја за Град Нови Сад, па је у том смислу ова одлука дугорочног карактера. За ову исправу њен стварни или наводни потписник (Градоначелник Маја Гојковић), сведок Маја Гојковић, изјавила је иначе да је не сматра аутентичном, али је тужени Град Нови Сад преко свог заступника жалбом не оспорава.

Жалбом се оспорава, као и у првостепеном поступку, постојање уговорне обавезе туженог Града у погледу брисања, укидања – престанка рада у међумесном саобраћају старе аутобуске станице, на локацији Булевар Јаше Томића број 6, којом иначе управља Градско јавно предузеће ЈГСП “Нови Сад”. Ови жалбени наводи у дословном смислу нису нетачни, али нису ни основани. Брисање, укидање, престанак рада (старе аутобуске станице) не помињу се ни као изрази у документацији из релевантног периода 2005. – 2008. година па тиме ни као обавеза туженог. Али се помиње измештање.

Када је Град потписао уговор са тужиоцем, позвао се на свој тада важећи Генерални план објављен закључно са стањем на дан потписивања уговора („Сл. Лист Града Новог Сада“ бр. 10/06 од 14.04.2006. године). У том Генералном плану, који су обе стране имале у виду приликом закључивања уговора, јасно стоји наслов „локација Међуградске аутобуске станице и приградског терминала“ и текст „Ради измештања приградског терминала са Рибље пијаце на локацију садашње Међуградске аутобуске станице, међуградска станица градиће се на простору радне зоне „Север-II на парцели бр. 3351 КО Нови Сад I уз могућност подземне везе испод железничке станице“. Тај Генерални план, односно његове измене и допуне, на основу којих је тужилац закључио уговор са туженим Градом, није донела АТП „Војводина“ АД, па ни тадашњи Градоначелник, него надлежна Скупштина Града Новог Сада и није га донела, како је и првостепени суд утврдио, као споредну и не приметну тачку дневног реда на седници дана 03.03.2006. године. Из записника са те седнице, на којој су већином гласова усвојене измене и допуне Генералног плана, утврђује се да је одборник Александар Грмуша у својој дискусији указао на скандалозну намеру актуелне власти да услугу наплате међумесног аутобуског превоза, значи давање станичних услуга, препусти приватнику за чим уопште нема потребе, нити има саобраћајног оправдања да се измести станица 2,5 км даље, нити има економског оправдања да се износ од 2.360.000,00 еура, колико износи профит међумесне аутобуске станице у текућој години препусти другоме.

Ни следећи документ, који је првостепени суд извео као доказ, не потиче од тужиоца АТП „Војводина“ већ од Града Новог Сада и његових јавних предузећа (Завод за изградњу града, Завод за урбанизам). Реч је о Елаборату под насловом Анализа одвијања јавног превоза путника у условима измештања

међумесне аутобуске станице на нову локацију, која је сачињена по уговору са Градском управом за саобраћај и путеве (инвеститор) из децембра 2005. године, а предата је инвеститору дана 05.06.2006. године. У самој Анализи, као повод за пројекат наводи се разматрање предлога измештања постојећег МАС-а на нову локацију уз истовремено премештање приградског терминала „Рибља пијаца“ на локацију измештеног МАС-а. Као први основни циљ израде Пројекта, наведен је одговор на питање „како систем јавног превоза путника у Новом Саду треба да функционише након измештања постојећег МАС-а у Новом Саду, на нову локацију уз истовремено премештање приградског терминала Рибља пијаца на локацију измештеног МАС-а?“. У допису од 12.04.2011. године, од ЈП „Урбанизам“ Завод за урбанизам, који је сачинио Анализу Завод се позива на закључке Градског већа Града Новог Сада и Градоначелника (оба од 10.02.2005. године), дакле не на закључке АТП „Војводина“ (страна 19 првостепене пресуде). Управо супротно, и уговор парничних странака се позива на ову Анализу, коју ће припремити ЈП „Урбанизам“ Завод за урбанизам (члан 5 Уговора).

Одмах по „обезбеђивању“ нове аутобуске станице, коју је тужилац изградио сопственим средствима на сопственом земљишту, тужилац АТП „Војводина“ је дописом упућеним Градоначелнику Града Новог Сада, дана 02.03.2007. године захтевао и молио извршење обавеза из Уговора од 08.05.2006. године, тако да се међумесни и међународни аутобуски саобраћај, премести са старе на новоизграђену аутобуску станицу. Са захтевима за забрану рада нелегалне-старе аутобуске станице АТП „Војводина“ се обратила Министарству за инфраструктуру, дописима од 19.03.2007. године и 23.05.2007. године.

За разлику од реаговања Министарства, које за овај спор није од значаја, битан је одговор Града Новог Сада на захтев тужиоца од 02.03.2007. године. У уобичајеном смислу („Поводом Вашег захтева бр...“) никаквог одговора према стању у списима није било иако би, бар према наводима туженог у парници, било логично да се одговор сведе на пар речи – које обавезе, какво премештање саобраћаја? Неко поступање Града Новог Сада ипак је постојало и након захтева тужиоца од 02.03.2007. године, најпре у виду закључка Јавног предузећа „Завод за изградњу града“ од 26.03.2007. године, којим се од ЈГСП „Нови Сад“ тражи предаја-враћање земљишта на коме се налази стара међумесна аутобуска станица, а које земљиште то Јавно предузеће држи без правног основа. Затим у виду захтева Јавног правобранилаштва Града, у име Града Новог Сада, упућеног Министарству за капиталне инвестиције дана 10.04.2007. године, да се утврди да међумесна аутобуска станица на локацији Булевар Јаше Томића не испуњава услове за рад (страна 14 првостепене пресуде). Затим у виду решења туженог Града (његове Градске управе за саобраћај и путеве) од 28.05.2007. године, којим је аутобуска станица на Булевару Јаше Томића број 6 одређена за аутобуски терминал, искључиво за приградски превоз путника, које решење је објављено у „Сл. Листу Града Новог Сада“ број 18 од 28.05.2007. године. Затим у виду решења туженог Града (његове Управе за инспекцијске послове-одељења Инспекција за саобраћај и путеве) од 18.06.2007. године, којим се налаже ЈГСП „Нови Сад“ да аутобуску станицу на Булевару Јаше Томића број 6

стави у функцију аутобуског терминала, искључиво за приградски превоз путника у року од 1 дана од дана пријема тог решења. Затим у закључку туженог Града (његове Управе за инспекцијске послове - област инспекције за саобраћај и путеве) од 26.06.2007. године којим се извршенику ЈГСП „Нови Сад“ налаже да до 28.06.2007. године поступи по претходном решењу од 18.06.2007. године и да у складу са истим аутобуско стајалиште у Новом Саду на Булевару Јаше Томића број 6 стави у функцију аутобуског терминала, искључиво за приградски превоз путника. Уколико извршеник не поступи по овом налогу организоваће се извршење тако што ће се саобраћајном сигнализацијом регулисати забрана саобраћаја за аутобусе међумесног превоза на улицама које воде ка аутобуском терминалу за приградски саобраћај у Новом Саду, на Булевару Јаше Томића број 6. Затим у решењу туженог Града (његове Управе за саобраћај и путеве), од 26.06.2007. године о постављању саобраћајне сигнализације у складу са Закључком о дозволи извршења.

Из налаза и мишљења вештака саобраћајне струке Иштвана Бодолоа (страна 22 и 23 првостепене пресуде), заснованог између осталог и на наведеним решењима, односно закључку, произилази коментар вештака да је тим решењима од 28.05.2007. године, 26.06.2007. године, односно Закључком од 26.06.2007. године Град Нови Сад саобраћајном сигнализацијом обезбедио прилаз аутобуса међумесног и међународног саобраћаја само новој аутобуској станици АТП „Војводина“. Улаз у аутобуску станицу „МАС“ омогућен је саобраћајном сигнализацијом само возилима ГСП, односно за међумесни саобраћај, који обавља ГСП. Мишљење вештака на основу мера Града Новог Сада везаних за постављање саобраћајне сигнализације за усмеравање међумесних и међународних аутобуских линија на територији Града Новог Сада на новоизграђену аутобуску станицу АТП „Војводина“ јесте да је Град Нови Сад саобраћајном сигнализацијом покушао да онемогући делатност аутобуске станице МАС, којом управља ЈГСП „Нови Сад“, чији оснивач је Град Нови Сад, на начин да се улаз у станицу забрани саобраћајним знаком „Забрана за сва возила осим возила ГСП“ и решењем којим се аутобуска станица МАС одређује за аутобуски терминал искључиво за приградски превоз путника. Вештак је констатовао да без обзира на наведене мере Града Новог Сада, делатност МАС се одвијала без прекида без обзира на измене саобраћајне сигнализације, а полиција је превознике према тој сигнализацији контролисала и санкционисала само 3 дана, да би након добијања мишљења Министарства за инфраструктуру од 04.07.2007. године радници саобраћајне полиције престали са подношењем прекршајних пријава против возача због поступања противно саобраћајном знаку. Накнадно је према налазу и мишљењу истог вештака Град Нови Сад обезбедио усмеравање међумесног и међународног саобраћаја на обе међумесне аутобуске станице, аутобуску станицу АТП „Војводина“ и МАС без ограничења. У списима је иначе решење туженог од 01.08.2007. године према коме се одређује аутобуски терминал за приградски превоз путника на локацији предвиђеној Генералним планом Града Новог Сада до 2001. године, на Булевару Јаше Томиће, код Железничке станице, а доношењем овог решења престаје да важи решење Градске управе за саобраћај и путеве од 28.05.2007. године (то је решење којим се аутобуска станица на Булевару Јаше Томића број

б одређује за аутобуски терминал, искључиво за приградски превоз путника). Решење од 01.08.2007. године објављено је у „Сл. Листу Града Новог Сада“ број 31 од 03.08.2007. године, а донето је, између осталог, по предлогу Јавног градског саобраћајног предузећа „Нови Сад“.

Мишљење Министарства за инфраструктуру, поменуто у налазу вештака (страна 16 првостепене пресуде, означено редним бројем 361 и 362 у спису) је правно мишљење од 04.07.2007. године, дато по тражењу ЈГСП „Нови Сад“ од 28.06.2007. године и по њему је решење Градске управе за саобраћај и путеве Новог Сада од 28.05.2007. године неспорно донето у прекорачењу овлашћења датог том органу у члану 32 став 2 Одлуке о јавном превозу путника Града Новог Сада и у супротности је са одредбама Закона о превозу у друмском саобраћају, Закона о међународном превозу у друмском саобраћају, Закона о комуналним делатностима и Закона о локалној самоуправи. Реч је иначе о решењу којим је аутобуска станица на Булевару Јаше Томића број 6 одређена за аутобуски терминал, искључиво за приградски превоз путника.

Исто Министарство за инфраструктуру је касније, у фебруару 2008. године, такође имало мишљење, овај пут из своје надлежности, изражено кроз два решења од 25.02.2008. године и 29.02.2008. године. Према првом решењу, забрањује се наплата станичних услуга ЈГСП „Нови Сад“ на аутобуској станици у Новом Саду, Булевар Јаше Томића број 6, због неиспуњавања услова за рад аутобуских станица прописаних одредбама Закона о превозу у друмском саобраћају, Правилника о ближим саобраћајно техничким и другим условима за изградњу, одржавање и експлоатацију аутобуских станица и аутобуских стајалишта, као и Општим условима пословања аутобуских станица, а забрана траје до отклањања утврђених неправилности у раду аутобуске станице у Новом Саду, којом управља ЈГСП „Нови Сад“ Нови Сад. Према другом решењу од 29.02.2008. године, укида се решење Републичког инспектора за друмски саобраћај од 04.03.1997. године, којим је утврђено да Аутобуска станица у Новом Саду, која послује у оквиру Јавног градског саобраћајног предузећа „Нови Сад“ из Новог Сада испуњава услове прописане Законом о превозу у друмском саобраћају и прописима донетим на основу тог закона. Из образложења овог решења, утврђује се да је исто донето на основу оних давних, прошлогодишњих захтева Завода за изградњу Града Нови Сад од 20.03.2007. године, односно Градског јавног правобраниоца Новог Сада од 10.04.2007. године. У образложењу решења изражено је мишљење да је на основу утврђених чињеница Јавно градско саобраћајно предузеће „Нови Сад“ изгубило активну легитимацију у својству управљача аутобуске станице у Новом Саду, Булевар Јаше Томића 6, будући да корисник земљишта и објеката те аутобуске станице Град Нови Сад, није обезбедио правни основ ЈГСП „Нови Сад“ за коришћење аутобуске станице у Новом Саду, због чега то јавно предузеће нема својство предузећа које управља аутобуском станицом, у смислу одредбе Закона о превозу у друмском саобраћају.

Не упуштајући се у правилност Мишљења Министарства за инфраструктуру од 04.07.2007. године, очигледно је, и по решењу туженог Града (његове Градске Управе за саобраћај и путеве од 01.08.2007. године) и по допису Министарства унутрашњих послова од 13.11.2007. године (страна 18

првостепене пресуде), и по наведеном налазу вештака, да је након њега престала свака (дотадашња) активност Града Новог Сада и његових органа која је за циљ имала усмеравање међумесног и међународног аутобуског саобраћаја искључиво на нову аутобуску станицу. Истина, тврдња је Града Новог Сада у овој парници да таквих активности никада није ни било, али та тврдња не одговара садржини наведених исправа, које потичу од тог истог Града, односно његових органа, како је већ наведено.

Из наведених исправа (и других, према детаљном образложењу Привредног суда у Новом Саду) као и целокупног поступања странка у поводу изградње нове аутобуске станице, првостепени суд је извео правилан закључак, који у свему прихвата и Привредни апелациони суд, наиме да је смисао уговора од 08.05.2006. године и воља уговорних страна била у томе да се након изградње нове аутобуске станице на њу измести целокупан међумесни и међународни аутобуски саобраћај, а да стара аутобуска станица буде терминал за приградски саобраћај, који ће се ту изместити са локације „Рибља пијаца“ (страна 26 првостепене пресуде). Јасно је да је тужилац, као и сваки инвеститор на свом земљишту и својим средствима могао да гради било који објекат чија градња није забрањена, па и аутобуску станицу, по прописима о изградњи објеката, и да таква градња не захтева никакав уговор са општином, Градом, Покрајином и Републиком. Када је конкретни уговор закључен, јасно је да његов смисао није дозвола градње тужиоцу, већ нова организација саобраћаја у Граду Новом Саду, омогућена изградњом нове Аутобуске станице. Стога је Информација на коју се жалба позива без значаја за одлуку у спору.

Како је већ наведено, тужени Град у жалби преко Јавног правобранилаштва тачно наводи да није постојала његова обавеза у погледу брисања, укидања - престанка рада у међумесном саобраћају старе аутобуске станице. Али, јесте постојала, према исправама у списима, његова обавеза у погледу измештања међумесног саобраћаја на нову аутобуску станицу. Тај израз „изместити, измештање“ - делује потпуно јасно, и у томе су сагласни и речник САНУ и речник Матице српске. Изместити = преместити с једног места на друго, преселити. У језикословном смислу, упутно је погледати и цитирани текст из Анализе ЈП „Урбанизам“: измештање и премештање (измештање постојећег МАС на нову локацију, уз истовремено премештање приградског терминала Рибља пијаца на локацију измештеног МАС-а. Било измештање, било премештање, јасно је да предмет тога не може истовремено бити на два места.

Тужени Град Нови Сад је изменио свој Генерални план, тако што је предвидео изградњу нове међуградске аутобуске станице, ради измештања приградског терминала са Рибље пијаце на локацију тадашње међуградске аутобуске станице. Ту нову је изградио тужилац, АПП „Војводина“, својим средствима на свом земљишту, по Уговору који је закључио са туженим Градом на основу измена Генералног плана, и у том Уговору је наведено да када тужилац учини своје (када та станица буде изграђена), створиће се услови за измештање приградског терминала са Рибље пијаце на локацију садашње међумесне аутобуске станице, као и услови за измештање садашње међумесне аутобуске станице на нову локацију, у складу са Генералним планом. Та

измештања нису у надлежности ни моћи тужиоца, нити до њих може доћи само од себе, па је јасно да ће на измештању порадици друга уговорна страна Град Нови Сад, која је и наручила и преко својих јавних предузећа сачинила наведену Анализу поводом тих измештања. Тумачење да су изградњом нове аутобуске станице истина створени услови за измештање, али да то не значи обавезу друге стране Града Новог Сада, да преко својих органа предузме потребне правне и фактичке радње да би се међумесни саобраћај изместио на нову аутобуску станицу, односно да ће друга страна то учинити, једног дана, када буде хтела, по оцени Привредног апелационог суда није исправно и не би било у складу са основним правилом о тумачењу уговора из члана 99 Закона о облигационим односима. Уосталом, на то указује и низ наведених радњи које је Град Нови Сад предузимао ради усмеравања приградског саобраћаја са Рибље пијаце на стару аутобуску станицу, и ради усмеравања међумесног и међународног саобраћаја искључиво на нову аутобуску станицу, које су радње остале без резултата, како је утврдио и вештак саобраћајне струке. Резултат је заправо тај, да и по мишљењу Града Новог Сада и по решењима Министарства за инфраструктуру, како је наведено, стара аутобуска станица не испуњава услове за рад, а нова не ради (у смислу уговора). До такве ситуације, у великој мери, како се утврђује из списка, дошло је преданим радом ЈГСП „Нови Сад“ (који управља старом аутобуском станицом, између осталог), и тај рад на заштити сопственог интереса свим потребним правним и физичким средствима заслужује свако поштовање, али његове последице имају своју цену. АТП „Војводина“ је закључила уговор са Градом Новим Садом у потпуно основаном и уговореном очекивању да ће Град Нови Сад извршити уговор, тако што ће изместити – преместити међумесни и међународни аутобуски саобраћај са старе на нову аутобуску станицу, и у разумном очекивању да је Град Нови Сад у стању да управља јавним предузећима чији је оснивач.

У ситуацији када Град Нови Сад није извршио своје обавезе из уговора (а јасно је да није реч ни о немогућности испуњења, нити о околностима које Град није могао спречити, отклонити или избећи – члан 263 Закона о облигационим односима) и када је поверилац тражио испуњење обавезе дописом од 02.03.2007. године, а дужник је није испунио савесно у свему како она гласи (члан 262 Закона о облигационим односима), тужилац има право на накнаду штете, у складу са одредбама члана 266, 269 и 189 Закона о облигационим односима. У смислу ових одредби, које је првостепени суд правилно применио, поверилац има право на накнаду обичне штете и измакле користи које је дужник у време закључења уговора морао предвидети као могуће последице повреде уговора, а с обзиром на чињенице које су му тада биле познате или морале бити познате. При оцени висине измакле користи узима се у обзир добитак који се могао основано очекивати према редовном току ствари или према посебним околностима, а чије је остварење спречено штетниковом радњом или пропуштањем. Туженом је морало бити познато да ће у случају измештања међумесног и међународног саобраћаја на нову аутобуску станицу тужилац остваривати одређени приход, а да у противном случају неће остваривати тај приход. То је било познато и Скупштини Града, јер је раније наведени одборник, очигледно веома упознат са пословањем ЈГСП „Нови Сад“

и тадашње аутобуске станице, на седници дана 03.03.2006. године јасно указао на намеру и могућност да се профит међумесне аутобуске станице од 2.360.000,00 евра препусти другоме, и то приватнику (АТП „Војводина“ АД Нови Сад). Тај износ на годишњем нивоу иначе одговара износу који је у овој парници утврдио судски вештак (очекивана месечна нето добит од пословања аутобуске станице од 23.402.000,00 динара, укупно за 57 месеци, дакле 4 године и 9 месеци 1.333.914.000,00 динара, на дан 01.12.2011. године, рачунајући од 01.03.2007. године). Према налазу (допуна налаза од 20.10.2011. године), ове износе вештак је утврдио на основу остварених резултата пословања старе аутобуске станице, која је II категорије, док је нова аутобуска станица I категорије. Висину измакле користи првостепени суд је утврдио преко вештака, извесно стога што је реч о стручном знању којим не располажу ни судије, ни заступници странака (адвокати и правобраниоци). Стога жалбени навод правобраниоца туженог да је реч о далеко већем износу од оног који би тужиоцу реално припао, када би тужбени захтев био основан, није основан. Жалилац није ни на који начин указао на тај реални износ, а реално би и досуђени већи износ био далеко мањи за мањи број месеци. Сврха вештачења била је да се по правилима струке примењеним на конкретан случај утврди да ли би и колико би тужилац зарадио у случају да се међумесни и међународни саобраћај обављао преко нове, а не преко старе аутобуске станице, и вештак је то утврдио, уз сва пратећа изјашњења и допуне, па је првостепени суд правилно поступио када је тај налаз прихватио, у одсуству било ког разлога да га не прихвати (осим оног из жалбе – много је).

Према изложеном првостепени суд је правилно закључио да је тужени неизвршењем уговорне обавезе измештања саобраћаја тужиоцу причинио штету, тако да у периоду после добијања употребне дозволе до дана вештачења односно од 01.03.2007. године до 01.12.2011. године, очекивана добит из пословања тужиоца износи 1.333.914.000,00 динара, утврђено закључно са даном вештачења 01.12.2011. године, с каматом након тога, према захтеву тужиоца, почев од 20.12.2011. године у смислу члана 277 Закона о облигационим односима (страна 27 првостепене пресуде). Наведена одлука донета је без икаквих повреда поступка, правилном применом материјалног права на правилно и потпуно утврђено чињенично стање, уз правилну и детаљно образложену одлуку о трошковима спора, па је жалба туженог, на основу члана 375 Закона о парничном поступку одбијена као неоснована, а првостепена пресуда је потврђена у ставу I и II изреке.

Пресудом од 06.04.2012. године у ставу I изреке досуђена је накнада штете закључно са 01.12.2011. године, а у ставу III изреке првостепени суд је одбацио тужбу у делу којим је тужилац тражио да се тужени обавезе да убудуће од 01.12.2011. године па док за то постоје законски услови, плаћа накнаду штете у месечном износу од 23.402.000,00 динара најкасније до петог у месецу за претходни месец, са законском затезном каматом од доспећа сваке месечне рате до коначне исплате. Према образложењу ове одлуке, реч је о неодређеном захтеву за накнаду будуће штете, док за то постоје законски услови, са неодређеним током затезне камате, а захтев је постављен од стране адвоката.

Жалбу против одлуке у ставу III изјавили су тужилац и умешач, преко пуномоћника-адвоката. За разлику од жалбе туженог, која је неоснована, али смислена, ове жалбе, једнако као и тужба у том делу, полазе од тога да основна и трајна правила процесног и одштетног права за тужиоца не важе. У старом, новом, важећем, било ком Закону о парничном поступку, јасно стоји да суд може да наложи туженом да изврши одређену чинидбу само ако је она доспела до закључења главне расправе, а налагање туженом чинидби које нису доспеле могуће је ако је реч о захтеву за издржавање, за накнаду штете у виду ренте због изгубљене зараде или других прихода по основу рада или због изгубљеног издржавања (члан 331 Закона о парничном поступку из 2004. године, члан 343 Закона о парничном поступку из 2011. године, члан 326 Закона о парничном поступку из 1976. године). Како наводе адвокати умешача, постоји појам „будућа штета“ у Закону о облигационим односима, али „будућа нематеријална штета“ (члан 203), која би се наравно могла досудити, ако постоји, али није тражена. Тврдња тужиоца да је суд могао да се потруди тако да од 01.12.2011. године до закључења главне расправе 06.04.2012. године, сабере месечни дуг по основу накнаде штете, па да ипак тужиоцу досуди још, није основана. О томе је могао да се потруди тужилац, јер суд суди у границама захтева који опредељује тужилац (члан 3 став 1 Закона о парничном поступку). Нема сметњи да тужилац то и учини, али у новој парници.

Наведеном члану 3 Закона о парничном поступку, посвећена је и жалба заступаног од стране два адвоката умешача против став IV изреке првостепене пресуде, у ком делу је констатовано да је тужба повучена у оном делу у коме је тужилац повукао тужбу. Жалбом се суштински тврди да тужилац не може да повлачи тужбу онда када он то хоће, а тужени пристане, већ да је за пуноважно повлачење тужбе потребан и пристајак умешача на страни тужиоца. Како се тај пристајак, за сада, не тражи Законима о парничном поступку и како повлачење тужбе није располагање захтевом у смислу члан 3 став 2 Закона о парничном поступку (већ су то само одрицање од захтева, признање захтева и закључење поравнања), неоснована је и ова жалба. Односи умешача и тужиоца нису предмет овог спора.

Није основана ни жалба заступаног од стране два адвоката умешача у погледу затезне камате на њихове трошкове спора (став 6 изреке првостепене пресуде). Ова жалба заснована је иначе на престанку важења Закона о извршном поступку из 2004. године, што по жалби има неке везе са овим спором, а и овде са предлогом да се суд потруди и срачуна доцњу туженог у погледу плаћања трошкова парничног поступка. Затезна камата као споредно тражење иде уз главну ствар (члан 187 став 1 Закона о парничном поступку), а не уз одлуку о трошковима (члан 159 Закона о парничном поступку), нити је на дан доношења одлуке о трошковима друга страна у доцњи, па је жалба неоснована.

Са изнетих разлога, на основу члана 375 Закона о парничном поступку, жалбе тужиоца и умешача су одбијене, а првостепена пресуда је потврђена у ставу III, IV и VI.

За разлику од жалбе, одговор умешача на жалбу туженог је поднесак за који умешачу припада тражена накнада по АТ како је и досуђено у ставу IV

2 Пж 6028/12

изреке, на основу члана 161 став 1, члан 146 и члан 159 Закона о парничном поступку. Имајући у виду да у одговору на жалбу, адвокати умешача нису тражили законску затезну камату сагласно одредбама члана 277 и 278 Закона о облигационим односима, од доношења другостепене пресуде, или 8 дана након тога, о затезној камати на досуђене трошкове другостепени суд није одлучивао.

Није посебно одлучивано ни о предлогу умешача и накнадном предлогу туженог да се закаже расправа пред другостепеним судом, како би се утврдила истина, правилност или неправилност првостепене пресуде итд., јер је предмет већ довољно расправљен.

Са изнетих разлога, одлучено је као у изреци.

ГС/БС

Председник већа-судија
Милица Милановић-Траиловић, с.р.

За тачност отправља

Faint, illegible text at the top of the page, possibly a header or title.

Faint, illegible text in the middle section of the page.

Faint, illegible text at the bottom of the page.

Резултат 14.03.

ПРИВРЕДНИ СУД У НОВОМ САДУ
ПОШТАРИНА ПЛАЋЕНА КОД
ПОШТЕ 21120 НОВИ САД

ПРИВРЕДНИ СУД У НОВОМ САДУ

Посл. број 3. П-4597/2010

АДВ. ЈАШАРЕВИЋ ЕМИР

МИЛОША ПОЦЕРЦА 17

1 1 0 0 0 БЕОГРАД

V = 154 / 2013

PRIVREDNI SUD U NOVOM SADU

ПРИВРЕДНИ СУД У НОВОМ САДУ
Предато лично, поштом препоручено обично дана _____ Рно _____ Примерака _____ прилога _____
ПРИМЉЕНО 26. 02. 2013
Таксирано са _____ дин. Без таксе од _____ динара
21000 Novi Sad 201 _____ Потпис Време: _____

IZVRŠNI POVERILAC: JAŠAREVIĆ EMIR, advokat iz Beograda, ul. Miloša Pocerca 17, PIB 102493354, MB 53993664, račun. br. 310-15594-88, kod NLB banke a.d. Beograd, čiji je punomoćnik Strahinja Stupar, advokat u Novom Sadu, ulica Bulevar Oslobođenja 92, poštanski fah 251, 21101 Novi Sad, po punomoćju koje se prilaže.

IZVRŠNI DUŽNIK: GRAD NOVI SAD, sa sedištem u Novom Sadu, ul. Žarka Zrenjanina 2, MB: 8179115, PIB: 100735046 i br. računa 840-58640-69, 840-3654340-48 koji se vodi kod Ministarstva finasija Uprava za trezor, čiji je zakonski zastupnik Gradsko javno pravobranilaštvo, 21000 Novi Sad, Žarka Zrenjanina 2.

PREDLOG ZA IZVRŠENJE
Sprovodi sud na osnovu izvršne isprave

VSP: 1.011.500,00 RSD

U 4 primerka; Priloga 5.

Pravnosnažnom i izvršnom presudom Privrednog suda u Novom Sadu broj 3.P-4597/2010 od 06.04.2012. godine, stavom II izreke presude, obavezna je izvršni dužnik da umešaču na strani tužioca Iliji Deviću isplati na ime troškova postupka iznos od 936.500,00 dinara. Presuda je postala pravnosnažna dana 31.01.2013. godine, a izvršna 22.02.2013. godine.

Dokaz: -Presuda Privrednog suda u Novom Sadu br. 3. P-4597/2010 od 06.04.2012.g.
-Rešenje Privrednog suda u Novom Sadu br. 3 P-4597/2010 od 22.02.2013. g.

Presudom Privrednog apelacionog suda broj 2 Pž-6028/12 od 31.01.2013. godine, stavom IV izreke, obavezan je izvršni dužnik da umešaču na strani tužioca isplati iznos od 75.000,00 dinara na ime troškova odgovora na žalbu.

Dokaz: Presuda Privrednog apelacionog suda br. 2Pž-6028/2012 od 31.01.2013. god.

Ugovorom o ustupanju potraživanja od 19.02.2013. godine, overenog od strane Prvog osnovnog suda u Beogradu broj Ov-I-28587/2013 dana 21.02.2013. godine, umešač na strani tužioca Ilija Dević, iz Beograda, ustupio je potraživanje izvršnom poveriocu, a prema izvršnom dužniku u iznosu od **1.011.500,00 dinara**, nastalo na osnovu presude Privrednog suda u Novom Sadu br. 3. P-4597/2010 od 06.04.2012.godine i presude Privrednog apelacionog suda br. 2Pž-6028/2012 od 31.01.2013. godine. Izvršni poverilac obavestio je izvršnog dužnika o ustupljenom potraživanju dana 22.02.2013. godine.

Dokaz: -Ugovor o ustupanju potraživanja Ov-I-br. 28587/2013 od 21.02.2013. godine
-Obaveštenje o ustupanju potraživanja

Obzirom na navedeno, a posebno da izvršni dužnik nije isplatio potraživanje iz izvršne isprave u paricionom roku, ni u roku od 3 dana od dana prijema obaveštenja o ustupanju potraživanja, izvršni poverilac predlaže da sud na osnovu odredbi čl. 7, 8, 13, 23, 183, i 185 ZIO, donese sledeće:

REŠENJE O IZVRŠENJU

Na osnovu presude Privrednog suda u Novom Sadu br. 3. P-4597/2010 od 06.04.2012.godine, presude Privrednog apelacionog suda br. 2 Pž-6028/12 od 31.01.2013. godine, i overenog ugovora o ustupanju potraživanja Ov-I-28587/2013, po predlogu izvršnog poverioca,

ODREĐUJE SE IZVRŠENJE

prema izvršnom dužniku **GRAD NOVI SAD**, Novi Sad, radi naplate novčanog potraživanja izvršnog poverioca **Jašarević Emira**, advokata iz Beograda, u iznosu od **1.011.500,00 dinara**, kao i troškova ovog izvršnog postupka po odmerenju suda, i to **PLENIDBOM** novčanih sredstava sa računa izvršnog dužnika broj 840-58640-69, broj 840-3654340-48 koji se vode kod Ministarstva finansija Uprava za trezor, kao i ostalih računa izvršnog dužnika ukoliko ih poseduje i **PRENOSOM** zaplenjenih novčanih sredstava na račun izvršnog poverioca Jašarević Emira, advokata iz Beograda broj 310-15594-88 kod NLB banke ad Beograd, do iznosa glavnog duga od 1.011.500,00 dinara i troškova izvršnog postupka koliko isti budu iznosili.

Izvršenje sprovodi sud.

Prigovor ne odlaže sprovođenje rešenja o izvršenju.

Sud će rešenje o izvršenju bez odlaganja dostaviti organizaciji za prinudnu naplatu.

U Novom Sadu, dana 26.02.2013. godine

Troškovnik:

- Sastav predloga 11.250,00 dinara
- Taksa po odmerenju suda

PUNOMOĆNIK

ADVOKAT
Stranić Stupar
21000 Novi Sad, Bul. Oslobođenja 92
Tel: 021/ 522 350; fax: 021/ 523 225
E-mail: adv.stupar@eunet.rs

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АПЕЛАЦИОНО ЈАВНО ТУЖИЛАШТВО
У НОВОМ САДУ

Број: А. 41/13
Дана: 27.2.2013. године
НОВИ САД

ПРИВРЕДНИ СУД
У НОВОМ САДУ

Број VIII-Сг - 2/13-2
27.02 2013.

ПРИВРЕДНИ СУД У НОВОМ САДУ

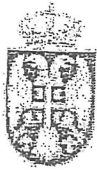
Републичком јавном тужиоцу поднет је предлог за подизање захтева за заштиту законитости против правоснажне пресуде Привредног суда у Новом Саду посл.број П-4597/10 од 06.04.2012. године, исправљене решењем истог суда П.4597/10 од 10.05.2012. године и пресуде Привредног апелационог суда у Београду посл.број Пж-6028/12 од 31.01.2013. године, у предмету тужиоца АТП "Војводина" АД Нови Сад против Града Новог Сада.

Потребно је да Апелационом јавном тужилаштву у складу са чл.8 Закона о јавном тужилаштву, неодложно доставите на увид списе ваш посл.број П.4597/2010 као и ваше списе посл.број И-154/2013; обзиром да је уз предлог за подношење захтева за заштиту законитости стављен и предлог за одлагање извршења.

Уколико постоји по наведеној правоснажној пресуди Привредног суда у Новом Саду П.број 4597/2010 и извршни предмет заведен под другим бројем, неопходно је да нам и те извршне списе неодложно доставите ради увида.

В.Ф. АПЕЛАЦИОНОГ ЈАВНОГ ТУЖИОЦА

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ПРИВРЕДНИ СУД У НОВОМ САДУ
Посл. бр. VIII Су-38/13-5
Дана 13. марта 2013. године
Нови Сад

АДЕОКАТ
ЕМИР ЈАШАРЕВИЋ
БЕОГРАД, Милоша Поцерца бр. 17/4

Поштовани, допис Апелационог јавног тужилаштва у Новом Саду од 27.02.2013. године, на који се позивате, односи се на извршни предмет бр. И. 154/2013 у којем сте предлог поднели Ви као извршни поверилац против Града Новог Сада, као извршног дужника.

Насупрот томе, изјава овог суда дата за нозине Дневник, објављена 13.03.2013. године, односила се на предлог за извршење на основу извршне исправе који је поднело АТП Војводина у стечају Нови Сад против Града Новог Сада дана 07. марта 2013. године, који је заведен у Привредном суду у Новом Саду под бр. И. 176/2013, а на који предмет се и односило питање новинара г-ђе Делић.

Изјава у делу који се односи на одлагање извршења дата је у контексту захтева тужилаштва за достављање списка предмета бр. И. 176/2013, где се достава списка тражи на увид „обзиром да је уз предлог за подношење захтева за заштиту законитости стављен и предлог за одлагање извршења“.

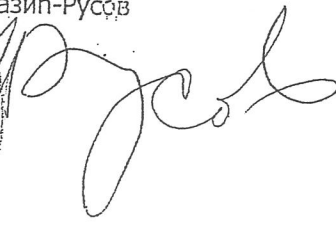

Извршни судија је тај који ће ценити испуњеност услова за дозволу извршења у конкретном случају.

Уколико захтев за одлагање или прекид извршења у смислу члана 27 Закона о јавним тужилаштвима буде поднет, одлуку ће донети извршни судија Привредног суда у Новом Саду.

У последње две године није било случајева подношења захтева за одлагање извршења од стране Републичког јавног тужиоца у извршним предметима. Републичко јавно тужилаштво тражи предмете на увид, али у последње две године није било случајева да су предмети тражени ради одлуке о подношењу таквог захтева.

С поштовањем,

Секретар и портпарол Привредног суда у Новом Саду
Оливера Лазич-Русов

ПРИВРЕДНИ СУД У НОВОМ САДУ
ПОШТАРИНА ПЛАЋЕНА/КОД
ПОШТЕ 21120 НОВИ САД

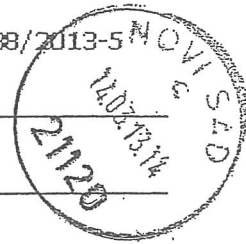
ПРИВРЕДНИ СУД У НОВОМ САДУ

VIII СУ 38/2013-5

Посл. број

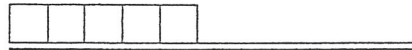
АДВ. ЈАШАРЕВИЋ ЕМИР

МИЛОШАТ ПОЦЕРЦА 17

R00766
21120 Novi Sad

1 1 0 0 0 БЕОГРАД

0

14

ADVOKATSKA KANCELARIJA NS

JNP & PARTNERS

MB: 57397721 Tel: BG 38111/2645678 NS 38121/522-350 Fax NS 38121/523-223 Email: adv.stupar@eunet.rs

Advokat Strahinja Stupar

Bulevar Oslobođenja broj 92

Poštanski fak. br. 251

ПРИВРЕДНИ СУД 31161 Novi Sad, NS

Препато лично, поштом препоручено

0523-223 Email: adv.stupar@eunet.rs

Примерака _____ прилога _____

ПРИМЉЕНО 26.02.2013

Таксирано са _____ динар. Без таксе

Мањак таксе са _____ динара

Број _____ 201 _____ Потпис _____

Време: _____

PRIVREDNI SUD U NOVOM SADU

21000 Novi Sad

IZVRŠNI POVERILAC:

JASAREVIC EMIR, advokat iz Beograda, ul. Miloša Pocerca 17, PIB 102493354, MB 53993664, račun br. 310-15594-88, kod NLB banke a.d. Beograd, čiji je punomoćnik Strahinja Stupar, advokat u Novom Sadu, ulica Bulevar Oslobođenja 92, poštanski fak. 251, 21101 Novi Sad, po punomoćju koje se prilaže.

IZVRŠNI DUŽNIK:

GRAD NOVI SAD, sa sedištem u Novom Sadu, ul. Zarka Zrenjanina 2, MB: 8179115, PIB: 100735046 i br. računa 840-58640-69, 840-3654340-48 koji se vodi kod Ministarstva finansija Uprava za trezor, čiji je zakonski zastupnik Gradsko javno pravobranilaštvo, 21000 Novi Sad, Zarka Zrenjanina 2.

PREDLOG ZA IZVRŠENJE

Sprovodi sud na osnovu izvršne isprave

VSP: 1.011.500,00 RSD

U 4 primerka; Priloga 5.

Pravnosnažnom i izvršnom presudom Privrednog suda u Novom Sadu broj 3.P-4597/2010 od 06.04.2012. godine, stavom II izreke presude, obavezna je izvršni dužnik da umešaču na strani tužioca Iliji Deviću isplati na ime troškova postupka iznos od 936.500,00 dinara. Presuda je postala pravnosnažna dana 31.01.2013. godine, a izvršna 22.02.2013. godine.

Dokaz: -Presuda Privrednog suda u Novom Sadu br. 3.P-4597/2010 od 06.04.2012.g.
-Rešenje Privrednog suda u Novom Sadu br. 3.P-4597/2010 od 22.02.2013.g.

Presudom Privrednog apelacionog suda broj 2.Pž-6028/12 od 31.01.2013. godine, stavom IV izreke, obavezan je izvršni dužnik da umešaču na strani tužioca isplati iznos od 75.000,00 dinara na ime troškova odgovora na žalbu.

Dokaz: Presuda Privrednog apelacionog suda br. 2Pž-6028/2012 od 31.01.2013. god.

Ugovorom o ustupanju potraživanja od 19.02.2013. godine, overenog od strane Prvog osnovnog suda u Beogradu broj Ov-I-28587/2013 dana 21.02.2013. godine, umešač na strani tužioca Ilija Dević, iz Beograda, ustupio je potraživanje izvršnom poveriocu, a prema izvršnom dužniku u iznosu od 1.011.500,00 dinara, nastalo na osnovu presude Privrednog suda u Novom Sadu br. 3, P-4597/2010 od 06.04.2012.godine i presude Privrednog apelacionog suda br. 2Pz-6028/2012 od 31.01.2013. godine. Izvršni poverilac obavestio je izvršnog dužnika o ustupljenom potraživanju dana 22.02.2013. godine.

Dokaz: -Ugovor o ustupanju potraživanja Ov-I-br. 28587/2013 od 21.02.2013. godine
-Obaveštenje o ustupanju potraživanja

Obzirom na navedeno, a posebno da izvršni dužnik nije isplatio potraživanje iz izvršne isprave u paricionom roku, ni u roku od 3 dana od dana prijema obaveštenja o ustupanju potraživanja, izvršni poverilac predlaže da sud na osnovu odredbi čl. 7, 8, 13, 23, 183, i 185 ZIO, donese sledeće:

REŠENJE O IZVRSENJU

Na osnovu presude Privrednog suda u Novom Sadu br. 3, P-4597/2010 od 06.04.2012.godine, presude Privrednog apelacionog suda br. 2 Pz-6028/12 od 31.01.2013. godine, i overenog ugovora o ustupanju potraživanja Ov-I-28587/2013, po predlogu izvršnog poverioca,

ODREĐUJE SE IZVRSENJE

prema izvršnom dužniku **GRAD NOVI SAD**, Novi Sad, radi naplate novčanog potraživanja izvršnog poverioca **Jašarević Emira**, advokata iz Beograda, u iznosu od 1.011.500,00 dinara, kao i troškova ovog izvršnog postupka po odmerenju suda, i to **PLENIDBOM** novčanih sredstava sa računa izvršnog dužnika broj 840-58640-69, broj 840-3654340-48 koji se vode kod Ministarstva finansija Uprava za trezor, kao i ostalih računa izvršnog dužnika ukoliko ih poseduje, i **PRENOSOM** zaplenjenih novčanih sredstava na račun izvršnog poverioca Jašarević Emira, advokata iz Beograda broj 310-15594-88 kod NLB banke ad Beograd, do iznosa glavnog duga od 1.011.500,00 dinara i troškova izvršnog postupka koliko isti budu iznosili.

Izvršenje sprovodi sud.

Prigovor ne odlaže sprovođenje rešenja o izvršenju.

Sud će rešenje o izvršenju bez odlaganja dostaviti organizaciji za prinudnu naplatu.

U Novom Sadu, dana 26.02.2013. godine

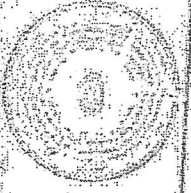
PUNOMOĆNIK

Troškovnik:

- Sastav predloga 11.250,00 dinara
- Taksu po odmerenju suda

ADVOKAT
Strahinja Stupar
 21060/NOB, Sadržaj, Oslobođenja 52
 Tel: 071/4522359; fax: 071/4523325
 E-mail: adz@stupa.com.rs

Form with handwritten entries: 157, 2013, 20.03.2013, 75 964 00. Includes a circular stamp and a signature.

Handwritten signature or name.

Република Србија
ПРИВРЕДНИ СУД У НОВОМ САДУ
Пословни број 1. Илв (И). 18/2013.
Дана, 29. марта 2013. године

ПРИВРЕДНИ СУД У НОВОМ САДУ	
Предато лично, поштом препоручено обично дана _____ Рне	Примерака _____ прилога _____
ПРИМЉЕНО 04. 04. 2013.	
Таксирано са _____ дна. Без такси	Мањак такси од _____ динара
Број _____ 201 _____	Потпис _____
Врсте: _____	

Ц.Оч.

ПРИВРЕДНИ СУД У НОВОМ САДУ, у већу састављеном од судије Горана Цреварца, председника већа, судија Стоје Кузмановић и Гордане Војновић-Јовановић, чланова већа, у правној ствари извршног повериоца ЕМИР ЈАШАРЕВИЋ, адвокат из Београда, Милоша Поцерца бр. 17, чији је пуномоћник Страхиња Ступар, адвокат из Новог Сада, против извршног дужника ГРАД НОВИ САД-Нови Сад, Жарка Зрењанина бр. 2, кога заступа Градски јавни правобранилац у Новом Саду, ради извршења на основу извршне исправе, вредност извршења: 1.011.500,00 динара, одлучујући о приговору извршног дужника на решење о извршењу Привредног суда у Новом Саду бр. И. 154/2013 од 20. марта 2013. године и о приговору извршног повериоца на решење о одлагању извршења бр. И. 154/2013 од 20. марта 2013. године, у седници Већа одржаној дана 29. марта 2013. године, донео је следеће:

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ приговор извршног дужника од 25. марта 2013. године, па се **ПОТВРЂУЈЕ** решење о извршењу Привредног суда у Новом Саду бр. И. 154/2013 од 20. марта 2013. године.

ОДБИЈА СЕ приговор извршног повериоца од 25. марта 2013. године, па се **ПОТВРЂУЈЕ** решење о одлагању извршења Привредног суда у Новом Саду бр. И. 154/2013 од 20. марта 2013. године.

ОДБИЈА СЕ захтев извршног повериоца за накнадом трошка састава приговора и састава одговора на приговор извршног дужника.

Образложење

Дана 20. марта 2013. године Привредни суд у Новом Саду је, по предлогу извршног повериоца против извршног дужника од 26. фебруара 2013. године за извршење на основу правоснажне и извршне пресуде Привредног суда у Новом Саду бр. 3 П. 4597/2010 од 06. априла 2012. године и пресуде Привредног апелационог суда бр. 2 Пж. 6028/12 од 31. јануара 2013. године, ради наплате 1.011.500,00 динара, донео решење о извршењу бр. И. 154/2013.

Дана 20. марта 2013. године Привредни суд у Новом Саду је донео решење бр. И. 154/2013. године којим се одлаже извршење по решењу бр. И. 154/2013 од 20. марта 2013. године до доношења одлуке о ванредном правном средству

није изричито прописано другачије. Сматра да је одредба члана 27 Закона о јавном тужилаштву била примењива у време важења Закона о извршном поступку, али да по Закону о извршењу и обезбеђењу та могућност не постоји. Указује и да према Закону о парничном поступку поднесена ревизија не задржава извршење правоснажне пресуде, па ни поднети захтев за заштиту законитости, те наводи да је у конкретном случају Републички јавни тужилац изјавио ванредни правни лек за који зна унапред да ће бити одбијен. Сматра да Закон о јавном тужилаштву није посебан пропис у односу на Закон о извршењу и обезбеђењу и указује на члан 1 Закона о јавном тужилаштву који прописује шта се тим законом уређује. Наводи да му није достављен ради изјашњења предлог за одлагање извршења, да је онемогућен у коришћењу новца, а и потраживање представља уступљене трошкове, на које не тече законска затезна камата, па је нетачна чињеница да извршни поверилац не би претрпео никакву штету. Сматра и да Град због неплате потраживања овде повериоца не би претрпео штету на коју се указује. Наводи да суд није навео разлоге за одлагање извршења и да му је повређено право на правично суђење из члана 32 Устава РС. Тражи трошак састава приговора.

Дана 28. марта 2013. године изјашњавајући се на приговор извршног дужника извршни поверилац наводи да је приговор неосновањ, да предлог за извршење садржи све што је потребно да би се по њему могло поступати, да је извршни дужник странка у спору из којег је проистекла правоснажна пресуда која је овде извршна исправа, а наводи о изузимању средстава и предмета извршења не стоје обзиром на Уставом прокламовано начело да су пред Уставом и законом сви једнаки и свако има право на једнаку законску заштиту без дискриминације, а када извршни поступак дође у фазу извршавања судског налога, онда ће Управа за трезор приликом скидања новца са рачуна водити рачуна о ограничењима из члана 56 Закона о буџетском систему. Тражи трошак састава одговора на приговор.

Испитујући правилност побијаних решења, на основу члана 386 и члана 402 Закона о парничном поступку, а у вези са чланом 10 Закона о извршењу и обезбеђењу, као и на основу члана 41 Закона о извршењу и обезбеђењу, Веће овог суда налази да су неосновани приговори извршног дужника и извршног повериоца.

Према стању у списима, извршни поверилац је дана 26. фебруара 2013. године против извршног дужника Привредном суду у Новом Саду поднео предлог за извршење на основу извршне исправе - правоснажне и извршне пресуде Привредног суда у Новом Саду бр. З.П. 4597/2010 од 06. априла 2012. године (други став пресуде) донете у спору АТП Војводина АД Нови Сад против туженог Града Новог Сада уз учешће умешача на страни тужиоца Илије Девећа из Београда, радни накнаде штете, вредност спора 1.333.914.000,00 динара, исправљене решењем тог суда бр. од 10. маја 2012. године и пресуде Привредног апелационог суда бр. З.Пж. 6028/12 од 31. јануара 2013. године (четврти став). Предлог за извршење је поднет ради неплате 1.011.500,00 динара досуђених умешачу Илији Девећу, чији је пуномоћник у горе наведеном парничном поступку био овде извршни поверилац. Уз предлог су приложене

уредно оверене копије првостепене и другостепене пресуде, решење од 22. фебруара 2013. године којим се констатује правоснажност и извршност предметних пресуда, као и оверени уговор о уступању потраживања од 19. фебруара 2013. године закључен између овде извршног повериоца и Илије Девића.

Дана 27. фебруара 2013. године Привредни суд у Новом Саду је поступио по захтеву Апелационог јавног тужилаштва достављањем списка предмета бр. И. 154/2013 на увид и службену употребу. Дана 19. марта 2013. године спис је враћен Привредном суду у Новом Саду уз поднесак којим Републичко јавно тужилаштво обавештава Привредни суд у Новом Саду да је поднело захтев за заштиту законитости пред Врховним касационим судом и подноси захтев за одлагање извршења у смислу чланова 27 и 28 Закона о јавном тужилаштву наводећи да, уколико би ванредни правни лекови били усвојени, постоји велика опасност да због објективних околности извршни дужник у поступку противизвршења не поврати наплаћени износ, а да би спровођење извршења на средствима дужника довело до блокаде рачуна, што би онемогућило његов даљи рад и довело до поремећаја у раду градских служби и функционисања водоснабдевања, канализације, грејања, одржавања чистоће и области друштвене заштите у надлежности града, при чему се одлагањем извршења не онемогућава наплата, већ се иста само одлаже.

Дана 20. марта 2013. године суд је дозволио извршење по предлогу извршног повериоца од 26. фебруара 2013. године.

Дана 20. марта 2013. године суд је донео решење бр. И. 154/2013 којим се одлаже извршење по решењу бр. И. 154/2013 од 20. марта 2013. године до доношења одлуке о ванредном правном средству јавног тужиоца.

Захтев за заштиту законитости против пресуде Привредног суда у Новом Саду бр. 3 П. 4597/2010 од 06. априла 2012. године, исправљене решењем тог суда од 10. маја 2012. године и пресуде Привредног апелационог суда бр. Пж. 6028/12 од 31. јануара 2013. године Републички јавни тужилац је поднео Привредном суду у Новом Саду дана 19. марта 2013. године.

Решење о извршењу је донето у свему у складу са чланом 13 Закона о извршењу и обезбеђењу и чланом 8 истог закона који регулише начело формалног легалитета и у ставу 1 прописује да је суд дужан да донесе решење о извршењу када су за то испуњени услови одређени законом. Предлог за извршење садржи све елементе прописане члановима 35 и 184 Закона о извршењу и обезбеђењу, а наводи извршног дужника о изузимању извршења на одређеним стварима и правима, односно ограничењу обима извршења и наменским средствима на рачунима извршног дужника тичу се спровођења извршења и без утицаја су на правилност и законитост донетог решења о извршењу.

Решење бр. И. 154/2013 од 20. марта 2013. године којим је суд одложио извршење по решењу бр. И. 154/2013 од 20. марта 2013. године до доношења

одлуке о ванредном правном средству јавног тужиоца је правилно и на закону засновано. Суд је решење о одлагању донео без битних повреда на које указује извршни поверилац и дајући за то довољне разлоге.

Чланом 27 Закона о јавном тужилаштву прописано је да јавни тужилац може захтевати одлагање или прекид извршења одлуке када сматра да постоје разлози да се ванредним правним средством побија одлука донета у судском или другом поступку; захтев се подноси органу који је дозволио извршење одлуке.

Чланом 28 став 1 Закона о јавном тужилаштву прописано је да у случају усвајања захтева јавног тужиоца из члана 27 истог одлагање или прекид извршења траје до доношења одлуке о ванредном правном средству јавног тужиоца.

Тачно је да је чланом 6 Закона о извршењу и обезбеђењу који регулише начело хитности прописано да је поступак извршења и обезбеђења хитан и да у поступку извршења и обезбеђења одлагање није дозвољено, осим ако законом није изричито прописано другачије. Међутим, како је важећим Законом о јавном тужилаштву (горе цитиране одредбе) дато овлашћење јавном тужиоцу да захтева одлагање или прекид извршења одлуке ако сматра да постоје разлози да се ванредним правним средством побија судска одлука, то се ради о сукобу закона који се има решити применом правила *lex specialis derogat legi generali*, те је правилан закључак извршног судије да је Закон о јавном тужилаштву посебан пропис у односу на Закон о извршењу и обезбеђењу, који тиме даје могућност примене изузетка од Законом о извршењу и обезбеђењу прописаног правила да у поступку извршења и обезбеђења одлагање није дозвољено. Специјалност тог закона је уједно и разлог због којег је у конкретном случају без утицаја позивање извршног повериоца на одредбе Закона о парничном поступку да ревизија и захтев за заштиту законитости не задржавају извршење правоснажне пресуде против које су изјављени.

Одлагање извршења у складу са одредбама чланова 27 и 28 Закона о јавном тужилаштву није обавезно, већ о оправданости разлога јавног тужиоца за одлагање извршења одлучује суд имајући у виду околности конкретног случаја.

У конкретном случају јавни тужилац је поднео захтев за одлагање извршења у смислу чланова 27 и 28 Закона о јавном тужилаштву са разлозима за одлагање извршења.

Из образложења побијаног решења произлази да је суд, управо полазећи од разлога наведених у захтеву за одлагање извршења јавног тужиоца, које је исцрно навео, нашао да су испуњени услови за одлагање извршења до доношења одлуке о ванредном правном средству јавног тужиоца, а ванредно правно средство јавни тужилац је у конкретном случају против одлуке чије извршење је предмет конкретног извршног поступка и поднео.

Смисао и сврха одлагања извршења јесте спречавање и предупређење

настанка штетних последица. Зато би циљ, због којег је установљено овлашћење јавног тужиоца да тражи одлагање извршења био обесмишљен уколико приговор на решење о одлагању извршења не би одлагао извршење. То је и разлог због којег су без утицаја наводи извршног повериоца да у побијаном решењу није наведено да приговор одлаже извршење и да решење о одлагању извршења није правоснажно, а да га суд није доставио организацији за принудну наплату.

У претходном ставу наведени смисао и сврха одлагања извршења јесу и разлог хитног поступања суда по захтеву за одлагање извршења, а како је против решења о одлагању извршења дозвољен приговор, пут за остваривање права извршног повериоца поводом одлагања извршења јесте подношење приговора против решења о одлагању извршења који приговор повериоцу даје могућност да се поводом одлагања извршења изјасни, а што је извршни поверилац у конкретном случају и учинио.

Полазећи од наведеног, применом члана 401 став 1 тачка 2 Закона о парничном поступку, а у вези са чланом 10 Закона о извршењу и обезбеђењу, Веће је одлучило као у првом и другом ставу изреке решења.

Извршни поверилац је одбијен са захтевом за накнадом трошка састава приговора на решење о одлагању приговора, јер је његов приговор на то решење одбијен, док је са захтевом за накнадом трошка састава одговора на приговор извршног дужника одбијен из разлога што захтевани трошак није нужни трошак у смислу члана 154 Закона о парничном поступку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА - СУДИЈА:

Горан Цревар с.р.
За тачност отправка:

Република Србија
РЕПУБЛИЧКО ЈАВНО
ТУЖИЛАШТВО
ГТ-1-бр. 235/13
14.03.2013. године
БЕОГРАД
СМДП

ПРИВРЕДНОМ СУДУ
Извршном одељењу

НОВИ САД

ВЕЗА: ваш И-број 154/13 и И-број 176/13

ПРЕДМЕТ: Захтев за одлагање извршења на основу правноснажне пресуде Привредног суда у Новом Саду П.број 4597/10 од 06.04.2012.године, исправљене решењем истог суда од 10.05.2012.године и пресуде Привредног апелационог суда Пж.број 6028/12 од 31.01.2013.године, а у предмету који се води пред вашим судом под бројем И-154/13 и И-број 176/13.

Републичком јавном тужилаштву је поднет предлог за подизање захтева за заштиту законитости од стране законског заступника туженог, Града Новог Сада, против пресуде Привредног суда у Новом Саду П.број 4597/10 од 06.04.2012.године, исправљене решењем истог суда од 10.05.2012.године и пресуде Привредног апелационог суда Пж.број 6028/12 од 31.01.2013.године, а у предмету тужиоца АТП „Војводина“ АД Нови Сад, против туженог Града Новог Сада.

Извршни дужник-тужени, Град Нови Сад је преко законског заступника Градеаког јавног правобраниоца, против пресуде Привредног суда у Новом Саду П.број 4597/10 од 06.04.2012.године, исправљене решењем истог суда од 10.05.2012.године и пресуде Привредног апелационог суда Пж.број 6028/12 од 31.01.2013.године, поднео ревизију Врховном касационом суду и предлог за подизање захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужилоцу са молбом да Републички јавни тужилац Привредном суду у Новом Саду упути захтев за одлагање извршења правноснажне пресуде Привредног суда у Новом Саду П.број 4597/10 од 06.04.2012.године, исправљене решењем истог суда од 10.05.2012.године и пресуде Привредног апелационог суда Пж.број 6028/12 од 31.01.2013.године, а у извршним предметима који се воде пред вашим судом под бројем И-154/13 и бројем И-176/13, обзиром да се ради о извршењу на новчаним средствима дужника у износу од 1.333.914.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 20.12.2011.године на име главног дуга и трошкова првостепеног поступка у износу од 1.890.500,00 динара, као и трошкова другостепеног поступка у износу од 75.000,00 динара, те да би наведеним извршењем дужник претрпео ненадокнадиру штету.

Нашим аистом ГТ-1-број 235/13 од 13.03.2013.године, Републичко јавно тужилаштво подигло је захтев за заштиту законитости против пресуде Привредног суда у Новом Саду П.број 4597/10 од 06.04.2012.године исправљене решењем истог

суда од 10.05.2012. године, у ставу I и II изреке и пресуде Привредног апелационог суда Пж број 6028/12 од 31.01.2013. године, у делу изреке под I и IV, те вам примерак захтева за заштиту законитости достављамо и предлажемо да одложите извршење, напред наведених правноснажних пресуда до одлуке Врховног касационог суда по подигнутом захтеву за заштиту законитости, а у смислу члана 27. и члана 28. став I. Закона о јавном тужилаштву.

Чланом 27. Закона о јавном тужилаштву прописано је да јавни тужилац може захтевати одлагање или прекид извршења одлуке када сматра да постоје разлози да се ванредним правним средством добија одлука донета у судском или другом поступку, а чланом 28. ставом I. истог Закона прописано је да ће ово одлагање извршења у случају усвајања захтева јавног тужиоца из члана 27. овог Закона трајати до доношења одлуке о ванредном правном средству јавног тужиоца.

Овај захтев за одлагање извршења базиран је на чињеници да је против правноснажне и извршене исправе тужени уложио ревизију, а Републички јавни тужилац подигао захтев за заштиту законитости, па уколико би овај ванредни правни лекови били усвојени, постоји велика опасност да због објективних околности извршни дужник у поступку противизвршења не поврати наведени износ, а у питању је извршење на износу од око 1.500.000.000,00 динара, па би извршењем напред означене правноснажне пресуде тужени извршни дужник претрпео ненадокнадиву штету. Такође истичемо, да би спровођењем извршења на средствима туженог извршног дужника довело до блокаде рачуна, а што би онемогућило даљи рад туженог у коме је запослено на стотине људи, а што би довело до поремећаја у раду свих градских служби: школа, обданишта, болница, комуналних служби, и др. Настао би проблем функционисања водоснабдевања, канализације, грејања, одржавање чистоће. Довело би се у питање функционисање социјалне заштите, регресирање борака деце у предшколској установи, вртићима и боравак деце ометене у развоју, функционисање и одржавање школских објеката. То даље значи, да тужени Град Нови Сад приликом блокаде рачуна не би могао уопште да функционише, а последице би се одразиле на грађане, као крајње кориснике градских служби, те би то довело до коланса у Граду Новом Саду.

Напомињемо, да одлагањем извршења извршни поверилац не би претрпео никакву штету и да се одлагањем извршења не онемогућава наплата, већ се иста само одлаже. С друге стране, извршни дужник би претрпео ненадокнадиву или тешко надокнадиву штету спровођењем извршења, тиме што би рачун извршног дужника био у блокади, те дужник у том случају био спречен и онемогућен да испуњава своје свакодневне обавезе према грађанима Града Новог Сада (свим општинама које припадају Граду Новом Саду), обзиром да је опште позната чињеница да Граду Новом Саду и његовим општинама живи више стотина хиљада становника, који користе услуге Града Новог Сада.

Уколико је са извршењем започето, молимо Вас да о одлагању извршења обавестите надлежну Службу за принудну наплату.

Прилог: примерак захтева за
заштиту законитости ГТ-1-235/13

22.03.2013.

Република Србија
ПРИВРЕДНИ СУД У НОВОМ САДУ
Пословни број 1. И:154/2013
Дана, 20.03.2013. године

ПРИВРЕДНИ СУД У НОВОМ САДУ, судија Катица Главашевић, у извршном предмету извршног повериоца ЈАШАРЕВИЋ ЕМИР, АДВОКАТ из Београда, кога заступа Страхинџа Стулар адвокат из Новог Сада, против извршног дужника ГРАД НОВИ САД, НОВИ САД, ул.Жарка Зрењанина бр.2, кога заступа Градски јавни правобранилац у Новом Саду, ул.Жарка Зрењанина бр.2, ради 1.011.500,00 динара, донео је дана 20.03.2013. године, следеће

РЕШЕЊЕ

Одлаже се извршење по решењу овог суда пословни број И:154/2013 од 20.03.2013. године до доношења одлуке о ванредном правном средству јавног тужиоца.

Образложење

Поверилац је поднео предлог за извршење на основу извршне исправе пресуде овог суда број П.4597/2010 од 06.04.2012. године дана 26.02.2013. године.

Након подношења предлога за извршење Апелационо јавно тужилаштво је затражило да му се спис одмах достави ради увида.

Дана 19.03.2013. године спис је враћен од стране Републичког јавног тужилаштва уз допис и предлог за одлагање извршења уз који је прикључен и захтев за заштиту законитости изјављен против пресуде Привредног суда у Новом Саду бр.П.4597/10 од 06.04.2012. године.

Овај суд је 20.03.2013. године одлучио о предлогу повериоца и донео решење о извршењу, а истовремено одлучио је и о захтеву Републичког јавног тужилаштва за одлагање извршења.

У захтеву за одлагање извршења Републичко јавно тужилаштво се позива на овлашћење сходно чл.27 и 28 Закона о јавном тужилаштву и предлаже да суд одложи извршење до доношења одлуке по ванредном правном средству јавног

тужиоца, односно до доношења одлуке Врховног касационог суда по подигнутом захтеву за заштиту законитости који је поднет 13.03.2013. године под бр. ГТ-1-235/13.

Републичко јавно тужилаштво у захтеву за одлагање извршења наводи да су испуњени услови из чл. 27 и 28 Закона о јавном тужилаштву и предлаже да се његов захтев за одлагање извршења усвоји обзиром да је поднет захтев за заштиту законитости а наводи да је такође поднета ревизија, те уколико би се ови ванредни правни лекови усвојили постоји велика опасност да због објективних околности извршни дужник у поступку против извршења не поврати наведени износ а у питању је извршење на износ од око 1.500.000.000,00 динара, па би извршењем напред означене правоснажне пресуде извршни дужник претрпео ненадокнадиву штету а истовремено би дошло до блокаде рачуна дужника што би онемогућило рад дужника у коме је запослено на стотине људи, па би све то довело до поремећаја у раду свих градских служби: школа, обданишта, болница, комуналних служби и друго, а настао би проблем функционисања водоснабдевања, канализације, грејања, одржавања чистоће, такође би се довело у питање функционисање социјалне заштите, регресирање боравка деце у предшколској установи вртићима и боравак деце ометене у развоју, функционисање и одржавање школских објеката, а што даље значи да дужник Град Нови Сад приликом блокаде рачуна не би могао уопште да функционише, а последице би се одразиле на грађане као крајње кориснике градских служби, што би довело до колапса у граду Новом Саду. Са друге стране одлагањем извршења извршни поверилац не би претрпео никакву штету јер се одлагањем извршења не онемогућава наплата већ се иста само одлаже до доношења одлуке Врховног касационог суда.

Полазећи од разлога наведених у захтеву за одлагање извршења а применом чл. 27 и 28 Закона о јавном тужилаштву суд налази да су испуњени услови за одлагање извршења до доношења одлуке о ванредном правном средству јавног тужиоца.

Чланом 27 Закона о јавном тужилаштву јавни тужилац може захтевати одлагање или прекид извршења када сматра да постоје разлози да се ванредним правним средством побија одлука донета у судском или другом поступку, а захтев се подноси органу који је дозволио извршење одлуке. Чланом 28 је прописано да у случају усвајања захтева јавног тужиоца из чл. 27 овог закона одлагање или прекид извршења траје до доношења одлуке по ванредном правном средству јавног тужиоца.

Суд је применио наведене одредбе Закона о јавном тужилаштву и дозволио одлагање извршења сагласно наведеним законским одредбама полазећи од тога да иако Законом о извршењу и обезбеђењу није предвиђен институт одлагања извршење овај институт је предвиђен Законом о јавном тужилаштву којим је установљено овлашћење Републичког јавног тужиоца да захтева одлагање или прекид извршења одлуке ако сматра да постоје разлози да се извршење одложи односно прекине до доношења одлуке по ванредном правном леку јавног тужиоца, из овога произилази да је Закон о извршењу и обезбеђењу општи а Закон о јавном тужилаштву посебни пропис, који је примењен у конкретном случају и на основу којег је извршење одложено.

Из наведених разлога суд је одложио извршење до одлуке о ванредном правном леку јавног тужиоца.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ: Против овог решења дозвољен је приговор ИПВ И већу овог суда у року од 5 радних дана од дана пријема решења.

Председник већа-судија
Катица Главашевић с.р.
За тачност отправља:

Република Србија
ПРИВРЕДНИ СУД У НОВОМ САДУ
Пословни број 1. Ипв (И). 18/2013
Дана, 29. марта 2013. године

ПРИВРЕДНИ СУД У НОВОМ САДУ	
Предато лично, поштом препоручено	Рно _____
Обично дана _____	Примерака _____ прилога _____
ПРИМЉЕНО 04. 04. 2013	
Таксирано са _____ дин.	Без таксе _____ динара
Мањак таксе од _____	Потпис _____
Број _____ 201 _____	Време: _____

И. Оч.

ПРИВРЕДНИ СУД У НОВОМ САДУ, у већу састављеном од судије Горана Цреварара, председника већа, судија Стоје Кузмановић и Гордане Војновић-Јовановић, чланова већа, у правној ствари извршног повериоца ЕМИР ЈАШАРЕВИЋ, адвокат из Београда, Милоша Поцерца бр. 17, чији је пуномоћник Страхиња Ступар, адвокат из Новог Сада, против извршног дужника ГРАД НОВИ САД Нови Сад, Жарка Зрењанина бр. 2, кога заступа Градски јавни правобранилац у Новом Саду, ради: извршења на основу извршне исправе, вредност извршења: 1.011.500,00 динара, одлучујући о приговору извршног дужника на решење о извршењу Привредног суда у Новом Саду бр. И. 154/2013 од 20. марта 2013. године и о приговору извршног повериоца на решење о одлагању извршења бр. И. 154/2013 од 20. марта 2013. године, у седници Већа одржаној дана 29. марта 2013. године, донео је следеће:

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ приговор извршног дужника од 25. марта 2013. године, па се **ПОТВРЂУЈЕ** решење о извршењу Привредног суда у Новом Саду бр. И. 154/2013 од 20. марта 2013. године.

ОДБИЈА СЕ приговор извршног повериоца од 25. марта 2013. године, па се **ПОТВРЂУЈЕ** решење о одлагању извршења Привредног суда у Новом Саду бр. И. 154/2013 од 20. марта 2013. године.

ОДБИЈА СЕ захтев извршног повериоца за накнадом трошка састава приговора и састава одговора на приговор извршног дужника.

Образложење

Дана 20. марта 2013. године Привредни суд у Новом Саду је, по предлогу извршног повериоца против извршног дужника од 26. фебруара 2013. године за извршење на основу правоснажне и извршне пресуде Привредног суда у Новом Саду бр. 3 П. 4597/2010 од 06. априла 2012. године и пресуде Привредног апелационог суда бр. 2 Пж. 6028/12 од 31. јануара 2013. године, ради наплате 1.011.500,00 динара, донео решење о извршењу бр. И. 154/2013.

Дана 20. марта 2013. године Привредни суд у Новом Саду је донео решење бр. И. 154/2013. године којим се одлаже извршење по решењу бр. И. 154/2013 од 20. марта 2013. године до доношења одлуке о ванредном правном средству

није изричито прописано другачије. Сматра да је одредба члана 27 Закона о јавном тужилаштву била примењива у време важења Закона о извршном поступку, али да по Закону о извршењу и обезбеђењу та могућност не постоји. Указује и да према Закону о парничном поступку поднесена ревизија не задржава извршење правоснажне пресуде, па ни поднети захтев за заштиту законитости, те наводи да је у конкретном случају Републички јавни тужилац изјавио ванредни правни лек за који зна унапред да ће бити одбијен. Сматра да Закон о јавном тужилаштву није посебан пропис у односу на Закон о извршењу и обезбеђењу и указује на члан 1 Закона о јавном тужилаштву који прописује шта се тим законом уређује. Наводи да му није достављен ради изјашњења предлог за одлагање извршења, да је онемогућен у коришћењу новца, а и потраживање представља уступљење трошкове, на које не тече законска затезна камата, па је нетачна чињеница да извршни поверилац не би претрпео никакву штету. Сматра и да Град због наплате потраживања овде повериоца не би претрпео штету на коју се указује. Наводи да суд није навео разлоге за одлагање извршења и да му је повређено право на правично суђење из члана 32 Устава РС. Тражи трошак састава приговора.

Дана 28. марта 2013. године изјашњавајући се на приговор извршног дужника извршни поверилац наводи да је приговор неоснован, да предлог за извршење садржи све што је потребно да би се по њему могло поступати, да је извршни дужник странка у спору из којег је проистекла правоснажна пресуда која је овде извршна исправа, а наводи о изузимању средстава и предмета извршења не стоје обзиром на Уставом прокламовано начело да су пред Уставом и законом сви једнаки и свако има право на једнаку законску заштиту без дискриминације, а када извршни поступак дође у фазу извршавања судског налога, онда ће Управа за трезор приликом скидања новца са рачуна водити рачуна о ограничењима из члана 56 Закона о буџетском систему. Тражи трошак састава одговора на приговор.

Испитујући правилност побијаних решења, на основу члана 386 и члана 402 Закона о парничном поступку, а у вези са чланом 10 Закона о извршењу и обезбеђењу, као и на основу члана 41 Закона о извршењу и обезбеђењу, Веће овог суда налази да су неосновани приговори извршног дужника и извршног повериоца.

Према стању у списима, извршни поверилац је дана 26. фебруара 2013. године против извршног дужника Привредном суду у Новом Саду поднео предлог за извршење на основу извршне исправе - правоснажне и извршне пресуде Привредног суда у Новом Саду бр. 3 П. 4597/2010 од 06. априла 2012. године (други став пресуде) донете у спору АТП Војводина АД Нови Сад против туженго Града Новог Сада уз учешће умешача на страни тужиоца Илије Девића из Београда, радни накнаде штете, вредност спора 1.333.914.000,00 динара, исправљене решењем тог суда бр. од 10. маја 2012. године и пресуде Привредног апелационог суда бр. 2 Пж. 6028/12 од 31. јануара 2013. године (четврти став). Предлог за извршење је поднет ради наплате 1.011.500,00 динара досуђених умешачу Илији Девићу, чији је пуномоћник у горе наведеном парничном поступку био овде извршни поверилац. Уз предлог су приложене

уредно оверене копије првостепене и другостепене пресуде, решење од 22. фебруара 2013. године којим се констатује правоснажност и извршност предметних пресуда, као и оверени уговор о уступању потраживања од 19. фебруара 2013. године закључен између овде извршног повериоца и Илије Девића.

Дана 27. фебруара 2013. године Привредни суд у Новом Саду је поступио по захтеву Апелационог јавног тужилаштва достављањем списка предмета бр. И. 154/2013 на увид и службену употребу. Дана 19. марта 2013. године спис је враћен Привредном суду у Новом Саду уз поднесак којим Републичко јавно тужилаштво обавештава Привредни суд у Новом Саду да је поднело захтев за заштиту законитости пред Врховним касационим судом и подноси захтев за одлагање извршења у смислу чланова 27 и 28 Закона о јавном тужилаштву наводећи да, уколико би ванредни правни лекови били усвојени, постоји велика опасност да због објективних околности извршни дужник у поступку противизвршења не поврати наплаћени износ, а да би спровођење извршења на средствима дужника довело до блокаде рачуна, што би онемогућило његов даљи рад и довело до поремећаја у раду градских служби и функционисања водоснабдевања, канализације, грејања, одржавања чистоће и области друштвене заштите у надлежности града, при чему се одлагањем извршења не онемогућава наплата, већ се иста само одлаже.

Дана 20. марта 2013. године суд је дозволио извршење по предлогу извршног повериоца од 26. фебруара 2013. године.

Дана 20. марта 2013. године суд је донео решење бр. И. 154/2013 којим се одлаже извршење по решењу бр. И. 154/2013 од 20. марта 2013. године до доношења одлуке о ванредном правном средству јавног тужиоца.

Захтев за заштиту законитости против пресуде Привредног суда у Новом Саду бр.3 П. 4597/2010 од 06. априла 2012. године, исправљене решењем тог суда од 10. маја 2012. године и пресуде Привредног апелационог суда бр. Пж. 6028/12 од 31. јануара 2013. године Републички јавни тужилац је поднео Привредном суду у Новом Саду дана 19. марта 2013. године.

Решење о извршењу је донето у свему у складу са чланом 13 Закона о извршењу и обезбеђењу и чланом 8 истог закона који регулише начело формалног легалитета и у ставу 1 прописује да је суд дужан да донесе решење о извршењу када су за то испуњени услови одређени законом. Предлог за извршење садржи све елементе прописане члановима 35 и 184 Закона о извршењу и обезбеђењу, а наводи извршног дужника о изузимању извршења на одређеним стварима и правима, односно ограничењу обима извршења и наменским средствима на рачунима извршног дужника тичу се спровођења извршења и без утицаја су на правилност и законитост донетог решења о извршењу.

Решење бр. И. 154/2013 од 20. марта 2013. године којим је суд одложио извршење по решењу бр. И. 154/2013 од 20. марта 2013. године до доношења

одлуке о ванредном правном средству јавног тужиоца је правилно и на закону засновано. Суд је решење о одлагању донео без битних повреда на које указује извршни поверилац и дајући за то довољне разлоге.

Чланом 27 Закона о јавном тужилаштву прописано је да јавни тужилац може захтевати одлагање или прекид извршења одлуке када сматра да постоје разлози да се ванредним правним средством побија одлука донета у судском или другом поступку; захтев се подноси органу који је дозволио извршење одлуке.

Чланом 28 став 1 Закона о јавном тужилаштву прописано је да у случају усвајања захтева јавног тужица из члана 27 истог одлагање или прекид извршења траје до доношења одлуке о ванредном правном средству јавног тужиоца.

Тачно је да је чланом 6 Закона о извршењу и обезбеђењу који регулише начело хитности прописано да је поступак извршења и обезбеђења хитан и да у поступку извршења и обезбеђења одлагање није дозвољено, осим ако законом није изричито прописано другачије. Међутим, како је важећим Законом о јавном тужилаштву (горе цитиране одредбе) дато овлашћење јавном тужиоцу да захтева одлагање или прекид извршења одлуке ако сматра да постоје разлози да се ванредним правним средством побија судска одлука, то се ради о сукобу закона који се има решити применом правила *lex specialis derogat legi generali*, те је правилан закључак извршног судије да је Закон о јавном тужилаштву посебан пропис у односу на Закон о извршењу и обезбеђењу, који тиме даје могућност примене изузетка од Законом о извршењу и обезбеђењу прописаног правила да у поступку извршења и обезбеђења одлагање није дозвољено. Специјалност тог закона је уједно и разлог због којег је у конкретном случају без утицаја позивање извршног повериоца на одредбе Закона о парничном поступку да ревизија и захтев за заштиту законитости не задржавају извршење правоснажне пресуде против које су изјављени.

Одлагање извршења у складу са одредбама чланова 27 и 28 Закона о јавном тужилаштву није обавезно, већ о оправданости разлога јавног тужиоца за одлагање извршења одлучује суд имајући у виду околности конкретног случаја.

У конкретном случају јавни тужилац је поднео захтев за одлагање извршења у смислу чланова 27 и 28 Закона о јавном тужилаштву са разлозима за одлагање извршења.

Из образложења побијаног решења произлази да је суд, управо полазећи од разлога наведених у захтеву за одлагање извршења јавног тужиоца, које је исцрно навео, нашао да су испуњени услови за одлагање извршења до доношења одлуке о ванредном правном средству јавног тужиоца, а ванредно правно средство јавни тужилац је у конкретном случају против одлуке чије извршење је предмет конкретног извршног поступка и поднео.

Смисао и сврха одлагања извршења јесте спречавање и предупређење

настанка штетних последица. Зато би циљ због којег је установљено овлашћење јавног тужиоца да тражи одлагање извршења био обесмишљен уколико приговор на решење о одлагању извршења не би одлагао извршење. То је и разлог због којег су без утицаја наводи извршног повериоца да у побијаном решењу није наведено да приговор одлаже извршење и да решење о одлагању извршења није правоснажно, а да га суд није доставио организацији за принудну наплату.

У претходном ставу наведени смисао и сврха одлагања извршења јесу и разлог хитног поступања суда по захтеву за одлагање извршења, а како је против решења о одлагању извршења дозвољен приговор, пут за остваривање права извршног повериоца поводом одлагања извршења јесте подношење приговора против решења о одлагању извршења који приговор повериоцу даје могућност да се поводом одлагања извршења изјасни, а што је извршни поверилац у конкретном случају и учинио.

Полазећи од наведеног, применом члана 401 став 1 тачка 2 Закона о парничном поступку, а у вези са чланом 10 Закона о извршењу и обезбеђењу, Веће је одлучило као у првом и другом ставу изреке решења.

Извршни поверилац је одбијен са захтевом за накнадом трошка састава приговора на решење о одлагању приговора, јер је његов приговор на то решење одбијен, док је са захтевом за накнадом трошка састава одговора на приговор извршног дужника одбијен из разлога што захтевани трошак није нужни трошак у смислу члана 154 Закона о парничном поступку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА- СУДИЈА:

**Горан Цревар с.р.
За тачност отправака:**

ПРИВРЕДНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД

Број предмета: ПЖ-6028/2012

Датум пријема:
21/06/2012Судија:
САВИЋ ГОРАН
Основ спора:
НАКНАДА ШТЕТЕ
1333914000.00 ДИН

Странке:

ДЕВИЋ ИЛИЈА БЕОГРАД-САВСКИ ВЕНАЦ, ВИЛЕ РАВИЈОЈЛЕ 9, УМЕШАЧ НА СТРАНИ ТУЖИОЦА
 АУТОТРАНСПОРТНО ПРЕДУЗЕЋЕ ВОЈВОДИНА АКЦИОНАРСКО ДРУШТВО НОВИ САД НОВИ САД, ПУТ НОВОСАДСКОГ ПАРТИЗАНСКОГ ОДРЕДА 1 А, ТУЖИЛАЦ
 ГРАД НОВИ САД НОВИ САД, ЖАРКА ЗРЕЊАНИНА 2, ТУЖЕНИ
 ЗЛАЉИЋ ДРАГОМИР НОВИ САД, АДВОКАТ
 ГРАДСКО ЈАВНО ПРАВОБРАНИЛАШТВО ВАШ П. 193/2007 НОВИ САД, ЖАРКА ЗРЕЊАНИНА 2, АДВОКАТ
 ЈАШАРЕВИЋ ЕМИР БЕОГРАД, МИЛОША ПОЦЕРЦА 17, АДВОКАТ

Статус предмета:

РЕШЕН

Редни број	Датум	Опис
1.	21/06/2012	Дана 21/06/2012 преузет је предмет П-4597/2010 и заведен нови предмет ПЖ-6028/2012 и додељен је судији САВИЋ ГОРАН
2.	26/10/2012	ДОПИС поднето дана 26/10/2012. Подносиоци: ПРИВРЕДНИ СУД НОВИ САД - СУДИЈА ГОРДАНА РИСТИЋ - Треће лице. ДОПИС СА ДОСТАВНИЦОМ ПРОСЛЕЂЕН СУДИЈИ ДАНА 26.10.2012. /С.Л./.
3.	31/10/2012	ПОДНЕСАК поднето дана 31/10/2012. Подносиоци: АУТОТРАНСПОРТНО ПРЕДУЗЕЋЕ ВОЈВОДИНА АКЦИОНАРСКО ДРУШТВО НОВИ САД - ТУЖИЛАЦ. ПРОСЛЕЂЕНО СУДИЈИ ДАНА 31.10.2012. /С.Л./.
4.	01/11/2012	ПОДНЕСАК поднето дана 01/11/2012. Подносиоци: АУТОТРАНСПОРТНО ПРЕДУЗЕЋЕ ВОЈВОДИНА АКЦИОНАРСКО ДРУШТВО НОВИ САД - ТУЖИЛАЦ. ПРОСЛЕЂЕНО СУДИЈИ ДАНА 01.11.2012. /С.Л./.
5.	16/01/2013	ПОДНЕСАК поднето дана 16/01/2013. Подносиоци: ГРАД НОВИ САД - ТУЖЕНИ, ГРАДСКО ЈАВНО ПРАВОБРАНИЛАШТВО П-72/2011 Од 15.01.2013. - Треће лице. ПОДНЕСАК ПРОСЛЕЂЕН СУДИЈИ 16.01.2013..
6.	11/02/2013	Одлука донета: 31/01/2013, ПОТВРЂЕНО, експедована: 11/02/2013.
7.	02/04/2013	Ванредни правни лек РЕВИЗИЈА поднет на одлуку ПОТВРЂЕНО дана 18/02/2013. Подносиоци: ГРАД НОВИ САД - ТУЖЕНИ. ЗА ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД РЕВИЗИЈА И НА РЕШАВАЊЕ ПО ЗАХТЕВУ ЗА ЗАШТИТУ ЗАКОНИТОСТИ
8.	02/04/2013	Ванредни правни лек ЗАХТЕВ ЗА ЗАШТИТУ ЗАКОНИТОСТИ поднет на одлуку ПОТВРЂЕНО дана 19/03/2013. Подносиоци: РЕПУБЛИЧКО ЈАВНО ТУЖИЛАШТВО - Треће лице.
9.	02/04/2013	Предмет послат из Привредног апелационог суда у ВКС на одлучивање по ванредном правном леку дана 02/04/2013
10.	08/04/2013	ОДГОВОР НА ЗАХТЕВ ЗА ЗАШТИТУ ЗАКОНИТОСТИ поднето дана 08/04/2013. Подносиоци: ЈАШАРЕВИЋ ЕМИР - АДВОКАТ, ДЕВИЋ ИЛИЈА - УМЕШАЧ НА СТРАНИ ТУЖИОЦА, УЗ ДОПИС ПС НОВИ САД П-4597/2010 Од 03.04.2013. - Треће лице. ПРЕДМЕТ У ВКС-У Од 02.04.2013. //ПОДНЕСАК ЕХП 08.04.2013. У ВКС РАДИ ПРИКЉУЧИВАЊА СПИСУ
11.	11/04/2013	ОДГОВОР НА РЕВИЗИЈУ поднето дана 11/04/2013. Подносиоци: ЈАШАРЕВИЋ ЕМИР - АДВОКАТ, ДЕВИЋ ИЛИЈА - УМЕШАЧ НА СТРАНИ ТУЖИОЦА, ПРИВРЕДНИ СУД НОВИ САД УЗ ДОПИС - Треће лице. .
12.	15/04/2013	ПОДНЕСАК поднето дана 15/04/2013. Подносиоци: ЗЛАЉИЋ ДРАГОМИР - АДВОКАТ. ОДГОВОР НА ДОПУНУ РЕВИЗИЈЕ./Ј.О./.
13.	15/04/2013	ОДГОВОР НА ЗАХТЕВ ЗА ЗАШТИТУ ЗАКОНИТОСТИ поднето дана 15/04/2013. Подносиоци: ЗЛАЉИЋ ДРАГОМИР - АДВОКАТ. .
14.	16/05/2013	На ванредни правни лек РЕВИЗИЈА поднет на одлуку ПОТВРЂЕНО Врховни касациони суд донео је одлуку ПРЕИНАЧЕНА ОДЛУКА ВТС дана 09/05/2013. Датум пријема одлуке у ПАС 16/05/2013. .
15.	16/05/2013	На ванредни правни лек ЗАХТЕВ ЗА ЗАШТИТУ ЗАКОНИТОСТИ поднет на одлуку ПОТВРЂЕНО Врховни касациони суд донео је одлуку ОДБИЈЕН ЗАХТЕВ дана 09/05/2013. Датум пријема одлуке у ПАС 16/05/2013. .
16.	17/05/2013	Предмет експедован 17/05/2013 у ПРИВРЕДНИ СУД У НОВОМ САДУ.
17.	17/05/2013	Предмет експедован 17/05/2013 у ПРИВРЕДНИ СУД У НОВОМ САДУ.

Република Србија
Агенција за привредне регистре

Претрага привредних друштава

Претрага на претрагу

[Словно име](#) | [Подаци о адресама](#) | [Пословни подаци](#) | [Законски заступници](#) | [Остали заступници](#) | [Надзорни одбор](#) | [Управни одбор](#) | [Прокуристи](#) | [Чланови](#) | [Основни капитал](#) | [Одлуке](#) | [Финансијски извештаји](#) | [Забележбе](#) | [Остали огласи](#) | [Огласи о ликвидацији](#) | [Документи о стечају](#) | [Објављени документи](#) | [Одлуке регистратора](#)

Основни подаци

Назив: NOVI SAD
 Словно Име: JAVNO GRADSKO SAOBRAĆAJNO PREDUZEĆE NOVI SAD NOVI SAD
 Статус: Активно привредно друштво
 Матични број: 08041822
 Правна форма: Јавно предузеће
 Место: Општина: Нови Сад - град | Место: Нови Сад | Улица и број: Футошки пут 46
 Датум оснивања: 03.08.1946
 Б: 100277615

Чланови / Сувласници

Чланови

Словно име: NARODNI ODBOR GRADA NOVOG SADA

Матични број:

Удео: 100 %

Уплаћени новчани капитал

0,00 RSD

Уплаћени новчани капитал

00,00 RSD 22.02.2013

Сувласници

Агенција за привредне регистре

19.06.2013 01:42:00

СЛУЖБЕНИ ЛИСТ ГРАДА НОВОГ САДА

Година XXVI - Број 18

НОВИ САД, 28. мај 2007.

примерак 10,00 динара

ГРАД НОВИ САД

Градоначелник

184

На основу члана 32. став 3. Одлуке о градским управама Града Новог Сада ("Службени лист Града Новог Сада", бр. 4/2005, 8/2005 и 43/2005), Градоначелник Града Новог Сада доноси

РЕШЕЊЕ

1. БРАНИСЛАВА ТИЦА, дипл. правник, поставља се за помоћника начелника Градске управе за саобраћај и путеве Града Новог Сада.

2. Ово решење објавити у "Службеном листу Града Новог Сада".

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ВОЈВОДИНА
ГРАД НОВИ САД
ГРАДОНАЧЕЛНИК
Број: 34-1658/2007-II
17. мај 2007. године
НОВИ САД

Градоначелник
Маја Гојковић, с.р.

185

На основу члана 9. став 4. Одлуке о буџету Града Новог Сада за 2007. годину ("Службени лист Града Новог Сада", број 46/2006), Градоначелник Града Новог Сада доноси

РЕШЕЊЕ

О ДАВАЊУ САГЛАСНОСТИ НА РЕШЕЊЕ О
ИЗМЕНИ ФИНАНСИЈСКОГ ПЛАНА ПРИХОДА
И ПРИМАЊА И РАСХОДА И ИЗДАТАКА
ГРАДСКЕ УПРАВЕ ЗА ОПШТЕ ПОСЛОВЕ ЗА
2007. ГОДИНУ

1. Даје се сагласност на Решење о измени Финансијског плана прихода и примања и расхода и издатака

Градске управе за опште послове за 2007. годину, број: 021-02/2007-35-XV од 5. јануара 2007. године.

II. Ово решење објавити у "Службеном листу Града Новог Сада".

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ВОЈВОДИНА
ГРАД НОВИ САД
ГРАДОНАЧЕЛНИК
Број: 021-02/2007-370-II
18. мај 2007. године
НОВИ САД

Градоначелник
Маја Гојковић, с.р.

Градска управа за саобраћај и путеве

186

На основу члана 32. става 2. Одлуке о јавном превозу путника ("Службени лист Града Новог Сада", бр. 13/98, 15/98, 10/99, 10/2001, 23/2001 и 47/2006), Градска управа за саобраћај и путеве доноси

РЕШЕЊЕ

I. Аутобуска станица на Булевару Јаше Томића број 6. одређује се за аутобуски терминал, искључиво за приградски превоз путника.

II. Ово решење ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у "Службеном листу Града Новог Сада".

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ВОЈВОДИНА
ГРАДСКА УПРАВА ЗА САОБРАЋАЈ И ПУТЕВЕ
НОВИ САД
Број: IV-34-1792/2007
28. мај 2007. године
НОВИ САД

Начелник
Владимир Стојковић, с.р.

Република Србија
Агенција за привредне регистре

Претрага привредних друштава

ад на претрагу

основно име | Подаци о адресама | Пословни подаци | Законски заступници | Остали заступници | Надзорни одбор | Управни одбор | Прокуристи | Чланови | Основни капитал |
граница | Финансијски извештаји | Забележбе | Остали огласи | Огласи о ликвидацији | Документи о стечају | Објављени документи | Одлуке регистратора

основни подаци

Назив: NOVI SAD
Пословно Име: JAVNO GRADSKO SAOBRAĆAJNO PREDUZEĆE NOVI SAD NOVI SAD
Статус: Активно привредно друштво
Катични број: 08041822
Правна форма: Јавно предузеће
Седиште: Општина: Нови Сад - град | Место: Нови Сад | Улица и број: Футошки пут 46
Датум оснивања: 03.08.1946
ПИБ: 100277615

Пословни подаци

Подаци оснивања

Датум регистрације: 30.12.2005

Време трајања

Трајање ограничено до: Неограничено

Претежна делатност

Шифра делатности: 4931
Назив делатности: Градски и приградски копенни превоз путника

Остали идентификациони подаци

Порески идентификациони број ПИБ: 100277615
РЗЗО број:
Лпо број:

Подаци од значаја за правни промет

Текући рачуни:
340-152802
245-0000000049577-04
105-32915-30
160-920005-02

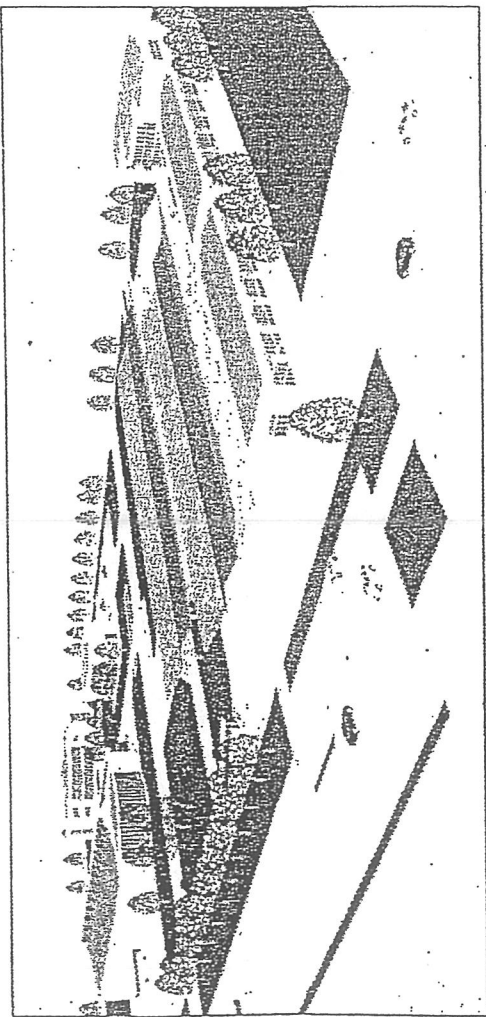
Контакт подаци

Телефон 1:
Телефон 2:
Факс:
Интернет адреса:

Агенција за привредне регистре

.06.2013 01:43:19

Убирање плода или Добročинство за град?

Идејни пројекат нове аутобуске станице

Јасно који је интерес града улагањем приватног капитала у изградњу градске аутобуске станице:

- Запослиће се велики број људи, преселиће се из центра града приградски терминал на Риблијој пијаци, инвестиција подразумева и запослење великог броја грађевинских радника на изградњи, а и Град ће бити на добитку од улагања пореза. Напоследку, Нови Сад ће добити ултра модерну аутобуску станицу која ће бити понос града - тврди Мировић и додаје да су имали две могућности: да убу у овај пројекат или да чекају још неколико година и да пронађу добру локацију за изградњу аутобуске станице јер се већ годинама тражи одговарајуће место, а да ће се однос Града и АТП "Војводине" уговором решити.

Да би нова аутобуска станица егзистирала на најбољим нач

њу града Игор Мировић је об-

М. Г.

РАФИНЕРИЈА УЗРОЧНИК НЕПРИЈАТНОГ МИРИСА НА КЕЈУ И ОКОЛИНИ

Нема већих опасности по здравље

Откривен је узрочник непријатног и јаког мириса који се у више наврата, углавном након поноћи, ширио кејом и околином, често не дозвољавајући Новосађанима да спавају и пријорављују их да хрестачки затварају прозоре. Проф. др Золтан Бармати, секретар покрајинског Секретаријата за заштитну животне средине изјавио је за "Дневник" да мирис, који подсела на покарена јаја, потиче од прераде нафте у новосадској Рафинерији.

Бармати напомиње да, иако је Рафинерија неосредњи узрочник аерозагађења које је достигло и до два пута већу концентрацију од дозвољене, посредно су криве и временске прилике, односно мирно време и константни слаб североисточни ветар, као и НАТО бомбе.

Нафта која се прерађује садржи у себи сумпор, а процес прераде се води да га што мање остане у бензину и мазуту, те се у специјалним постројењима издваја у елементарни сумпор, који се касније продаје и који није југтан - објашњава Бармати. Међутим, у току бомбардовања, постројење за елиминацију сумпордиоксида у Рафинерији је оштећено и није у функцији, напомиње Бармати.

За сада, према његовим речима, Рафинерија користи базисе за неутрализацију сумпордиоксида из отпадних вода, из којих ипак у ат-

мосферу буде испуштена извесна количина овог штетног једињења. Бармати каже да је Рафинерија сачинила програм улагања и да је за осposобавање постројења за издвајање сумпордиоксида потребно 11.000.000 евра, док је за "стрипер", који би смањило емисију овог гаса из базена за неутрализацију било потребно додатних 100.000 евра. У току 2007. године трајно би требало да буде решен овај проблем.

Мерна станица у мају

Због оваквих "искакања" концентрација штетних једињења у мају ће бити постављена аутоматска мерна станица која ће сваких пет минута пружати податке о аерозагађењу, а бележиће присуство 16 карактеристичних једињења. Оваква станица кошта око 150.000 евра. Бармати каже да ће покушати да убеди Рафинерију да набави сличну, само једрину станицу, која би мерила четири карактеристична параметра, те да би Еколошка инспекција могла истовремено да регулише. Ова станица кошта између 4 и 5 милиона динара.

Док потрајаје време без летра, Бармати је предложио Рафинерији да сведе процес прераде на минимално, односно да емисија штетних гасова буде смањена док се не појави ветар који ће је распршити ван граница града. Према најваљавија метеоролога, Бармати предвиђа да ће такве временске прилике наступити већ оне недеље. Он каже да, није могуће зауватино процес прераде нафте у Рафинерији, јер је сада мазут најпотребнији, а и касније

С. Крстић

"Златна тамбурица" сутра у СНП-у

Удружење композитора Војводине организује 17. традиционални избор најлепше нове војвођанске песме под називом "Златна тамбурица", који ће бити одржан сутра у 20 часова на

градских, варошких и народних песама са панонских простора у новим, савременим аранжманима. Традиционални покровитељи ове манифестације од почетка до данас су Извршно веће

НОВА БЕОГРАДСКА АУТОБУСКА СТАНИЦА ГРАДИЋЕ СЕ КОД АЛМАШКЕ ОБИЛАЗНИЦЕ

На место главне, измешта се станица код Рибље пијаце

Међумесец аутобуска станица на Рибљој пијаци биће следећег месеца пребачена на ново измештено место. Међународна и међуградска аутобуска станица, која би се ипак преместила на локацију де- сето обилазнице око Алмашкег тробла у Улици Цирманског опреда. "Дневник" савијаће имену је јакон двомесечних преговора. Запошљавајући градски посто- ројства АПД-Врховица, догодо- рење на сесна локација биће пре- узета, код главне обилазнице. Финалиста пројекте и изград- нова аутобуска станица за међу-

народну и међуградску саобраћај. Регион на оном великом пројекту биће пребачен на постојећу лока- цију, а не на постојећу локацију. Градоначелница Маја Гојковић је на данашњој седници Градског већа, прихватила предлог да ЗИГ координира пројекат, који ће и обезбедити изградњу саобраћајне станице на локацији де- сето. Урба- низам, изградњу урбанистичку докученишту. Директор АПД-Врховица Мили Девич је у писму предло- жено градоначелници Мири Гојко-

вићу да се на наведеној локацији (финис би исец хектара земља) изградња може изградити модерна аутобуска станица са богатним ко- муналним паркингом за стотак тактичких возила. Поред најважни- ших пројекте и објекта на по- нуду, изградња биће изградња хотел и пројекти аутопутар по- што је ово предузеће достигло ге- нерални заступник "Сетра" и "Меридиес" за Србију и Црну Го- рину.

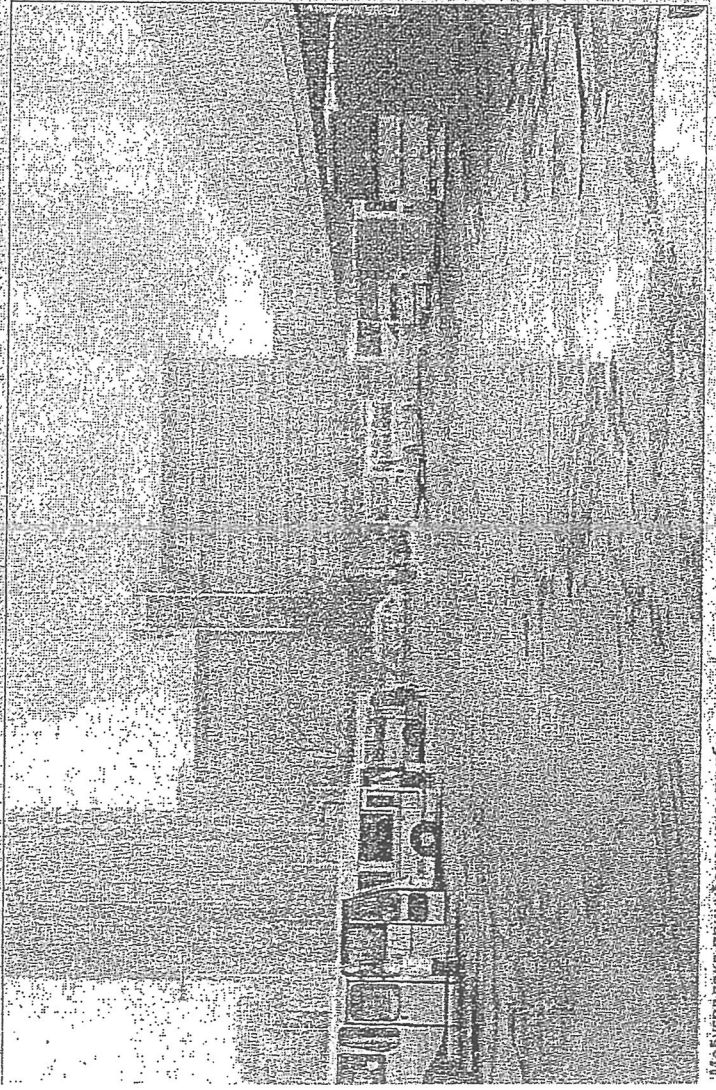
Политички изјашњавају пројекте је архитекта Радоје Цвелков.

У изгледу и решење еколошког проблема центра града

предност измештене се пројекту. Новом месту биће изграђен "грг" на- јавио је Мирковић. Од архитекте Цвелкова сазна- је директор ЗИГ-а Игор Мирко- вић, обједињено предузеће АПД-Врховица. Концепт за измештање коби.

Реализација овог пројекта би омогућила запослене за око 150 људи. Грађани би имали квалитет- нију услугу преноза, а решено би се и еколошки проблем у центру града.

Међуградска станица на "Селидбу"

фото: С. Чукић/Б.б.

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ВОЈВОДИНА

ГРАД НОВИ САД
ГРАДОНАЧЕЛНИК

Број: II-020-2/2005-1868

Дана: 20. јула 2005. године
НОВИ САД

Поводом прихватања Писма о намерама АД АТП „Војводина“ са идејним пројектом ради изградње аутобуске станице за међумесни и међународни саобраћај број: I-10-020-4/2005-3 од 10. фебруара 2005. године, закључено је:

- да одлука о измештању терминала међуградске аутобуске станице у Новом Саду на парцеле број 3351 и 3352/1 К.О. Нови Сад I представља дугорочну оријентацију и трајног је карактера;

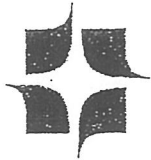
- да ће се пресељење терминала међуградске аутобуске станице спровести након изградње објеката аутобазе и аутостанице на означеним парцелама од стране инвеститора АД АТП „Војводина“ Нови Сад, на којима ће се наставити обављање делатности услуга међуградске аутобуске станице;

- да измештање терминала међуградске аутобуске станице на нову локацију на парцелама инвеститора АД АТП „Војводина“ Нови Сад је инвестиција трајног карактера, од великог значаја за Град Нови Сад, па је у том смислу ова одлука дугорочног карактера.

ГРАДОНАЧЕЛНИК

Маја Гојковић

М. Гојковић

ПРИВРЕДНА
КОМОРА
СРБИЈЕ

Удружење за саобраћај и телекомуникације

На основу члана 32. и 38. Општих услова пословања аутобуских станица ("Службени Гласник РС" бр. 26/2008) Групација за превоз путника у друмском саобраћају и аутобуске станице на XXI седници, одржаној 26. фебруара 2008. године, у Београду, д о н о с и

ОДЛУКУ
о утврђивању препоручене максималне висине цене

1. Утврђује се препоручена максимална висина цене за пријем, односно отпрему аутобуса за међумесне линије (линије које почињу и завршавају се на територији Републике Србије) у износу од 262,71 динар без ПДВ-а.
2. Утврђује се препоручена максимална висина цене за паркирање аутобуса на паркингу аутобуске станице за сваки започети сат паркирања у износу од 33,90 динара без ПДВ-а, односно 40,00 динара са ПДВ-ом.
3. Препоручена максимална висина цене из тачке 1. и 2. ће се примењивати када Групација донесе коначну одлуку о утврђеним категоријама аутобуских станица на територији Републике Србије.

Број 37 број 84/6
Београд, 26. фебруар 2008. године

Председник Групације
Драгољуб Шиндић

Основано се у ревизији тужене указује да је на потпуно и правилно утврђено чињенично стање од стране нижестепених судова погрешно примењено материјално право.

Тужилац свој захтев заснива на одредби члана 172. Закона о облигационим односима и члановима 5., 16. и 17. Закона о прелажењу државне границе и кретању у граничном појасу ("Службени лист СФРЈ", бр. 34/79..."Службени лист СРЈ", бр. 24/94...68/02).

Закон о облигационим односима у члану 172. прописује одговорност правног лица за штету коју његов орган проузрокује трећем лицу у вршењу или у вези са вршењем својих функција. По овом основу правно лице не одговара за сваку радњу или пропуштање већ само за ону која представља незаконит или неправилан рад.

Одредбом члана 5. Закона о прелажењу државне границе и кретању у граничном појасу је прописано да се под контролом прелажења државне границе у смислу Закона подразумева утврђивање од стране овлашћеног службеног лица надлежног органа унутрашњих послова исправност путне исправе при прелажењу државне границе и идентитета лица које прелази границу као и преглед лица и превозног средства. Одредбом члана 16. је прописано да поред контроле путних исправа овлашћено службено лице може приликом вршења контроле путних исправа да изврши претрес лица, преглед ствари која та лица носе и преглед превозног средства којим прелазе државну границу, ради спречавања неовлашћеног прелажења државне границе и преношења ватреног оружја, експлозива, штампеле и других ствари чије је уношење или изношење из земље забрањено. Одредбом става 1. члана 17. је прописано да домаће или страно превозно средство не сме напустити гранични прелаз пре извршене контроле путних исправа и друге контроле прописане законом.

Из цитираних законских одредаба произилази обавеза овлашћених службених лица органа унутрашњих послова да врше контролу исправности путних исправа при прелажењу државне границе и идентитета лица која прелазе државну границу. Они могу приликом вршења контроле путних исправа да изврше и преглед лица и ствари које та лица носе, као и преглед превозних средстава којим прелазе државну границу само ради спречавања неовлашћеног прелажења државне границе и преношења ватреног оружја, експлозива, штампеле односно других ствари чије је уношење или изношење из земље забрањено. Одредница "може" садржана у

члану 16. овог Закона не значи обавезну и безусловну радњу службеног лица већ само ону условљену постојањем сумње у неовлашћено прелажење државне границе, преношење ватреног оружја, експлозива, штампеле и других ствари чије је уношење или изношење из земље забрањено. То значи да се исправе о возилу контролишу изузетно, када је пријављена крађа возила, нестанак исправа о возилу или када постоје неке друге околности које захтеву такву контролу. Ради се о радњи која не спада у круг обавезних радњи због чега изостанак те радње не представља, по оцени Врховног суда, неправилан или незаконит рад државног органа.

Како у конкретном случају нема пропуста који представљају неправилан или незаконит рад органа тужене, то тужена није одговорна за штету коју је тужилац претрпео у смислу одредбе члана 172. Закона о облигационим односима. Због тога је Врховни суд преиначио обе ниже степене пресуде и тужбени захтев тужиоца одбио применом члана 407. став 2. ЗПП."

*(Из пресуде Врховног суда Србије у Београду,
Рев. 2129/07 од 18.12.2007. године)*

Аутор сентенце: Весна Поповић, судија Врховног суда Србије

ОБИМ НАКНАДЕ УГОВОРНЕ ШТЕТЕ - ПРЕДВИДЉИВОСТ

За процену предвидљивости као посебног критеријума уговорне одговорности није нужно да се добитак са сигурношћу могао очекивати, већ је довољно да се могао очекивати са вероватноћом.

Из образложења:

"Према утврђеном чињеничном стању тужилац (земљорадник) обрађује око 30 јутара своје земље и узима око 50 хектара у закуп од трећих лица. У току 1998, 1999. и 2000. године имао је у својини један комбајн и обављао је услужне послове комбајнирања пшенице, соје и кукуруза за другим земљорадницима. Дана 18.5.1998. године између тужиоца као купца и ТП "А..." као овлашћеног организатора закључен је уговор бр. 445/192 по коме је тужилац купио комбајн за цену 226.644,00 динара, с тим да цену исплати у новцу, а делом у натура испоруком пшенице и кукуруза. Он је своју уговорну обавезу извршио благовремено у целини. Ту-

жени су своју обавезу извршили у доцњи. Против њих је тужилац покренуо парницу пред Општинским судом у С.М. па су правоснажном пресудом од 13.3.2001. године тужени обавезани да му солидарно испоруче предмет уговора о продаји (комбајн). Тужилац је тражио накнаду изгубљене користи за период од три године зато што су тужени задоцнили са испуњењем уговорне обавезе.

Нижестепени судови сматрају да тужилац нема право на накнаду изгубљене користи због повреде уговора у смислу члана 266. став 1. ЗОО и члана 9. Уредбе о посебним условима промета пољопривредне технике и пољопривредних производа, зато што првотужени као овлашћени дистрибутер, друготужени као финансијер произвођаче и трфетужени као произвођач нису могли предвидети које ће последице трпети тужилац због неблаговремене испоруке комбајна. Осим тога тужилац није доказао постојање изгубљене користи јер је то земљиште (као и земљиште узето у закуп) и земљиште трећих лица са којима је уговорио услуге на време комбајнирао са својим постојећим - старим комбајном. Даље нижестепени судови сматрају да тужилац током поступка није доказао извесност већ само могућност остваривања добити.

Због погрешне примене материјалног права чинјенично стање је остало непотпуно утврђено тако да се изложеног стаовиште не може прихватити као правилно.

Право на накнаду штете (уговорне штете) има поверилац у случају када дужник не испуни обавезу или задолци са њеним испуњењем коју је услед тога претрпео (члан 262. став 2. ЗОО). У погледу обима штете закон у члану 266. став 1. садржи правило да поверилац има право на накнаду обичне штете и измакле користи коју је дужник у време закључења уговора морао предвидети као могуће последице повреде уговора, а с обзиром на чинјенице које су му тада биле познате или морале бити познате. У смислу члана 269. на уговорну накнаду штете сходно се примењују одредбе ЗОО о накнади вануговорне штете. Зато се у конкретном случају примењује и правило из члана 189. став 3. ЗОО о коме се при оделени висине измакле користи узима у обзир добитак који се могао основано очекивати према редовном току ствари или према посебним околностима, а чије остварење је спречено штетником радњом или пропуштањем.

Из цитираних одредаби као и посебног одељка (члан 262-269. ЗОО) произилази да се у случају задолцења дужника у испуњењу обавезе

стичу услови за накнаду стварне штете и измакле користи која зависи од начела предвидљивости, степена кривике, постојања добитка за повериоца, предузимања разумних мера да би се смањила штета изазвана повредом и евентуалног постојања подељене одговорности. Из садржине члана 189. произилази да је за накнаду измакле користи потребно испуњење најмање три услова: да је штета у виду измакле користи извесна и да се могла очекивати према редовном току ствари или посебним околностима; да постоје елементи на основу којих се може одредити износ измакле користи; и да измакла корист није супротна јавном поретку и моралу.

У материји уговорне одговорности као што је истакнуто побројаним условима додаје се још и услов предвидљивости. Предвидљива је она штета за коју је дужник у часу закључења уговора знао или морао знати да ће наступити ако уговорну обавезу не буде испунио онако како она гласи. Критеријум процене и утврђења предвидљивости је апстрактни а не конкретан, па суд предвидљивост треба да утврђује и проценује као правни стандард која се односи на пакњу који се у правном промету захтева од просечног дужника, а не од својства и могућности конкретног дужника. Такав закључак је у складу са начелом уговорног права садржаног у члану 18. ЗОО који садржи принцип да су у понашању и извршењу обавеза и остваривању права странке дужне да поступају са пакњом која се у правном промету захтева у односу на одговарајућу врсту облигационих односа (пакња доброт прваредника у трговачким пословима и пакња доброт домаћина код осталих уговора). Одговорност за проузроковању штету се не може проширити на прекомерне последице и дужник не може одговарати за сумњиве последице неизвршења, односно задолцења у испуњењу уговорне обавезе. То даље значи да и жељено и оптимистичко предвиђање добитка није довољно за реализацију накнаде. Са друге стране код оцене измакле користи не може се захтевати апсолутна и потпуна сигурност добитка. Довољно је да се добитак могао очекивати са одређеном вероватноћом, што значи да дужник због повреде уговора (а ни поверилац) не мора да зна у моменту закључења уговора висину штете. Ни у једном случају не постоји апсолутна извесност добитка."

*(Из решења Врховног суда Србије у Београду,
Рег. 2899/07 од 5. марта 2008. године)*

Аутор сенненце: Предраг Трифуновић, судија Врховног суда Србије

PE 332688884

RS

www.postexpress.rs; sms: na 2377 poruka: ppsta.pe.....rs

0800 100 808
011 3 607 607

1. ПОШИЉАЛАЦ

Име и презиме / назив
АДУКАТ ЕМИР ЈАСАРЕВИЋ

Улица
МИЛОША БУДИЊИЋА
(ова поља не смеју бити празна)

Назив насеља
БЕОГРАД

Поштански број
11000 БЕОГРАД 6

Контакт / Телефон
ПАК 11612
012267657

2. ПРИМАЛАЦ

Име и презиме / назив
ИСТАВНИ ЗИД

Улица
НЕМАЊИНА 26
(ова поља не смеју бити празна)

Назив насеља
БЕОГРАД

Поштански број
11000 БЕОГРАД 6

Контакт / Телефон
ПАК 11306

3. ВРСТА УСЛУГЕ

Данас за данас
 Данас за одмах
 Данас за сутра

12.00 19.00

4. ПОСЕБНЕ ДОПУНКЕ УСЛУГЕ

Лично СМС

Вредност Откупнина¹

Поштанска уланица Пост-нет уланица Налог за уплату

5. МАСА, САДРЖАЈ

Маса 2.530 кг

Опис садржине:
Документа

Остало* Документа

адресна ознака

¹ Поштомат је одговоран за раковање пошиљке сходно члановима 4, 5 и 6 Устава на поштоматском обрасту.

6. ПОТПИС ПОШИЉАОЦА

Приказати Услуге за пружање Post express услуга дате на поштоматском обрасту

[Signature]

7. ПРИЈЕМА ПОШТА

Пријемна пошта Шифра-курира
2121

Датум пријема
10/05/12

Време пријема
17:14

НАЧИН ПЛАЋАЊА

Поштоматом Прималац

Треће лице Службено

Назив трећег лица

готовина по фактури

ПОШТАРИНА 300.00 дина

² За откупне пошиљке од прималца, се наплаћује поштарина за уплату откупног износа по Централној за накнаду послужање.

НАПОМЕНА

[Circular postmark stamp: Београд 10.05.12]

Потпис радника / курира.

¹ Поштомат се на захтев пошиљкомат може примити за доставно поштомат на коме није предвиђено уручење PE пошиљкомат, без гарантованих рокова уручења. PE-1a

3. ПОШИЉАЛАЦ

ПОШТА

ПОШТА

ПОШТА

